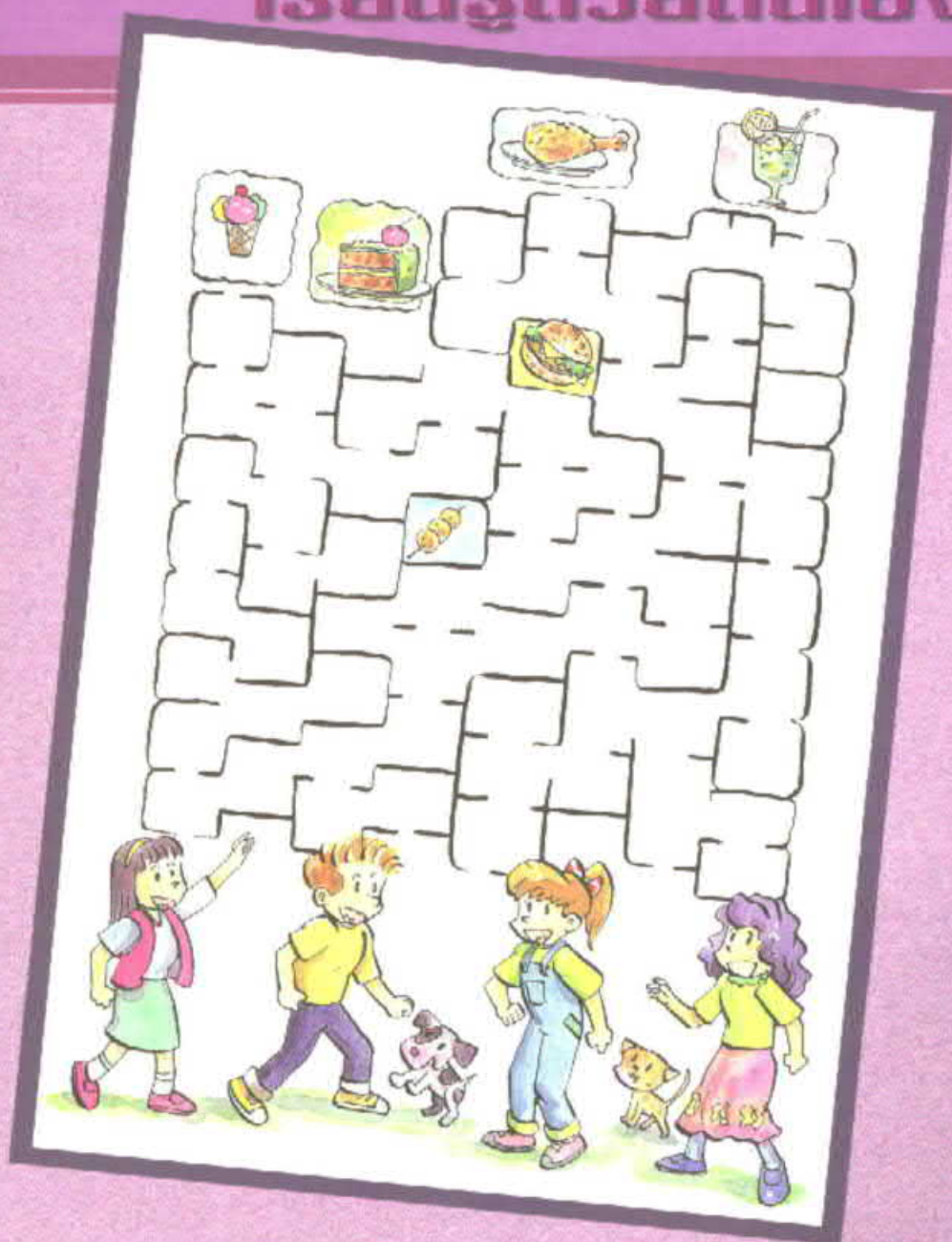

ป / ร / ส / อ / น

ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา :
เรียนรู้ด้วยตนเอง

ก ร ร ส อ น

ภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา :

เรียนรู้ด้วยตนเอง

กรมวิชาการ

กลุ่มพัฒนาสื่อเทคโนโลยี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กระทรวงศึกษาธิการ

การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา : เรียนรู้ด้วยตนเอง

ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์แจกครั้งที่ 1 พ.ศ. 2544

จำนวนพิมพ์ 40,000 เล่ม

© สงวนลิขสิทธิ์ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN : 974-269-0744

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

2249 ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง

กทม. 10310

นายวิชัย พยัคฆ์โส ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. 2544

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา : เรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อให้ประกอบการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2544

อ.ร.
/

(นายอำรุง จันทวานิช)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา : เรียนรู้ด้วยตนเองนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวโน้มการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน แก่ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการอ่าน ที่มีใช้ในลักษณะของหนังสือค้นคว้าทั่วไปที่เสนอข้อมูลให้ผู้อ่านเก็บเกี่ยวเท่านั้น แต่ผู้อ่านจะได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจเลือกทางเดินในการสอน และร่วมแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองไปในขณะที่อ่านด้วยตลอดเวลา เจกเช่นที่เราสอนเด็กให้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนให้เป็นผู้เรียนที่คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และพึ่งตนเองได้ในที่สุด ครูผู้สอนก็ควรเป็นตัวอย่างด้วยการคิดแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองไปพร้อมกับหนังสือที่อ่านด้วย มิใช่รอให้หนังสือบ่อนข้อมูลให้แต่เพียงฝ่ายเดียว

ด้วยหลักการดังกล่าว หนังสือนี้จึงเขียนขึ้นในลักษณะของเขาวงกตหรือสวนวน (maze) ด้วยภาษาแห่งการสนทนากัน ที่มีคำอธิบายและคำถามให้ผู้อ่านได้เลือกคำตอบจากประสบการณ์ของตน และเลือกทางเดินอันหลากหลายจนพบทางออกจากเขาวงกตนั้นได้ด้วยตนเอง

เขาวงกตแห่งการเรียนรู้เล่มนี้จึงประกอบด้วยเขาวงกตหลัก ๆ ของการสอนภาษาอังกฤษคือ

เขาวงกต 1 : ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน

เขาวงกต 2 : การสอนศัพท์

เขาวงกต 3 : การสอนไวยากรณ์

เขาวงกต 4 : การสอนฟังและพูด

เขาวงกต 5 : การสอนอ่านและเขียน

เขาวงกต 6 : การสอนโครงงาน

รวมทั้งเทปเสียงประกอบการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนคู่กับแบบฝึกในเขาวงกต 1

ด้วย

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะให้ทั้งความรู้และความพึงพอใจแก่ผู้อ่านที่ได้มีโอกาสตัดสินใจเลือกทางเดินในการสอนของตน และหาทางออกจากเขาวงกตได้ด้วยดี เพราะนั่นย่อมเป็นสัญญาณที่ดีชี้ให้เห็นว่า นักเรียนของท่านจะเก่ง ดี และมีความสุขได้จากการสอนของท่านเช่นกัน

กรมวิชาการขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งต่อผู้สร้างสรรค์หนังสือ ซึ่งได้แก่บุคคลต่อไปนี้ไว้ ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล

อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ

ผู้เขียนเขาวงกต 1, 2 และ 5

ผู้เขียนเขาวงกต 3, 4 และ 6

ผู้ตรวจเขาวงกตทั้งหมด

(นายประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์)

อธิบดีกรมวิชาการ

10 กรกฎาคม 2544

คำแนะนำการใช้หนังสือ

การพัฒนาตนเองในการทำงานนั้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการสอนหรือเรื่องอื่นใด หลักพื้นฐานที่สำคัญเป็นอย่างแรกที่กำลังมีการรณรงค์อยู่ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาครูในปัจจุบันก็คือ การให้ย้อนกลับไปคิด (reflect) วิเคราะห์การกระทำและผลงานของตน และเปิดใจกว้างประเมินค่างานนั้น เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

หลักสูตรปัจจุบันสำหรับนักเรียนก็มีจุดมุ่งหมายในทำนองเดียวกันนี้ ที่หวังพัฒนาผู้เรียนให้คิดวิเคราะห์งานเป็น มีส่วนร่วมรับผิดชอบและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเองมากขึ้นได้ (autonomous learner) และเป็นผู้เรียนที่จะพึ่งตนเองได้ (independent learner) ในที่สุด

ฉะนั้น ก่อนที่ครูจะพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายนี้ได้ ครูจึงควรพัฒนาด้านแนวคิดเดียวกันนี้เสียก่อน หนังสือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา : เรียนรู้ด้วยตนเอง นี้ จึงเขียนขึ้นด้วยหลักการดังกล่าว โดยเขียนในลักษณะเสมือนให้ผู้อ่านเดินเข้าไปในเขาวงกตหรือสวนวน (maze) แห่งการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ หนังสือจะพุดคุยตามคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้อ่าน ขอความคิด และให้ตัดสินใจเลือกคำตอบได้หลากหลาย คำตอบที่ผู้อ่านเลือกจะเปรียบเสมือนทางเดินในเขาวงกตที่อาจนำไปสู่ทางตันหรือทางออกได้ หากเป็นทางตัน ผู้อ่านก็มีสิทธิ์ย้อนกลับไปหาทางเลือกอื่นได้ ตลอดเวลาแห่งการเลาะหนทางออกที่ดีให้แก่การสอนภาษาอังกฤษนี้ ผู้อ่านจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการมี “ปฏิสัมพันธ์” กับหนังสือ และบางครั้งอาจเกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจด้วยก็ได้เมื่อเห็นว่าหนังสือนี้ก็เหมือนการเล่นเกมที่หาทางออกจากเขาวงกตหรือสวนวน โดยเฉพาะท่านที่ชอบสิ่งแปลกใหม่และท้าทาย ส่วนท่านที่ไม่ชอบ ก็อาจรู้สึกหงุดหงิดอยู่บ้าง เมื่อหนังสือไม่ “ป้อน” ข้อมูลให้ทุกอย่างในทันที

หนังสือนี้จึงประกอบด้วยเขาวงกต 6 ลูก แต่ละลูกมีเนื้อหาเบ็ดเสร็จในตนเองคือ

เขาวงกต 1 : ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน

เขาวงกต 2 : การสอนศัพท์

เขาวงกต 3 : การสอนไวยากรณ์

เขาวงกต 4 : การสอนฟังและพูด

เขาวงกต 5 : การสอนอ่านและเขียน

เขาวงกต 6 : การสอนโครงการ

เขาวงกตแต่ละลูก ก็เหมือนบทเรียนแต่ละบทนั่นเอง เพียงแต่มีการนำเสนอในรูปแบบที่อาจดูแปลกไปบ้าง คือใส่เนื้อหาไว้ภายใต้กรอบที่มีหมายเลขตั้งแต่ 1 ไปจนถึงประมาณ 70 แต่ละกรอบเปรียบเสมือนหินในสวนให้ท่านก้าวเดินไป การใช้หนังสือเล่มนี้จึงมีหลักเพียงง่าย ๆ ว่า เมื่อพบคำถามที่ได้อ่านให้คิด ตัดสินใจเลือกคำตอบ และเดินไปตามกรอบที่คำตอบนั้นระบุ ท่านซื้อตรงต่อการปฏิบัตินี้เพียงใด ท่านก็จะเกิดการเรียนรู้มากเพียงนั้น และประสบผลสำเร็จในการพัฒนาตนเองในที่สุด

สารบัญ

	หน้า
เขาวงกต 1 : ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน	1
เขาวงกต 2 : การสอนศัพท์	27
เขาวงกต 3 : การสอนไวยากรณ์	69
เขาวงกต 4 : การสอนฟังและพูด	117
เขาวงกต 5 : การสอนอ่านและเขียน	192
เขาวงกต 6 : การสอนโครงงาน	238
Tapescript	265
Task sheet	274
รายการตัวอย่างที่ใช้อ้างอิง	278
เอกสารอ้างอิง	281

1 : ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน (Classroom Language)

ทางเข้าเขาวงกต

ท่านเป็นครูชั้น ป.5 วันแรกที่เข้าสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนทั้งชั้นยืนขึ้นทำความเคารพ และทักท่านว่า “Good morning, teacher.” ท่านจะมีปฏิกิริยาตอบอย่างไร

- ก. รับคำทัก และตอบกลับว่า “Good morning, class.” ไป 1
- ข. สอนนักเรียนให้พูดใหม่ว่า “Good morning, Miss/Madam/Sir.” ไป 2
- ค. สอนนักเรียนให้พูดใหม่ว่า “Good morning, คุณครู/อาจารย์” ไป 3

1

ท่านก็เหมือนครูหลาย ๆ คน แต่โบราณมา ที่ให้นักเรียนใช้ “teacher” เรียกท่าน “คุณครู” แต่ท่านทราบไหมว่าเจ้าของภาษาอังกฤษจริงๆ นั้นมักไม่นิยมนำคำว่า “teacher” มาใช้เรียกท่านครู ส่วนการเรียกขานนักเรียนทั้งชั้นว่า “class” นั้นเหมาะสมแล้ว

กลับไปเลือกข้อใหม่

2

ท่านเป็นครูที่ใช้วัฒนธรรมการเรียกขานในภาษาอังกฤษได้เหมาะสม จะให้นักเรียนใช้ “Miss/Madam หรือ Sir” ก็ขึ้นอยู่กับวัยและเพศของครูผู้นั้น และไม่จำเป็นต้องเติมชื่อหรือนามสกุลในกรณีนี้

สอนนักเรียนให้พูดใหม่ได้แล้ว ก็ตอบกลับว่า “Good morning, class”

ไป 4

3

ท่านทราบดีว่าการนำคำว่า “teacher” มาใช้เรียกขานครูนั้น ไม่เป็นที่นิยมปฏิบัติกันในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษ แต่จะใช้ Miss/Mrs./Mr. กับนามสกุล ก็ไม่เข้ากับวัฒนธรรมการเรียกขานแบบไทย ทางออกที่ดีอย่างหนึ่งที่ไทยก็ชอบ ฝรั่งเศส (ในเมืองไทย) ก็เข้าใจ คือ ใช้ “คุณครู/อาจารย์” เป็นคำเรียกขาน ต่อท้าย “Good morning” เสียเลย แต่ทางออกนี้เหมาะกับการใช้ในเมืองไทยเท่านั้น หากต้องการจะใช้ตามแบบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษจริงๆ โปรดอ่านข้อที่ 2

ไป 2

4

ท่านอยากทำความตกลงกับนักเรียนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ท่านจะเลือกปฏิบัติข้อใดต่อไปนี

ก. ทั้งครู และนักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนโดยตลอด

ไป 5

ข. ครูจะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากกว่าภาษาไทย โดยอาจเริ่มที่อัตราประมาณ 50:50 และค่อยๆ เพิ่มไปเรื่อยๆ จนเป็น 90 : 10 หรือ 100 : 0 ได้ ในที่สุด นักเรียนก็ปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ไป 6

ค. ไม่จำเป็นต้องทำความตกลงใดๆ ใช้ภาษาไทยในการสอนไปตามปกติ เมื่อมีคำภาษาอังกฤษในบทเรียนจึงใช้คำนั้น

ไป 7

5

ท่านมีความเชื่อที่ดีว่า “ใช้” ภาษาอังกฤษมากเท่าใด นักเรียนก็จะ “ได้” มากเท่านั้น แต่นักเรียนหลายคนยังเด็กเกินไป และขาดความอดทน เมื่อฟังไม่เข้าใจ จึงเลิกฟังแล้วเล่นกันหรือตอบท่านเป็นภาษาไทย ท่านทำเป็นไม่เข้าใจ และยืนยันให้นักเรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษ ครูฝรั่งที่ไม่พูดภาษาไทยยังทำได้ ทำไมครูไทยจะทำไมได้

นานไปนักเรียนเริ่มเล่นและคุยกันเป็นภาษาไทยในขณะที่ท่านสอนมากขึ้น ท่านหงุดหงิดและท้อใจ เวลาส่วนใหญ่ในการสอนจึงกลายเป็นการดุและหักคะแนน เรื่องระเบียบวินัยและการใช้ภาษาไทยในห้องเรียน

ทางตัน กลับไป 4

6

ท่านมีความเชื่อที่ดีว่า “ใช้” ภาษาอังกฤษมากเท่าใด นักเรียนก็จะ “ได้” มากเท่านั้น จึงเริ่มที่การใช้ภาษาอังกฤษประเภทคำสั่ง คำชม หรือ คำ/ประโยคที่แสดงท่าทางประกอบให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย เช่น Listen, Write in your book, Very good, Sit in pairs, Groups of 4 เป็นต้น ส่วนคำที่เป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษในบทเรียนหรือแบบฝึกก็พยายามหลีกเลี่ยงการแปลเป็นภาษาไทย แต่ใช้ภาพหรือท่าทางประกอบการอธิบาย เมื่อต้องอธิบายสิ่งที่ซับซ้อนหรือปัญหาที่นักเรียนไม่เข้าใจจริงๆ หรือจะใช้เวลานานเกินไปโดยใช่เหตุ จึงจะใช้ภาษาไทยเข้าช่วย และค่อยๆ เพิ่มอัตราการใช้ภาษาอังกฤษ และลดการใช้ภาษาไทยลงเรื่อยๆ ต่อไปทั้งหมด ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติทำนองเดียวกัน ให้แรงเสริมหรือคำชม แทนการดุหรือแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนทุกครั้ง ยึดหยุ่นแต่ก็ไม่ “ป้อน” คำแปลให้นักเรียนเร็วเกินไป หากท่านใช้ภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนไม่เข้าใจ ให้เวลานักเรียนคิด ตีความจากการ “บอกไป” ที่แนะเพิ่มเติมของท่าน

ไป 8

7

สอนภาษาอังกฤษด้วยภาษาไทย นักเรียนก็จะได้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีๆ จึงไปไม่ถึงไหนสักที ท่านจะปล่อยให้เป็นปัญหาเช่นนี้อยู่เรื่อยไปหรือไม่

ทางต้น กลับไป 4

8

ท่านตกลงใจจะใช้ภาษาอังกฤษในการสอน โดยเริ่มที่สำนวนที่ใช้ประกอบการสอน บ่อยในห้องเรียน (classroom language) ก่อน ลองทดสอบตนเองดูซิว่า ประโยคต่อไปนี้ ท่านจะพูดกับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร เขียนคำตอบลงในกระดาษอื่นหรือในหน้า “บันทึกข้อความ” ที่ให้ท้ายเล่ม

1. ดี/ดีมาก
2. เยี่ยมมาก/ทำงานได้ดีนะ
3. ถูกต้อง
4. ชอบใจ/ขอบคุณ/ขอบคุณมาก
5. ยินดี - ไม่เป็นไร
6. ยินขึ้น
7. นั่งลง/นั่งดีๆ
8. เงียบๆ หน่อย
9. มานี่หน่อย
10. เร็วๆ หน่อย
11. พร้อมหรือยัง
12. เปิดหนังสือไปที่หน้า ____
13. ดูหน้า ____/ดูรูปที่หน้า ____
14. ฟัง/ฟังดีๆ นะ
15. พูดตามครู/พูดตามเทป
16. พร้อมกัน/ทีละคน
17. สะกดคำว่า ____ ซิ
18. มาร้องเพลงกัน/ร้องเพลงพร้อมๆ กัน

8 (ต่อ)

19. ไม่ได้ยิน/ดังๆ หน่อย
20. อะไรนะ พูดอีกทีสิ
21. มาเขียนบนกระดานทีสิ
22. ได้ยินคำอะไรบ้าง
23. อ่านดีๆ ให้รอบคอบ
24. เขียนคำตอบลงในสมุดของนักเรียน
25. นี่เรียกว่าอะไรในภาษาอังกฤษ
26. คำ/ประโยคนี้นี้หมายความว่าอะไร (ในภาษาไทย)
27. ดูตัวอย่าง
28. ยกมือขึ้น/เอามือลง
29. นี่การบ้านของวันนี้/ส่งพรุ่งนี้นะ
30. ลบกระดานให้ที

ไป 9

9

ตรวจคำตอบของท่านกับคำเฉลยภาษาอังกฤษต่อไปนี้

1. Good./Very Good.
2. Excellent./Wonderful./Nice work./Good job./Well done.
3. (That's) right. (That's) correct.
4. Thank you./Thank you very much.
5. You're welcome./Not at all./My pleasure.
6. Stand up.
7. Sit down./Sit properly.
8. Quiet, please.
9. Come here, please.
10. Quick./Be quick./Hurry up.
11. Ready?/Are you ready?
12. Open your books to page ____.

9 (ต่อ)

13. Look at page ____./Look at the picture on page ____.
14. Listen./Listen carefully.
15. Repeat after me./Repeat after the tape.
16. Altogether./One by one.
17. Spell the word _____, please.
18. Let's sing./Let's sing together.
19. I can't hear you./Louder, please.
20. What? Say that again, please./What did you say? Again please.
Pardon? Could you say that again, please?
Pardon? Could you repeat that, please?
21. Come and write on the board.
22. What words can you hear?
23. Read carefully.
24. Write the answer(s) in your book.
25. What is this called in English?
26. What does this word/sentence mean (in Thai)?
27. Look at the example.
28. Raise your hands./Put your hands down.
29. Here's/This is your homework for today./Hand it in tomorrow.
30. Wipe the board, please./Erase the board, please./
Clean the board (for me), please.

ไป 10

10

ท่านตรวจคำตอบจากเฉลยแล้ว พบว่า

ก. คำตอบของท่านถูกต้อง 0 - 15 ข้อ	ไป 11
ข. คำตอบของท่านถูกต้อง 16 - 23 ข้อ	ไป 12
ค. คำตอบของท่านถูกต้อง 24 - 30 ข้อ	ไป 13

11

ท่านคงไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนบ่อยนัก แต่เมื่อมีความตั้งใจที่จะใช้แล้ว ลองพยายามเพิ่มพูนทักษะด้านนี้อีกหน่อย กลับไปช่องที่ 8 ดูข้อที่ท่านตอบไม่ได้หรือ ตอบผิด เขียนคำตอบใหม่ ท่านได้ดูคำตอบที่ถูกต้องจากเฉลยมาครั้งหนึ่งแล้ว ดูซิว่าครั้งนี้ ท่านตอบถูกเพิ่มขึ้นกี่ข้อ

กลับไป 8 - 9 และ 10 ตามลำดับ

12

ท่านพร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนได้พอสมควรทีเดียว พยายามใช้ในห้องเรียนบ่อยๆ และเพิ่มสำนวนให้มากขึ้น การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มีกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้นักเรียนปฏิบัติอย่างหลากหลาย ลองดูซิว่าท่านสามารถให้คำสั่งนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมเหล่านี้ได้ดีเพียงใด

ไป 14

13

ภาษาอังกฤษของท่านดีทีเดียว นักเรียนจะเรียนรู้จากท่านได้มาก และท่านคงจะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเพิ่มขึ้นจนถึง 90 - 100% ได้ไม่ยากเลยใช่ไหม ลองทดสอบความสามารถของท่านเพิ่มเติมอีก หากท่านสอนโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ท่านจะให้คำสั่งนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างไร

ไป 14

14

ประโยคต่อไปนี้ ท่านจะพูดกับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร เขียนคำตอบลงในกระดาษอื่น หรือในหน้า “บันทึกข้อความ” ที่ให้ท้ายเล่ม

1. นั่งเป็นคู่ หันหน้าเข้าหากัน
2. ทำงานเป็นคู่
3. จับกลุ่ม 4 คน
4. นักเรียน A ดูหน้า ____/นักเรียน B ดูหน้า ____
5. อย่าให้เพื่อนเห็นใบงานของนักเรียน
6. คำว่าบัตรลงบนโต๊ะ
7. สับบัตร
8. ผลัดกันถาม - ตอบ
9. จับคู่บัตร/บัตรภาพกับบัตรคำ
10. ตัดภาพตามเส้นประ
11. เก็บบัตรไว้
12. วางบัตรลงที่เดิม
13. ทำแบบฝึกหัด/กิจกรรมที่ ____ บทที่ ____ หน้า ____
14. เดาซิ/ใครเดาถูกบ้าง
15. จับคู่ประโยคกับภาพ
16. ภาพไหนตรงกับประโยคที่ 1
17. ให้เวลาดูภาพ 1 นาที
18. ปิดหนังสือ
19. ลุกขึ้น เดินไปรอบๆ และถามคำถามเพื่อน
20. จัดลำดับตัวสะกดใหม่/จัดลำดับภาพใหม่

ไป 15

15

ตรวจคำตอบของท่านกับคำเฉลยภาษาอังกฤษต่อไปนี้

1. Sit in pairs, face to face.
2. Work in pairs.
3. Get into groups of 4.
4. Student A, look at page ____./Student B, look at page ____.
5. Don't let your friend see your worksheet.
6. Put the cards face down on the table.
7. Shuffle the cards.
8. Take turns to ask and answer./ Take turns asking and answering.
9. Match the cards./Match the pictures with the words.
10. Cut the picture along the dotted lines.
11. Keep the cards.
12. Put the cards back in the same place.
13. Do exercise/activity ____, lesson ____, page ____.
14. Guess./Who guessed right?/Who guessed correctly?/
Who has the right guess?
15. Match the sentences with the pictures.
16. Which picture is sentence 1?
17. I'll give you 1 minute to look at the picture./ You have 1 minute
to look at the picture.
18. Close your books.
19. Get up. Walk around and ask your friends.
20. Rearrange the letters./Rearrange the spelling./
Rearrange the pictures.

16

ท่านตรวจคำตอบจากเฉลยแล้วพบว่า

ก. คำตอบของท่านถูกต้อง 0 - 10 ข้อ

ไป 17

ข. คำตอบของท่านถูกต้อง 11 - 20 ข้อ

ไป 18

17

ท่านคงไม่ค่อยได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มมากนัก โดยเฉพาะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลาง ท่านให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ หากยังไม่คล่องกับการให้คำสั่งในการทำงานลักษณะนี้เป็นภาษาอังกฤษ แต่มีความตั้งใจจริงที่จะปรับการสอนให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนแล้ว ลองพยายามทบทวนอีกครั้ง กลับไปข้อที่ 14 ดูข้อที่ท่านตอบไม่ได้ แล้วเขียนคำตอบใหม่ ท่านได้ดูคำตอบที่ถูกต้องจากเฉลยมาครั้งหนึ่งแล้ว ดูซิว่าครั้งนี้ท่านจะตอบถูกเพิ่มขึ้นกี่ข้อ

กลับไป 14 - 15 และ 16 ตามลำดับ

18

ท่านพร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนและการให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลาง ท่านให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ดีทีเดียว นักเรียนจะเรียนรู้จากท่านได้มาก หากต้องการทราบจำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน (classroom language) เพิ่มเติม ศึกษาได้จากคู่มือครูหรือ Student's Book 1 - 4 ของหนังสือชุด On the Springboard ของกรมวิชาการ หรือคู่มือครู เล่ม 4 ของหนังสือชุด English is Fun ของกรมวิชาการเช่นกัน

ไป 19

19

ท่านทราบสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนดีแล้ว ท่านสามารถพูดออกเสียงได้ถูกต้องเหมาะสมด้วยหรือเปล่า ลองฟังเทปของหนังสือนี้เปรียบเทียบการออกเสียงของท่านกับเสียงในเทป ถ้าต่างกัน พยายามฟังและพูดตามหลาย ๆ ครั้ง จนเหมือนหรือใกล้เคียงดู tapescript จากช่องที่ 9 และช่องที่ 15 หรือท้ายเล่ม เสร็จแล้วจึง... ไป 20

20

ท่านพูดตามเทปจนคล่องอย่างน้อยประโยคละ 2 ครั้งแล้ว สังเกตหรือเปล่าว่าการพูดภาษาอังกฤษนั้นใช้เสียงขึ้นลงในประโยคอย่างไร ฟังเทปข้อ 1 - 30 จากช่องที่ 9 และ 1 - 20 จากช่องที่ 15 อีกครั้ง ลองลากเส้นแสดงเสียงขึ้น - ลงในประโยคที่ท่านเขียนใส่กระดาษไว้ ดูตัวอย่าง 5 ประโยคแรกดังนี้

1. Good. / Very good.
2. Excellent. / Wonderful. / Nice work. Good job. Well done.
3. That's right. / That's correct.
4. Thank you. / Thank you very much.
5. You're welcome. Not at all.

ท่านใช้เสียงขึ้น - ลงได้เหมาะสมเพียงไร ท่านก็จะฟังดูเหมือนเจ้าของภาษามากเพียงนั้นและนักเรียนก็จะได้ตัวอย่างการออกเสียงที่ถูกต้องไปใช้อย่างเหมาะสมต่อไปด้วย

ไป 21

21

จากการลากเส้นแสดงเสียงขึ้น - ลง ในประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน 50 ข้อนั้น ท่านสังเกตเห็นอีกว่าประโยคในช่องที่ 9

ก. มักมีการออกเสียงหนักที่คำเช่น to ในประโยคที่ 12, the ในประโยคที่ 15, that ในประโยคที่ 20, is ในประโยคที่ 25 และ for ในประโยคที่ 29 เป็นต้น ไป 22

21 (ต่อ)

ข. มักมีการออกเสียงหนักที่คำนาม (noun) กริยา (verb) คุณศัพท์ (adjective) หรือ วิเศษณ์ (adverb) เช่น work ในประโยคที่ 2, sing ในประโยคที่ 18, หรือ louder ในประโยคที่ 19 เป็นต้น

ไป 23

ค. มีการออกเสียงหนักเท่ากันทุกคำโดยตลอด

ไป 24

22

ข้อสังเกตของท่านไม่ถูกต้องนัก คำเหล่านี้ส่วนใหญ่จะไม่มีกรการออกเสียงหนักในประโยค เว้นแต่จะต้องการชี้เฉพาะเป็นกรณีพิเศษเท่านั้น ฟังเทปข้อ 1 - 30 จากช่องที่ 9 และ 1 - 20 จากช่องที่ 15 อีกครั้ง และ...

กลับไป 21

23

ข้อสังเกตของท่านถูกต้อง คำประเภทคำนาม กริยา คุณศัพท์ หรือวิเศษณ์ มักมีการออกเสียงหนักในประโยคมากกว่าคำประเภทที่กล่าวถึงในข้อ ก. สังเกตได้จากเส้นเสียงที่อยู่เหนือตัวอักษร เส้นขึ้นสูงที่คำหรือพยางค์ใด คำหรือพยางค์นั้นจะมีการออกเสียงหนัก ซึ่งแสดงถึงความสำคัญทางความหมายที่ต้องการเน้นของคำนั้นในประโยคด้วย

ไป 25

24

ท่านคงยังติดอยู่กับการพูดหรืออ่านประโยคทีละคำอย่างชัดเจน โดยลืมไปว่าในการพูดตามธรรมชาติในภาษาอังกฤษนั้น แต่ละคำหรือแต่ละพยางค์จะออกเสียงหนักไม่เท่ากัน ฟังเทปข้อ 1 - 30 จากช่องที่ 9 และ 1 - 20 จากช่องที่ 15 อีกครั้ง และ...

กลับไป 21

25

คำทุกคำในภาษาอังกฤษที่มีมากกว่า 1 พยางค์ขึ้นไป จะมีเสียงเน้นหนัก (stress) ตายตัวอยู่ที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่งเสมอ การลงเสียงเน้นหนักถูกที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น เปรียบได้กับความสำคัญของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย (ซึ่งในภาษาอังกฤษไม่มีหรือไม่ให้ความสำคัญ) ถ้าต้องการพูดว่า “วันนี้มีไข่” แต่ใช้เสียงวรรณยุกต์ผิดไปเป็น “วันนี้มีไข่” หรือ “วันนี้มีไข่” คนฟังก็อาจจะไม่เข้าใจ หรือเข้าใจความหมายผิดไปเลย

ลองดูคำต่อไปนี้จากช่องที่ 9 และช่องที่ 15 ฟังการออกเสียงจากเทปเป็นคำๆ อีกครั้งหนึ่ง แล้วเขียนคำเหล่านี้ลงในกระดาษอื่น หรือใช้ Task sheet ช่องที่ 25 ที่ให้ไว้ท้ายเล่ม และใส่เครื่องหมายเสียงเน้นหนัก (') หน้าพยางค์ที่ท่านคิดว่าถูกต้องตามที่เจ้าของภาษาใช้ ดูตัวอย่างข้อ 1

1. 'very	2. excellent	3. wonderful
4. correct	5. welcome	6. properly
7. quiet	8. hurry	9. ready
10. picture	11. listen	12. carefully
13. repeat	14. altogether	15. louder
16. English	17. sentence	18. student
19. worksheet	20. table	21. shuffle
22. answer	23. exercise	24. activity
25. lesson	26. minute	27. around
28. rearrange	29. spelling	30. example
31. homework	32. tomorrow	33. erase

ไป 26

26

เปิดพจนานุกรม (dictionary) ภาษาอังกฤษ และตรวจสอบคำตอบของท่าน พจนานุกรมภาษาอังกฤษโดยทั่วไปจะให้คำอ่านออกเสียงไว้หลังคำนั้น โดยใช้สัญลักษณ์ (phonetic symbols ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป) และเครื่องหมายเสียงเน้นหนัก (stress mark) เช่น ตัวอย่าง

ข้อ 1 - very /'veri/

ข้อ 4 - correc /kə'rekt/ เป็นต้น

เมื่อตรวจสอบคำตอบทั้งหมดแล้ว ท่านพบว่า

ก. ท่านตอบถูก 0 - 11 ข้อ ไป 27

ข. ท่านตอบถูก 12 - 22 ข้อ ไป 28

ค. ท่านตอบถูก 23 - 33 ข้อ ไป 29

27

ท่านไม่เคยทราบเรื่องเสียงเน้นหนัก (stress) ในภาษาอังกฤษมาก่อนเลย (ไม่ต้องเสียใจ เพราะคนหลาย ๆ คนที่ไม่ได้จบเอกอังกฤษก็ไม่ทราบเหมือนกัน) ท่านจึงลองเดาดู คำตอบจึงผิดมากกว่าถูก แต่ถ้าตั้งใจที่จะหยุดข้อผิดพลาดของท่าน ไม่ส่งปัญหาต่อไปให้กับนักเรียน โปรดเปิดเทป ฟังการออกเสียงคำข้อ 1 - 33 ในช่องที่ 25 พูดยตาม และเขียนเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนักในแต่ละคำอีกครั้ง ดูซิว่าท่านตอบถูกมากขึ้นหรือไม่

ทางต้น กลับไป 25

28

ท่านเคยได้ยินเรื่องเสียงเน้นหนัก (stress) ในภาษาอังกฤษมาอยู่บ้าง แต่ก็ไม่เคยให้ความสนใจอย่างจริงจัง เคยได้ยินหรือพูดมาอย่างไร ก็พูดต่อไปอย่างนั้น โชคดีที่ได้ยินมาถูกมากกว่าผิด อยากเป็นตัวอย่างที่ดีให้เด็กรุ่นใหม่ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ก็จงเริ่มที่ตัวท่านเอง เปิดเทปฟังการออกเสียงคำข้อ 1 - 33 ในช่องที่ 25 พูดยตาม และแก้ไขข้อที่ทำผิดในครั้งแรก ท่านควรจะทำให้ถูกต้องในครั้งนี้อย่างไม่ยากเลย

ทางต้น กลับไป 25

29

ท่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยลงเสียงเน้นหนักได้ถูกต้องเหมาะสมเกือบทั้งหมดหรือทั้งหมดเลยทีเดียว คราวนี้ลองมาดูคำศัพท์ที่สุ่มมาจากหนังสือ On the Springboard Book 3 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการดูบ้าง เขียนคำเหล่านี้ลงในกระดาษอื่น หรือใช้ Task sheet ช่องที่ 29 ทำได้เลย เขียนเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนัก หน้าพยางค์ที่เหมาะสมในแต่ละคำด้วย

1. something	2. airplane	3. season
4. weather	5. cinema	6. dangerous
7. finger	8. sunny	9. market
10. station	11. hospital	12. chicken
13. carton	14. dinner	15. sausage
16. onion	17. tomato	18. lettuce
19. mango	20. orange	21. banana
22. papaya	23. apple	24. pineapple
25. cucumber	26. radio	27. flower
26. yesterday	29. Sunday	30. Saturday
31. dirty	32. lion	33. dolphin
34. water	35. country	36. swimsuit
37. police	38. handsome	39. sorry
40. soldier	41. dentist	42. carpenter
43. January	44. August	45. September

ไป 30

30

ก่อนเปิดพจนานุกรม ภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบคำตอบของท่าน ลองประเมินตนเองก่อนชี้ว่า ท่านน่าจะตอบถูกกี่ข้อ

ก. คิดว่าตอบถูก 0 - 15 ข้อ

ข. คิดว่าตอบถูก 16 - 30 ข้อ

ค. คิดว่าตอบถูก 31 - 45 ข้อ

เมื่อตรวจสอบคำตอบจากพจนานุกรมแล้ว พบว่า

ก. ประเมินตนเองไว้ถูกต้อง

ไป 31

ข. ประเมินตนเองไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง

ไป 32

ค. ประเมินตนเองไว้สูงกว่าความเป็นจริง

ไป 33

31

ท่านรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองดีแล้ว ไม่ว่าท่านจะตอบถูกได้มากหรือน้อยข้อ โอกาสที่ท่านจะพัฒนาทักษะด้านนี้ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปก็มีสูง เพราะท่านสามารถใช้พจนานุกรมเปิดหาข้อมูลที่ต้องการได้คล่องแล้ว และเสริมความมั่นใจได้อีกโดยเปิดฟังเทป และออกเสียงตาม ดู Tapescript หรือ Task sheet ช่องที่ 29 ข้อไหนที่ท่านตอบพลาดไปในครั้งแรก ให้แก้ไขในกระดาษก่อน และออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง เมื่อปฏิบัติขั้นตอนนี้เสร็จแล้ว...

ไป 34

32

ท่านยังไม่ค่อยมีความมั่นใจในเรื่องเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษมากนัก คำตอบที่ให้ไปในบางข้อจึงเป็นการเดา และบังเอิญเดาถูกมากกว่าที่คิด ผลจึงออกมาว่าท่านประเมินตนเองไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง อย่าให้ชีวิตการสอนภาษาอังกฤษอยู่บนพื้นฐานของการเดาอย่างขาดหลักการ ปัญหาจะเกิดแก่นักเรียนต่อไปเปล่าๆ แก้ไขตนเองเสียแต่บัดนี้ ดูคำที่ 1 - 45 จากช่องที่ 29 อีกครั้ง ทำเครื่องหมาย * ไว้หน้าคำที่ท่านไม่แน่ใจหรือตอบผิดในครั้งแรก แต่ทราบคำตอบที่ถูกจากพจนานุกรมแล้ว เปิดเทปและออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง โดยเฉพาะกับคำที่ทำเครื่องหมาย * ไว้

ทางต้น กลับไป 29 ก่อนไป 34

33

ท่านมีความมั่นใจในการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษมาก แต่การตรวจสอบความถูกต้องจากพจนานุกรมครั้งนี้คงช่วยชี้ให้เห็นว่า คำที่ท่านเคยได้ยินและพูดมานานปีนั้น ไม่ได้มีการออกเสียงอย่างถูกต้อง ผลจึงปรากฏว่าท่านประเมินตนเองไว้สูงกว่าความเป็นจริง ทุกครั้งที่จะสอนศัพท์คำใหม่แก่นักเรียนจึงควรต้องตรวจสอบการออกเสียงจากพจนานุกรมหรือเจ้าของภาษาเสียก่อน ส่วนครั้งนี้ให้กลับไปดูคำที่ 1 - 45 ในช่องที่ 29 ใหม่ ทำเครื่องหมาย * ไว้หน้าคำที่เดิมท่านคิดว่าถูก แต่เมื่อตรวจแล้วปรากฏว่าผิด เปิดเทปฟังแต่ละคำ และออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง โดยเฉพาะคำที่ทำเครื่องหมาย * ไว้

ทางด้าน กลับไป 29 ก่อนไป 34

34

ในช่องที่ผ่านมา ท่านได้เห็นการใช้สัญลักษณ์ (phonetic symbols) ในพจนานุกรมบ้างแล้ว สัญลักษณ์คือตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่แสดงการออกเสียงเสียงใดเสียงหนึ่งในภาษาอังกฤษ เพราะในการสะกดคำนั้น ตัวอักษรตัวเดียวกันอาจออกเสียงต่างกัน คำที่ต่างกันก็ได้ เช่น ตัวอักษร a ต่อไปนี้

car = /kɑ:/ ɑ: คล้ายเสียงสระ อา

can = /kæn/ æ คล้ายเสียงสระ แอ

dangerous = /deɪndʒərəs/ eɪ คล้ายเสียงสระ เอ ผสมสระอี

พจนานุกรมภาษาอังกฤษแทบทุกเล่ม จะมีตารางการออกเสียง (Pronunciation Table¹⁾) ให้เทียบเคียงเสียงสัญลักษณ์ (Symbol) นั้นกับคำ (Key word) ลองศึกษาดูตารางการออกเสียงต่อไปนี้

Consonants

symbol example word

b	back
d	day
ð	then
dʒ	jump
f	fat
g	get
h	hot
j	yet
k	key
l	led
m	sum
n	sun
ŋ	sung
p	pen
r	red
s	soon
ʃ	fishing
t	tea
tʃ	cheer
θ	thing
v	view
w	wet
x	loch
z	zero
ʒ	pleasure

vowels

symbol example word

i:	sheep
ɪ	ship
ɪ	happy
e	bed
æ	bad
ɑ:	calm
ɒ	pot
ɔ:	caught
ʊ	put
u	actuality
u:	boot
ʌ	cut
ɜ:	bird
ə	cupboard
eɪ	make
əʊ	note
aɪ	bite
aʊ	now
ɔɪ	boy
ɪə	here
iə	peculiar
eə	there
ʊə	poor
uə	ritual
eɪə	player
əʊə	lower
aɪə	tire
aʊə	tower
ɔɪə	employer

35

ดูคำใน Pronunciation Table ในช่องที่ 34 อีกครั้ง เปิดเทป และออกเสียงตาม
เสร็จแล้ว ลองวิเคราะห์ตัวเองว่ามีความสามารถในการออกเสียงอยู่ในระดับใด หากไม่
แน่ใจ ลองให้เพื่อนช่วยฟังขณะที่ท่านออกเสียงตามเทป และให้ความเห็น

ก. ท่านสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงหรือเหมือนเทปมากกว่า 75% ของจำนวน
คำทั้งหมด (เกิน 40 คำ) ไป 36

ข. ท่านสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงหรือเหมือนเทปน้อยกว่า 75% ของจำนวน
คำทั้งหมด (น้อยกว่า 40 คำ) ไป 37

36

จับคู่สัญลักษณ์ (Symbol) ทางซ้ายมือกับคำ (Key word) ทางขวามือ โดยเขียน
คำตอบลงในกระดาษอื่นหรือในหน้า “บันทึกข้อความ” ที่ให้ท้ายเล่ม เช่น b = back
เสร็จแล้วตรวจคำตอบจาก Pronunciation Table ในช่องที่ 34 ลองเฉพาะพยัญชนะก่อน

พยัญชนะ (Consonants)

Symbol	Key word
b	jump
d	pleas <u>u</u> re
ð	<u>b</u> ack
dʒ	<u>d</u> ay
f	<u>z</u> ero
g	<u>y</u> et
h	<u>t</u> hen
j	lo <u>c</u> h
k	<u>f</u> at
l	<u>t</u> hing

36 (ต่อ)

พยัญชนะ (Consonants)

Symbol	Key word
m	get
n	led
ŋ	cheer
p	hot
r	key
s	sum
ʃ	tea
t	pen
tʃ	sun
θ	fishing
v	red
w	sung
x	soon
z	view
ʒ	wet

ไป 38

37

ท่านต้องการการฝึกที่มากกว่านี้ ฟังเทปและออกเสียงตามจนกว่าจะดีกว่าเดิม อย่าเพิ่งท้อใจการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ฝึกและใช้มากเท่าใด ก็เกิดทักษะมากเท่านั้น เป็นการพัฒนาทั้งตนเองและนักเรียนของท่านให้เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่ดีต่อไป

ทางต้น กลับไป 35

38

เมื่อตรวจสอบคำตอบของท่านจาก Pronunciation Table ในช่องที่ 34 แล้ว ท่านพบว่า

ก. ท่านตอบถูกมากกว่า 75% (18 ข้อขึ้นไป)	ไป 39
ข. ท่านตอบถูกน้อยกว่า 75% (ต่ำกว่า 18 ข้อ)	ไป 40

39

ต่อไปลองจับคู่สัญลักษณ์ (Symbol) ที่แทนเสียงสระทางซ้ายมือกับคำ (Key word) ทางขวามือดูบ้าง เขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษอื่น หรือในหน้า “บันทึกข้อความ” ที่ให้ท้ายเล่ม เช่น i:= sheep เสร็จแล้วตรวจสอบคำตอบจาก Pronunciation Table ในช่องที่ 34 ข้างต้น

สระ (Vowels)

Symbol	Key word
i:	happy
ɪ	calm
i	act <u>u</u> ality
e	bird
æ	she <u>e</u> p
ɑ:	ba <u>d</u>
ʊ	pu <u>t</u>
ɔ:	cu <u>t</u>
ʊ	cu <u>p</u> board
u	bo <u>o</u> t
u:	shi <u>p</u>
ʌ	be <u>d</u>
ɜ:	ca <u>u</u> ght
ə	po <u>t</u>
ei	ri <u>t</u> ual

39 (ต่อ)

สระ (Vowels)

Symbol	Key word
อู	pecu <u>liar</u>
ai	no <u>w</u>
au	ma <u>k</u> e
oi	bi <u>t</u> e
ie	he <u>r</u> e
ie	the <u>r</u> e
eo	po <u>o</u> r
oy	bo <u>y</u>
ue	no <u>t</u> e

ไป 41

40

ท่านต้องการการฝึกที่มากกว่านี้ กลับไปช่องที่ 36 ดูคำตอบในกระดาษของท่าน ดึงเฉพาะข้อที่ตอบผิดมาฝึกเพิ่มเติม โดยเขียน symbol ทางซ้ายมือ key word ทางขวามือ และคิดคำที่มีเสียง symbol นั้นเพิ่มอีก 2 คำ ดูตัวอย่าง (สมมุติว่าข้อที่ท่านผิดคือ d3 และ j)

ตัวอย่าง

symbol		key word	2 more words
d3	=	<u>j</u> ump	jam age
j	=	y <u>e</u> t	y <u>o</u> ur law <u>y</u> er

เสร็จแล้วตรวจสอบความถูกต้องจากพจนานุกรม ดูว่า 2 คำใหม่ของท่านนั้น ใช้ symbol ตรงตามที่เขียนไว้หรือไม่ หากยังไม่ถูกต้อง ให้คิดคำใหม่และตรวจสอบไปเรื่อย ๆ จะทำให้ท่านทราบความสามารถในการออกเสียงคำต่างๆของท่านว่าเหมาะสมแล้ว หรือยังมีข้อบกพร่องอยู่ และแก้ไขให้ถูกต้องขึ้นได้ ทั้งยังเป็นการฝึกฟังตนเอง โดยใช้พจนานุกรมเมื่อไม่มีเจ้าของภาษาให้ตรวจสอบด้วยได้

ทางต้น กลับไป 36 ก่อนไป 39

41

เมื่อตรวจสอบคำตอบของท่านจาก Pronunciation Table ในช่องที่ 34 แล้ว ท่านพบว่า

ก. ท่านตอบถูกมากกว่า 75% (18 คำขึ้นไป)	ไป 42
ข. ท่านตอบถูกน้อยกว่า 75% (ต่ำกว่า 18 คำ)	ไป 43

42

ต่อไปนี้เป็นคำศัพท์ซึ่งลุ่มมาจากหนังสือแบบเรียนชุด On the Springboard Book 4 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ อ่านลัทอักษรทีให้ แล้วเขียน สะกดคำนั้นพร้อมเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนักลงในกระดาษอื่น หรือใช้หน้า Task sheet ช่องที่ 42 ที่ให้ท้ายเล่ม เช่น ข้อ 1. /'ɑ:ktɪk/ = 'Arctic

1. /'ɑ:ktɪk/	2. /'dezət/	3. /'krɒkədail/
4. /'kæmə/	5. /fɜ:r/	6. /'sekrətri/
7. /'eə hæustəs/	8. /'brɪtn/	9. /mɔ'leɪziə/
10. /kə'ri:ən/	11. /'iærɪŋz/	12. /'traʊzəz/
13. /'dʒækɪt/	14. /fɔ:t/	15. /θɪn/
16. /'kɜ: li/	17. /streɪt/	18. /nɔ:θ/
19. /ɪk'skju:z/	20. /sɪŋə'pɔ:/	21. /nju: 'zi:lənd/
22. /ʌm'brelə/	23. /'kæləɪndə/	24. /'səʊldʒə/
25. /dʒæpə'ni:z/		

ไป 44

43

ท่านต้องการการฝึกเพิ่มขึ้น กลับไป 39 ดูคำตอบในกระดาษของท่าน ดึงเฉพาะ ข้อที่ตอบผิดมาฝึกเพิ่มเติม โดยเขียน symbol ทางซ้ายมือ key word ทางขวามือ และ คิดคำที่มีเสียง symbol นั้น เพิ่มอีก 2 คำ ดูตัวอย่าง (สมมุติว่าข้อที่ท่านผิดคือ n และ oi)

43 (ต่อ)

ตัวอย่าง

symbol		key word	2 more words	
๗	=	pot	hot	forgot
๖๑	=	boy	coin	spoil

เสร็จแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องจากพจนานุกรม ดูว่า 2 คำใหม่ของท่านนั้น ใช้ symbol ตรงตามที่เขียนไว้หรือไม่ หากยังไม่ถูกต้อง ให้คิดคำใหม่และตรวจสอบไปเรื่อย ๆ จะทำให้ท่านทราบความสามารถในการออกเสียงคำต่าง ๆ ของท่านว่าเหมาะสมแล้ว หรือยังมีข้อบกพร่องอยู่ และแก้ไขให้ถูกต้องขึ้นได้

ทางต้น กลับไป 39 ก่อนไป 42

44

ตรวจสอบคำตอบของท่าน โดยฟังการออกเสียง ข้อ 1 - 25 ในช่องที่ 42 จากเทป ไป 42 ก่อนไป 45

45

อ่านศัพท์อักษรออก ฟังได้ แล้วเขียนถูกด้วยหรือเปล่า ตรวจสอบการสะกดคำจากเฉลยต่อไปนี้ และแก้ไขข้อที่ผิดในกระดาษของท่าน

1. 'Arctic	2. 'desert	3. 'crocodile
4. 'camel	5. fur	6. 'secretary
7. 'air hostess	8. 'Britain	9. Ma'laysia
10. Ko'rean	11. 'earrings	12. 'trousers
13. 'jacket	14. short	15. thin
16. 'curly	17. straight	18. north
19. ex'cuse	20. Singa'pore	21. New 'Zealand
22. um'brella	23. 'calendar	24. 'soldier
25. Japa'nese		

45 (ต่อ)

หลังจากตรวจสอบทุกอย่างแล้ว ท่านพบว่า

ก. ท่านตอบถูก มากกว่า 75% (18 ข้อขึ้นไป)

ไป 46

ข. ท่านตอบถูก น้อยกว่า 75% (ต่ำกว่า 18 ข้อ)

ไป 47

46

เพื่อความคล่องแคล่วแม่นยำขึ้น ลองฝึกอ่านศัพท์อักษร จากคำศัพท์อีก 25 คำต่อไปนี้ ซึ่งสุ่มมาจากหนังสือเรียนชุด On the Springboard Book 4 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ อ่านแล้วเขียนสะกดคำนั้นพร้อมเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนักลงในกระดาษอื่นหรือใช้หน้า Task sheet ช่องที่ 46 ที่ให้ท้ายเล่ม เช่น

/ˈʃʊɡə/ = sugar

1. /ˈʃʊɡə/	2. /dʒʊːs/	3. /dɪˈpɑːt/
4. /ˈbɑːtə/	5. /ˈtraɪæŋɡəl/	6. /ˈsɜːkəl/
7. /kjuːb/	8. /ˈlɑːðə/	9. /ˈdaɪəl/
10. /fɜːp/	11. /ɪˈtʃ/	12. /ˈpɑːzəl/
13. /tʃɒp/	14. /pɔː(r)/	15. /bɔɪl/
16. /saɪn/	17. /ˈlɪtə/	18. /juərəˈpiːən/
19. /dɪˈlɪʃəs/	20. /ˈspɑːsi/	21. /ˈtuərɪst/
22. /ɪntəˈnæʃənəl/	23. /ˈsɪɡnətʃə/	24. /ˈmesɪdʒ/
25. /ˈdeli/		

ไป 48

47

กลับไปช่องที่ 42 ดูกระดาษคำตอบของท่าน ครั้งนี้ให้ใช้กระดาษปิดคำที่เขียนด้วยศัพท์อักษรทางซ้ายมือให้เห็นแต่คำที่สะกดตามปกติทางขวามือ (ท่านได้แก้ไขทุกคำให้ถูกต้องตามเฉลยแล้ว) อ่านแล้วให้เขียนต่อคำนั้นด้วยศัพท์อักษร ใช้ Pronunciation Table ในช่องที่ 34 ช่วย เสร็จแล้วเปิดกระดาษออกตรวจสอบว่าเขียนได้ตรงกับโจทย์หรือไม่

47 (ต่อ)

ตัวอย่าง

1. กระดาศปิด = 'Arctic = /'ɑ:ktrɪk/

ออกเสียงคำในช่องที่ 42 ตามเทปอีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 42 ก่อนไป 46

48

ตรวจสอบคำตอบของท่าน โดยฟังการออกเสียงข้อ 1 - 25 ในช่องที่ 46 จากเทป

ไป 46 ก่อนไป 49

49

อ่านออกฟังได้ถึงขั้นนี้แล้ว ท่านควรจะเขียนถูกต้องด้วย ตรวจสอบการสะกดคำทั้ง 25 จากเฉลยต่อไปนี้ หากมีข้อผิดพลาดให้แก้ไขในกระดาศของท่าน

1. 'sugar	2. juice	3. de'part
4. 'butter	5. tri'angle	6. 'circle
7. cube	8. 'lather	9. 'dial
10. shape	11. each	12. 'puzzle
13. chop	14. pour	15. boil
16. sign	17. 'litter	18. Euro'pean
19. de'licious	20. 'spicy	21. 'tourist
22. inter'national	23. 'signature	24. 'message
25. 'daily		

หลังจากตรวจสอบทุกอย่างแล้ว ท่านพบว่า

- ก. ท่านตอบถูกมากกว่า 75 % (18 ข้อขึ้นไป) ไป 50
- ข. ท่านตอบถูกน้อยกว่า 75 % (ต่ำกว่า 18 ข้อ) ไป 51

50

ภาษาอังกฤษของท่านดีพอสมควรทีเดียว ข้อใดที่ผิดพลาดไป โปรดย้อนกลับไปดู และวิเคราะห์แก้ไขข้อบกพร่องของท่าน ลองทำแบบฝึกหัดในหนังสือซ้ำอีกบ่อยๆ ท่านจะทำได้ถูกต้องโดยไม่ยากเลย และบางท่านก็อาจทำได้ถูกต้องแล้ว ฝึกฟังเทป เลียนเสียงเจ้าของภาษาและใช้พจนานุกรมค้นคว้า และสร้างนิสัยเช่นนี้ให้นักเรียนของท่านด้วย ท่านจะเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียนของท่านได้อย่างน่าภาคภูมิใจทีเดียว

ดีใจด้วย ท่านออกจากเขาวงกตลูกนี้ได้แล้ว

51

กลับไปช่องที่ 46 ดูกระดาษคำตอบของท่าน คราวนี้ให้ใช้กระดาษปิดคำที่เขียนด้วยสัทอักษรทางซ้ายมือ ให้เห็นแต่คำที่สะกดปกติทางขวามือ ที่ท่านได้แก้ไขให้ถูกต้องตามเฉลยแล้ว อ่านแล้วเขียนต่อคำนั้นด้วยสัทอักษร ใช้ Pronunciation Table ในช่องที่ 34 ช่วย เสร็จแล้วเปิดกระดาษออกตรวจสอบว่าเขียนได้ตรงกับโจทย์หรือไม่

ตัวอย่าง

1. กระดาษปิด = 'sugar = /'ʃʊgə/

ออกเสียงคำในช่องที่ 46 ตามเทปอีกครั้ง ทางต้น กลับไป 46 ก่อนไป 52

52

ท่านมีความพยายามในการพัฒนาตนเองมากทีเดียว ภาษาอังกฤษของท่านจะดีขึ้นเรื่อยๆ หากหมั่นทำแบบฝึกหัดในหนังสือซ้ำอีกบ่อยๆ วิเคราะห์หาจุดอ่อนของท่านและแก้ไข ฝึกฟังเทป เลียนเสียงเจ้าของภาษาและใช้พจนานุกรมค้นคว้าให้บ่อยจนเป็นนิสัย สิ่งที้อาจจะดูยากไปบ้างในครั้งแรก เพราะความไม่คุ้นเคย ก็จะง่ายขึ้นเรื่อยๆ จากการฝึกปฏิบัติ

หนังสือแบบเรียนในชั้นประถมศึกษาแทบทุกเล่มจะมีเทปเสียงประกอบบทเรียนควรฟังและฝึกเลียนเสียงก่อนใช้เทปนั้นกับนักเรียน วันหนึ่งเสียงของท่านอาจจะเหมือนเสียงของเจ้าของภาษาในเทปมากจนนักเรียนแยกไม่ออก แต่หากวันนั้นยังมาไม่ถึง ก็อย่าท้อใจ ท่านเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่ดีได้โดยใช้เทปประกอบการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด โปรดศึกษาเรื่องนี้จากเขาวงกตลูกต่อไป

ดีใจด้วย ท่านออกจากเขาวงกตลูกนี้ได้แล้ว

ทางเข้าเขาวงกต

เมื่อท่านสอนคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้น ป.5 ท่านมักจะ

ก. สอนครั้งละ 5-10 คำ โดยแต่ละคำมีความสัมพันธ์กันหรือจัดอยู่ในหมวดหมู่ประเภทเดียวกัน เช่น เรื่องสัตว์ ก็เป็นคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ทั้งหมด เป็นต้น ไป 1

ข. สอนครั้งละ 10-20 คำ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคำจากหมวดหมู่ประเภทเดียวกันหรือมีความเกี่ยวเนื่องกัน แต่ปะปนกันไปตามดุลยพินิจของผู้สอน ไป 2

ค. สอนตามที่หนังสือเรียนมีให้ พบคำไหนก็สอนคำนั้น หรืออาจรวมหลายๆ คำมาสอนในครั้งเดียวก็ได้ ไป 3

1

มีการศึกษาค้นคว้าและวิจัยที่สนับสนุนแนวปฏิบัตินี้ ซึ่งพบว่านักเรียนในวัยนี้จะสามารถรับคำศัพท์ใหม่ในภาษาต่างประเทศโดยสามารถจำได้ยาวนานขึ้นหรือนำไปใช้ได้เมื่อเรียนครั้งละ 5-10 คำ และแต่ละคำมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน หรือจัดอยู่ในหมวดหมู่ประเภทเดียวกันซึ่งง่ายแก่การเชื่อมโยงความคิดและความจำในสมอง ไป 4

2

ท่านปรารถนาดีอยากให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์มาก ๆ แต่เคยสงสัยไหมว่าสอนไปเท่าไร นักเรียนก็จำไม่ค่อยได้ ไม่นานก็ต้องมาทบทวนหรือสอนใหม่กันอีกแล้ว สอบทีจึงจะจำได้ที ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

กลับไปทางเข้า เลือกข้อใหม่

3

ท่านคงมีงานมากจนปล่อยให้หนังสือเรียนคิดสอนแทนท่านเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร ถ้าท่านเลือกหนังสือเรียนที่มีแนวการนำเสนอคำศัพท์อย่างเหมาะสมชัดเจนแล้ว หรือมีคำแนะนำการสอนให้ในคู่มือครู แต่ถ้าท่านไม่มีเวลาอ่านหรืออ่านแล้วไม่ได้ปฏิบัติจริง หรือเลือกหนังสือเรียนที่ได้มีแนวการปฏิบัติในเรื่องนี้ให้เหมาะสมชัดเจน ปัญหาก็คงจะตกอยู่กับนักเรียนของท่าน ให้เวลาคิดเรื่องนี้อีกสักนิดดีไหม

กลับไปทางเข้า เลือกข้อใหม่

4

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการนำเสนอคำศัพท์โดยจัดตามหมวดหมู่ประเภทคำ เช่น สถานที่ (Places) อาหาร (Food) ของเล่น (Toys) จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5² ตัวอย่างที่ 1-3 หน้า 29-31

ถ้าท่านจะสอนคำศัพท์ที่ปรากฏในตัวอย่างใดตัวอย่างหนึ่งนี้ ท่านจะมีขั้นตอนในการสอนเพื่อนำเสนอคำศัพท์แต่ละคำอย่างไร

ก. ครูพูดหรือเปิดเทปคำนั้น นักเรียนออกเสียงตาม สะกดคำ ลอกคำนั้นลงในสมุดพร้อมเขียนคำแปลตามครูบอก ไป 5

ข. ครูและนักเรียนชี้ที่ภาพประกอบคำนั้นเพื่อดูความหมายของคำ ครูพูดหรือเปิดเทปคำนั้น นักเรียนออกเสียงตาม และสะกดคำ ไป 6

ค. ครูเขียนคำนั้นบนกระดาน ครูพูดหรือเปิดเทปให้นักเรียนออกเสียงตาม สะกดคำ ลอกคำนั้นลงในสมุด ครูให้คำแปล นักเรียนลอกตาม ไป 7

5

ท่านกำลังฝึกให้นักเรียนเป็นนกแก้วนกขุนทองโดยไม่รู้ตัว ออกเสียงเลียนแบบไปเรื่อย โดยยังไม่ทราบความหมาย มาทราบก็ต่อเมื่อครูแปลให้และลอกลงสมุดในตอนหลัง เสียต่อการติดนิสัยการแปลคำต่อคำต่อไปอีก สอนอย่างนี้จะดีหรือ

ทางต้น กลับไป 4

6

หนังสือให้ภาพประกอบคำไว้เพื่อให้ง่ายแก่การโยงสู่ความคิดและความจำของนักเรียนในเรื่องความหมายของคำนั้น การชี้ที่ภาพและออกเสียงตามครู จึงเป็นการพูดอย่างรู้ความหมายของสิ่งที่ตนกำลังพูด เมื่อฟังและพูดได้เหมาะสมแล้ว จึงสะกดคำ ซึ่งก็คือทักษะการอ่านและเขียนตามลำดับ

ท่านได้เลือกวิธีการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแล้ว

ไป 8

UNIT 11

Lesson 3

Places

1 Look, discuss and repeat.

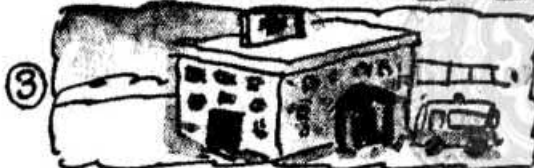
(A) ดูภาพข้างล่าง ใครทราบบ้างว่าเป็นสถานที่อะไร

bus station

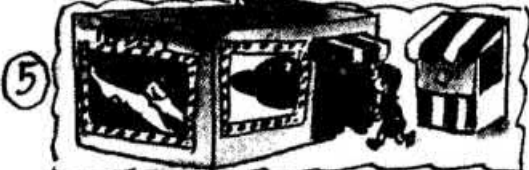
market

hospital

shop

cinema

post office

(B) ฟัง ซีดีภาพตามหมายเลข แล้วพูดตาม

UNIT 12

Lesson 1

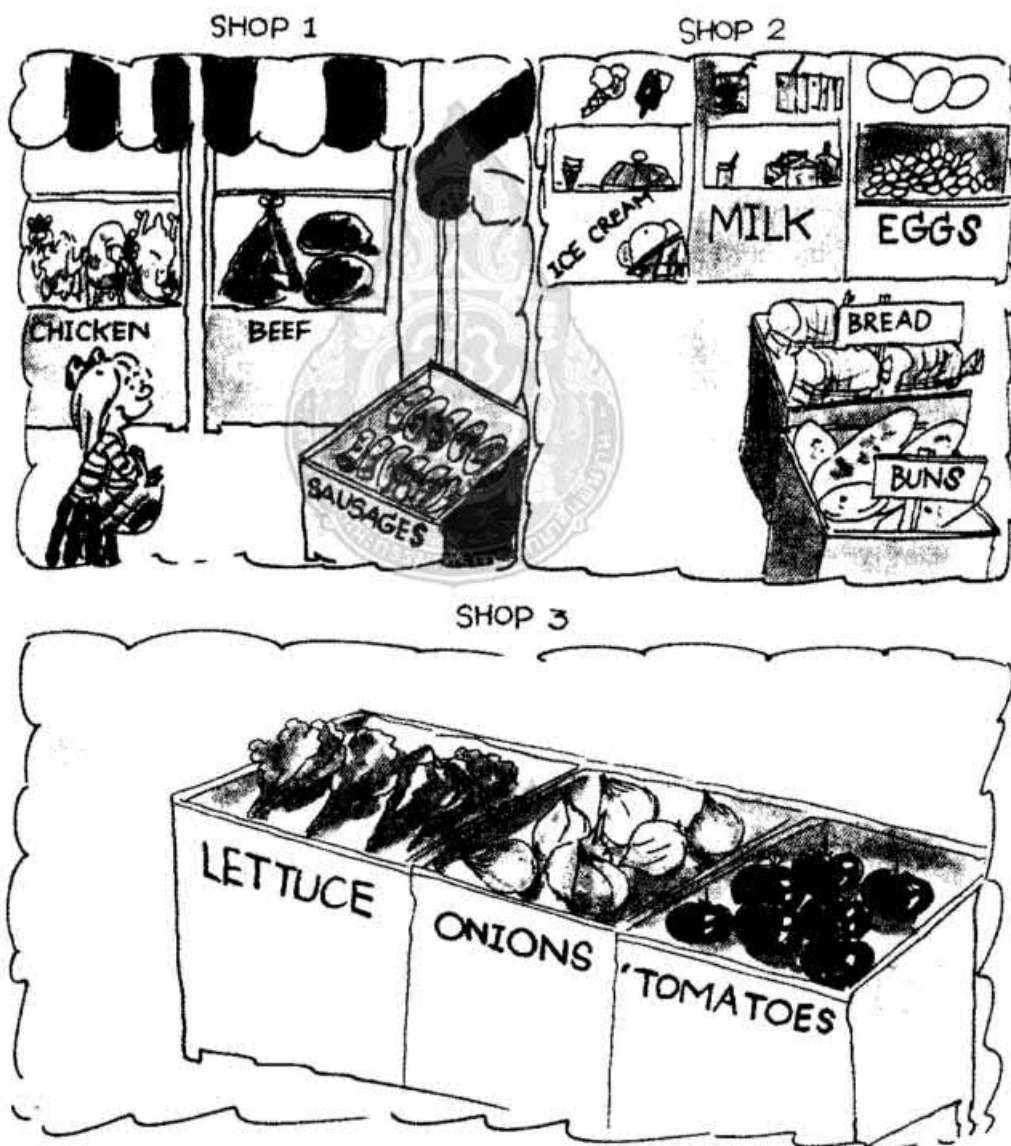
Food

1

Look, discuss and repeat.

ดูภาพข้างล่างนี้ แล้วทำข้อ (A)

UNIT 10

Lesson 3

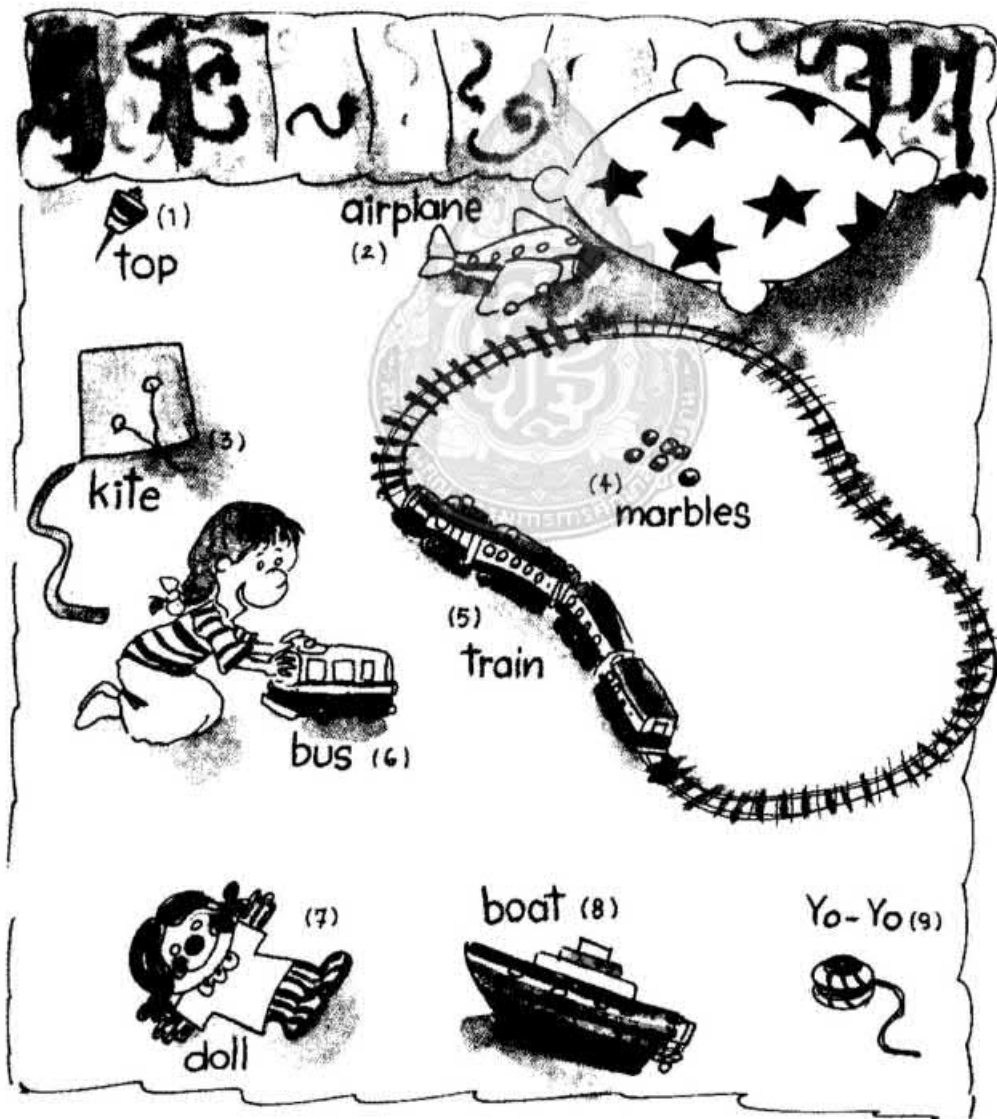
Toys

1

Listen and repeat.

- (A) ดูของเล่นต่อไปนี้ คำไหนเคยเรียนแล้ว บอกคุณครู
(B) ดูคำศัพท์ ฟัง ซีดีภาพ ออกเสียงตาม และสะกดตัวด้วย

7

เคยสังเกตไหมว่า พอครูเขียนคำศัพท์ใหม่บนกระดาน นักเรียนจะพยายามอ่านออกเสียงจากประสบการณ์เดิมของตน ก่อนที่ครูจะออกเสียงหรือเปิดเทปให้ฟังตัวอย่างเสียงที่ถูกต้อง เช่น ครูเขียนคำว่า “allow” บนกระดาน นักเรียนเคยเห็นและทราบการออกเสียงคำว่า “arrow” ซึ่งสะกดใกล้เคียงกันจึงออกเสียง “allow” ว่า “แอลโล” เลียนเสียง “arrow” (แอโร) ก่อนที่จะได้ฟังตัวอย่างที่ถูกต้องว่า “อะลาว” เป็นต้น ทำให้เกิดปัญหาที่ 1 คือ ครูต้องตามแก้ไขปัญหาการออกเสียงตั้งแต่เริ่มสอนเลยทีเดียว

ปัญหาที่ 2 การที่นักเรียนออกเสียงคำโดยที่ยังไม่ทราบความหมายของคำนั้น นักเรียนกำลังฝึกตัวเองแบบนกแก้วนกขุนทอง เลียนเสียงตามครูหรือตามเทปไปเรื่อย ๆ จะทราบความหมายก็ต่อเมื่อครูให้คำแปลในภายหลัง เสียงต่อการเกิดปัญหาที่ 3 คือ ทำให้นักเรียนติดนิสัยการแปลคำต่อคำต่อไปอีก

เกิดปัญหาถึง 3 ประการในการใช้ขั้นตอนการสอนศัพท์แบบนี้ เดินมาผิดทางแล้ว เลี่ยงทางใหม่เกิด

ทางตัน กลับไป 4

8

การให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ใหม่ตามครูหรือเทปนั้น ท่านมีขั้นตอนในการสอนอย่างไร

ก. ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้นประมาณ 3-4 ครั้ง หรือบางครั้งก็น้อยกว่านั้น นักเรียนก็ออกเสียงตามได้ดี ไม่มีปัญหา ไป 9

ข. ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น 1-2 ครั้ง แล้วออกเสียงเป็นแถว แถวละ 1 ครั้ง หรือจนกว่าจะได้เสียงที่ถูกต้อง ไป 10

ค. ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น 2-3 ครั้ง แล้วออกเสียงเป็นแถว แถวละ 1-2 ครั้ง ครูสุ่มนักเรียนให้ออกเสียงเป็นรายบุคคลอีก 5-6 คน หรือจนกว่าจะได้เสียงส่วนใหญ่ที่ถูกต้องแล้ว ไป 11

9

ครูหลายคน สอนไปนานๆ ขั้นตอนการสอนก็ลดน้อยลง การให้นักเรียนพูดตาม 3-4 ครั้งหรือน้อยกว่านั้นก็เป็นไปโดยอัตโนมัติ ไม่ค่อยได้ตั้งใจหรือตรวจสอบว่านักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องจริง ๆ หรือไม่ นักเรียนพูดตามได้ก็พอใจแล้ว ลืมคิดไปว่า การพูดตามหลาย ๆ คนพร้อมกันทั้งชั้นนั้น นอกจากเสียงจะยานคางได้ง่ายเพราะรอกันแล้ว ครูจะไม่สามารถตรวจสอบได้เลยว่านักเรียนคนใดออกเสียงถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เพราะถูกเสียงส่วนรวมกลบหมด

ครูจึงมักพบว่า เวลาให้นักเรียนออกเสียงพร้อม ๆ กันทั้งชั้น ทุกคนก็ปฏิบัติได้ดี “ไม่มีปัญหา” แต่มาภายหลังเมื่อนักเรียนใช้คำนั้นเองเป็นรายบุคคลมักออกเสียงผิดหรือเพี้ยนไปบ่อย ๆ ท่านเองก็พบปัญหานี้เช่นกันใช่หรือไม่

ทางตัน กลับไป 8

10

ท่านเป็นครูที่เริ่มปรับจากการให้นักเรียนทำอะไรพร้อม ๆ กันทั้งชั้น แบบตามกัน เป็นการให้ปฏิบัติเป็นกลุ่มโดยเป็นแถว ๆ ไปบ้างแล้ว และยังคงติดตามฟังด้วยว่า แต่ละแถวมีการออกเสียงถูกต้องหรือเปล่า ถ้าไม่ถูกต้องก็ให้ฝึกพูดซ้ำอีก แต่ท่านแน่ใจหรือว่า นักเรียนทุกคนพูดออกเสียงได้ถูกต้องจริง หลายคนอาจจะ “ดำน้า” ตามเพื่อนไปเท่านั้น บางคนอาจถือโอกาสที่ได้หลบอยู่หลังเพื่อนไม่พูดออกเสียงเลยด้วยซ้ำ น่าจะมีขั้นตอนที่ตรวจสอบให้ทั่วถึงมากกว่านี้ได้ไม่ใช่หรือ

ทางตัน กลับไป 8

11

ท่านเป็นครูที่มีขั้นตอนการสอนละเอียดถี่ถ้วนดี ให้นักเรียนฝึกจากกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น ไปยังกลุ่มเล็กเป็นแถว และเป็นรายบุคคลในที่สุด เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลองผิดลองถูกในกลุ่ม ลดความเขินอาย หากไม่มั่นใจในการออกเสียงของตนเอง ก็จะได้ลองพูด 3-4 ครั้งเป็นอย่างน้อย ก่อนการถูกเรียกให้พูดเดี่ยว ในขณะที่เดียวกันก็เป็นโอกาสให้ครูผู้สอนตรวจสอบได้ทั่วถึงว่าใครออกเสียงได้ถูกต้อง หรือใครยังต้องการการฝึกเพิ่มจากการกลุ่มให้ออกเสียงเป็นรายบุคคลนี้ และหากยังพบการออกเสียงที่ยังบกพร่องอยู่มาก ก็สามารถให้ทั้งชั้นออกเสียงพร้อม ๆ กันอีกหลาย ๆ ครั้ง ทำขั้นตอนเดิมซ้ำใหม่ได้ โดยเฉพาะ

11 (ต่อ)

กับคำหรือเสียงที่เป็นปัญหากับนักเรียนไทยส่วนใหญ่ แต่หากเป็นคำที่ออกเสียงได้ง่าย และค่อนข้างตรงกับการสะกด การปฏิบัติตามขั้นตอนหลักๆ ที่กล่าวมานี้ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว ในขั้นของการนำเสนอความหมายโดยผู้สอนและขั้นที่ให้นักเรียนฝึกออกเสียง

ไป 12

12

เมื่อท่านได้นำเสนอความหมายของคำศัพท์ และให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามจนเป็นที่พอใจพอสมควรแล้ว ท่านคิดว่าควรจะทำอย่างไรต่อไปกับคำศัพท์เหล่านั้น

ก. ให้นักเรียนจดคำศัพท์เหล่านั้นพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยลงสมุดจดศัพท์ ให้ไปท่องเป็นการบ้าน แล้วมาต่อศัพท์กับครูหรือเพื่อนในวันรุ่งขึ้น

ข. ไม่ต้องทำอะไร เพราะถือว่าจบขั้นตอนการสอนศัพท์เสร็จสมบูรณ์แล้ว ไม่จำเป็นต้องจดคำศัพท์ใหม่นั้นลงสมุดจดศัพท์ เพราะในหนังสือก็มีคำนั้นควบคู่อยู่กับภาพประกอบชัดเจนดีแล้ว นักเรียนสามารถทบทวนความเข้าใจหรือความจำจากหน้าต่าง ๆ ในหนังสือเหล่านั้นได้

ค. ให้นักเรียนมีการฝึกใช้คำนั้นๆ ให้คล่องแคล่วแม่นยำขึ้นอีกในทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง-พูด อ่านและเขียน

ไม่ว่าท่านจะเลือกคำตอบข้อใด ให้ไปช่องที่ 13 แล้วดูว่าคำตอบของท่านเหมือนหรือต่างจากวิธีการที่เสนอไว้ในหนังสือเรียนต่อไปนี้

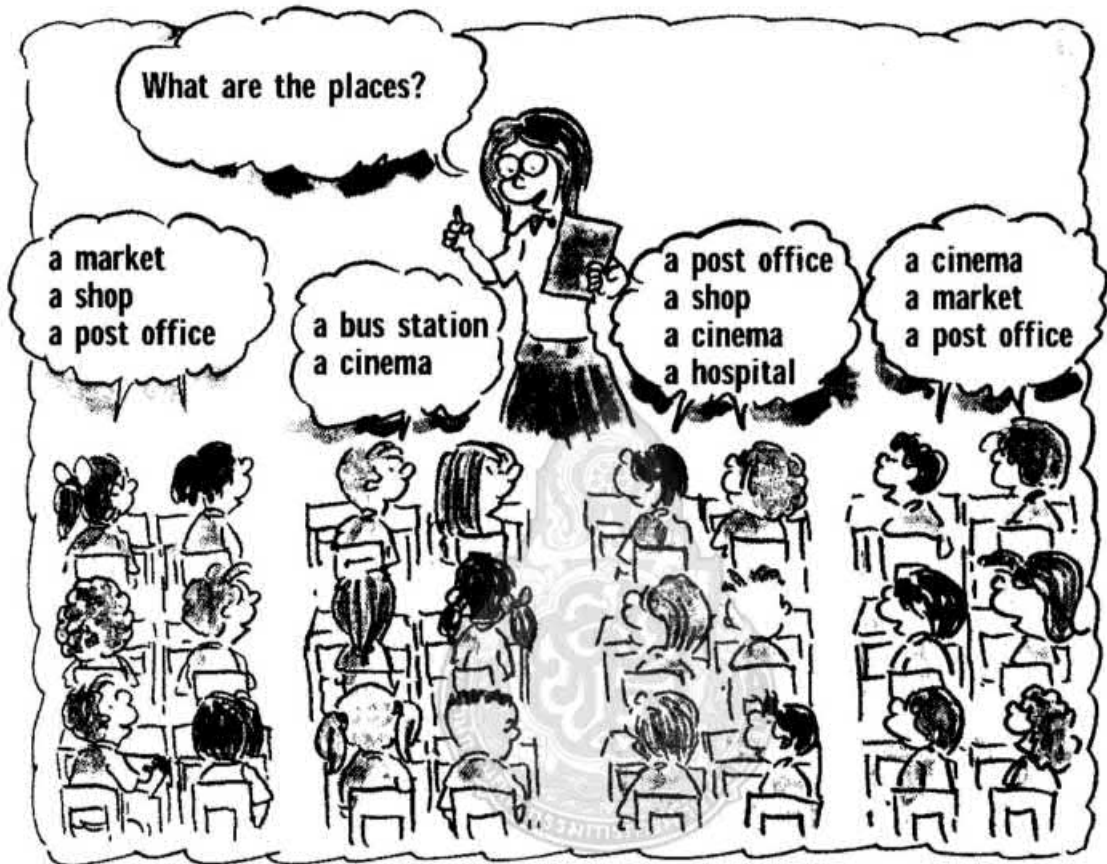
ไป 13

13

ในหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ยกตัวอย่างมานั้น หลังจากที่ได้นำเสนอคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับ Places 6 แห่ง คือ bus station, market, hospital, shop, cinema และ post office ในตัวอย่างที่ 1 ของช่องที่ 4 ที่ผ่านมาก็จะตามด้วยกิจกรรม³ ดังต่อไปนี้ (ดูหน้า 35-36)

2 Game

- (A) คุณครูจะให้เวลา 1 นาที ดูภาพสถานที่ในข้อ 1 ปิดหนังสือ แต่ละแถวช่วยกัน บอกชื่อสถานที่เหล่านั้น แถวไหนตอบได้เร็วที่สุด และมากที่สุดชนะ

- (B) เล่นเกมปิดหนังสือบอกชื่อสถานที่แบบข้างบนอีกครั้ง โดยเล่นเป็นคู่ ให้เวลาดูภาพก่อนตอบ 1 นาที คนฟังนับจำนวนสถานที่ที่เพื่อนตอบถูกไว้ ใครตอบได้มากกว่าชนะ

4 Write in your

ทำแบบฝึกหัดที่ 10 หน้า 21 ของ Unit 11

ใน

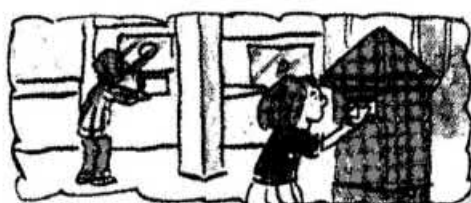
เด็ก ๆ จะไปไหนกัน ช่วยบอกด้วย

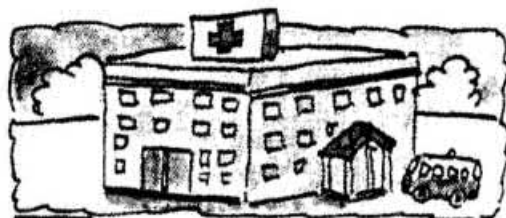
แบบฝึกหัดที่ 10

UNIT 11

- (A) ดูภาพสถานที่ที่ข้างล่าง และเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับภาพในช่องว่างใต้ภาพ
- (B) เด็ก ๆ จะไปที่ไหนกันบ้าง ทราบแล้วเขียนหมายเลขของเด็กในช่อง ☐ ที่กำกับแต่ละภาพด้วย
- ดูตัวอย่าง

1 The post office

☐

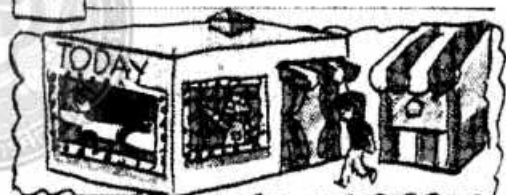
☐

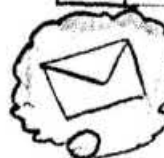
☐

☐

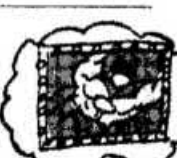
☐

1

2

3

4

5

6

13 (ต่อ)

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมแรกเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกพูดคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ นั้นด้วยตนเองในลักษณะของเกมการแข่งขันย่อยๆ เริ่มจากการแข่งเป็นกลุ่มในแถวต่าง ๆ และเป็นคู่ ตามลำดับ แล้วจึงตามด้วยแบบฝึกหัดที่ 10 ซึ่งเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ใหม่นั้นในการเขียน

ท่านคงสังเกตเห็นได้ว่าบทบาทของครูลดลงเป็นลำดับจากการ “สอน” เป็นการชี้แนะการทำกิจกรรม และนักเรียนก็มีบทบาทเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในการฝึกใช้ภาษาด้วยตนเอง

จากตัวอย่างแรกของการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับ Places 6 คำที่ให้ไว้นี้ ท่านพบว่าวิธีการสอนคำศัพท์แบบนี้เหมือนหรือต่างกับวิธีการของท่าน ตามที่ได้เลือกตอบไปในช่องที่ 12

หากยังไม่มั่นใจในคำตอบ หรือต้องการความชัดเจนมากขึ้นในวิธีการสอน โปรดดูตัวอย่างที่ 2 ต่อไปในช่องที่ 14

ไป 14

14

ตัวอย่างที่ 2 ที่ให้ไว้ในช่องที่ 4 ข้างต้นนั้น หลังจากที่ได้นำเสนอเรื่อง Food โดยใช้ภาพประกอบคำศัพท์ 11 คำ คือ chicken, beef, sausage, ice-cream, milk, egg, bread, bun, lettuce, onion, tomato และนักเรียนได้ดูความหมายของคำจากภาพ และฝึกออกเสียงคำนั้น ๆ แล้ว นักเรียนก็จะได้ฝึกใช้คำเหล่านี้เพิ่มขึ้นในทักษะต่าง ๆ ดังกิจกรรมที่หนังสือเรียน⁴ ที่ให้ไว้หน้า 38-43

จะเห็นได้ว่า หลังจากนักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ใหม่และฝึกออกเสียงแล้ว นักเรียนได้ฝึกใช้คำนั้น ๆ ให้คล่องแคล่วแม่นยำขึ้นอีก โดยฝึกฟัง-พูดในแบบฝึกข้อ [2] และ [3] ฝึกอ่านในแบบฝึกข้อ [4] และฝึกเขียนในแบบฝึกข้อ [5] ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ตั้งใจไว้ให้นักเรียนได้แก้ปัญหาอย่างหลากหลาย ตามแนวการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลางของการเรียน (learner-centered methodology) นั่นเอง

ลองดูการให้นักเรียนฝึกใช้คำศัพท์ใหม่ในทักษะการอ่านและเขียนอย่างง่าย ๆ ในตัวอย่างต่อไป

ไป 15

2 Game in pairs

ทำกิจกรรมที่ 1 ของ Unit 12 ใน **Activity Book** หน้า 10 แล้วนำบัตรในกิจกรรมมาเล่นเกมจับคู่บัตรภาพกับคำ นักเรียนเคยเล่นแล้ว ดูกฎีกาอีกครั้ง

กิจกรรมที่ 1

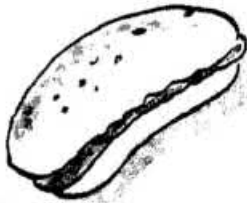
Unit 12

- ① เขียนคำศัพท์ในช่อง A-H ให้ตรงกับภาพในช่อง 1-8 เขียนคำละ 2 ครั้ง ดูตัวอย่าง 1A
- ② ติดตามรอยประ นำบัตรภาพและบัตรคำทั้งหมดไปเล่นเกมในข้อ 2 Lesson 1

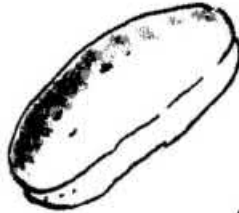
1 	A <u>chicken</u> <u>chicken</u>	2 	B _____
3 	C _____	4 	D _____
5 	E _____	6 	F _____
7 	G _____	8 	H _____

3 Look, discuss and repeat.

- (A) อาหารต่อไปนี้ ใช้ส่วนประกอบอะไรบ้าง นักเรียนจะซื้อสิ่งเหล่านั้นได้ที่ร้านไหน ในภาพข้อ 1
- (B) สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าอะไร ฟังเทป ซึ่ที่ภาพ พูดตาม และสะกดด้วย

=

+

Hot dog

=

+

+

+

Chicken sandwich

=

+

+

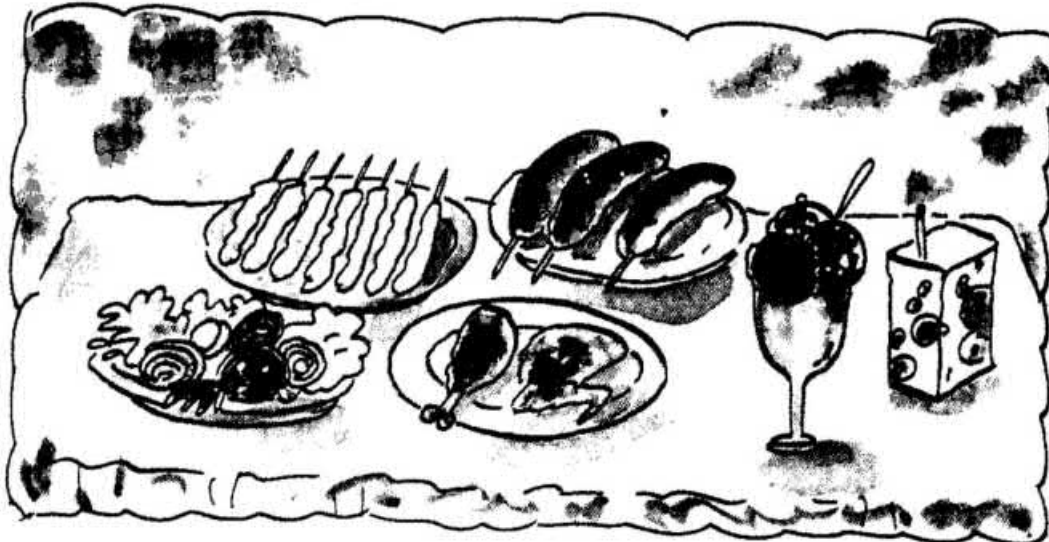

+

Hamburger

- (C) นักเรียนจะจัดงานเลี้ยงอาหารว่างเหมือนในภาพข้างล่างนี้ จะต้องไปซื้อของอะไร ที่ร้านไหน ในภาพข้อ 1 บอกคุณครู

D ดูภาพอาหารต่อไปนี้ แต่ละภาพยังขาดส่วนประกอบอะไรอีก บอกคุณครูเป็นภาษาอังกฤษ

①

②

③

④

⑤

⑥

แบบฝึกข้อ 4

4 Read and match in your

ทำแบบฝึกหัดที่ 1 ของ Unit 12

หน้า 27 ใน จับคู่ภาพอาหารกับ
ส่วนประกอบให้ด้วย

แบบฝึกหัดที่ 1

UNIT 12

อ่านส่วนประกอบของอาหารใน ☐ ทางซ้าย แล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพอาหารทางขวา
ดูตัวอย่างข้อ 4-A

1 bun
sausage

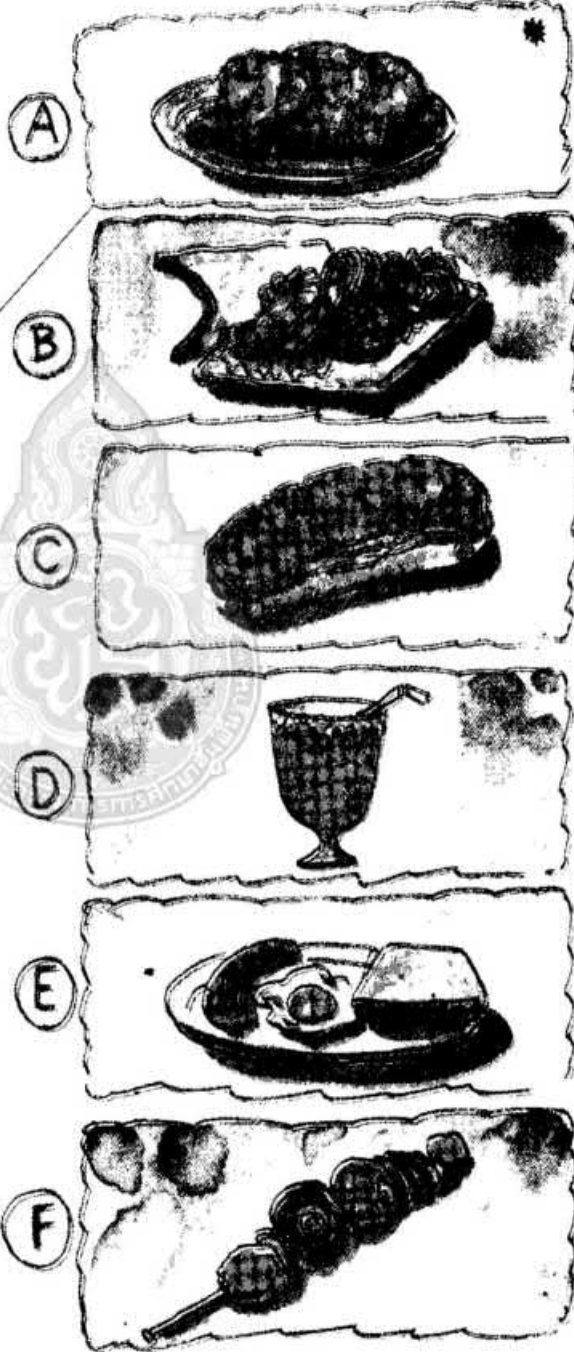
2 milk
ice cream

3 beef
onion
tomato

4 bread
egg
milk

5 egg
sausage
bread

6 chicken
lettuce
onion
tomato
bread

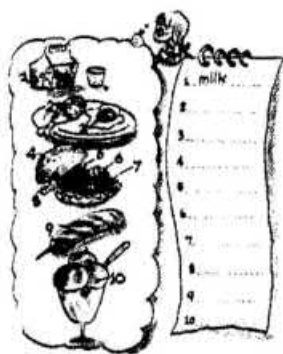

ขนมปังรูปไข่ทอดของชาวตะวันตก มักจะเติมนมลงในไข่ ก่อนชุบขนมปังด้วย

5 Write in your

A ทำแบบฝึกหัดที่ 2 ของ Unit 12 หน้า 28 ใน Workbook 3 ช่วยเขียนป้ายปักสิ่งของหน้าร้านให้ด้วย

B ทำแบบฝึกหัดที่ 3 ของ Unit 12 หน้า 29 ใน Workbook 3 อยากรับประทานอาหารอะไร ต้องเขียนรายการของที่จะซื้อกันลิ้มด้วย

แบบฝึกหัดที่ 2

UNIT 12

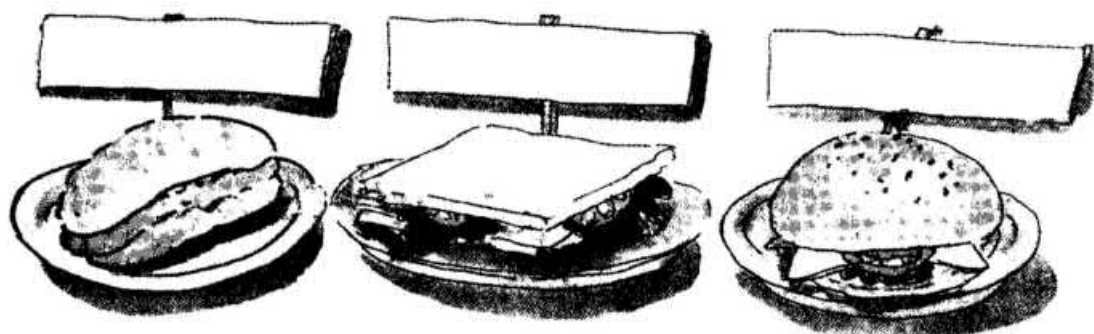
(A) นำคำต่อไปนี้ไปเขียนลงบนป้ายปักสิ่งต่างๆ (1-11) หน้าร้านให้ถูกต้องด้วย ดูตัวอย่าง คำว่า bread ที่หมายเลข 5

chickens	beef	sausages	milk	ice cream
eggs	bread	buns	lettuce	onions
			tomatoes	

เปิด หัวข้อ Food at the market หน้า 20 เขียน ✓ หน้าคำที่นักเรียนเรียนมาแล้วในบทนี้

Ⓑ ข้างล่างนี้เป็นอาหารสำเร็จรูป แต่ละอย่างเรียกว่าอะไร เขียนชื่ออาหารที่ป้ายด้วย

แบบฝึกหัดที่ 3

UNIT 12

นักเรียนอยากจะรับประทานอาหารต่อไปนี้ เขียนรายการสิ่งที่จะต้องซื้อจากตลาด ลงในสมุดบันทึกทางขวามือด้วย ได้ใส่หมายเลขของทั้งหมดให้แล้ว

ดูตัวอย่างข้อ 1

15

ตัวอย่างที่ 3 ในช่องที่ 4 ที่ผ่านมา นำเสนอคำศัพท์เรื่อง Toys 9 คำคือ top, airplane, kite, marbles, train, bus, doll, boat, yo-yo ซึ่งหลังจากนักเรียนได้ทราบความหมายของคำศัพท์จากภาพประกอบและฝึกออกเสียงคำดังกล่าวแล้ว นักเรียนก็จะได้ฝึกใช้คำต่างๆ เหล่านั้นในการอ่านและเขียนในแบบฝึกหัด⁵ (ดูหน้า 45)

หลังจากที่ท่านได้เห็นตัวอย่างวิธีการเรียนการสอนคำศัพท์ 3 ตัวอย่างข้างต้นนี้แล้ว ท่านพบว่าคำตอบที่ท่านได้เลือกไว้ในช่องที่ 12 เหมือนหรือต่างจากวิธีการเหล่านี้

ก. แตกต่าง (เลือกตอบข้อ ก. หรือ ข. ไว้ในช่องที่ 12)

ไป 16

ข. เหมือนหรือใกล้เคียง (เลือกตอบข้อ ค. ไว้ในช่องที่ 12 และ/หรือมีแนวปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน)

ไป 17

16

การให้นักเรียนจดศัพท์พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย ให้ไปท่องเป็นการบ้านแล้วมาต่อศัพท์กับครูหรือเพื่อนในวันต่อไปนั้น เป็นวิธีการที่ครูหลายคนได้ปฏิบัติมาช้านานแล้ว แต่การมีผู้ปฏิบัติมานานก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นวิธีการที่ดีเสมอไป ปัจจุบันพบปัญหาที่เกิดจากวิธีการนี้คือ

ก. นักเรียนติดนิสัยการแปลคำต่อคำ ทำให้สร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น He shoots his teeth at me. เกิดจากการแปลคำต่อคำในประโยคภาษาไทยว่า “เขายิงฟันใส่ฉัน” ซึ่งในภาษาอังกฤษใช้ว่า “He forces a smile at me.” จะเหมาะสมกว่า หรืออีกตัวอย่างที่มักได้ยินการใช้ผิดอยู่บ่อยๆ คือ “No have money.” (ไม่มีเงิน) แทนที่จะพูดว่า “I have no money.” หรือ “There is no money.” เป็นต้น การสอนคำศัพท์แก่นักเรียนในระดับเริ่มเรียน จึงมักนิยมใช้ภาพประกอบแสดงความหมายของคำนั้น แทนการให้คำแปลและในกรณีที่คำนั้นไม่สามารถแสดงความหมายในลักษณะของภาพได้ เช่น คำที่เป็นนามธรรม ก็จะใช้วิธีอธิบายความหมายเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ หรือใช้คำเหมือนหรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงช่วยในการอธิบาย พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคที่ใช้คำนั้นประกอบด้วย

ข. การให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์พร้อมคำแปลเป็นคำโดดๆ ปราศจากบริบท (context) เช่น ตัวอย่างประโยคที่แสดงการใช้คำนั้น นอกจากนักเรียนจะจำได้ไม่นานแล้วยังยากต่อการที่นักเรียนจะนำคำนั้นไปใช้แต่งประโยคให้ถูกต้องต่อไปด้วย

แบบฝึกหัดที่ 6

UNIT 10

A John กับ Jane กำลังเล่นกับของเล่น

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้ววาดของเล่นให้เด็กแต่ละคนในกรอบ ☐ ด้วย

John is playing with his top, marbles, airplane and boat.

Jane is playing with her Yo-Yo, kite, doll, train, and bus.

B เขียนคำภาษาอังกฤษกำกับที่ของเล่นแต่ละชิ้นที่วาด

16 (ต่อ)

ฉะนั้น หากท่านต้องการให้นักเรียนมีสมุดจดคำศัพท์ซึ่งถือว่ายังคงให้ประโยชน์ต่อการเรียนได้ ก็ควรปรับวิธีการเสียใหม่ คือ ให้นักเรียนวาดภาพประกอบคำศัพท์นั้นแทนคำแปล หรือเขียนคำอธิบายความหมายเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ พร้อมทั้งมีตัวอย่างประโยคการใช้คำนั้นอยู่ด้วยเสมอ

ในกรณีที่ท่านเลือกตอบข้อ ข. ในช่องที่ 12 ว่าไม่ต้องให้นักเรียนทำอะไรอีกหลังจากทราบความหมายของศัพท์จากภาพและฝึกออกเสียงตามแล้วนั้น ท่านคงจะมีความเข้าใจในการนำเสนอคำศัพท์ดีอยู่แล้ว แต่ทั้งท่านและผู้ที่ใช้เลือกตอบข้อ ก. มักหยุดการสอนของท่านอยู่เพียงเท่านั้น ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ใหม่นั้นให้คล่องแคล่วแม่นยำขึ้นโดยการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ต้องใช้ทั้งความคิดและความจำแก้ปัญหาโดยใช้ภาษาที่เรียนมาด้วยตนเอง การสอนของท่านจึงยังคงไม่ถึงการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน (learner-centered methodology) เพราะนักเรียนยังขาดโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติอยู่มาก

ลองปรับการสอนของท่านให้เอื้อต่อการให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ที่เรียนไปให้มากขึ้น ย้อนกลับไปศึกษาตัวอย่างกิจกรรมการฝึกใช้คำศัพท์ในช่องที่ 13, 14, และ 15 อีกครั้ง ไม่ว่าท่านจะสอนคำศัพท์ใดจากหนังสือเล่มใด ท่านสามารถนำแนวคิดจากกิจกรรมตัวอย่างเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ได้ เสร็จแล้วจึงไปช่องที่ 17

ไป 13, 14, 15 แล้วไป 17

17

ดูตัวอย่างที่ 4 (หน้า 47-48) เกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ต่อไปนี้ จากหนังสือแบบเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5⁶ ท่านคิดว่าตัวอย่างนี้มีวิธีการสอนคำศัพท์ที่เหมือนหรือแตกต่างจากวิธีการในตัวอย่างที่ 1-3 ในช่องที่ 4 ที่ผ่านมา (ดูหน้า 29-31)

หลังจากอ่านตัวอย่างแล้ว ท่านคิดว่าตัวอย่างนี้มีวิธีการสอนคำศัพท์อย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ 1-3 ที่ผ่านมา

ก. มีวิธีการเหมือนกัน	ไป 18
ข. มีวิธีการต่างกัน	ไป 19
ค. มีวิธีการทั้งเหมือนและต่างกัน	ไป 20
ง. ไม่แน่ใจ	ไป 21

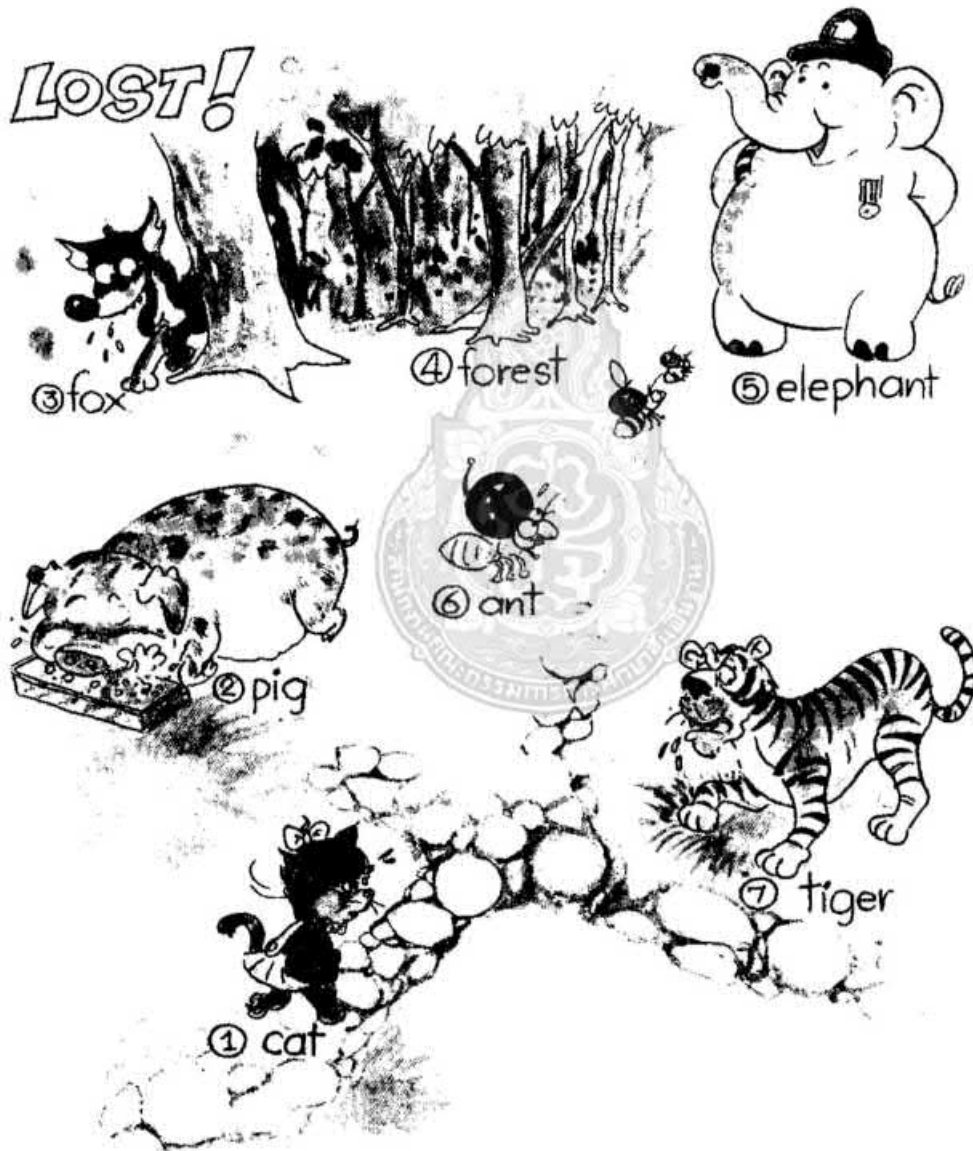
Could you take us home, please?

1

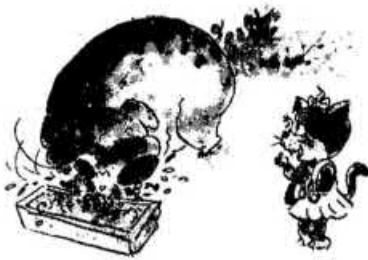

Look, listen and answer.

- (A) ดูคำประกอบภาพในนิทานข้างล่างนี้ ทราบความหมายแล้ว ฟังและพูดตาม
B ฟังเทปและอ่านนิทาน พยายามเดาความหมายของศัพท์ใหม่บางคำด้วย

1. One day, a cat is lost in the forest. She needs help.

2. She asks a pig :
 "Could you take me home, please?"
 The pig says :
 "Sorry, I'm busy."

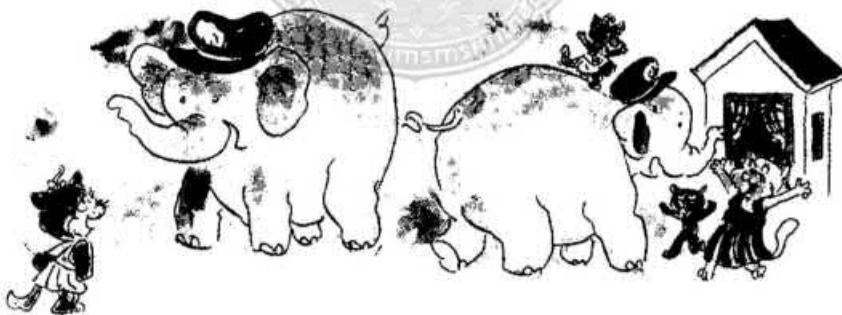
3. She asks a fox :
 "Could you take me home, please?"
 The fox says :
 "Yes, of course. But....."

4. She asks an ant :
 "Could you take me home, please?"
 The ant says :
 "Sorry, I'm busy."

5. She asks a tiger :
 "Could you take me home, please?"
 The tiger says :
 "Yes, of course. But....."

6. She asks an elephant :
 "Could you take me home, please?"
 He says : "Yes, of course, I'm a policeman. I can help you."

© นักเรียนจะได้ใหม่ว่าคำและประโยคต่อไปนี้หมายความว่าอะไร พยายามดูความหมายจากภาพและคำหรือประโยครอบข้างในนิทาน เพื่อช่วยในการเดา

lost	ask	say	Sorry, I'm busy.
------	-----	-----	------------------

18

ท่านคิดว่าตัวอย่างที่ 4 ในช่องที่ 17 มีวิธีการสอนคำศัพท์เหมือนตัวอย่างที่ 1-3 ในช่องที่ 4 ในแง่ของการเสนอความหมายของคำโดยใช้รูปภาพประกอบ และเมื่อนักเรียนทราบความหมายแล้ว ก็ให้ฟังและออกเสียงตามใช่หรือไม่ ถ้าใช่ท่านก็ติดถูกในแง่ของความเหมือน แต่ท่านคงอ่านข้อ (B) และข้อ (C) ในตัวอย่างที่ 4 นี้เร็วไปหน่อย จึงมองข้ามบางสิ่งบางอย่างไป

ทางเดิน กลับไป 17

19

ถ้าท่านคิดว่าข้อ (B) และข้อ (C) ในตัวอย่างที่ 4 เป็นการสอนคำศัพท์ที่แตกต่างจากในตัวอย่างที่ 1-3 ท่านก็ติดถูกในแง่ของความแตกต่าง แต่ท่านไม่เห็นความเหมือนใดๆ บ้างเลยหรือ

ทางเดิน กลับไป 17

20

ยินดีด้วยที่ท่านพบทั้งความเหมือนและความแตกต่างในตัวอย่างที่ 4 นี้เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ 1-3

ความเหมือนก็คือคำศัพท์ในข้อ (A) มีภาพประกอบเพื่อแสดงความหมายของคำ ซึ่งเมื่อนักเรียนดูและทราบความหมายแล้ว จึงฟังการออกเสียงและพูดตาม จากนั้นก็นำความรู้ในคำศัพท์นั้นไปใช้ทันทีในการอ่านนิทานในข้อ (B) ซึ่งก็มีภาพประกอบเรื่องเป็นตอนๆ ไปด้วย

ความแตกต่างก็คือในข้อ (B) นอกจากจะให้นักเรียนฟังเทปและอ่านนิทานซึ่งมีคำศัพท์ที่เพิ่งเรียนไปในข้อ (A) แล้ว ยังมีคำศัพท์ใหม่อื่นเพิ่มเติมมาอีกที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนมาก่อนและยังมิได้มีการนำเสนอในหนังสือเรียนชุดนี้ แต่ให้นักเรียน “พยายามเดาความหมายของศัพท์ใหม่บางคำด้วย” ตามคำสั่งในข้อ (B) และตรวจย้ำในข้อ (C) อีกว่า “นักเรียนเดาได้ใหม่ว่าคำและประโยคต่อไปนี้หมายความว่าอะไร

- lost ask say Sorry, I'm busy.”

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับวิธีการนี้ที่ให้นักเรียน เดา ความหมายของศัพท์ใหม่เอง ทั้งๆ ที่คุณครูยังไม่ได้สอน

20 (ต่อ)

- ก. ไม่เห็นด้วย เพราะจะทำให้นักเรียนขาดหลักการ กลายเป็นคนชอบเดา ไป 22
ข. ไม่เห็นด้วย เพราะคิดว่านักเรียนคงเดาไม่ถูก ครูควรจะสอนก่อน ไป 23
ค. เห็นด้วย เพราะนักเรียนคงจะสนุกและรู้สึกมีส่วนร่วม ไป 24
ง. เห็นด้วย นักเรียนคงเดาได้เพราะมีเนื้อความประกอบเพียงพอ ไป 25

21

มาถึงจุดนี้แล้วท่านยังไม่แน่ใจ แสดงว่าความเข้าใจเรื่องวิธีการสอนคำศัพท์ในแนวนี้ของท่านยังไม่แน่นพอ หรือท่านยังอาจขาดความเชื่อในวิธีการนี้อยู่ สักรวจนเองก่อนตัดสินใจเลือกทางเดินต่อไป

ทางต้น กลับไป 4 หรือออก

22

ท่านเป็นครูที่ห่วงใยนักเรียน อยากให้นักเรียนมีเหตุผล มีหลักการ ไม่เดาสุ่มสี่สุ่มห้า แต่ขอให้ท่านกลับไปอ่านคำสั่งข้อ ๐ ในช่องที่ 17 (หน้า 48) อีกครั้งว่า นักเรียนจะสามารถหา “หลัก” ไดมาใช่เพื่อช่วยในการเดาได้ และถ้านักเรียนหา “หลัก” นั้นไม่พบ ท่านจะช่วยชี้แนะอย่างไร เสร็จแล้วจึงไป 25

กลับไป 17 ก่อนไป 25

23

ท่านเป็นครูที่ชอบช่วยนักเรียนในทุกๆ ทาง และไม่ค่อยเชื่อว่านักเรียนจะคิดทำอะไรเองได้ ศูนย์กลางของการเรียนจึงยังอยู่ที่ตัวครูคือท่าน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นศูนย์กลางของการเรียนและมีบทบาทมากขึ้นไม่ดีหรือ ท่านเองก็จะได้เบาะแรงในการ “ป้อน” ความรู้ลงได้ด้วย กลับไปอ่านคำสั่งข้อ ๐ ในช่องที่ 17 (หน้า 48) อีกครั้งว่าท่านจะช่วยชี้แนะให้นักเรียนสามารถเดาอย่างมีหลักการได้อย่างไร เสร็จแล้วจึงไป 25

กลับไป 17 ก่อนไป 25

24

ท่านเป็นครูที่ชอบให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและมองเห็นคุณค่าของความสุขที่เชื้อให้เกิดการเรียนรู้ แต่ท่านต้องพร้อมที่จะตอบด้วยว่าความสุขที่ได้เดานั้นมีพื้นฐานอยู่บนหลักการอะไรที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้จริง ท่านจะช่วยชี้แนะให้นักเรียนได้อย่างไร เหตุผลด้วยได้อย่างไร กลับไปอ่านคำสั่งข้อ ๐ ในช่องที่ 17 (หน้า 48) อีกครั้งก่อนไปช่องที่ 25

กลับไป 17 ก่อนไป 25

25

คำสั่งในข้อ ๐ เขียนไว้ว่า “นักเรียนจะได้ใหม่ว่าคำและประโยคต่อไปนี้หมายความว่าอะไร พยายามดูความหมายจากภาพและคำหรือประโยครอบข้างในนิทาน เพื่อช่วยในการเดา

lost ask say Sorry, I'm busy. ”

ประโยคที่ว่า “พยายามดูความหมายจากภาพและคำหรือประโยครอบข้างในนิทานเพื่อช่วยในการเดา” เป็นการชี้แนะให้นักเรียนฝึกเดาอย่างมีหลักการ มีเหตุผล ประกอบคำตอบที่เป็นความคิดของตน เพราะภาพประกอบช่วยแสดงความหมายของเรื่อง และคำหรือประโยครอบข้างของคำที่เป็นปัญหาให้เดานั้น นักเรียนก็ทราบความหมายแล้วนักเรียนจึงควรจะเดาได้ เพราะมีเนื้อความประกอบเพียงพอ

อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกับการเดาและการวิเคราะห์หาเหตุผลด้วยตนเองในลักษณะนี้ ก็อาจต้องการการชี้แนะ ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้จะแสดงการชี้แนะให้นักเรียนเดาความหมายของคำว่า “lost” ในนิทานได้เหมาะสมที่สุด (ดูหน้า 47)

ก. ครูพูดว่า “ดูคำว่า LOST! ที่หัวมุมบนด้านซ้ายของภาพใหญ่ได้ข้อ ๐” ชี นักเรียน

What do you think it means?”

ไป 26

ข. ครูพูดว่า “...a cat is lost in the forest. นักเรียนดูภาพ cat ได้ข้อ ๐” ชี cat ทำอย่างไร ... (นักเรียนตอบ)

She needs help. ด้วย หมายความว่าอย่างไร ... (นักเรียนตอบ)

25 (ต่อ)

เพราะฉะนั้น lost น่าจะหมายความว่าอะไร”

ไป 27

ค. ครูพูดว่า “ตลอดทั้งเรื่อง cat ไปขอให้สัตว์ต่างๆ ช่วยเรื่องอะไร...(นักเรียนตอบ)
เพราะฉะนั้น ในประโยคแรก...a cat is lost in the forest. นั้น What do you think
“lost” means?”

ไป 27

ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค.

ไป 27

26

คำว่า LOST! ที่หัวมุมบนด้านซ้ายของภาพใหญ่ได้ข้อ (B) เป็นเพียงชื่อเรื่อง
เท่านั้น การที่คุณครูบอกให้ดูคำนั้น และถามว่า What do you think it means? ก็
เหมือนกับถามว่า lost แปลว่าอะไร ยังไม่มีการชี้แนะให้นักเรียนใช้เหตุผลใดๆ จากเรื่อง
มาประกอบการวิเคราะห์หาคำตอบในการเฉลย

ทางต้น กลับไป 25

27

ท่านที่ตอบข้อ ข. หรือ ข้อ ค. สามารถชี้แนะนักเรียนให้หัดดูภาพประกอบและใช้
ความรู้จากคำศัพท์หรือประโยคที่ทราบความหมายมาก่อนแล้วจากข้อความในเรื่องมา
ประกอบการเดาและตอบได้เหมาะสม แต่ท่านที่เลือกตอบข้อ ง. นั้น คิดเตรียมการชี้แนะ
ได้ละเอียดถี่ถ้วน เหมาะสมที่สุด กล่าวคือ หากท่านได้ชี้แนะนักเรียนตามข้อ ข. แล้ว นักเรียน
ก็ยังตอบไม่ได้ ท่านก็สามารถชี้แนะเพิ่มเติมตามข้อ ค. ได้อีก นักเรียนจึงต้องพยายาม
คิดอยู่เรื่อย ๆ ไม่หวังแต่เพียงคำตอบที่ครู “ป้อน” ให้ทันที ถ้าคิดไม่ออกในครั้งแรก การ
ทำเช่นนั้นบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนมากขึ้นคือ มีบทบาทในการ
ช่วยตนเองในการเรียนด้วยการหัดคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาให้ได้โดยไม่หวังพึ่งคำบอกจากครู
แต่เพียงฝ่ายเดียว

ไป 28

จากนิทานเรื่องเดียวกันนี้ในช่องที่ 17 (หน้า 47-48) ข้างต้น ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้จะแสดงการชี้แนะให้นักเรียนเดาความหมายของคำว่า ask, say และ Sorry, I'm busy. ได้เหมาะสมที่สุด (หากท่านดูนิทานและคิดหาคำตอบเองก่อน จะทำให้เลือกคำตอบที่ตรงใจได้เร็วขึ้นโดยไม่ต้องพลิกหน้าไปมาบ่อยๆ)

ชี้แนะคำว่า ask

ก. ครูพูดว่า “นักเรียนดูท่าทางของ cat ในภาพข้อ 2, 3, 4, 5 และ 6 ที่

cat ทำท่าอย่างไรกับสัตว์แต่ละตัว ...(นักเรียนตอบ)...

เดาซิ ถ้าอย่างนั้น ask น่าจะหมายความว่าอะไร”

ข. ครูพูดว่า “นักเรียนดูท่าทางของ cat ในภาพข้อ 2, 4 และ 5 ที่

cat ทำท่าอย่างไร ...(นักเรียนตอบ)...

ดูประโยคที่ตามหลัง

She asks _____. ด้วย เป็นประโยคแบบไหน (ประโยคลงท้ายด้วยเครื่องหมายอะไร) ...(นักเรียนตอบ)...เดาได้หรือยังว่า ask น่าจะหมายความว่าอะไร”

ค. ครูพูดว่า “นักเรียนเห็นคำว่า ask ในประโยคถึง 5 ครั้ง จากภาพประกอบ 5 ภาพ อ่านเรื่องตลอดแล้ว เค้าได้ไหม What do you think “ask” means?”

ชี้แนะคำว่า say

ก. ครูพูดว่า “นักเรียนดูประโยค The pig says : กับ The ant says : ที่

pig กับ ant ทำท่าอย่างไรในภาพประกอบที่ 2 กับ 4 ...(นักเรียนตอบ)...

เค้าได้ไหม says น่าจะหมายความว่าอะไร”

ข. ครูพูดว่า “นักเรียนดูประโยค The pig says : The fox says : The ant says : The tiger says : และ He says : ในเรื่องแต่ละตอนซิ หลังคำว่า says มีเครื่องหมาย : และตามด้วยประโยคในเครื่องหมายคำพูด เพราะฉะนั้น says น่าจะหมายความว่าอะไร”

ค. ครูพูดว่า “ตลอดทั้งเรื่อง cat เข้าไปคุยกับสัตว์ถึง 5 ตัว และมีการใช้คำว่า says ในประโยคถึง 5 ครั้ง เช่น The pig says : “Sorry, I'm busy.” และ The fox says : “Yes, of course. But...” นักเรียนคิดว่า says น่าจะหมายความว่าอะไร”

28 (ต่อ)

ชี้แนะประโยค Sorry, I'm busy.

ก. ครูพูดว่า “นักเรียนดูประโยค The pig says : “Sorry, I'm busy.” ในตอนที่ 2 กับ The ant says : “Sorry, I'm busy.” ในตอนที่ 4 และดูภาพประกอบทั้งสองชี pig กับ ant ทำอย่างไร ... (นักเรียนตอบ)... เพราะฉะนั้น “Sorry, I'm busy.” น่าจะหมายความว่าอะไร”

ข. ครูพูดว่า “ในตอนที่ 2 กับ 4 cat ขอให้ pig และ ant ไปส่งที่บ้าน pig และ ant ไปส่งไหม ... (นักเรียนตอบ)... ทำไมถึงไม่ไปส่ง ดูจากภาพประกอบชี ... (นักเรียนตอบ)... แปลว่าเขาว่างไหม ... (นักเรียนตอบ)

เพราะฉะนั้นที่เขาบอก cat ว่า “Sorry, I'm busy.” น่าจะหมายความว่าอะไร”

ค. ครูพูดว่า “ในตอนที่ 2 กับ 4 cat เข้าไปตาม pig และ ant ว่าจะไปส่งเขาที่บ้านได้ไหม ทั้ง pig และ ant ตอบเหมือนกันว่า “Sorry, I'm busy.” นักเรียนคิดว่าประโยคนี้น่าจะหมายความว่าอะไร”

จากการชี้แนะการเดาความหมายของคำศัพท์ 2 คำ และ 1 ประโยคข้างต้นนี้ ถ้าคำตอบที่ท่านเลือกส่วนใหญ่ (2 ใน 3) คือ

ข้อ ก. ให้ไปช่องที่ 29

ข้อ ข. ให้ไปช่องที่ 30

ข้อ ค. ให้ไปช่องที่ 31

แต่ถ้าเลือกไว้แตกต่างกันหมดทุกข้อ ให้กลับไปเลือกใหม่จนได้คำตอบส่วนใหญ่เป็นข้อเดียวกัน

29

ท่านมองเห็นประโยชน์ของภาพประกอบแล้วว่าสามารถใช้ชี้แนะความหมายของคำได้ แต่ท่านลืมไปว่าในกรณีนี้ท่านเรื่องนี้ ภาพประกอบแต่ละภาพใช้แทนเรื่องทั้งตอน ซึ่งมีคำหรือประโยคมากกว่าหนึ่ง ความหมายของคำบางคำจึงปรากฏในภาพได้ เช่น แมวทำท่า ask หมูและมดในภาพ 2 และ 4 แต่มิได้ทำท่า ask หมายความว่าเลือกในภาพ 3 กับ 5 จึงถือว่าความหมายของ ask ไม่ได้ปรากฏในภาพ 3 กับ 5 นี้ จึงนำมาใช้ในการชี้แนะดังข้อ ก. ที่ท่านเลือกไม่ได้

29 (ต่อ)

ส่วนการชี้แนะให้ดูท่าทางของหนูและมดในภาพ 2 กับ 4 เพื่อเดาความหมาย คำว่า say นั้น ภาพทั้งสองก็ยังไม่ให้ท่าทางชัดเจนพอว่า say คือ บอกหรือพูด นักเรียน อาจตอบว่า หนูกำลังกิน และมดกำลังขนของก็ได้ การชี้แนะเท่านี้จึงยังไม่ตรงจุดเพียงพอ ซึ่งการชี้แนะประโยค "Sorry, I'm busy." ก็เกิดปัญหาลักษณะเดียวกันนี้ด้วย

ทางตัน กลับไป 28

30

ท่านสามารถชี้แนะการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (context) ได้เป็นอย่างดีคือ ให้ประโยชน์ของทั้งภาพประกอบ และคำหรือประโยคที่เป็นเนื้อความรอบข้าง คำที่ต้องการให้เดาความหมายนั้น เช่น การชี้แนะคำว่า ask แมวแสดงท่าทาง ask ชัดเจน ที่สุดในภาพ 2, 4 และ 6 แต่ภาพอย่างเดียวอาจยังเป็นการบอกใบ้ที่ไม่เพียงพอ ท่านจึง ตามด้วยการชี้แนะให้ดูประโยคที่ตามหลัง ask ว่าเป็นประโยคคำถาม นักเรียนจึงมีข้อมูล ให้คิดเดาได้ถูกและตรงจุดมากขึ้น

การชี้แนะคำว่า say ก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากภาพประกอบแต่ละภาพไม่ได้ให้ความหมายตรงหรือชัดเจนพอกับคำว่า say ท่านจึงต้องอาศัยเครื่องหมาย : และประโยค ที่ตามหลัง say มาในเครื่องหมายคำพูด เป็นตัวชี้แนะความหมายของ say โดยอาศัย พื้นความรู้เดิมของนักเรียนว่าเครื่องหมาย : แสดงว่าคำหรือประโยคที่ตามมาขยายความ ของคำหรือประโยคที่อยู่ก่อนหน้านั้น และประโยคในเครื่องหมาย " " แสดงว่าเป็นคำพูด นักเรียนจึงน่าจะใช้ข้อมูลนี้ในการคิดเดาได้ว่า say หมายความว่า พูด หรือ พูดว่า (says :)

ส่วนในการชี้แนะประโยค Sorry, I'm busy. ก็ใช้เนื้อความของนิทานทั้งเรื่องที่ นักเรียนอ่านแล้วจับความได้ว่าหนูและมดไม่ยอมไปส่งแมวที่บ้าน และภาพประกอบ ที่แสดงให้เห็นว่าหนูกำลังกิน และมดกำลังขนของจึงไม่ว่างที่จะไป นักเรียนจึงใช้ข้อมูล ทั้งสองประกอบกันเพื่อให้คิดเดาได้ว่า Sorry, I'm busy. น่าจะหมายความว่า ขอโทษ ฉันกำลังยุ่ง

ไป 32

31

ท่านยังมีได้มีการชี้แนะให้นักเรียนอย่างเพียงพอ เพียงแต่บอกว่าคำที่เป็นปัญหานั้นเกิดกี่ครั้ง ที่ไหนบ้าง แล้วก็ถามนักเรียนเลยว่าหมายความว่าอะไร จึงยากที่นักเรียนจะคิดเดาถูกได้ นอกจากบังเอิญหรือมองวิเคราะห์หาเหตุผลได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นไปได้มากหากนักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการนี้แล้ว แต่ถ้ายังอยู่ในระยะเริ่มแรกที่นักเรียนยังไม่มีทักษะด้านนี้ นัก ท่านก็ควรจะต้องฝึกให้โดยเริ่มจากตนเองที่จะต้องศึกษาการชี้แนะให้ลึกซึ้งขึ้น

ทางเดิน กลับไป 28

32

ลองดูนิทานอีกเรื่องหนึ่งคือ Snow White and the 7 Dwarfs จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5⁷ เช่นกัน (ดูหน้า 57-59)

ก่อนเริ่มเรื่อง มีคำสั่งว่า “นักเรียนอาจจะเคยได้ยินนิทานเรื่อง Snow White กับคนแคระทั้ง 7 มาบ้างแล้ว ลองฟังและอ่านเรื่องนี้เป็นภาษาอังกฤษ ดูว่าเหมือนกับที่เคยได้ยินมาไหม...”

ในเรื่องนี้มีคำศัพท์ใหม่ 7 คำ ที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนมาก่อน คือ once, queen, poison, dead, prince, kiss, happy ท่านคิดว่าควรจะทำอย่างไรกับคำศัพท์เหล่านี้

ก. สอนโดยบอกความหมายให้นักเรียนทราบทุกคำ ฝึกให้ฟังและออกเสียงตามก่อนฟังและอ่านเรื่อง

ไป 33

ข. ให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบทเองทุกคำในขณะที่ฟังและอ่านเรื่อง ครูตรวจสอบและ/หรือชี้แนะการเดาหลังอ่านเรื่องจบแล้ว

ไป 34

33

ท่านยังคงยึดรูปแบบการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนอยู่ คือครูจะต้องเป็นผู้สอนให้นักเรียนทราบทุกอย่างทุกคำ ด้วยความเป็นห่วงว่าถ้านักเรียนไม่ทราบศัพท์ทุกคำแล้ว นักเรียนจะฟังและอ่านเรื่องไม่เข้าใจ ท่านลืมไปว่านักเรียนอาจมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับนิทานเรื่องนี้อยู่บ้าง และทราบคำศัพท์ในภาษาอังกฤษหลายคำเพียงพอ ที่จะนำมาใช้ประกอบการฝึกคิดวิเคราะห์ เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่ไม่ทราบมาก่อนได้ ซึ่งในชีวิตจริงของการใช้ภาษาต่างประเทศต่อไปเมื่อไม่มีครูคอยสอนแล้ว นักเรียนจะต้องใช้ทักษะในการวิเคราะห์ด้วยตนเองเช่นนี้บ่อยมาก จึงควรเปิดโอกาสให้เขาฝึกปฏิบัติให้เกิดเป็นนิสัยตั้งแต่บัดนี้

SNOW WHITE AND THE 7 DWARFS

1. Once, there was a queen.

She wanted to kill Snow White.

2. She asked a man to kill Snow White.

3. The man wanted to help Snow White.
He walked with her into the forest.

4. Snow White was kind.
She liked the forest.

5. The dwarfs helped her.

6. The queen wanted Snow White to eat an apple.
There was poison in the apple.

7. Snow White liked the apple.

8. She was dead.

9. A handsome prince kissed Snow White.

10. She was not dead. They were happy.

33 (ต่อ)

การสอนคำศัพท์โดยให้นักเรียนทราบความหมาย ฟังฟังและออกเสียงตามก่อน ฟังหรืออ่านเรื่องนั้น ก็ทำได้และสมควรจะทำอย่างยิ่ง หากคำๆ นั้นไม่มีบริบทในเรื่องเพียงพอ ที่นักเรียนจะนำมาใช้ประกอบการคิดเดาอย่างมีเหตุผลได้ และคำๆ นั้นเป็นคำที่สำคัญ คือ หากนักเรียนไม่ทราบความหมายแล้วก็จะจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ จึงควรต้อง สอนก่อน

ดูคำศัพท์ทั้ง 7 คำในเรื่องอีกครั้ง แล้วพิจารณาว่าควรเข้าช่วยการสอนแบบใด

ทางตัน กล้าไป ๓๖

34

ท่านมีความเชื่อเรื่องการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนแล้ว จึงเปิดโอกาส ให้เขาหัดคิดเดาหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองในขณะที่ฟังและอ่านเรื่องก่อน ซึ่งเขาน่าจะทำได้โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับนิทานเรื่องนี้ที่เขาเคยได้ยินเป็นภาษาไทย มาก่อน หรือหากบางคนไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ก็สามารถอาศัยภาพประกอบและความรู้ ภาษาอังกฤษคำอื่นๆ ที่ทราบแล้วมาช่วยในการเดาอย่างมีเหตุผลได้ และหลังจาก นักเรียนฟังและอ่านเรื่องจบแล้ว ครูสอบถามการเดาแล้วพบว่า นักเรียนคิดเดาไม่ได้หรือ ปฏิเสธการคิดด้วยตนเอง ครูจึงค่อยชี้แนะเพื่อให้นักเรียนมองเห็นทางตอบและสามารถ คิดเดาตอบได้ ไม่ควรรีบให้คำตอบที่ถูกต้องไปในทันที เพราะนักเรียนก็จะไม่พยายามคิด แต่จะหวังพึ่งคำบอกจากครูอยู่เรื่อยไป เมื่อโตขึ้นไม่มีครูคอยบอกคอยสอนแล้ว ก็จะคิดเอง ไม่ค่อยเป็น เพราะไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอมาแต่เด็ก

เมื่อท่านพิจารณาคำศัพท์ใหม่ทั้ง 7 คำจากนิทาน คือ once, queen, poison, dead, prince, kiss และ happy รวมทั้งได้ชี้แนะการเดาความหมายของคำเหล่านี้แก่นักเรียนแล้ว ท่านพบว่า

ก. once เป็นคำเดียวที่ไม่สามารถใช้ภาพประกอบเป็นตัวชี้แนะความหมายได้

ไป 35

ข. once, dead และ happy เป็นคำศัพท์ประเภทนามธรรม จึงไม่สามารถแสดง ความหมายให้ปรากฏในภาพประกอบได้

ไป ๓๖

ค. ทุกคำสามารถใช้ภาพประกอบเป็นตัวชี้แนะความหมายได้

ไป ๓7

35

ท่านวิเคราะห์ลักษณะของคำได้ถูกต้องแล้ว ความเป็นนามธรรมของ once ทำให้ยากที่จะแสดงความหมายออกมาในภาพได้ ในกรณีนี้จึงต้องใช้พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนเป็นตัวชี้แนะ เช่น ครูถามนักเรียนว่า “นิทานส่วนใหญ่ที่เป็นเรื่องนานมาแล้ว มักจะขึ้นต้นการเล่าเรื่องว่าอย่างไร ... (นักเรียนคิดหรือตอบถ้าคิดได้ ถ้ายังคิดไม่ออก ครูบอกใบ้ต่อ)...กาล_ _นานมาแล้ว คำอะไรหายไปในช่วงว่าง ... (นักเรียนตอบ)... ในภาษาอังกฤษก็เหมือนกัน มักจะขึ้นต้นนิทานด้วยคำว่า once เพราะฉะนั้น นักเรียนเดาสิ once น่าจะหมายความว่าอะไร ... (นักเรียนตอบ)...”

ไป 38

36

once, dead และ happy ถึงแม้จะเป็นคำศัพท์ประเภทนามธรรมที่แสดงความหมายให้ปรากฏชัดในลักษณะของภาพประกอบได้ยาก แต่ในกรณีนี้ ภาพประกอบคำว่า dead แสดงให้เห็น Snow White นอนอยู่ในโลงแก้ว นักเรียนบางคนอาจเดาว่า dead แปลว่านอน แต่ถ้าดูภาพคนแคระและสัตว์ที่ยืนล้อมอยู่ ก็จะเห็นว่ามิใช่ใบหน้าที่เราเห็นและบางคนร้องไห้ และหากย้อนคิดไปถึงเรื่องที่ดำเนินมาว่า Snow White ได้กัดกินแอปเปิ้ลที่ใส่ยาพิษแล้ว นักเรียนก็น่าจะเดาได้ว่า dead มีความหมายที่ร้ายแรงมากกว่าการนอนธรรมดา

ส่วนคำว่า happy ก็เช่นกัน ภาพประกอบที่แสดงให้เห็น Snow White และเจ้าชายที่ยิ้มร่าเริง รวมทั้งท่าทางของคนแคระและสัตว์ที่อยู่รายล้อม อีกทั้งโน้ตดนตรีและรูปหัวใจ ก็น่าที่จะทำให้เดาจากคำว่า ยิ้ม หัวเราะ รัก ดีใจ ไปสู่คำว่า มีความสุขได้ ซึ่งหากในการเดานั้น นักเรียนให้คำว่า ยิ้ม รัก หรือคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องก่อน คุณครูก็ควรจรับและพูดชี้แนะต่อไป เช่น “เวลาคนเรายิ้ม หรือรักกัน แปลว่าเรารู้สึกอย่างไร (นักเรียนตอบ ถ้าไม่มีคำตอบ ครูแนะต่อ) ...นักเรียนคิดว่าสุขหรือทุกข์...”

การเดาความหมายของ dead และ happy โดยวิเคราะห์จากภาพประกอบจึงไม่ใช่เรื่องยากเลย จะมีก็แต่คำว่า once กระมังที่ยากจะใช้ภาพประกอบการเดาได้ ท่านคิดเช่นนั้นหรือเปล่า

ทางต้น กลับไป 34

37

ท่านคุ้นเคยกับการใช้ภาพประกอบการสอนความหมายของคำจนอนุโลมว่าทุกคำจะทำเช่นนั้นได้หมด จึงพิจารณาคำทั้ง 7 อย่างรวดเร็วเกินไปหรือเปล่า อย่าลืมว่าการเดาศัพท์จากบริบทนั้น บริบทมิได้หมายถึงภาพประกอบแต่เพียงอย่างเดียว แต่หมายรวมไปถึงคำและเนื้อความที่อยู่รอบข้าง และพื้นความรู้เดิมของนักเรียนด้วย

ทางต้น วลีไป 34

38

ลองมาดูกิจกรรมการสอนคำศัพท์อีกตัวอย่างหนึ่งในระดับที่สูงขึ้น บทอ่านพร้อมภาพประกอบต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบอกทิศทาง (Giving directions) จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6⁸

ในบทอ่านนี้ มีคำศัพท์ใหม่อยู่ 11 คำ คือ north, south, west, east, north-east, province, central, island, bridge, temple และ kilometre

ท่านคิดว่าควรจะทำอย่างไรกับคำศัพท์ใหม่เหล่านี้ อ่านและดูภาพหน้า 63 แล้วเลือกคำตอบด้านล่าง

เมื่อพิจารณาทบทวนและภาพประกอบข้างต้นแล้ว ท่านคิดว่า

ก. คำศัพท์ใหม่ทั้ง 11 คำ ควรนำมาสอนก่อนให้นักเรียนอ่านเรื่องทั้งหมด มิฉะนั้นนักเรียนจะมีปัญหาขณะที่อ่านและจะถามครูทุกครั้งที่พบคำใหม่ หากไม่กล้าถาม ก็จะสะสมความ “ไม่รู้” พอกพูนขึ้นต่อไป ไป 39

ข. สอนคำศัพท์ใหม่ประมาณ 4-6 คำ ก่อนให้นักเรียนอ่านเรื่อง ส่วนที่เหลือให้นักเรียนฝึกเดาความหมายของศัพท์ใหม่นั้นจากบริบทขณะอ่าน แล้วครูตรวจสอบและ/หรือชี้แนะความเข้าใจหลังการอ่าน ไป 40

ค. คำศัพท์ใหม่ทั้ง 11 คำ มีบริบท (ข้อความรอบข้างและภาพประกอบบวกกับพื้นความรู้เดิมของนักเรียน) เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของศัพท์นั้นๆ เองได้ขณะอ่าน ครูจึงควรแค่ตรวจสอบ และ/หรือชี้แนะความเข้าใจหลังการอ่านเท่านั้น ไป 41

Where is...?

It is in the north.

⑨ Phra Buddhashinaraj is in the north of Thailand. It is in Phitsanulok province. You can go there by bus or by train. It is 377 kilometres from Bangkok.

⑩ Wat Phrakaew is in the central part of Thailand. It is in Bangkok.

⑪ Phuket is an island in the south of Thailand. You can go there by bus, by boat, or by plane. It is 862 kilometres from Bangkok.

⑫ The River Kwai Bridge is in Kan-
chanaburi, a province
in the west.

⑬ Samet is a small
island. It is about 30
minutes by boat from
Rayong, a province
in the east.

⑭ Phrathat Doi Suthep is a temple in Chiang
Mai. It is in the north. You can go there
by bus, by train, or by plane. It is about 700
kilometres from Bangkok.

⑮ Phanomrung is in Buriram, a province in
the north-east of Thailand. It is about 400
kilometres from Bangkok.

⑯ Phrathat Phanom is a temple in
Nakornphanom province, in the north-east of
Thailand. It is about 12 hours by bus from
Bangkok.

ความคิดของท่านน่าจะถูกต้องเหมาะสม ถ้าคำศัพท์ใหม่ทั้ง 11 คำนั้นเป็นคำสำคัญต่อใจความหลักของเรื่อง (key word - ซึ่งถ้านักเรียนไม่ทราบความหมายก็จะจับใจความของเรื่องไม่ได้) และในเรื่องนั้นไม่มีบริบท (คำและเนื้อความรอบข้าง และภาพประกอบ) เพียงพอที่จะให้นักเรียนเดาความหมายเองได้ ครูจึงควรต้องนำมาสอนก่อน ให้นักเรียนอ่านเรื่อง

แต่ในกรณีของคำทั้ง 11 ข้างต้นมิได้เป็นเช่นนั้น ท่านควรวนตดลสนใจสอนทุกคำก่อนให้นักเรียนอ่านเรื่อง เพราะความเคยชินเดิมที่ต้องเป็นผู้ “ให้” ทุกอย่างแก่นักเรียนเข้าลักษณะการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน จนทำให้นักเรียนขาดโอกาสแสดงความคิดเห็นความสามารถหรือเปล่านั้นไปท่านก็จะได้นักเรียนที่เบื่อหน่ายการเรียนเติบโตขึ้นเป็น “ผู้ตาม” มากกว่า “ผู้นำ” ทางความคิด เพราะเขาไม่มีโอกาสได้ฝึกใช้ความคิดเท่าที่ควรเมื่อยังเด็ก

หากท่านไม่ต้องการนักเรียนเช่นนั้น โปรดปรับบทบาทของท่านจากการเป็น “พระเอก-นางเอก” ในห้องเรียนไปเป็น “ผู้กำกับ” และให้นักเรียนเป็น “ดารา” ในกรณีที่เขาสามารถเป็นได้บ้างเถิด ย้อนกลับไปอ่านช่องที่ 38 อีกครั้ง แล้วคิดทบทวนว่าท่านจะเป็นผู้กำกับที่ดีได้อย่างไร

แต่หากอ่านมาถึงจุดนี้แล้ว ท่านก็ยังมีความเชื่ออย่างเหนียวแน่นต่อการที่ครูต้องเป็น “ผู้ให้” ทุกอย่างและคงศูนย์กลางของการเรียนอยู่ที่ครูต่อไป หนังสือเล่มนี้ก็คงไม่เหมาะสำหรับท่าน

ออก หรือกลับไป 38

อ่านคำอธิบายและคำสั่งประกอบบทอ่านและภาพของตัวอย่างข้างต้นที่หนังสือเรียน⁹ ให้ไว้ต่อไปนี้ (ดูหน้า 65-66) ดูซิว่าเหมือน ไกลแค่ไหน หรือแตกต่างจากความคิดของท่านในเรื่องเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ใหม่ทั้ง 11 คำ

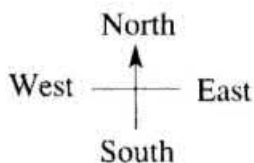
จากคำศัพท์ใหม่ 11 คำนั้น หนังสือเรียนชุดนี้ได้เลือก 4 คำ คือ north, south, west, east ออกมาสอนก่อนให้นักเรียนอ่านเรื่องและใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะให้นักเรียนบอกความหมายจากภาพประกอบและสัญลักษณ์แสดงทิศทาง ซึ่งก็คือการให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบทนั่นเอง (ดูคำสั่งข้อ ①A)

Lesson 1

Where is...?

(A) ดูทิศต่อไปนี้

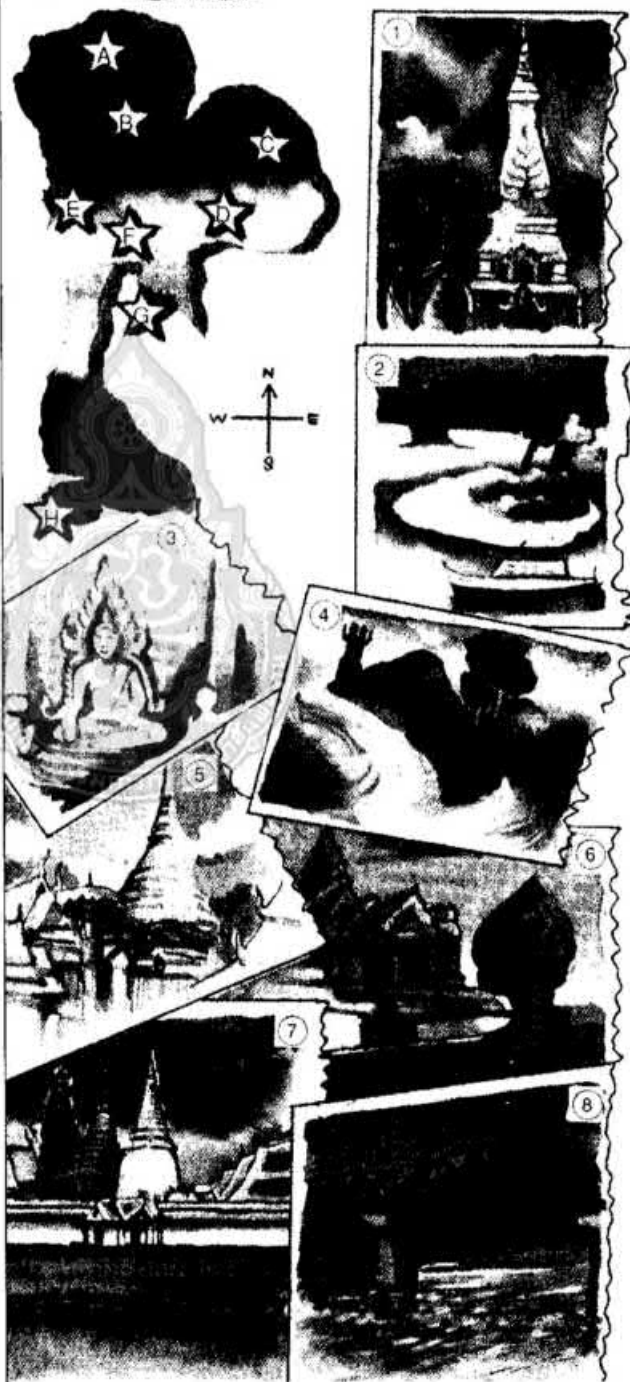
ตัวอักษร N, S, W, E ในภาพทางขวาย่อมาจากคำใดในภาพข้างบน บอกความหมาย และออกเสียง คำนั้นตามคุณครู หรือเทป

(B) ดูภาพ ① - ⑧ บอกได้ไหมว่าแต่ละภาพคืออะไร และน่าจะอยู่ที่จุดไหนของประเทศไทย จับคู่ภาพ ① - ⑧ กับ ☆ - ☆ เขียนคำตอบที่ได้ไว้ในเศษกระดาษ

(C) ภาพ ① - ⑧ ถูกตัดขาดจากคำบรรยาย ⑨ - ⑯ อ่านคำบรรยาย แล้วบอกคุณครูว่า ภาพใด (① - ⑧) ตรงกับคำบรรยายข้อใด (⑨ - ⑯)

(D) ตรวจคำตอบที่ได้ไว้ในข้อ (B) โดยใช้คำบรรยาย ⑨ - ⑯ ช่วย นักเรียนเดาถูกกี่ข้อ

- What is picture (A) called?
- Where is it on the map?
- What letter?

It is in the north.

9 Phra Buddhashinaraj is in the north of Thailand. It is in Phitsanulok province. You can go there by bus or by train. It is 377 kilometres from Bangkok.

10 Wat Phrakaew is in the central part of Thailand. It is in Bangkok.

11 Phuket is an island in the south of Thailand. You can go there by bus, by boat, or by plane. It is 862 kilometres from Bangkok.

12 The River Kwai Bridge is in Kan-
chanaburi, a province
in the west.

13 Samet is a small island. It is about 30 minutes by boat from Rayong, a province in the east.

14 Phrathat Doi Suthep is a temple in Chiang Mai. It is in the north. You can go there by bus, by train, or by plane. It is about 700 kilometres from Bangkok.

15 Phanomrung is in Buriram, a province in the north-east of Thailand. It is about 400 kilometres from Bangkok.

16 Phrathat Phanom is a temple in Nakhon Phanom province, in the north-east of Thailand. It is about 12 hours by bus from Bangkok.

E อ่านประโยคที่มีคำต่อไปนี้อีกครั้ง province, central, island, bridge, temple, north-east แล้วเดาความหมายของคำ และออกเสียงคำตามคุณครูหรือเทป

F 'กิโลเมตร' เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมาจากคำ 'kilometre' สะกดคำและออกเสียงตามคุณครูหรือเทป

G แบ่งกลุ่ม 4-5 คน ช่วยกันสะกดชื่อจังหวัดหรือสถานที่สำคัญในท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มละ 5 ชื่อ เขียนบนกระดานให้คุณครูตรวจ กลุ่มใดสะกดได้เหมาะสมที่สุดชนะ

GRAMMAR

สังเกตการใช้คำในช่องสี่เหลี่ยม และเดาความหมาย

It is	in	the north. the south. the west. the east. the north-east.
-------	----	---

the north	of	Thailand
the south		

You can go	by	bus. boat. train. plane.
------------	----	-----------------------------------

* การสะกดชื่อสถานที่ไทยเป็นภาษาอังกฤษอาจใช้แบบของราชบัณฑิตยสถานหรือดูความเหมาะสมให้ตัวสะกดกับเสียงใกล้เคียงกันที่สุดก็ได้

40 (ต่อ)

ส่วนคำที่เหลืออีก 7 คำนั้น ก็ให้นักเรียนเดาความหมายเองอีกเช่นกัน แต่ให้เดาขณะอ่านและหลังการอ่านเรื่องแล้ว ซึ่งเปิดโอกาสให้ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และชี้แนะการเดาอย่างมีเหตุผลจากบริบทได้ (ดูคำสั่งข้อ (E) และ (F) หน้า 66)

ท่านอาจสงสัยว่าในเมื่อคำศัพท์ใหม่ 11 คำนั้นให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบทเองทั้งสิ้น เหตุใดจึงแยก 4 คำมาสอนและให้เดาก่อน ส่วนอีก 7 คำให้เดาและครูชี้แนะตรวจสอบหลังการอ่าน

หยุดคิดหาคำตอบสักนิด ก่อนอ่านต่อไปว่าคำตอบของท่านเหมือนหรือต่างกับคำตอบต่อไปนี้

หยุด

คำตอบก็คือ การดึงคำศัพท์บางส่วน (4 คำข้างต้นหรือ 4-6 คำอื่นๆ ก็ได้) ออกมาสอนและให้นักเรียนเดาความหมายจนทราบความหมายนั้นชัดแจ้งก่อนอ่านเรื่อง จะช่วยให้คำอื่นที่เหลืออยู่มีบริบทที่นักเรียนทราบเพิ่มขึ้น ทำให้เดาคำที่เหลืออยู่นั้นได้ง่ายและถูกต้องขึ้น เช่น ประโยค “Phuket is an island in the south of Thailand.” ถ้านักเรียนทราบคำว่า south แล้ว ครูพูดชี้แนะคำว่า island ได้ว่า “ภูเก็ตเป็น (อะไร?) ในทางทิศใต้ของประเทศไทย” นักเรียนก็น่าจะเดาตอบได้ง่าย

แต่หากนักเรียนยังไม่ทราบความหมายคำว่า south แล้วครูพยายามชี้แนะให้เดาทั้ง south และ island ไปพร้อมกันว่า “ภูเก็ตเป็น (อะไร?) ใน (อะไร?) ของประเทศไทย” การเดาก็อาจไม่รวดเร็วและพลาดโอกาสถูกไปได้ หรือนักเรียนอาจจะงงจนไม่อยากตอบเลย เพราะมีข้อมูลที่เป็นบริบทให้เดาถูกได้น้อยเกินไป

การดูว่ามีบริบทเพียงพอหรือไม่จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนควรต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หากจะใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนเดาความหมายของศัพท์เองอย่างมีเหตุผล ในกรณีที่ท่านใช้หนังสือเรียนชุดนี้ หนังสือได้ดูแลเรื่องนี้ให้ท่านอยู่แล้วดังที่เห็นได้ในคำสั่งที่ให้นักเรียนทำ เช่น ข้อ (A)-(E) หรือ (F) แต่หนังสือชุดอื่นอาจมีได้ระบุสิ่งเหล่านี้ไว้เตือนท่าน และโดยทั่วไปอาจมีเพียงข้อความให้นักเรียนอ่าน ฟังหรือพูดพร้อมภาพประกอบ การจะสอนคำศัพท์ใหม่อย่างไรอาจมีการชี้แนะไว้ในคู่มือครูหรือให้เป็นไปตามดุลยพินิจของผู้สอนเอง

40 (ต่อ)

หากแนวการสอนและความคิดของท่านเหมือนหรือใกล้เคียงคำอธิบายที่กล่าวมาในข้อนี้โดยตลอด นักเรียนของท่านก็จะเป็นผู้ที่มีทักษะคิดวิเคราะห์หาเหตุผลเองได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ จากการฝึกเดาจากบริบทนี้ จนกล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์นี้ ศูนย์กลางของการเรียนอยู่ที่นักเรียน ครูเป็นเพียง “ผู้กำกับ” คอยชี้แนะอย่างแท้จริง

ดีใจด้วย ท่านพบทางออกจากเขาวงกตแห่งการสอนคำศัพท์แล้ว

อ.ชก

41

ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกคิดเดาหาเหตุผลเองและลดบทบาทของครูลงเป็นผู้ชี้แนะ ท่านได้ดูแล้วว่าคำศัพท์ทั้ง 11 คำ มีบริบท (คำ-ข้อความรอบข้าง ภาพประกอบและพื้นความรู้เดิมของนักเรียน) ที่จะให้นักเรียนใช้เป็นข้อมูลประกอบการเดาความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้ แต่ท่านลืมนึกไปหรือเปล่าว่า 11 คำใหม่เป็นจำนวนที่ค่อนข้างมากสำหรับบทความความยาวขนาดนี้และนักเรียนในวัยนี้ และหลายคำยังเกิดอยู่ในประโยคเดียวกันหรือใกล้เคียงกันด้วย เช่น “Phuket is an island in the south of Thailand.” หรือ “Phanomrung is in Buriram, a province in the north-east of Thailand.” แต่ละคำมีบริบทเพียงพอให้นักเรียนสามารถเดาความหมายได้ใกล้เคียงหรือถูกต้องได้มากพอสมควรแล้วหรือ

อย่าลืมว่าการเดาอย่างมีเหตุผลได้ใกล้เคียงหรือถูกต้องบ่อย โดยไม่ยากเกินไปจะเป็นแรงเสริมให้นักเรียนรู้สึกประสบผลสำเร็จในการเรียน และพยายามที่จะแสดงความคิดเห็นอีกในโอกาสต่อไป ในทางตรงกันข้าม หากการเดาเหตุผลนั้นยากเกินไปเพราะบริบทมีน้อย นักเรียนตอบผิดบ่อย ๆ ก็อาจรู้สึกท้อถอยในโอกาสต่อไปได้ ท่านคงไม่ต้องการให้เกิดกรณีหลังนี้มีใช่หรือ

ทางตัน กลับไป 38

เขาวงกต : กรสอนไวยากรณ์

ในเขาวงกตนี้จะนำเสนอการสอนตามกระบวนการสอน 3 P's ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งของการสอนไวยากรณ์ โดยเริ่มจาก การนำเสนอ (presentation) การฝึก (practice) และการนำไปใช้ (production)

ทางเข้าเขาวงกต

หากท่านต้องสอนโครงสร้าง present continuous (V. to be + V. ing) ท่านคิดว่า จะนำเสนอโครงสร้างดังกล่าวด้วยวิธีใดข้างล่างนี้

ก. วิธีที่ 1

1. บอกนักเรียนว่าจะเรียน present continuous พร้อมเขียนรูปประโยค V. to be + V. ing บนกระดาน
2. อธิบายหลักการใช้ดังนี้
 - ใช้แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นขณะที่พูด
 - รูปกริยา to be (is/am/are) จะเปลี่ยนตามประธาน

โดยครูยกตัวอย่างประกอบ

I	am	walking.
We/They/You	are	
He/She/It	is	

3. ให้นักเรียนลอกลงสมุด ก่อนลงมือฝึกต่อไป

ไป 1

ข. วิธีที่ 2

1. ใช้สื่อ เช่น รูปภาพบุคคล อิริยาบถต่างๆ (เช่น นั่ง เดิน วิ่ง หัวเราะ ฯลฯ) มาให้นักเรียนดู พร้อมพูดบรรยายแต่ละภาพ เช่น He/She is (sitting). หรืออาจให้นักเรียนช่วยบรรยาย
2. เขียนประโยคตามภาพบนกระดาน
3. อธิบายให้นักเรียนทราบว่า
 - รูป present continuous ใช้แสดงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นขณะที่พูด
 - รูปประโยคคือกริยา to be (is/am/are + กริยา ing)
4. ให้นักเรียนลอกตัวอย่างลงสมุด ก่อนลงมือฝึกต่อไป

ไป 2

ค. วิธีที่ 3

1. อธิบายสถานการณ์ประกอบการนำเสนอรูปประโยค present continuous เช่น สมมติว่า ขณะนี้เป็นเวลาพักกลางวัน นักเรียนคิดว่าเพื่อนนักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่ง (บอกชื่อโรงเรียนที่อยู่ใกล้ๆ) น่าจะกำลังทำอะไรอยู่ ใช้ภาพเฉลย (เตรียมภาพมา 3-4 ภาพ เป็นภาพเด็กทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นฟุตบอล อ่านหนังสือ วิ่งไล่จับ ฯลฯ) โดยวิธีถาม-ตอบ What is (บุคคลในภาพ) doing? He is (playing football). อาจให้นักเรียนช่วยตอบจากภาพที่เลือตามแบบที่ครูตอบในภาพที่ 1-2 ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาด

ทางเข้าเขาวงกต (ต่อ)

2. ทบทวนการถาม - ตอบ และเขียนคำตอบบนกระดาน
3. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการใช้ present continuous จากสถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้นว่าเป็นการพูดถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดในขณะที่พูด (ในที่นี้ คือ เพื่อน ๆ กำลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงพักกลางวันที่ครูกำหนดสถานการณ์ขึ้น)
4. ให้นักเรียนบอกสรุปประโยคจากตัวอย่างบนกระดาน คุ้ยยกตัวอย่างเพิ่มเติมในกรณีที่เหมาะสมเปลี่ยนไป และหาข้อสรุปพร้อมนักเรียน
5. ให้นักเรียนลอกข้อสรุปและตัวอย่างบนกระดานลงสมุดก่อนลงมือฝึกต่อไป

ไป 3

1

ท่านมีความเชื่อว่าการสอนไวยากรณ์โดยให้นักเรียนได้รู้หลักไวยากรณ์และอธิบายความหมาย หลักการจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจและจดจำ สามารถนำไปใช้ได้ แต่สิ่งที่ผ่านมามียืนยันว่า การสอนแบบนี้อาจทำให้นักเรียนเข้าใจและจดจำหลักไวยากรณ์ แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและความสูญเสียทางการศึกษามากมาย เราพบว่าเด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 8 ปี (ป. 5, 6 และ ม. 1-6 ในขณะที่บางคนอาจเรียนตั้งแต่อนุบาล และอาจเรียนในระดับอุดมศึกษาอีก 1-2 ปี) แต่ไม่สามารถพูดสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ เพราะไม่ทราบว่าจะใช้หลักไวยากรณ์ที่เรียนมาอย่างไร ดังนั้นการมุ่งเน้นแต่รูปแบบ (form) ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวโดยไม่บอกว่านำไปใช้อย่างไร จึงไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ท่านจะพบว่า ตลอดการนำเสนอ ท่านเป็นผู้เดียวที่ผูกขาดการเรียนการสอน หรือพูดอีกนัยหนึ่ง ท่านกำลังสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน คิดว่าท่านคงไม่ยากเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าชัดเจนอารมณ์ของหลักสูตรที่ต้องการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแน่

ทางตัน กลับไปทางเข้า เลือกข้อใหม่

2

ท่านเป็นครูที่มีหลักจิตวิทยาและพยายามตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ให้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้สื่อ (รูปภาพ) ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและถาม-ตอบ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้ นักเรียนเข้าใจและจดจำรูปประโยคที่เรียนได้ดีขึ้น แต่ท่านอาจลืมไปว่ารูปภาพอย่างเดียว ไม่ได้อธิบายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นชัดเจนเสมอไป การนำภาพมาประกอบโดยไม่ได้มีการอธิบายสถานการณ์ประกอบ ทำให้นักเรียนมุ่งความสนใจกับความถูกต้องในการใช้รูปประโยคที่บรรยายภาพมากกว่าความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อผ่านภาพ (การบรรยายเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นขณะที่พูด) รูปภาพจึงเป็นเพียงการนำมาใช้แทนคำศัพท์ การสรุปที่ตามมายังเป็นการเน้นกฎไวยากรณ์ จึงไม่อาจแน่ใจว่านักเรียนจะสามารถเข้าใจว่าจะนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้หรือไม่ ลองกลับไปพิจารณาข้อข้อใหม่อีกครั้ง

ทางตัน กลับไปทางเข้า เลือกซักใหม่

3

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสอนเพื่อสื่อสารอย่างดีที่สุดเดียว การใช้สถานการณ์ประกอบในการนำเสนอโครงสร้างช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายหรือความต้องการของการสื่อสารนั้นๆ ชัดเจนยิ่งขึ้น สถานการณ์ที่ยกมา (ขณะนี้ในช่วงพักกลางวัน นักเรียนคิดว่าเพื่อนๆ อีกโรงเรียนใกล้ๆ น่าจะกำลังทำอะไรอยู่) จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปโครงสร้าง V. to be + V. ing จำเป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขณะที่พูด โดยครูไม่ต้องอธิบายเป็นกฎเกณฑ์ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของการใช้รูปประโยค (form) ซึ่งนำมาสรุปภายหลังกับความหมาย (meaning) ของการสื่อสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การที่ท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยอิงจากประสบการณ์จริงตามวัยมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม สรุป ยกตัวอย่างเพิ่มเติม ตลอดการนำเสนอแสดงว่าท่านเข้าใจวิธีการสอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างดียิ่งด้วย ขอแสดงความยินดี

ไป 4

4

ณ จุดนี้ท่านคงจะตระหนักแล้วว่า การนำเสนอโครงสร้างทางภาษาเพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่แท้จริงนั้น จะต้องประกอบด้วยทั้งส่วนที่เป็นรูปแบบ (form) อันได้แก่ กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ต่างๆ และการนำไปใช้ (use) ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาหรือความหมายในการสื่อสาร (meaning) ของผู้สื่อสาร เช่น การทักทาย การขอร้อง การขออนุญาต เป็นต้น ซึ่งมักมีตัวบริบท (context) เข้ามาเกี่ยวข้อง พุดง่าย ๆ คือรูปแบบภาษาดังกล่าวนำไปใช้ที่ไหน เมื่อไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นว่ารูปแบบภาษาที่เรียนนั้นมีเจตนาหรือนำไปใช้ในการสื่อสารอย่างไร

ลองมาทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ (form) และการนำไปใช้ (use) พิจารณาประโยคในชุด 1 และ 2 ข้างล่างนี้และตอบคำถามที่ตามมา

1. a. Can you swim?
- b. Can I come in?
- c. Can I help you?

2. a. May I have your reason?
- b. Could you take us home, please?
- c. Open the window, please.

ในความคิดเห็นของท่าน ข้อความใดถูกต้อง

- ก. ประโยคในชุดที่ 1 ทั้งหมดต้องการสื่อความหมายในการสื่อสารอย่างเดียวกัน ส่วนประโยคในชุดที่ 2 สื่อความหมายในการสื่อสารแตกต่างกันออกไปตามแต่ละประโยค

ไป 5

- ข. ประโยคในชุดที่ 1 สื่อความหมายในการสื่อสารแตกต่างกัน แม้ว่าจะขึ้นต้นด้วยรูปประโยค Can...? อย่างเดียวกัน ส่วนประโยคในชุดที่ 2 แม้ว่าจะมีรูปประโยคแตกต่างกันแต่สื่อความหมายในการสื่อสารเดียวกัน

ไป 6

- ค. ประโยคในชุดที่ 1 แม้ว่าจะขึ้นต้นด้วยรูปประโยค Can...? อย่างเดียวกัน แต่สื่อความหมายในการสื่อสารแตกต่างกัน ในทำนองเดียวกัน ประโยคในชุดที่ 2 ทั้งรูปประโยคและสื่อความหมายในการสื่อสารแตกต่างกันไป

ไป 7

5

ท่านยังยึดติดกับรูปแบบภาษา ซึ่งเป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากเกินไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความหมายหรือเจตนาของผู้สื่อสาร ลองกลับไปศึกษาประโยคต่างๆ ใน ชุดที่ 1 และ 2 ใหม่แล้วพิจารณาข้อความในข้ออื่นๆ อีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 4

6

การเลือกคำตอบข้อนี้ของท่านแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นผู้ที่เข้าใจเรื่องไวยากรณ์ เพื่อสื่อสาร (Communicative grammar) รู้ว่าการสื่อสารในชีวิตจริงนั้น รูปแบบภาษาที่เหมือนกัน (ในชุดที่ 1) ไม่จำเป็นว่าจะต้องใช้ (use) เพื่อสื่อความหมายในการสื่อสาร อย่างเดียวกัน และในทำนองเดียวกัน รูปแบบภาษาที่ต่างกัน (ในชุดที่ 2) สามารถใช้เพื่อ สื่อความหมายในการสื่อสารหรือเจตนาในเรื่องเดียวกันก็ได้

พิจารณาคำถามข้างล่างนี้และเลือกคำตอบที่ให้ได้

ก. ประโยค Can...? ในชุด 1 ข้อใด (a,b,c) ผู้พูดใช้เพื่อสื่อความหมาย :-

1. การขออนุญาต (Asking for permission)
2. การถามความสามารถ (Asking about ability)
3. การเสนอความช่วยเหลือ (Offering help)

ข. ประโยคทุกประโยคในชุด 2 สื่อความหมาย :-

1. การขออนุญาต (Asking for permission)
2. การขอร้อง (Making a request)
3. การแสดงความเป็นไปได้ (Expressing possibility)

ไม่ว่าท่านจะเลือกข้อใด 11 e

7

ท่านเริ่มที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ (form) กับการใช้ (use) หรือความหมาย (meaning) ได้บ้างแล้ว แต่อาจยังสับสนอยู่ ลองกลับไปพิจารณา ประโยคในชุด 1 และชุด 2 ใหม่สิ พยายามไม่ยึดติดกับรูปประโยคที่เห็น แต่ลองคิดว่า ผู้พูดน่าจะพูดประโยคเหล่านั้นในสถานการณ์ใด มีการแสดงเจตนาในการสื่อสารเดียวกัน หรือไม่ แล้วกลับไปเลือกข้อใหม่

ทางต้น กลับไป 4

8

เปรียบเทียบคำตอบของท่านกับคำเฉลยข้างล่างนี้

ก. ประโยค Can...? ในชุดที่ 1 ใช้เพื่อสื่อความหมายดังต่อไปนี้

a. Can you swim?

คำตอบคือข้อ 2 การถามความสามารถ (Asking about ability)

b. Can I come in?

คำตอบคือข้อ 1 การขออนุญาต (Asking for permission)

c. Can I help you?

คำตอบคือข้อ 3 การเสนอความช่วยเหลือ (Offering help)

ข. ประโยคทุกประโยคในชุดที่ 2 สื่อความหมายการขอร้อง (Making a request)

ประโยคในชุดที่ 1 ทุกประโยคมีโครงสร้างอย่างเดียวกัน คือ ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย 'Can' แต่ความหมายที่แฝงในกริยาช่วย 'Can' ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้เจตนาของการสื่อสารนั้นแตกต่างกันไป เช่น การถามความสามารถ การขออนุญาต การเสนอความช่วยเหลือ ตามสถานการณ์ที่รูปแบบภาษานั้น ๆ เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรืออีกนัยหนึ่งคือตามสถานที่ เวลา และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประโยคเดียวกันนี้อาจมีความหมายต่างกัน ในสถานการณ์ที่ต่างกัน เช่น Can I go out? ถ้าเป็นการพูดระหว่างนักเรียนกับครูในเวลาเรียน จะมีความหมายเป็นการขออนุญาตเพื่อออกนอกห้อง แต่ถ้าเป็นการพูดระหว่างนักเรียนสองคนก่อนคุณครูจะเข้าห้องสอน จะมีความหมายเป็นการถามความเป็นไปได้ว่า จะออกไปนอกห้องตอนนี้ได้ไหม เพราะไม่มีความจำเป็นที่นักเรียนคนหนึ่งจะต้องขออนุญาตเพื่อนออกไปนอกห้อง

ประโยคในชุดที่ 2 มีโครงสร้างแตกต่างกันไป เช่น

ประโยค a เป็นประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย 'May'

ประโยค b เป็นประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย 'Could'

ประโยค c เป็นประโยคที่ขึ้นต้น ด้วย imperative form 'Open'

แม้ว่าผู้พูดจะใช้โครงสร้างที่แตกต่างกัน แต่เจตนาหรือความหมายที่ต้องการสื่อคือการขอร้องทั้งสิ้น

จากตัวอย่างประโยคที่กล่าวมาข้างต้น เราจะเห็นว่าการสื่อสารในชีวิตจริงนั้น รูปแบบ 1 รูปแบบสามารถนำไปใช้ในความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย (ชุดที่ 1) ในขณะเดียวกันความหมาย 1 ความหมาย สามารถปรากฏในหลายรูปแบบ (ชุดที่ 2)

8 (ต่อ)

ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่เขียนโดยใช้แนวการสอนสื่อสาร ส่วนใหญ่จะมีการจัดเนื้อหาตามหัวข้อทางภาษาหรือที่เรียกว่า 'function' เช่น Introducing oneself (การแนะนำตนเอง), Greeting (การทักทาย), Asking for permission, Making a request หรืออื่นๆ ดังกล่าวมาข้างต้น หากท่านใช้หนังสือเรียนในลักษณะนี้ ท่านก็สบายใจได้ระดับหนึ่ง แต่อย่าลืมศึกษารายละเอียด (ซึ่งมักปรากฏในหน้าสารบัญ (Content) หรือตอนท้ายของหนังสือ) ของหัวข้อทางภาษา (function) และโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammar) ที่ปรากฏในแต่ละบทให้เข้าใจก่อนลงมือสอนตามหนังสือ

ในกรณีที่ท่านต้องใช้หนังสือเรียนที่ไม่ได้กำหนดเนื้อหาในรูปของ (function) ท่านจะต้องศึกษาว่าโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏในรูปประโยคในบทเรียนที่จะสอนนั้น ต้องการสื่อความหมายอะไร หรืออีกนัยหนึ่งคือมีหัวข้อทางภาษา (function) อะไรเพื่อให้สามารถนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบไวยากรณ์ (form) ควบคู่กับการนำไปใช้ (use) ตามหัวข้อทางภาษา (function)

ดูคำตอบของท่านที่ทำได้ (ในช่องที่ 6) อีกครั้ง

ก. ถ้าตอบถูกทุกข้อ

ไป 10

ข. ถ้ายังมีบางข้อผิด

ไป 9

9

ในการสอนไวยากรณ์เพื่อสื่อสาร การเข้าใจความสัมพันธ์ของรูปแบบ (form) และความหมายในการสื่อสาร (meaning) ซึ่งนำไปสู่การใช้ (use) เป็นสิ่งสำคัญ ความหมายในการสื่อสารดังกล่าวมักปรากฏในหนังสือเรียนทั่วไปในรูปของหัวข้อทางภาษา (function) ลองพิจารณารูปแบบไวยากรณ์และจับคู่กับหัวข้อทางภาษาที่รูปแบบนั้นๆ สื่อความหมาย

Forms

1. I'm Nick. I'm 10 years old.
2. Can you mend my bike?
Sorry, I can't.

Functions

- a. Talking about price.
- b. Making suggestions
- c. Asking about experience

9 (ต่อ)

3. How do I get to Wat Prakaew?	d. Asking for permission
4. What time does the shop open?	e. Giving instructions
5. Have you ever been to France?	f. Talking about time
6. Can I play in the garden? Yes, all right.	g. Self identification
7. We should go to the beach.	h. Talking about possession
8. First, draw a circle on the cardboard.	i. Asking for help
9. Whose house is this? It's Spot's.	j. Asking for directions
10. How much is this doll?	

It's 75 baht.

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 10

ไป 10

10

ลองตรวจคำตอบของท่านจากคำเฉลยข้างล่าง

ท่านทำถูกกี่ข้อ ถ้ายังไม่แน่ใจว่าเข้าใจถูกต้องหรือไม่ ลองทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในช่องที่ 11 แต่ถ้าแน่ใจว่าเข้าใจแจ่มแจ้ง อ่านต่อไป

มาถึงตรงนี้ท่านคงเห็นแล้วว่าในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อสื่อสาร (Communicative-based) นั้นแตกต่างไปจากการสอนแบบเดิมที่ยึดโครงสร้างไวยากรณ์เป็นหลัก (Structural-based) คือไม่ได้มุ่งสอนรูปแบบไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องพิจารณาความหมายหรือจุดประสงค์ของการนำรูปแบบภาษานั้นๆ ไปใช้ในชีวิตจริง การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ในแต่ละครั้งจึงต้องประกอบด้วยส่วนที่เป็นรูปแบบ (form) ความหมายในการสื่อสาร (meaning) และการออกเสียง (pronunciation) ซึ่งหมายรวมทั้งการออกเสียงเน้นหนัก (stress) และระดับเสียงขึ้นลง (intonation) ในประโยค

ท่านคิดว่าในการนำเสนอองค์ประกอบ 3 ส่วนดังกล่าว ควรมีลำดับขั้นตอนในการนำเสนออย่างไร

ก. ควรเริ่มด้วยการออกเสียงเพื่อนักเรียนจะได้ยินเสียงแล้วตามด้วยรูปแบบประโยค จากนั้นจึงสอน ความหมาย (การออกเสียง → รูปแบบ → ความหมาย)

ไป 12

1. g 2. i 3. j 4. f 5. c 6. d 7. b 8. e 9. h 10. a

10 (ต่อ)

ข. ควรเริ่มจากสอนความหมายให้นักเรียนเข้าใจตามด้วยการออกเสียง แล้วจึงให้เห็นรูปแบบประโยค (ความหมาย → การออกเสียง → รูปแบบ) ไป 13

ค. ควรเริ่มจากให้นักเรียนเห็นรูปแบบประโยคและสอนความหมาย ตามด้วยการออกเสียง (รูปแบบ → ความหมาย → การออกเสียง) ไป 14

11

ในการใช้ภาษาที่เกิดในชีวิตจริง ผู้รับสารจะต้องเข้าใจเจตนาในการสื่อสารของผู้สื่อสาร จึงจะสามารถเข้าใจกันได้ ลองพิจารณาทสนทนาข้างล่าง จับคู่บทสนทนา ใน ก และ ข และเลือกหัวข้อการสื่อสาร (function) A-J ที่ปรากฏในแต่ละบทสนทนา

ก

ข

1. Where were you born?	a. Certainly. Here you are.
2. Do you like durians?	b. It's great. I like group work.
3. What does he look like?	c. I visited the beach.
4. How many books are there on the table?	d. At six o'clock.
5. Can you pass me some salt, please?	e. Yes, I do.
6. Let's have some drink.	f. In Singapore.
7. What's she like?	g. He has brown eyes and black hair.
8. When do you go to work?	h. There are a few.
9. Where did you go last week?	i. That's a good idea.
10. What do you think of your English class?	j. She's really nice.

11 (ต่อ)

หัวข้อในการสื่อสาร (function)

- A. Asking about and stating quantities.
- B. Making a request.
- C. Making and agreeing with suggestions
- D. Describing qualities of people
- E. Talking about likes and dislikes.
- F. Talking about daily activities.
- G. Asking for personal information.
- H. Talking about past experience.
- I. Describing people
- J. Expressing opinion.

เสร็จแล้วตรวจคำตอบข้างล่าง และกลับไปข้อที่ 10

12

ท่านเคยลองคิดไหมว่าการที่ท่านให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ (ในกรณีที่สอนคำศัพท์) หรือประโยคตามท่านโดยนักเรียนยังไม่ทราบว่าจะเปล่งออกมาหมายความว่าอะไรนั้น มีกระบวนการเรียนรู้อะไรเกิดขึ้นบ้าง คำตอบคือไม่มี ท่านกำลังฝึกนักเรียนของท่านให้เป็นนกแก้ว นกขุนทองที่ร้อง “แก้วจ๋า แก้วจ๋า ขอข้าว ขอข้าว” โดยไม่ทราบถึงความหมายที่พูดไปคืออะไร ทำให้ทั้งตัวท่านและนักเรียนสูญเสียพลังงานไปเปล่าๆ โดยไม่ได้อะไรเลย ลองกลับไปพิจารณาเลือกข้อใหม่

ท่านต้น กลับไป 10

คำเฉลย 1. f/หัวข้อ G 2. e/E 3. g/I 4. h/A 5. a/B 6. i/C 7. j/D 8. d/F 9. c/H 10. b/J

13

ท่านมาถูกทางแล้ว การสอนโดยอิงสิ่งที่ปฏิบัติในชีวิตจริงช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปโดยธรรมชาติ ในชีวิตจริงของเรา ก่อนที่เราจะพูดอะไร เราจะต้องรู้ว่าเรามีจุดประสงค์อะไร (เช่น ต้องการถามข้อมูล ทักทาย ขอโทษ ฯลฯ) จากนั้นเราจึงนึกใช้คำพูดที่เหมาะสม แล้วพูดออกมาเพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างที่เราต้องการ

ดังนั้นการสอนในห้องเรียนจึงต้องเริ่มที่จุดประสงค์ของการสื่อสารหรืออีกนัยหนึ่งคือความหมายที่ต้องการสื่อ เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและเกิดความรู้สึกต่อสิ่งที่สื่อสาร (ในที่นี้คือรูปประโยคที่จะเรียน) อย่างแท้จริง แล้วจึงตามด้วยการสื่อให้ผู้ฟังทราบความหมายที่ต้องการด้วยคำพูด ในที่นี้คือการออกเสียงรูปประโยคที่ต้องการสื่อ การจำลองวิธีการปฏิบัติจากชีวิตจริงเช่นนี้ จะช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตัวเองกำลังพูดอะไร ต้องการสื่อความหมายอะไร ทำให้สิ่งที่เรียนมีความหมาย (meaningful) ต่อนักเรียนซึ่งช่วยให้เข้าใจจดจำและสามารถนำไปใช้ได้ง่ายขึ้น

การเห็นรูปประโยคและเรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หลังจากเข้าใจว่าสิ่งที่เรียนจะนำไปใช้อย่างไร มีการออกเสียงที่ถูกต้องอย่างไร จะช่วยย៉ำให้นักเรียนได้เข้าใจรู้จักใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มาประยุกต์กับสิ่งที่เรียนใหม่ในบริบท (context) ที่เป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งจะนำไปสู่การใช้ภาษาที่ถูกต้องทั้งเนื้อหาภาษาและจุดประสงค์ในการสื่อสาร

ไป 15

14

จำได้ไหมว่าไวยากรณ์เพื่อสื่อสารนั้นต้องประกอบด้วยรูปแบบ (form) และจุดประสงค์ (objective) หรือความหมาย (meaning) ในการนำไปใช้ และในความเป็นจริงนั้นรูปแบบไวยากรณ์ 1 รูปแบบ อาจมีความหมายมากกว่า 1 ความหมาย สมมุติว่าท่านจะต้องสอนรูปประโยค A : Can you wash the dishes? B : Yes, alright. ซึ่งมีรูปแบบ (form) คือประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Can...? แต่มีความหมายในทางสื่อสาร คือ การขอร้อง (request) หากท่านนำเสนอโดยเริ่มที่รูปแบบ เขียนประโยคขึ้นกระดาน อาจจะมีนักเรียนบางคน โยงรูปประโยคกับความรู้เดิมที่เรียนมา Can you swim? ซึ่งมีความหมายในการถามข้อมูลด้านความสามารถ และเข้าใจว่าประโยคที่เห็นบนกระดานเป็นเรื่องของการถามความสามารถ ซึ่งในบางครั้งความเข้าใจแรกที่เกิดในบางคนจะเป็นสิ่งที่ลบออกไปยาก ดังนั้นเราควรป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นจะดีกว่า และท่านลองวาดภาพตัวท่านเขียนประโยค

14 (ต่อ)

บนกระดานอธิบายกฎทางไวยากรณ์ว่าเป็นประโยคคำถามโดยมี Can ซึ่งเป็นกริยาช่วย นำหน้า กริยาแท้ที่ใช้ต้องเป็นกริยา infinitive without 'to' ขณะที่ฟัง นอกจากนักเรียน ไม่สามารถโยงสู่ความหมายของการขอร้องได้แล้ว นักเรียนอาจโยงไปสู่ความรู้เดิมคือ ความหมายการถามความสามารถ เพราะคำอธิบายตามกฎไวยากรณ์เป็นอย่างเดียวกัน

ทราบอย่างนี้แล้ว ท่านยังจะเสี่ยงให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนอีกหรือ ลองกลับไป พิจารณาข้อใหม่ดีกว่า

กลับไป 10

15

ท่านพร้อมแล้วใช่ไหมที่จะนำเสนอหัวข้อไวยากรณ์ที่ต้องสอนโดยเริ่มจากการ เสนอความหมายเพื่อสื่อสาร

ดูเทคนิคการนำเสนอความหมายเพื่อสื่อสารข้างล่างนี้ ท่านคิดว่าข้อใดน่าจะเป็น วิธีที่ได้ผล (อาจเลือกมากกว่า 1 วิธี)

ก. ใช้ตัวบุคคล เช่น เรื่องราวของนักเรียนเอง	จ. ใช้เกม
ข. ใช้บทสนทนา (dialogue)	ฉ. ใช้การชักถาม (elicitation)
ค. ใช้เพลง นิทาน เรื่องสั้น ๆ และท่าทางประกอบ	ช. ทุกข้อที่กล่าวมา
ง. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบสถานการณ์	

ไม่ว่าจะเลือกข้อใด ให้ไปช่องที่ 16 ดูซิว่าวิธีการที่ท่านเลือกไว้ ตรงกับเทคนิค การนำเสนอหัวข้อไวยากรณ์ จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับประถมศึกษาเล่ม ใดบ้าง

ไป 16

16

ลองศึกษาวิธีการนำเสนอหัวข้อไวยากรณ์จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ¹⁰ ที่เลือกมา ว่าตรงกับคำตอบของท่านกี่ข้อ

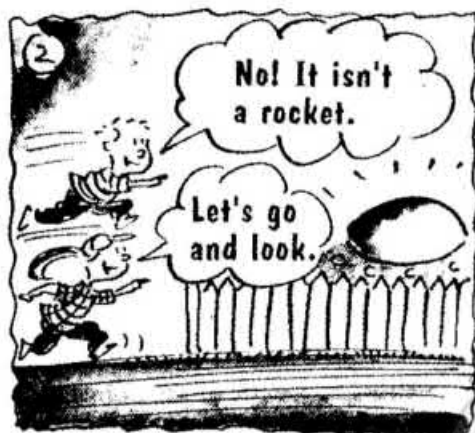
ดูบทเรียนที่ 1 - 7 ในหน้า 81-87

UNIT 4

Lesson 2

No, it isn't.

1 Look, answer and repeat.

จากเรื่อง The Fantastic Nemo

มีแสงวาบปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า

ใน Unit 3 Holly พูดว่า *It's a rocket.*

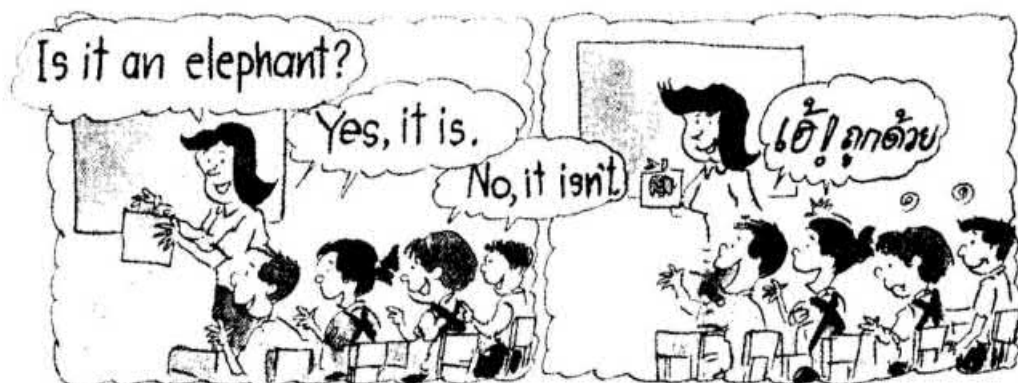
ใน Unit 4 Andy คำนวณว่า *No! It isn't a rocket.*

นักเรียนคิดว่าคำใดในประโยคนี้

แสดงความหมายปฏิเสธ ชี้ให้คุณครูดู แล้วพูด
ประโยคนี้ซ้ำหลายๆ ครั้ง

2 Look, answer and speak.

คุณครูจะให้ดูภาพบางส่วนของสัตว์หรือสิ่งของที่นักเรียนเรียนแล้วหลายๆ ภาพ และถามว่า "Is it a + (สัตว์/สิ่งของ)?" ถ้านักเรียนคิดว่าใช่สิ่งนั้น ให้ตอบ "Yes, it is." ถ้าคิดว่าไม่ใช่ให้ตอบ "No, it isn't." คุณครูจะเฉลยโดยเปิดภาพให้ดู

Let's go to my house.

1 Look, discuss and repeat.

- (A) จากเรื่อง 'The Fantastic Nemo' เมื่อตำรวจเตือนว่า
มิดแล้วและบอกว่า 'Go home now' Andy ขวน Nemo
ว่า 'Let's go to my house.' นักเรียนคิดว่า
Andy ขวน Nemo ไปที่ไหน เขาเชื่อฟังตำรวจหรือเปล่า

- (B) ดูภาพข้างล่างแล้วบอกคุณครูชื่อว่า เด็ก ๆ ขวนกันไปที่ไหนบ้าง

- (C) ฟังเทป ชื่อที่ภาพ และพูดตาม
(D) ฟังอีกครั้ง บอกได้ไหมว่า คนตอบในแต่ละภาพอยากไปสถานที่นั้นๆ ไหม?
(E) คำตอบ 'Let's not.' 'Great.' และ 'Alright.' นักเรียนคิดว่าคำไหนแสดงว่าผู้พูด
อยากไป และไม่อยากไป

Let's Learn

Last week Beth and her family went to a picnic. Beth was very hungry. She put **a lot of** food on her plate.

Then she saw the desserts. There were **a lot of** cookies and there was a big chocolate cake. Everything looked delicious.

Beth wanted some cake, but her plate was full. She decided to get dessert later.

Beth went back to get some dessert, but she was too late. There was no cake and there were only **a few** cookies. Beth was very disappointed. Next time, she's going to eat dessert first!

Grammar Focus

How much cake is there?

There is **a little** cake.

There is **a lot of** cake.

How many cookies are there?

There are **a lot of** cookies.

There are **a few** cookies.

UNIT 12

Lesson 2

Do you like salad?

1 Look, discuss and repeat.

จากเรื่อง 'The Fantastic Nemo'

- (A) แม่ของ Andy ถาม Nemo ว่าอะไร
- (B) นักเรียนคิดว่า Nemo ชอบทานผักไหม
- (C) ดูการใช้กริยา 'to do' ในตาราง แล้วบอก
คุณครูว่า 'do' กับ 'does' ใช้ต่างกันอย่างไร
- (D) ฟังประโยค และพูดตาม

Do you like salad?

Does he/she/it like salad?

Do we all like salad?

Do they like salad?

2 Game in groups

- (A) คุณครูจะเล่นเกมทายใจนักเรียนว่าชอบทานสลัดผักไหม

1. คุณครูจะเดาว่า ในจำนวนนักเรียน
10 คน ที่ถูกเรียก ส่วนใหญ่ชอบหรือ
ไม่ชอบทานสลัดผัก คุณครูจะเขียน
คำทายบนกระดาน

2. คุณครูถามนักเรียน 10 คนว่า 'Do you like salad?'
นักเรียนตอบ 'Yes, I do.' ถ้าชอบ และ 'No, I don't.'
ถ้าไม่ชอบ ดูซิว่าคุณครูเดาถูกไหม

UNIT 11

Lesson 1

Accidents

1 Look, listen and repeat.

- (A) อุบัติเหตุในภาพข้างล่างนี้มักพบเสมอๆ ระหว่างทำงานหรือเล่น บอกคุณครูซิว่า คุณแม่น่าจะเตือนเด็กๆ ในแต่ละภาพอย่างไร

- (B) ฟัง ซีดีภาพ และพูดตาม
(C) บอกคุณครูซิว่า cut, burn, hurt และ break เป็นกริยาที่เกิดจากอุบัติเหตุอะไร
(D) ดูข้อสรุปจากตารางนี้

Be + คุณศัพท์ (adj) แต่ Don't + กริยา (verb)

Be	careful.	Don't	cut	your hand.
	quiet.		burn	
	quick.		hurt	

8

At the Zoo

1. What animals can you see?

2. Listen. Sing and act.

1. See the seal, see the seal.

What can it do
in our zoo?

It can swim in the water.
It can swim in the water.

Swim like a seal, swim like a seal.

What can
you do?

2. monkey—It can climb
up tall trees.

3. elephant—It can swing
its long nose.

4. kangaroo—It can jump
with its legs

5. zookeeper—He can feed
the animals.

I want to see his brain.

1 Look, discuss and repeat.

- (A) จากเรื่อง 'The Fantastic Nemo' Dr. Fox ต้องการผ่าตัดสมองของ Nemo ดู จึงบอกลูกน้องว่า

'I want to see his brain.' นักเรียนคิดว่า

'I want to see' หมายความว่าอย่างไร

- (B) ดูภาพและประโยคข้างล่างนี้ บอกคุณครูว่าคุณคนในภาพต้องการทำอะไรบ้าง

- (C) คำกริยาใดที่แสดงความหมาย 'ต้องการ' และคำกริยา buy, watch, และ read น่าจะหมายความว่าอย่างไร

- (D) ฟัง ซีดีภาพและพูดตาม

- (E) สังเกตการใช้คำกริยา 2 ตัว ในประโยคเดียวกันจะต้องมี to คั่นกลางเสมอ

I want to see his brain.

I want to buy some oranges.

I want to watch T.V.

I want to read cartoons.

16 (ต่อ)

ท่านได้คำตอบแล้วหรือยัง จากตัวอย่างแบบเรียนข้างต้นท่านจะพบว่าสามารถใช้ได้ทุกวิธีที่กล่าวมาคือ ข้อ ข. ท่านที่ตอบข้อ ก, ข, ค, ง, จ หรือ ฉ คำตอบของท่านไม่ผิดเลย เพียงแต่ท่านอาจยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้เทคนิคที่หลากหลาย ในการนำเสนอไวยากรณ์ อย่าลืมว่าความหลากหลายจะช่วยให้นักเรียนสนุก ตื่นเต้น อยากเรียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งนับเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

มาดูเทคนิคการนำเสนอหัวข้อไวยากรณ์ในแต่ละบทเรียนที่นำมาอีกครั้ง

1. จับคู่บทเรียนกับเทคนิคที่ใช้อีกครั้ง บางบทเรียนอาจใช้มากกว่า 1 เทคนิคเสร็จแล้วตรวจคำตอบจากคำเฉลยข้างล่าง

บทเรียน

เทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอ

บทเรียนที่ 1

a. ใช้เรื่องหรือบทอ่านสั้นๆ

บทเรียนที่ 2

b. ใช้เกม

บทเรียนที่ 3

c. ใช้ภาพ

บทเรียนที่ 4

d. ใช้เพลงและท่าทางประกอบ

บทเรียนที่ 5

e. ใช้การซักถาม

บทเรียนที่ 6

f. ใช้บทสนทนา

บทเรียนที่ 7

g. ใช้ตัวบุคคล

คำตอบตรงกับที่ท่านทำไว้ไหม ดูบทเรียนที่ 4 สังเกตใหม่ว่าครูใช้วิธีการดึงเอาสิ่งที่เป็นตัวนักเรียนเอง (personalize) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาจากสิ่งที่นักเรียนเป็นอยู่ ลองคิดดูว่ามีรูปประโยคใดในบทเรียนที่ท่านสามารถนำเอาวิธีนี้มาใช้ได้บ้าง น่าจะเอามาใช้บ้างนะ

2. การนำเสนอด้วยวิธีการข้างต้นมีหลักการร่วมกัน ท่านคิดว่าเป็นอะไร

ก. มีการกำหนดรูปประโยคในลักษณะที่ใช้ในชีวิตจริง

ไป 17

ข. มีการกำหนดบทบาทผู้พูด ใครพูดกับใคร

ไป 18

ค. มีการกำหนดบทบาทผู้พูด ใครพูดกับใคร ที่ไหนและเมื่อไร

ไป 19

อ 'อ 2 คู่เรียน

p 9 คู่เรียน

ว 'อ 5 คู่เรียน

8 ๗ คู่เรียน

e 8 คู่เรียน

j 2 คู่เรียน

อ 'อ 'q 1 คู่เรียน

เฉลย

17

คำตอบของท่านมีส่วนถูกแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ การที่ครูเกิดความตระหนักว่านักเรียนควรจะได้เรียนรู้ประโยคที่นำมาใช้ในชีวิตจริง ไม่ใช่คำนึงเพียงว่าประโยคนั้นถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (เช่น ใช้ประโยค Does the wind blow? เพื่อสอนประโยคคำถาม present simple ซึ่งในชีวิตจริงคงไม่มีการถามว่าลมพัดไหม) เป็นการเริ่มต้นที่ดีแต่จำได้ไหมว่า รูปแบบภาษา 1 รูปแบบอาจสื่อความหมายมากกว่า 1 ความหมาย การกำหนดรูปแบบประโยคในลักษณะที่นำไปใช้ในชีวิตจริงเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายที่ท่านต้องการสอนได้ ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นอีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 16

18

ในแต่ละวัน เราสื่อสารกับบุคคลมากหน้าหลายตา ในตอนเช้าที่บ้านท่านพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ที่โรงเรียนท่านต้องสื่อสารกับเพื่อนครู นักเรียนหรือเจ้าหน้าที่ในโรงเรียน อีกนัยหนึ่งคือในชีวิตจริงเราสวมบทบาทมากมายและบทบาทนั้นมีส่วนอย่างมากในการกำหนดรูปแบบภาษาที่เราใช้ เช่น คำพูดในการขอความช่วยเหลือ หากพูดกับสมาชิกในครอบครัว จะต่างกับที่ใช้พูดกับเพื่อนครูในโรงเรียน เป็นต้น

คำตอบของท่านแสดงว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเข้าใจไวยากรณ์เพื่อสื่อสารถึงระดับหนึ่งแล้ว แต่ท่านยังอาจลืมไปว่าการขอความช่วยเหลือจากบุคคลเดียวกันในโอกาสและสถานที่ต่างกัน เช่น ในระหว่างการพูดคุยในห้องพักครูกับระหว่างการประชุมกลุ่มโรงเรียน ท่านอาจต้องใช้รูปแบบภาษาต่างกัน เพื่อให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ลองกลับไปดูข้ออื่นอีกครั้ง มีข้อใดที่ครอบคลุมทุกประเด็นในการสื่อสารที่ปรากฏในชีวิตจริง กลับไปเลือกข้อนั้นดีกว่า

ทางต้น กลับไป 16

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจเรื่องไวยากรณ์เพื่อสื่อสารได้ลึกซึ้ง และสามารถนำมาประยุกต์กับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างดี การกำหนดรูปแบบภาษาในลักษณะที่ใช้ในชีวิตจริง บทบาทของคู่มือสื่อสารและจุดประสงค์ของการสื่อสาร อาจยังไม่สามารถตอบสนองการสื่อสารที่แท้จริงได้ ในชีวิตจริงการสื่อสารเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ต้องมีทั้งรูปแบบภาษา คู่มือสื่อสาร จุดประสงค์ในการสื่อสารโดยมีเวลาและสถานที่เป็นตัวกำหนดที่สำคัญ องค์ประกอบทั้งหมดรวมเรียกว่า บริบท (context)

ในการสร้างบริบท (context) ซึ่งอาจใช้ภาพ บทสนทนา ทำทาง เพลง บุคคล บทอ่าน ฯลฯ หรือหลายประเภทประกอบกันตามตัวอย่างบทเรียนที่กล่าวมานั้น มีข้อควรพิจารณาดังนี้

1. ไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับระดับวัยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเข้าถึงได้
2. ชัดเจน แสดงความหมายของการสื่อสารได้ชัดเจน
3. แสดงให้เห็นบทบาทของคู่มือสื่อสาร สถานที่และเวลาอย่างเด่นชัด
4. สามารถนำไปใช้เพื่อฝึกอุปประโยคเพิ่มเติมได้

เราจะเห็นว่า หากกล่าวโดยง่าย ๆ การสร้างบริบทในที่นี้คือ การสร้างสถานการณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบภาษาที่นำเสนอจะนำไปใช้ในการสื่อสาร (use) จริงในลักษณะใด

ตัวอย่างบทเรียนที่ 5 (หน้า 85) ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียน On the Springboard Book 3 รูปแบบภาษาที่ต้องการสอน คือ Be careful! Don't... ซึ่งมีความหมายในการสื่อสารหรือหัวข้อทางภาษา (function) คือ 'Giving a warning about danger' มีการกำหนดบริบทโดยให้เป็นคุณแม่พูดกับลูกๆ เพื่อเตือนให้ทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ซึ่งมีสถานที่และเวลาแตกต่างกันออกไป เราลองมาวิเคราะห์หัวข้อบริบทในบทเรียนนี้ตรงตามประเด็นของบริบทที่ดีมาน้อยเพียงไร

1. บริบทต้องไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับวัย ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเข้าถึง

การนำเสนอบริบทในบทเรียนนี้ใช้ภาพคุณแม่อยู่ในอาการตกใจ ตะโกนบอกลูกๆ ให้ระวังอุบัติเหตุ นักเรียนแทบทุกคนคงต้องมีการสบการณ์เช่นนี้ จึงน่าจะเป็นเรื่องง่ายสำหรับนักเรียนในการทำความเข้าใจสถานการณ์ที่นำเสนอ

2. บริบทชัดเจนแสดงความหมายของการสื่อสารได้ชัดเจน

19 (ต่อ)

ภาพคุณแม่แสดงอาการตกใจ ตะโกนบอกลูกในภาพที่ 1 ซึ่งถือมิดในมือ ขณะกำลังช่วยคุณแม่หันของอยู่ในครัวและโดนมีดบาด น่าจะแสดงความหมายของการสื่อสารได้ชัดเจนว่าคุณแม่กำลังตะโกนเตือนให้ลูกระวังอุบัติเหตุจากมีด

3. แสดงให้เห็นบทบาทของคู่สื่อสาร สถานที่ และเวลา เด่นชัด

สถานการณ์ที่กำหนดในแต่ละภาพ ซึ่งแสดงอุบัติเหตุต่าง ๆ กัน สื่อความหมายว่าเกิดขึ้นที่ใด และน่าจะเป็นเวลาใด เช่น ภาพที่ 1 ในครัว ตอนช่วยคุณแม่หันผัก ภาพที่ 2 ในบ้านขณะรีดผ้า หรือภาพที่ 3, 4 นอกบ้าน ขณะเล่นฟุตบอลหรือขี่จักรยานเล่นรอบบ้าน

4. สามารถนำไปใช้เพื่อฝึกอุปประโยคเพิ่มเติมได้

อุบัติเหตุในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นมีมากมาย จากสถานการณ์ที่น่าเสนอและรูปประโยค Be careful! Don't __. เปิดกว้างสำหรับการฝึกเพิ่มเติมซึ่งครูอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดบริบทตามแนวทางที่น่าเสนอ

ลองวิเคราะห์การสร้างบริบทในบทเรียนอื่นๆ ที่เหลือ ว่าเป็นไปตามลักษณะของบริบทที่ดีหรือไม่ หากพบว่ายังบกพร่องอยู่ ลองหาทางปรับปรุงและนำไปลองใช้ในห้องเรียนตามความเหมาะสม เพื่อดูผลการใช้ว่าเป็นอย่างไร

ไป 20

20

ตัวบ่งชี้การสอนโดยนักเรียนเป็นสำคัญตัวหนึ่งคือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการถาม-ตอบ ซึ่งดูผิวเผินเหมือนกับเป็นเรื่องปกติ เพราะครูใช้วิธีซักถามเป็นประจำอยู่แล้ว แต่ท่านลองคิดย้อนไปและถามตัวท่านเองชื่อว่า ท่านได้ใช้การซักถาม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนมากนักน้อยเพียงไร

- ถ้าคำตอบคือ “มาก” จันทั้งคำถามและเปิดโอกาสให้นักเรียนตอบและมีส่วนร่วมในการเรียนตลอดเวลา แม้กระทั่งในการสร้างบริบท นักเรียนของจันช่วยตั้งชื่อบุคคล เวลา สถานที่ ร่วมคิดว่ารูปประโยคที่บุคคลในสถานการณ์พูดน่าจะหมายความว่าอย่างไร”

- ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านเป็นครูที่มีศักยภาพสูงมาก รู้จักพัฒนาตนเองเพื่อตอบสนองหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ขอให้กระทำต่อไป สังคมเราต้องการครูแบบท่านอีกมาก

20 (ต่อ)

• ถ้าคำตอบคือ “ไม่สู้จะแน่ใจ ความจริงแล้วฉันก็พยายามซักถามนักเรียน แต่บางครั้งนักเรียนเงียบไม่ตอบ ถามซ้ำก็ไม่ตอบ กลัวจะเสียเวลา ประเดี๋ยวจะสอนไม่จบ บทเรียน เลยต้องเฉลยให้ฟัง”

- ไม่เป็นไร ท่านก็ได้พยายามแล้ว สาเหตุที่นักเรียนไม่ร่วมมือ อาจเกิดจากความไม่คุ้นเคยที่จะต้องตอบ เพราะวิชาอื่นๆ ครูไม่เคยถามให้ตอบ หรืออาจเป็นเพราะเทคนิคการซักถามของครูเองไม่ดีพอที่จะกระตุ้นให้นักเรียนอยากตอบ

ไม่ว่าคำตอบของท่านจะเป็นอย่างไร ลองศึกษาเทคนิคการซักถามให้มีประสิทธิภาพข้างล่าง ท่านได้ใช้เทคนิคใดบ้าง ให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่ท่านทำเป็นประจำ

1. หยุดรอคำตอบโดยไม่ส่งเสียงรบกวน เมื่อเห็นว่านักเรียนกำลังใช้ความพยายามคิดหาคำตอบ
2. ถ้านักเรียนคนแรกตอบไม่ได้ เรียกนักเรียนคนอื่นให้ตอบ โดยไม่เสียเวลาถามนักเรียนคนเดิมซ้ำอีก
3. พยายามช่วยนักเรียนโดยให้ตัวชี้แนะ ถ้าเห็นว่าคำตอบที่นักเรียนให้มาถูกทาง
4. ถ้าเห็นว่านักเรียนตอบเกือบถูก จะส่งยิ้มให้กำลังใจ บอกว่ายังไม่ถูกสมบูรณ์ กระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบที่ถูก
5. ใช้คำถามที่เปิดกว้างให้นักเรียนคิดตามเช่น Can anyone tell me___? Does anyone know___? Do you know___? เป็นต้น
6. ชมเชยนักเรียนเมื่อตอบถูกเช่น Well done! Great work! เป็นต้น
7. ใช้ระดับเสียงสูงต่ำ (intonation) ช่วยชี้แนะว่าประโยคที่ตอบถูกหรือผิด เช่น ใช้เสียงสูง ในลักษณะที่ถามย้ำว่าใช่หรือไม่ เพื่อให้ให้นักเรียนคิดพิจารณาคำตอบนั้นใหม่
8. ไม่รีบตอบคำถามของตัวเอง เหมือนกับกลัวนักเรียนจะแย่งตอบ
9. ถ้านักเรียนตอบผิด ไม่ถามซ้ำแล้วซ้ำอีกเหมือนกับจะประจานต่อเพื่อนคนอื่น แต่ใช้วิธีเปลี่ยนไปถามนักเรียนคนอื่นแทน
10. เมื่อเห็นว่านักเรียนตอบไม่ได้ แทนการเฉลยคำตอบ ใช้วิธีเขียนหรือบอกคำตอบให้ส่วนหนึ่ง และให้นักเรียนต่อเติมส่วนที่เหลือให้ถูกต้องเอง
11. ถ้านักเรียนตอบผิดให้โอกาสแก้ตัวอีกครั้ง เพราะนักเรียนอาจเผลอหรือหาคำตอบผิดๆ ได้

20 (ต่อ)

12. ใช้วิธีการต่างๆ ในการบอกให้นักเรียนทราบคำตอบผิด เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเสียหน้าหรือเสียกำลังใจในการตอบคำถาม ซึ่งอาจทำให้ไม่อยากตอบคำถามของครูในโอกาสต่อไป
13. เตรียมคำถามหลายชุด เริ่มถามคำถามที่ไม่มีตัวช่วยแนะ ถ้าพบว่านักเรียนตอบไม่ได้ จะไม่เสียเวลาถามซ้ำๆ แต่จะใช้คำถามที่เตรียมมาและมีตัวชี้แนะคำตอบแทน

ให้คะแนนตัวเองแล้วใช้ใหม่ นับคะแนนแล้วไปช่องที่ 21

ไป 21

21

มาประเมินตัวเองซิว่าท่านเป็นผู้ใช้เทคนิคการซักถาม (Elicitation) อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

ท่านที่ได้คะแนนระหว่าง 11-13 คะแนน : ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านเป็นผู้ที่มีความละเอียดอ่อน และมีทักษะในการซักถามจริงๆ ท่านคงจะมีข้อเสนอนะดีๆ มากกว่าที่ปรากฏในช่องที่ 19 หากมี ช่วยบอกเพื่อนครูคนอื่นไปปฏิบัติบ้างนะ

ท่านที่ได้คะแนนระหว่าง 5-10 คะแนน : ท่านมีเทคนิคในการซักถามดีทีเดียว แต่ท่านอาจเสริมสร้างให้บรรยากาศของการซักถามดีขึ้น เพื่อให้นักเรียนของท่านมีกำลังใจและสนุกกับการตอบคำถามมากขึ้นกว่านี้ได้ ลองอ่านข้ออื่นๆ ที่ท่านไม่ได้ให้คะแนน และไปลองใช้ดูซิ

ท่านที่ได้คะแนนน้อยกว่า 5 คะแนนลงไป : ท่านคงต้องพยายามใช้หลักจิตวิทยาให้มากขึ้นและคงต้องฝึกให้ใจเย็นลง ลองนับ 1-20 ในใจหลังการซักถามนักเรียน หากไม่ได้คำตอบค่อยตัดสินใจว่าจะแก้ปัญหาด้วยวิธีใด ลองศึกษาจากข้อเสนอนะที่ให้มาในช่องที่ 20 และเลือกใช้ตามความเหมาะสม

21 (ต่อ)

การซักถามนับเป็นทักษะสำคัญที่ครูต้องใช้ตลอดเวลา โดยเฉพาะในการนำเสนอ บทเรียนใหม่ ยิ่งนักเรียนมีโอกาสได้ร่วมถาม-ตอบในบทเรียน ยิ่งทำให้เข้าใจบทเรียน นั้นมากขึ้น แต่แน่นอนว่าการซักถามที่มีประสิทธิภาพเท่านั้นที่จะช่วยสร้างบรรยากาศ และช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การซักถามของ ท่าน (หากท่านเป็นผู้หนึ่งที่ค้นพบตัวเองว่ายังไม่มีเทคนิคในการซักถามที่มีประสิทธิภาพ) คงไม่ใช่เรื่องที่คุยกันเล่น ๆ เสียแล้ว ยังไม่สายเกินไปสำหรับความตั้งใจที่ดี

ไป 22

22

จากความหมายไปสู่การออกเสียง การฝึกให้นักเรียนออกเสียงประโยคโดยฝึกทั้งชั้น เป็นแถวและทีละคนตามขั้นตอนแบบเดียวกับการฝึกออกเสียงคำศัพท์ (ถ้าจำไม่ได้ กลับ ไปทบทวนดูในเขาวงกต 2 : การสอนศัพท์ ช่องที่ 11 หน้า 33-34) นั้น ท่านคิดว่าวิธีฝึก การออกเสียงประโยคควร:-

ก. ให้ความสนใจกับเสียงที่มีปัญหา เพราะนักเรียนไทยส่วนใหญ่มักใช้เสียงที่มี ในภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้ออกเสียงผิด ๆ

ไป 23

ข. ให้ความสนใจกับการใช้น้ำเสียงตามบทบาทของคู่สื่อสาร เช่น อารมณ์ เพราะ ช่วยให้การสื่อสารสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ไป 24

ค. ให้ความสนใจกับการออกเสียงที่อาจเป็นปัญหาในการสื่อสาร เช่น การออกเสียง เสียงเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพราะช่วยให้สื่อความหมายที่ถูกต้อง และชัดเจน

ไป 25

23

การฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องเป็นสิ่งที่ดีควรทำอย่างยิ่ง การให้ความสนใจ กับเสียงที่มีปัญหา เช่น เสียงของคำที่สะกดด้วย th, sh, g, j ฯลฯ เป็นเรื่องที่ดี แต่ ท่านคงลืมไปว่า นักเรียนได้ผ่านการเรียนคำศัพท์มาแล้วและควรจะได้รับ การฝึก การออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก ไม่ใช่มาแก้ไขเมื่อต้องมาพูดเป็นประโยค ซึ่งต้อง มีส่วนอื่นมาประกอบเพื่อให้การสื่อสารถูกต้องมากกว่าการออกเสียงในแต่ละคำให้ถูกต้อง

23 (ต่อ)

เท่านั้น ถ้าท่านปล่อยปละละเลยโดยหวังมาแก้ไขตอนนี่ จะเข้าทำนองที่ว่า กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้เสียแล้ว เด็กๆ จะชินกับการออกเสียงคำที่ผิดๆ แก้ไขยากมากต้องเปลี่ยนไปสนใจให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มสอนคำศัพท์เลยจะดีกว่า

ทางต้น กลับไป 22

24

ท่านคงเป็นครูที่เห็นความสำคัญกับการใช้บทบาทสมมุติในการสอนและนำเอามาเป็นแนวทางในการฝึก เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติมากที่สุดซึ่งเป็นเรื่องที่ดีมาก และน่าจะเป็นสิ่งที่เราฝึมนักเรียนของเรา มีความสามารถไปถึงจุดนั้น แต่การใช้ภาษาเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่เราต้องการสื่อ คงไม่ใช่แค่แสดงออกทางน้ำเสียงว่ากำลังโกรธ เศร้าหรือดีใจเท่านั้น การออกเสียงให้ถูกต้องตามธรรมชาติการใช้ภาษาของแต่ละภาษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นก้าวแรกของการเข้าใจความหมาย ลองนึกซิว่าท่านควรให้ความสนใจอะไรอีก แล้วลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นๆ ที่ตรงกับที่ท่านนึกได้

ทางต้น กลับไป 22

25

ท่านเป็นผู้ที่มีความเข้าใจธรรมชาติของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี การออกเสียงเน้นหนักและการใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยคที่ถูกต้องช่วยให้การสื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ในทางตรงข้ามการออกเสียงเน้นหนักหรือใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำที่ผิดๆ (โดยไม่รู้ตัว) อาจทำให้การสื่อสารล้มเหลวไปได้ สังเกต 2 ประโยคข้างล่างนี้

1. I want a red pen.
2. I want the red pen, not the blue one.

คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่ต้องออกเสียงเน้นหนัก จะสังเกตว่าคำว่า red และ pen ใน 2 ประโยคซึ่งมีรูปประโยคเดียวกัน แต่ออกเสียงเน้นหนักต่างกันเพราะสถานการณ์ต่างกัน ประโยคแรกเป็นประโยคปกติผู้พูดต้องการสื่อข้อมูลที่ตนต้องการ จุดเน้นอยู่ที่สิ่งของ (pen) แต่ในประโยคที่ 2 จุดเน้นของผู้พูดคือสี (red, blue) เนื่องจากได้ของไม่ตรงตามประสงค์ (ขอปากกาสีแดงแต่ได้ปากกาสีน้ำเงิน)

25 (ต่อ)

ในการทำงานเกี่ยวกับการออกเสียงสูง-ต่ำท้ายประโยคที่ถูกต้องช่วยให้การสื่อสารถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้เสียงสูงท้ายประโยค (rising intonation) ในภาษาอังกฤษ จะแสดงความหมายของการถามที่ต้องการคำตอบ ใช่ (Yes) หรือไม่ใช่ (No) ส่วนประโยคคำถามประเภทอื่นๆ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ จะลงท้ายประโยคด้วยเสียงต่ำ (falling intonation) ถ้าต้องการความรู้เพิ่มเติม กลับไปทบทวนในเขาวงกต 1: ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน (ช่องที่ 15-24 หน้า 8-11)

การออกเสียงเน้นหนักและการใช้เสียงสูง-ต่ำท้ายประโยคดังกล่าว ถ้าปรากฏในการสื่อสารจริง ย่อมถูกกำหนดด้วยบริบทหรือสถานการณ์ ดังนั้นการสอนโดยนำเอาบริบทาคู่สื่อสารรวมทั้งน้ำเสียง อารมณ์ที่ควรเป็นในบริบทนั้นๆ ย่อมช่วยให้การสื่อสารถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ หวังว่าท่านคงนำประเด็นข้างต้นมาพิจารณาทุกครั้งที่ได้เตรียมการสอนและทำการสอน ถ้าไม่มั่นใจว่าจะออกเสียงเองได้ถูกต้อง แนะนำว่าให้ใช้เทปบทเรียนซึ่งปัจจุบันนี้มีให้ควบคู่กับหนังสือเรียนทุกเล่ม หรืออยากแสดงให้เห็นนักเรียนฟังจากครูเอง ก็ฝึกกับเทปล่วงหน้าจนมั่นใจก่อนก็ได้

ไป 26

26

ท่านสอนความหมายและให้นักเรียนฝึกออกเสียงรูปประโยคที่นำเสนอแล้ว คงถึงโอกาสที่จะให้นักเรียนได้เห็นโครงสร้างประโยค (pattern) เมื่อท่านเขียนประโยคบนกระดานแล้ว ท่านคิดว่าควรจะ

ก. เขียนโครงสร้างประโยค (pattern) กำกับพร้อมอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ให้นักเรียนทราบ จากนั้นให้นักเรียนลอกลงสมุด เป็นอันว่าจบการนำเสนอไวยากรณ์ เพราะนักเรียนได้ทราบความหมาย ออกเสียงได้และรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เรียบร้อยแล้ว

ไป 27

ข. ชักถามนักเรียนโดยชี้แนะจากความรู้ทางไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนมาเพื่อสรุปเป็นโครงสร้าง (pattern) และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และช่วยเขียนคำอธิบายประกอบโครงสร้างและยกตัวอย่างตามที่นักเรียนได้สรุปให้อีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้ลอกลงสมุดสำหรับไว้ใช้อ้างอิงต่อไป

ไป 28

ค. ตรวจสอบความเข้าใจในด้านความหมายของประโยคอีกครั้ง ก่อนช่วยกันกับนักเรียนสรุปจากความรู้ทางไวยากรณ์ที่นักเรียนมีอยู่เดิมพร้อมยกตัวอย่าง และตรวจสอบความเข้าใจกฎเกณฑ์ที่ได้ ก่อนลงมือฝึกต่อไป

ไป 29

27

ท่านยังใช้วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก คิด ทำและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ลองมองย้อนไปต้นชั่วโมงก่อนถึงจุดนี้ที่ท่านได้ทำอะไรกับนักเรียนไปบ้างแล้ว และมองย้อนกลับไปในชั่วโมงที่ผ่านมา ฆ มาว่านักเรียนได้อะไรจากท่านไปมากน้อยเพียงไร แล้วท่านจะยังให้ต่อไปโดยไม่ปล่อยให้ นักเรียนได้ใช้สิ่งที่เรียนมาจัดการกับชีวิตของเขาเองบ้างหรือ ท่านรู้ตัวใหม่ว่าท่านกำลังทำให้นักเรียนของท่านกลายเป็นคนประเภท “ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด” เปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ดีกว่า

ทางตัน กลับไป 26

28

ท่านเป็นผู้พยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักคิด แก้ปัญหาโดยท่านเป็นผู้ชี้แนะ นับว่านักเรียนของท่านโชคดีมากที่มีครูที่เข้าใจหลักการและสอนให้นักเรียนรู้จักประยุกต์สิ่งที่เรียนมาใช้ในการเรียนสิ่งใหม่ เพื่อสามารถดำรงชีวิตในสังคมซึ่งนับวันจะมีแต่การแข่งขัน ผู้ที่มีไหวพริบ รู้จักใช้ประสบการณ์เดิมในการแก้ปัญหาท่านนั้นจะอยู่ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตามกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและซับซ้อน ท่านอาจสังเกตจากนักเรียนหรือตัวท่านเองว่าในบางครั้งเราคิดว่าเราเข้าใจในสิ่งที่ศึกษาดี แต่ปรากฏว่ายังเข้าใจไม่ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนไป ท่านเองคงอยากมั่นใจว่านักเรียนของท่านเข้าใจบทเรียนอย่างถ่องแท้ใช่ไหม คิดให้รอบคอบอีกสักนิดดีไหม สุภาษิตที่ว่า “กันดีกว่าแก้” ยังใช้ได้ตลอดเวลา ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นที่เข้าข่ายที่ว่านี้อีกครั้ง

ทางตัน กลับไป 26

29

ท่านเป็นครูที่มีประสบการณ์การสอนอย่างหาตัวจับยากคนหนึ่งทีเดียว สามารถผสมผสานความรู้และทักษะในการสอนโดยเน้นให้นักเรียนเป็นผู้คิด ผู้ทำ ผู้แก้ปัญหา โดยใช้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โดยครูเป็นผู้ชี้แนะและในขณะเดียวกันมีการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนไปแล้วได้ถูกต้องหรือไม่ก่อนที่จะลงมือฝึกต่อไป นับว่าท่านได้ทำการสอนตามลำดับขั้นตอนที่ใช้ทั้งหลักการสอน(Language teaching) และหลักการเรียนรู้ภาษา (Language learning) มาบูรณาการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนของท่านอย่างแท้จริง

29 (ต่อ)

การตรวจสอบ (Checking) มักถูกละเลยทั้งๆ ที่เป็นหัวใจของการเรียนการสอนในการสอนไวยากรณ์เพื่อสื่อสารนั้นจะต้องมีการตรวจสอบทั้งในด้านความหมายในการสื่อสารและรูปแบบกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ สามารถใช้รูปประโยคที่เรียนมาในการสื่อสารจริงได้อย่างถูกต้องในชั้นฝึกและขั้นนำไปใช้ต่อไป

การตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องรูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ยาก นักเรียนและครูมักจะทำเป็นประจำเสมอ เช่น อาจใช้วิธีซักถามคำตอบให้นักเรียนบอกโครงสร้าง (pattern) แต่งประโยคเป็นตัวอย่างเพิ่มเติม ถ้านักเรียนตอบหรือแต่งประโยค ยกตัวอย่างได้ถูกต้อง ก็พอจะมั่นใจในระดับหนึ่งว่านักเรียนเข้าใจการเขียนรูปประโยคตามกฎเกณฑ์ แต่การตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายเพื่อสื่อสารยังอาจเป็นของใหม่สำหรับครูบางคน โดยเฉพาะครูที่ยังพึ่งให้ความสนใจกับการสอนความหมายควบคู่ไปกับการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่กระทำมาเดิมๆ ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะวิธีการตรวจสอบความเข้าใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายของรูปประโยคนำเสนอว่านำไปใช้จริงอย่างไร

1. ใช้ภาพ (visual) ซึ่งอาจเป็นรูปภาพ เส้นบ่งเวลา (time line) เพื่อประกอบคำถามในการตรวจสอบ

ตัวอย่าง การตรวจสอบความหมายการใช้รูป past simple เพื่อแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

ให้นักเรียนดูรูปภาพ 2 รูป

ตั้งคำถามว่าภาพใดแสดงเหตุการณ์ตามประโยคข้างล่าง

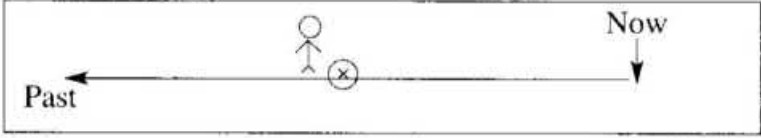
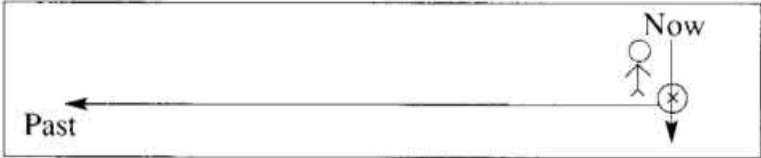
She is picking the flower.

She picked the flower.

ถ้านักเรียนตอบถูกแสดงว่านักเรียนเข้าใจว่ารูปกริยา -ed แสดงเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นแล้ว (เธอเด็ดดอกไม้ไปแล้วเพราะดอกไม้อยู่ในมือแล้ว) ส่วนรูปกริยา to be + V. ing แสดงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น (นักเรียนใช้ความรู้เดิมที่เรียนมาเรื่อง present continuous tense) ประกอบการเลือกคำตอบ

29 (ต่อ)

ในกรณีใช้ Time Line ครูอาจให้นักเรียนดูภาพ Time Line ให้เลือกว่าภาพใดแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

1.
2.

2. ใช้การตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความหมาย (concept question)

ในการตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความหมายควรเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ไม่ควรมีโครงสร้างที่ต้องการตรวจสอบ และควรมีมากกว่า 1 คำถาม เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายอย่างแท้จริงและสามารถถามได้หลายคน โดยที่คนที่ถูกถามทีหลังไม่สามารถเอาคำตอบของคนที่ตอบก่อนมาตอบได้

ตัวอย่างการตั้งคำถามตรวจสอบความหมายของการใช้ past simple

ประโยคที่นำเสนอ : She picked the flower.

ตัวอย่างคำถาม :

Is she picking the flower now?

Does she pick the flower everyday?

Will she pick the flower tomorrow?

ฯลฯ

แน่นอนว่าท่านจะต้องเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้แน่ใจว่าคำถามนั้นเพื่อตรวจสอบความหมายในการสื่อสารจริงๆ

29 (ต่อ)

3. ให้นักเรียนแปลความหมายประโยคเป็นภาษาไทย

วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายและช่วยลดเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ แต่ไม่แนะนำให้ใช้มากนัก วิธีนี้ควรใช้เมื่อรูปประโยคที่นำเสนอค่อนข้างซับซ้อน ยากในการตรวจสอบด้วยวิธีอื่นและอาจเกิดปัญหาได้ หากเป็นประโยคง่าย ๆ ควรใช้ 2 วิธีข้างต้นจะดีกว่าเพราะนอกจากจะช่วยให้ให้นักเรียนคิด รู้จักแก้ปัญหาแล้ว ยังช่วยลดปัญหาที่อาจเกิดจากการตีความสลับคำต่อคำ ประโยคต่อประโยคของนักเรียน (ดูเพิ่มเติมในเขาวงกต 2 : การสอนศัพท์ ช่องที่ 16 หน้า 44)

ไป 30

หมายเหตุ

หากต้องการฝึกวาดภาพลายเส้นง่าย ๆ เพื่อใช้ในการนำเสนอและตรวจสอบ
ดูได้จากหนังสือ: 1000 Pictures for Teachers to Copy ของ Andrew Wright
(ดูหนังสืออ้างอิง)

30

ก่อนที่จะพูดถึงการฝึก (practice) ลองมาสรุปภาพรวมของการนำเสนอไวยากรณ์ (presenting structure) จากการอ่านในช่องที่ 1 - 29 ที่ผ่านมา

พิจารณาข้อสรุปในกรอบข้อ A - E ข้างล่าง อ่านรายละเอียดและจับคู่ข้อสรุปกับหัวข้อ 1-5 ที่ให้มา

1. จุดประสงค์ในการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์	4. กิจกรรม
2. คุณลักษณะที่สำคัญและเด่นชัด	5. ลำดับขั้นตอน
3. บทบาทของครู	

- A.
- การนำเสนอความหมายเพื่อสื่อสารต้องปรากฏในบริบท (context) หรือ สถานการณ์ (situation) ที่ชัดเจน และตรงตามที่ปรากฏในการสื่อสารจริง
 - รูปประโยคต้องสะท้อนความหมายหรือเจตนาที่ต้องการสื่อสารตามบริบทที่สร้างขึ้น
 - มีการตรวจสอบความเข้าใจในความหมายเพื่อสื่อสารของรูปประโยคที่นำเสนอ
 - มีการสรุป อธิบาย ตรวจสอบความเข้าใจในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ตามความเหมาะสม

B.

- นำเข้าสู่บทเรียนและสร้างบริบทเพื่อนำเสนอความหมายเพื่อสื่อสารของรูปแบบภาษาที่จะสอน
- ออกเสียงรูปประโยคที่จะสอนให้นักเรียนได้ฝึกว่าตาม
- เล่นรูปแบบประโยค เขียนบนกระดาน
- ตรวจสอบความเข้าใจความหมายเพื่อสื่อสาร
- สรุปโครงสร้าง กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และตรวจสอบความเข้าใจ

C.

- เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญและประโยชน์ในการเรียนรูปแบบไวยากรณ์ในแง่ของการนำไปใช้เพื่อสื่อสาร
- เพื่อนำเสนอรูปแบบภาษาทั้งในด้านความหมายเพื่อสื่อสาร (meaning) และโครงสร้างไวยากรณ์ (form)
- เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการนำรูปประโยคไปใช้จริง

- D. • มีบริบทหรือสถานการณ์ที่เหมาะสมกับรูปประโยคที่นำเสนอเพื่อให้นักเรียนเห็นการนำไปใช้ในชีวิตจริง
- นักเรียนมีโอกาสได้ยินและฝึกออกเสียงตามรูปประโยคที่นำเสนออย่างถูกต้องเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว แล้วแต่กรณี โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมและแก้ไขข้อผิดพลาด

- E. • ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง (informant)
- เป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้อง (good model) ในการออกเสียง

เสร็จแล้วมาตรวจสอบกับคำตอบข้างล่าง หากยังมีข้อผิดพลาดอยู่ แสดงว่าท่านอาจยังเข้าใจบางอย่างคลาดเคลื่อน หากเวลาไปทบทวนตั้งแต่ต้นใหม่นะ

ไป 31

5. B

4. D

3. E

2. A

1. C

คำตอบ

เมื่อท่านได้นำเสนอไวยากรณ์และตรวจสอบเป็นที่พอใจว่านักเรียนเข้าใจความหมาย กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว ลำดับต่อไปคือการฝึกรูปประโยคดังกล่าวเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนมากขึ้น เพราะภาษาเป็นวิชาทักษะเหมือนการหัดขับรถ จะต้องหมั่นฝึกขับจึงจะได้ผล โดยในระยะแรกท่านอาจต้องฝึกโดยมีครูสอนขับรถคอยช่วยควบคุมแก้ไขสถานการณ์ที่อาจผิดพลาด ในห้องเรียนก็เช่นเดียวกันในระยะแรกครูอาจต้องคอยควบคุมการฝึกเพื่อช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาที่อาจเกิดขึ้น

ดูตัวอย่างกิจกรรมการฝึกหลังการนำเสนอทั้ง 7 กิจกรรมจากบทเรียนในช่องที่ 15 ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5¹¹ (ดูกิจกรรมบทเรียนที่ 1 - 7 ในหน้า 103-109)

ลองศึกษารูปแบบการฝึกในบทเรียนข้างบนนี้แล้วตอบคำถามข้างล่างในกระดาษก. ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการฝึกอย่างไร

ข. กิจกรรมการฝึกในบทเรียนได้อยู่ในลักษณะการฝึกข้างล่างนี้ (อาจอยู่ได้มากกว่า 1 ประเภท)

1. บทฝึก (Drills) โดยมีรูปแบบภาษาที่ต้องการฝึกเป็นหลัก นักเรียนฝึกโดยเปลี่ยนคำหรือประโยคตามภาพ คำหรือวลีที่ให้

2. กิจกรรมลักษณะปฏิสัมพันธ์ (Interaction Activities) โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

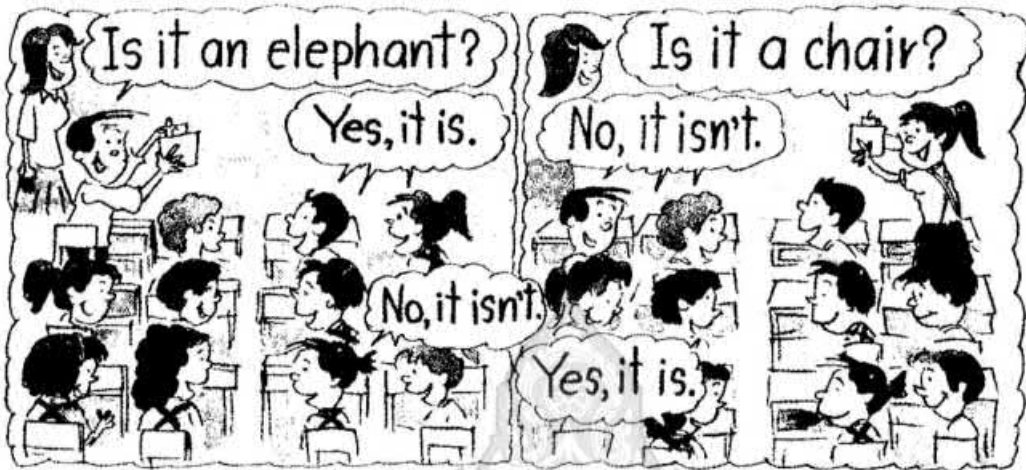
3. กิจกรรมในลักษณะเกม (Game-like Activities) โดยใช้เกมเป็นสื่อในการฝึกรูปแบบภาษาที่ต้องการ

4. กิจกรรมในลักษณะที่ใช้ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล (Personalized Activities) โดยอาศัยข้อมูลของผู้เรียน เพื่อน หรือครูประกอบการฝึก

เสร็จแล้วไปดูเฉลยว่าตรงกับที่ท่านทำไว้ไหม แล้วลองสำรวจบทเรียนในหนังสือเรียนที่ท่านใช้ในขณะนี้ว่ามีแบบฝึกชนิดใดตามประเภทข้างต้นบ้าง

3 Game

ให้นักเรียนแต่ละแถวเป็นคนถามบ้าง โดยทำเหมือนคุณครูในข้อ 2 และให้แถวอื่นตอบ แถวไหนตอบถูกและเร็วที่สุด ได้คะแนน ให้ผลัดกันถาม-ตอบทุกแถว แถวที่ได้คะแนนมากที่สุดชนะ ใช้ภาพของคุณครูถามหลาย ๆ ครั้ง

4 Game

ให้นักเรียนจับคู่กันถาม-ตอบเหมือนข้อ 3 โดยตัดภาพมาจากกิจกรรมที่ 2 ของ Unit 4 ใน *Activity Book* หน้า 2

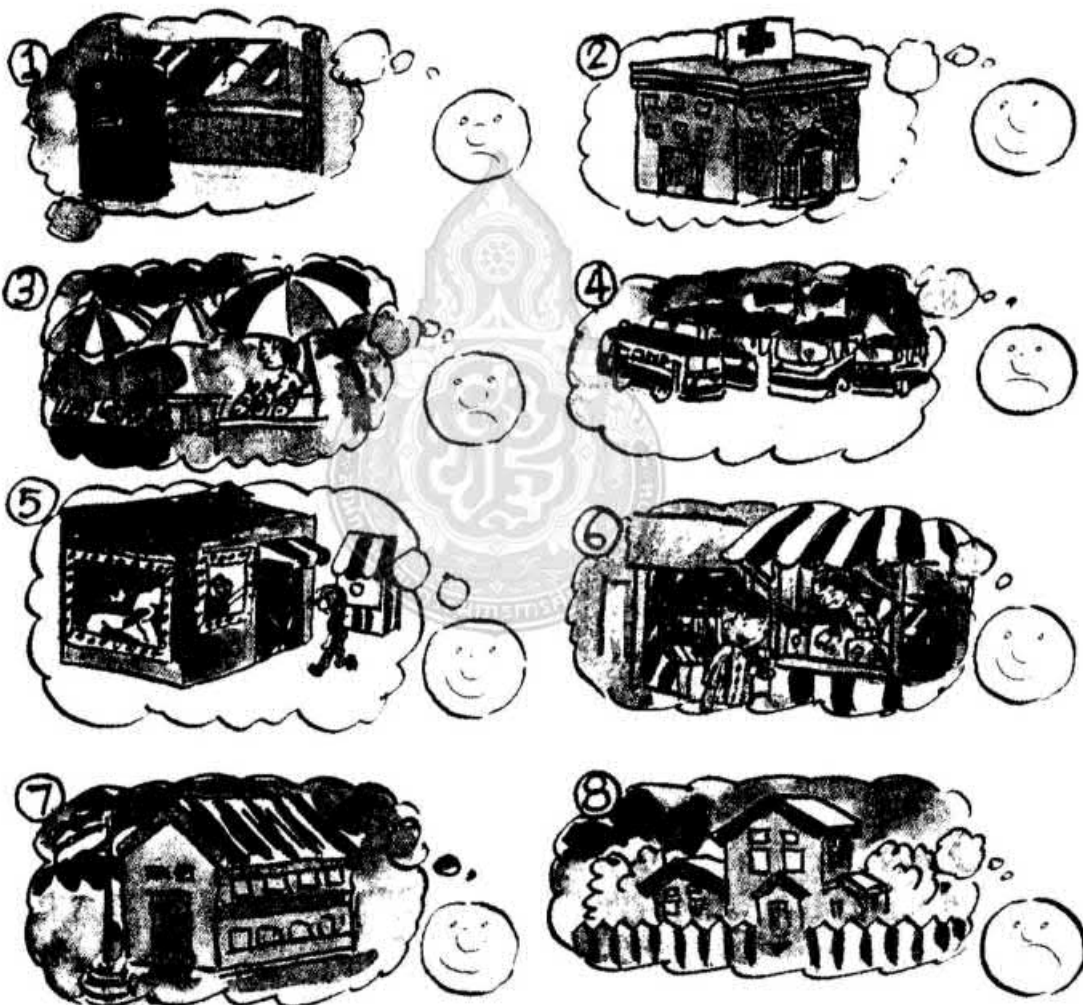
5 Write in your

ทำแบบฝึกหัดที่ 1 ของ Unit 4 ใน Workbook 2 หน้า 1

2 Listen and answer.

- (A) ดูหน้าตาเด็กว่าอยากไปตามสถานที่ข้างล่างนี้หรือไม่ ฟังคุณครูชักชวนว่า "Let's + สถานที่ (ตามภาพ)." แล้วช่วยตอบว่า "Alright. หรือ Great." "Let's go + สถานที่ (ที่อยากไป)" เลือกตอบ 1 อย่าง
- (B) ฟังเทป ตรวจคำตอบว่าเหมือนอย่างที่นักเรียนตอบหรือไม่

- (C) ชี้ที่ภาพ ฟัง และว่าตามเทปอีกครั้ง
- (D) จับคู่ ผลัดกันชักชวนและตอบ คนตอบสามารถตอบตามใจชอบ

Ask and answer.

How much water is there?

There is | a little | water.
| a lot of |

How many oranges are there?

There are | a few | oranges.
| a lot of |

water

orange juice

lemonade

milk

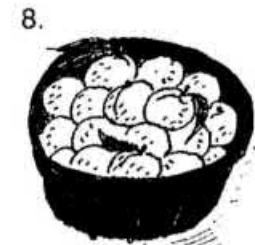
oranges

apples

bananas

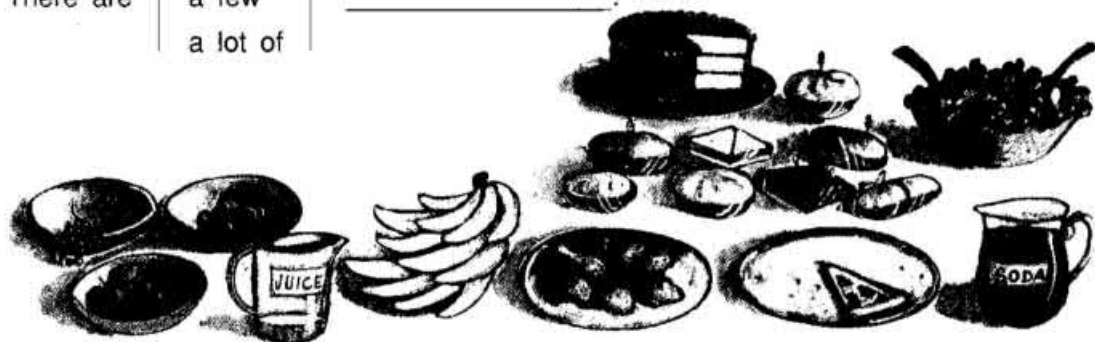

peaches

Make sentences.

There is | a little | _____
| a lot of |

There are | a few | _____
| a lot of |

บทเรียนที่ 4

- (B) ให้นักเรียนเล่นทายใจเพื่อนบ้างว่าไม่ชอบรับประทานอะไร ใน 15 อย่างที่เรียนมา คือ chicken, beef, sausage, lettuce, onion, tomato, milk, ice cream, egg, bread, bun, hot dog, hamburger, sandwich, salad

- (C) ให้นักเรียนเล่นทายใจเพื่อนทั้งห้องบ้างว่าชอบหรือไม่ชอบอะไร

1. เขียนเดาว่าเพื่อนส่วนใหญ่ในห้อง
ชอบอะไรในเศษกระดาษ เลือกเพียง
1 อย่างจาก 15 อย่างที่เรียนมา | 2. ทุกคนลุกขึ้นเดินถามเพื่อน 'Do you like +
สิ่งที่ตนทาย? (แต่ละคนอาจเลือกไม่เหมือนกัน)
ขีด 1 ขีดในกระดาษ ทุกครั้งที่ได้คำตอบ Yes
หรือ No |
|--|--|

3. นักเรียนทายใจเพื่อนส่วนใหญ่ถูก
หรือเปล่า บอกคุณครู

2 Game

แบ่งนักเรียน 5-6 ทีม แต่ละทีมคิดท่าทางเพื่อให้เพื่อนทีมอื่นตะโกนเตือนว่า "Be careful!" Don't _____ your _____. ผัดกันส่งตัวแทนมาทำท่าทางหน้าชั้น ทีมที่เตือนได้ถูกต้องและเร็วที่สุดชนะ (การเตือนพูดได้หลายแบบ)

3 Listen, and write in your

ทำแบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 12 ของ Unit 11 ใน Workbook 3

Be careful! Don't _____.

4 Read and write in your

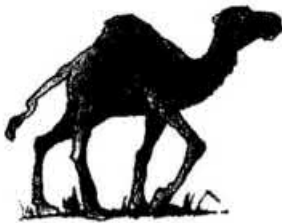
ทำแบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 13 ของ Unit 11 ใน Workbook 3

เด็ก ๆ เป็นอะไรกันบ่อย

4. Listen and read. Say.

1. A camel can walk.

A camel can't sing.

2. A hippopotamus can swim.

A hippopotamus can't fly.

3. A kangaroo can jump.

A Kangaroo can't climb.

4. What can other animals do?

4. Listen Read and say.

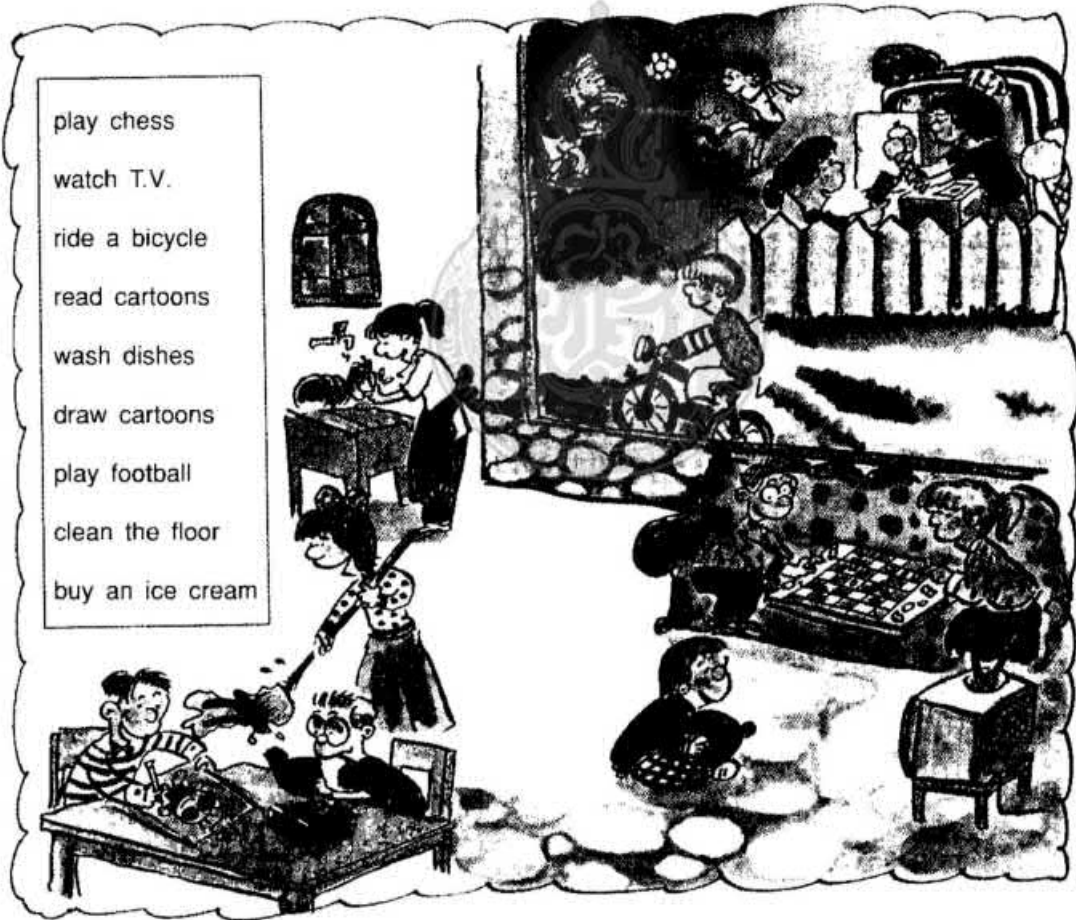
I can see a bird in the sky.
I can see an aeroplane too.
The bird and the aeroplane
can fly fast.
But an aeroplane can't sing.

Ben Smith,
Age 8,
Harper School
Bristol, England.

1 Look and speak.

- (A) สมมติว่าวันนี้เป็นวันหยุด คุณภาพกิจกรรมข้างล่าง ให้ทุกคนเลือกกิจกรรมที่ต้องการทำ คนละ 1 อย่าง เขียนลงกระดานขอให้เพื่อนเห็น
- (B) คุณครูจะถามว่าเพื่อนแต่ละคนต้องการทำกิจกรรมอะไรบ้าง โดยพูดประโยค.....
 What does ชื่อนักเรียน want to do? นักเรียนต้องเดาใจเพื่อนคนนั้น ๆ แล้วตอบคุณครูว่า
 He/She wants to (สังเกตกริยา "want" ต้องเติม s เมื่อประธานเป็น He/She)
- (C) คุณครูจะตรวจคำตอบว่าใครเดาใจเพื่อนได้ถูกต้อง โดยถามเพื่อนคนนั้นว่า
 What do you want to do? และให้ตอบตามกิจกรรมที่เขียนลงกระดานว่า
 I want to

- (D) ให้นักเรียนสลับออกมาถามเพื่อนแทนคุณครูบ้าง แล้วตรวจคำตอบด้วย ผลัดกันเล่น ใครสามารถเดาใจเพื่อนได้ถูกต้องมากที่สุดชนะ

ตรวจคำตอบของท่านกับข้อมูลข้างล่างนี้

ก. บทบาทของครูลดลงจากการเป็นผู้สอน ผู้ให้ข้อมูลมาเป็นผู้ชี้แนะหรือผู้กำกับ ให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นผู้ใช้ภาษามากขึ้น

ข. ลักษณะของกิจกรรมการฝึกของบทเรียนทั้ง 7 บทเรียนข้างต้นตามประเภทกิจกรรม มีดังนี้

บทเรียน	Drills	Interaction	Game-like Activities	Personalized activities	คำอธิบาย
บทเรียนที่ 1			✓		เป็นเกมทายภาพ "ใช้ไหมเอ๋ย" นักเรียนใช้ภาษาที่เรียน ถาม-ตอบตามกติกา
บทเรียนที่ 2	✓ (กิจกรรม ในข้อ A)	✓ (กิจกรรม ในข้อ D)			- กิจกรรมในข้อ A เป็นลักษณะ meaningful drill นักเรียนตอบคำชักชวนในสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้ภาพเป็นข้อมูลในการตอบ - กิจกรรมในข้อ D นักเรียนจับคู่ คุยชักชวน โดยต่างคนไม่ทราบข้อมูลของกันและกัน
บทเรียนที่ 3	✓				เป็นลักษณะ meaningful drill นักเรียนใช้ภาพเป็นข้อมูลในการถาม-ตอบจำนวนสิ่งของที่เห็นในภาพ
บทเรียนที่ 4			✓	✓	- เป็นกิจกรรมที่ใช้ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนเกี่ยวกับความชอบ/ไม่ชอบในรูปกิจกรรมสำรวจ (survey) - กิจกรรมนี้มีลักษณะเป็นเกมด้วยคือเกมทายใจเพื่อน การถามเป็นการสำรวจหาข้อมูลเพื่อตรวจคำตอบที่ตนเองทายไว้
บทเรียนที่ 5			✓		เป็นเกมในลักษณะสร้างสรรค์ ให้เพื่อนเดาอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากกิจกรรมสร้างสรรค์ดังกล่าวและตะโกนเตือนโดยใช้รูปภาษาที่เรียน
บทเรียนที่ 6	✓				เป็นลักษณะ controlled drill นักเรียนอ่านประโยคตามครูหรือเทปโดยมีภาพประกอบความหมาย
บทเรียนที่ 7			✓	✓	เป็นกิจกรรมที่ใช้ข้อมูลจากตัวนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ต้องการทำ โดยอยู่ในลักษณะของเกมทายใจเพื่อน และตรวจสอบข้อมูลจากเพื่อน

32 (ต่อ)

การฝึก

ลองพิจารณาลักษณะกิจกรรมการฝึกทั้ง 4 ประเภทในบทเรียนทั้ง 7 บทเรียน
ท่านคิดว่า

- ก. มีลักษณะเหมือนกัน ข. มีลักษณะต่างกัน
ค. มีทั้งลักษณะที่เหมือนกันและต่างกัน

ได้คำตอบแล้ว ไป 33

33

ไม่ว่าท่านจะตอบข้อใด อ่านข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของกิจกรรม
แต่ละประเภทข้างล่าง แล้วตัดสินใจอีกครั้ง

1. กิจกรรมในลักษณะฝึก (Drills)

บทฝึกอาจปรากฏทั้งในรูป

- **Controlled Drills** เป็นบทฝึกที่มีการควบคุมการใช้ภาษาทั้งโครงสร้าง
และศัพท์โดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้รูปแบบภาษาที่นอกเหนือจากที่กำหนดให้ (cue)
บทฝึกในลักษณะนี้ ได้แก่ การว่าตาม (repetition drills) การใช้ตารางเทียบแทน
(substitutional drills) เป็นต้น

บทฝึกลักษณะนี้มีข้อจำกัดจึงทำให้ประโยชน์ในแง่การเรียนรู้ภาษาต่อ
นักเรียนมีน้อย ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดของตนเองในการใช้ภาษา รูปประโยค
ที่ปรากฏส่วนใหญ่มุ่งเน้นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ โดยไม่ได้คำนึงถึงการใช้ภาษาเพื่อ
สื่อสาร อย่างไรก็ตามบทฝึก controlled drills ก็ยังสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ใน
การฝึกรูปแบบภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อนที่อาจเป็นปัญหาต่อผู้เรียนในการใช้ภาษา
การฝึกแบบลักษณะควบคุมซึ่งเน้นความถูกต้องเป็นหลักจะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษา
ที่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องและเข้าใจในจุดหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าควรมีการฝึกแบบอื่นเพิ่มเติม
เข้ามาเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน

- **Meaningful Drills** เป็นบทฝึกที่เน้นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์และ
คล้ายกับบทฝึกแบบ Controlled Drills แต่อาจมีการใช้บริบทเข้ามาช่วยให้การฝึก
เทียบเคียงกับการใช้ภาษาในการสื่อสารจริงมากขึ้น เช่น การกำหนดสถานการณ์ในการใช้ภาษา
และการใช้บทสนทนา การถาม-ตอบที่มีลักษณะสมจริงขึ้น โดยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนได้

33 (ต่อ)

เข้าใจธรรมชาติของการใช้ภาษาในการสื่อสารและฝึกในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น รูปแบบของการฝึกอาจอยู่ในการถาม-ตอบโดยใช้ข้อมูลเทียบแทน (substitutional drills) หรือการเขียนรูปประโยคตามรูปแบบภาษาที่กำหนด

2. กิจกรรมลักษณะปฏิสัมพันธ์ (Interaction Activities)

เป็นการฝึกที่ใช้กิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ในสถานการณ์ที่กำหนดโดยต่างฝ่ายจะไม่ทราบข้อมูลของกันและกันซึ่งจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริงมากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระและสนุกสนานในกรอบของรูปแบบภาษาที่ได้เรียนมามากขึ้น กิจกรรมการฝึกลักษณะนี้ใช้หลักการเติมช่องว่างของข้อมูล (information gap) ระหว่างคู่สื่อสาร (จะได้มีการพูดโดยละเอียดอีกครั้งในหัวข้อ 4 : การสอนฟังและพูด) ซึ่งมีรูปแบบของกิจกรรมมากมาย ท่านสามารถหาได้ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปในปัจจุบันนี้

3. กิจกรรมในลักษณะเกม (Game-like Activities)

การฝึกภาษาในลักษณะเกมนับเป็นการฝึกที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพราะเป็นการฝึกที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน นักเรียนฝึกภาษาโดยไม่รู้สึกตัว ช่วยลดความเครียด วิตกกังวลในการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ภาษาของ Krashen ซึ่งกล่าวว่าถ้าสภาวะความวิตกกังวลในผู้เรียนมีต่ำจะช่วยให้การรับรู้ภาษามีมากและดีขึ้น บรรยากาศที่สนุกสนาน ท้าทาย ทำให้นักเรียนอยากเรียน รักภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตรงตามเจตนารมณ์ของการสอนภาษาให้แก่ นักเรียนในระดับนี้ที่ยึดเจตคตินำและเนื้อหาภาษาตาม เพื่อสร้างความรู้สึที่ดี ๆ ต่อการเรียน ภาษาซึ่งนำไปสู่การเรียนภาษาที่ได้ผลดีในอนาคต

4. กิจกรรมในลักษณะใช้ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล (Personalized Activities)

การฝึกภาษาในลักษณะนี้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนตัวของบุคคล ส่วนใหญ่คือตัว ของนักเรียนหรือครูเอง ซึ่งจะช่วยให้กิจกรรมมีลักษณะท้าทาย (challenging) มากขึ้น การใช้ภาษาจะมีลักษณะสมจริงและเป็นธรรมชาติมากขึ้น เพราะนักเรียนจะมีความรู้สึก ร่วมและมีอิสระในการตอบข้อมูลของตนเอง สะท้อนความเป็นตัวเองในกรอบของรูปแบบ ภาษาที่กำหนด เป็นการฝึกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักคิด ทำและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง มากขึ้น

อ่านจบแล้ว ย้อนกลับไปดูคำตอบที่ท่านเลือกไว้ในช่องที่ 32 ท่านตัดสินใจเลือก ข้อใหม่หรือยังเลือกข้อเดิม

33 (တံခွန်)

- ก. เลือกข้อ ก. - มีลักษณะเหมือนกัน ไป 34
- ข. เลือกข้อ ข. - มีลักษณะต่างกัน ไป 35
- ค. เลือกข้อ ค. - มีลักษณะเหมือนและต่างกัน ไป 36

34

ทำนวิเคราะห์ที่ได้ถูกต้อง แบบฝึกทั้งหมดมีลักษณะที่เหมือนร่วมกันอยู่หลายลักษณะ
ที่เดียว ประการแรกคือมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกรูปแบบภาษา โครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อ
การสื่อสารที่นำเสนอมาแล้ว ประการต่อมาทุกแบบฝึกมีการกำหนดขอบข่ายการใช้รูปแบบ
โครงสร้างและภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้รูปแบบที่ต้องการอย่างถูกต้อง กล่าวคือ เน้น
ความถูกต้อง (accuracy) เป็นหลัก แม้ว่าบางกิจกรรมอาจให้อิสระในการฝึก (เช่น
กิจกรรมลักษณะ Personalized activities หรือกิจกรรมลักษณะเกมที่นักเรียนสามารถ
เลือกใช้ภาษาตามใจชอบ) คือ เน้นความคล่องของการใช้ภาษา (fluency) มากขึ้น
ประการสุดท้ายแบบฝึกทั้งหมดจะอยู่ในรูปของการฝึก โดยมีครูเป็นผู้ควบคุม โดยอาจ
เป็นการฝึกทั้งชั้น (class) ฝึกเป็นกลุ่ม (group) ฝึกเป็นคู่ (pair) ในลักษณะครูกับนักเรียน
นักเรียนกับครู หรือนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน โดยครูเป็นผู้กำกับ

แต่หากท่านสังเกตอย่างถี่ถ้วนท่านจะพบว่าภายใต้ความเหมือนข้างต้นยังมีความต่าง
อย่างน้อยที่สุดท่านคงยอมรับได้ใหม่ว่าบรรยากาศของการฝึกแบบพูดตามครูกับการฝึก
แบบเล่นเกมต่างกัน พิจารณาใหม่อีกครั้ง

กลับไป 33

35

ท่านเป็นนักวิเคราะห์ที่ชอบความท้าทายไม่ชอบอะไรที่มีกรอบแบบแผนชัดเจน
คุณสมบัติข้อนี้ของท่านทำให้ท่านสามารถวิเคราะห์ความต่างของแบบฝึกทั้งหมดซึ่งดู
ผิวเผินจะเหมือน แต่มีความต่างในความที่น่าจะเหมือน ลักษณะแตกต่างที่สำคัญของ
แบบฝึกดังกล่าวคือ ความสมจริงในการใช้ภาษาซึ่งจะพบว่าการฝึกในบทฝึกแบบ controlled
drills ไม่มี ส่วนบทฝึก meaningful drills และแบบฝึก interaction activities นั้น หาก
สถานการณ์หรือบริบทที่กำหนดในแบบฝึกไม่มีความสมจริง หรือไม่เหมาะสมกับวัยหรือ

35 (ต่อ)

ความปรารถนาของนักเรียนก็อาจทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าได้ใช้ภาษาสมจริงตามที่ครูต้องการได้ ในขณะที่เดียวกันแบบฝึกในลักษณะเกมและ personalization ดูเหมือนว่าจะ เป็นแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ค่อนข้างสมจริงมากที่สุด

อีกประการหนึ่งที่เป็นลักษณะที่แตกต่างค่อนข้างชัดเจนคือความท้าทาย (challenging) ของกิจกรรมต่อตัวผู้ฝึก (นักเรียน) การฝึกในรูปแบบที่ฝึกหรือแม้แต่กิจกรรม ที่ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน (interaction activities) ถ้าลักษณะกิจกรรมเป็น แบบถาม-ตอบข้อมูลที่ครูกำหนดมาให้โดยนักเรียนไม่ต้องคิดเลย ก็ไม่สร้างความท้าทาย ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน นักเรียนอาจรู้สึกเบื่อด้วยซ้ำไป ดังนั้นครูต้องให้ความสนใจเป็น พิเศษในการกำหนดบริบทที่เหมาะสมและท้าทายต่อการฝึกกิจกรรมการฝึกในลักษณะเกม หรือใช้ข้อมูลของนักเรียนเอง (ซึ่งมักปรากฏในเกมเช่นเดียวกัน) น่าจะเป็นคำตอบสำหรับ การฝึกภาษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะนักเรียนจะได้รับ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ใช้ภาษาอย่างไม่รู้ตัว ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นสภาพการเรียน การสอนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง โดยครูเป็นเพียงผู้ดูแลการฝึกเท่านั้นเอง

แต่ลองพิจารณาในความน่าจะเป็นเหมือนที่ท่านคิดไว้ชื่อว่า มีลักษณะใดบ้างที่น่าจะ เข้าข่ายความเหมือนที่สามารถยืนยันด้วยข้อมูลในกิจกรรมการฝึกดังกล่าว ลองพิจารณา ใหม่อีกครั้ง

กลับไป 33

36

ท่านเป็นผู้ที่มีความรอบคอบและดีถ้วนสามารถมองเห็นทั้งความเหมือนและความต่างของแบบฝึก ลองกลับไปอ่านรายละเอียดความเหมือนในช่องที่ 34 และความต่างใน ช่องที่ 35 และเปรียบเทียบลักษณะที่ท่านวิเคราะห์ไว้ว่าตรงกันไหม ถ้าท่านพบประเด็นอื่น เพิ่มเติม ลองเอาไปคุยกับเพื่อนครู สอบถามความเห็นว่าเป็นตรงกับท่านไหม

หวังว่าท่านคงใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ของท่านเป็นประโยชน์ในการเลือก กิจกรรมการฝึกให้เหมาะสมกับความสามารถและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนของท่าน

ไป 34, 35 แล้วไป 37

ก่อนออกจากเขาวงกตนี้ ลองมาทดสอบตัวเองซิว่าท่านมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการฝึก (practice) มากน้อยเพียงไร อ่านข้อความข้างล่าง พิจารณาว่าข้อใดถูกหรือผิด

ประเด็นสำคัญในขั้นตอนการฝึก

ถูก ผิด

- ☐ 1. การฝึกในขั้นตอนนี้เน้นการฝึกในรอบของรูปแบบภาษาที่กำหนด เพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดและสร้างความมั่นใจให้นักเรียน
- ☐ 2. มีตัวฝึก (cue) ที่ชัดเจนและสมจริง
- ☐ 3. เน้นให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากที่สุดโดยให้ความสำคัญกับข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาเป็นอันดับรอง
- ☐ 4. รูปแบบการฝึกมีหลากหลายตั้งแต่บทฝึกที่มีการควบคุมรูปแบบภาษา โดยเน้นความถูกต้องเป็นหลักไปจนถึงการให้อิสระในการใช้ภาษาภายใต้กรอบภาษาที่เรียนมาเพื่อให้การฝึกสมจริงมากขึ้น
- ☐ 5. เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาจึงมีการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยครู หรืออาจเป็นการแก้ไขระหว่างนักเรียนเอง
- ☐ 6. ครูเป็นผู้ควบคุมการฝึกโดยการฝึกอาจเป็นการฝึกระหว่างครูกับนักเรียนหรือนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งอาจเป็นการกำหนดคู่กันที่นิ่งใกล้กัน (fixed pair) หรือที่อยู่ห่างกัน โดยครูสุ่มเรียก (open pair)
- ☐ 7. ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระเพื่อฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (fluency)

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบกัน

ไป 38

ดูคำตอบและเปรียบเทียบคะแนนที่ได้และดูผลการประเมินข้างล่าง

1. ถูก 2. ถูก 3. ผิด 4. ถูก 5. ถูก 6. ถูก 7. ผิด

ถ้าท่านได้คะแนนต่ำกว่า 3 : ท่านยังสับสนวิธีการฝึก คงต้องกลับไปทบทวนและวิเคราะห์กิจกรรมการฝึกเพื่อหาประเด็นสำคัญ ลองดูกิจกรรมการฝึกในหนังสือเรียนที่ท่านที่ใช้อยู่ ท่านอาจได้คำตอบที่ชัดเจนขึ้น

38 (ต่อ)

ถ้าท่านได้คะแนนระหว่าง 4-6 : ท่านอาจหลงประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ข้อใดที่ท่าน
ตอบผิดกลับไปลองหาอ่านข้อมูลในส่วนนั้นเพิ่มเติม
ถ้าท่านตอบถูกทุกข้อ : ท่านมีความเข้าใจวิธีการฝึกหลังการนำเสนอโครงสร้าง
ไวยากรณ์แล้ว ยินดีด้วย และหวังว่าท่านคงนำเอาความรู้
ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชั่วโมงสอนวิชาภาษาอังกฤษของท่าน
ดูผลการประเมินและแก้ไขตามข้อแนะนำเสร็จแล้วไปช่องที่ 39

39

เรามาถึงช่วงสุดท้ายของเขาวงกต 3 : การสอนโครงสร้างไวยากรณ์แล้ว ท่านได้
เห็นวิธีการนำเสนอไวยากรณ์เพื่อสื่อสาร เริ่มจากการเข้าใจความสัมพันธ์ของรูปแบบ
(form) ไวยากรณ์กับความหมายที่ใช้เพื่อสื่อสาร (meaning) และนำมาสอนให้นักเรียน
ได้รู้จักทั้งรูปแบบและเห็นว่าสามารถนำรูปแบบนั้นไปใช้ในการสื่อสารอย่างไร ท่านได้เห็น
การนำเสนอความหมายในการสื่อสารของรูปประโยคโดยวิธีการกำหนดบริบท ประเด็น
ในการออกเสียงที่ควรให้ความสนใจเพื่อให้นักเรียนสื่อสารได้ถูกต้องตามแบบแผนของ
เจ้าของภาษา การอธิบายสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และประการสุดท้ายการตรวจสอบ
ความเข้าใจทั้งด้านความหมายและรูปแบบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของรูปประโยค
ที่ต้องการสอนก่อนเริ่มการฝึกต่อไป

ในส่วนของการฝึก ท่านได้เห็นรูปแบบกิจกรรมการฝึกหลากหลายซึ่งมุ่งฝึกภาษา
ในกรอบของรูปภาษาที่นำเสนอในสถานการณ์ที่มีการใช้ภาษาที่สมจริงเท่าที่จะเป็นไปได้
ท่านได้ตระหนักถึงบทบาทของครูที่ลดจากการเป็นผู้สอนในตอนต้นมาเป็นผู้ชี้แนะ กำกับ
ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุดและถูกต้องที่สุด มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เพื่อเป็น
พื้นฐานทางภาษาและการเตรียมตัวแก่นักเรียนในการใช้ภาษาอย่างอิสระในการนำภาษา
ไปใช้ในขั้นใช้ (production) ต่อไป

ขั้นใช้ (production) ที่ตามมาหลังขั้นการฝึกจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้
ใช้ภาษาที่ได้เรียนและฝึกมาแล้วในลักษณะทักษะสัมพันธ์ โดยอาจมีการเน้นทักษะการฟัง
พูด อ่าน เขียนตามความเหมาะสม ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในเขาวงกต 4 : การสอนฟังและ
พูด และเขาวงกต 5 : การสอนอ่านและเขียน

ท่านออกจากเขาวงกตของการสอนไวยากรณ์ได้แล้ว ขอแสดงความยินดีด้วย

(ออก)

ทางเข้าเขาวงกต

ในการใช้ภาษาในชีวิตจริง เรามักใช้ภาษาเพื่อฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่าง สัมพันธ์และต่อเนื่อง ยกเว้นบางอาชีพ เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อาจใช้ภาษาพูด เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเพื่อให้การสอนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติและสมจริง ครูจำเป็นต้อง สอนทักษะทั้งสี่ดังกล่าวในลักษณะที่เรียกว่า ทักษะสัมพันธ์

อย่างไรก็ตาม ในการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เริ่มเรียนอาจมีความแตกต่างกัน บ้าง เราอาจจะต้องสอนบางทักษะก่อน ที่ท่านปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ ท่านเน้นการสอน ทักษะใดเป็นลำดับแรก

ก. สอนอ่านและเขียนก่อน ให้นักเรียนเขียนและอ่านตัวอักษร A-Z เพื่อจะได้ นำไปใช้ในการสะกดและอ่านคำศัพท์ เพื่อให้รู้ศัพท์มากๆ เป็นการสร้างฐานที่ดีให้แก่เด็ก ต่อไป

ไป 1

ข. สอนฟังก่อน ให้นักเรียนได้ฟังภาษาอังกฤษที่ควรรู้ เช่น คำสั่งง่ายๆ หรือสิ่ง รอบตัวลึกระยะเพื่อสร้างความคุ้นเคยและความมั่นใจก่อนแล้วจึงเริ่มสอนพูด

ไป 2

ค. สอนพูดก่อน ให้นักเรียนพูดบทสนทนา ทักทายตามครูหรือเทปเพื่อให้กล้า แสดงออกและฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร

ไป 3

1

ลองนึกย้อนกลับไปในห้องเรียน ในขณะที่ท่านสอนให้นักเรียนฝึกคัดตัวอักษร A-Z และฝึกอ่านตัวอักษรทีละตัวชี้ว่า นักเรียนมีปัญหาในการฝึกเขียนและอ่านอย่างไร นักเรียนมีปัญหาในการเขียนตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กสลับปะปนกันไปไหม นักเรียน มีปัญหาในการลากเส้นตัวอักษรว่าจะลากเส้นใดก่อนเพื่อเขียนให้เป็นตัวอักษรใหม่ นักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงตัวอักษร เช่น ตัว L (ซึ่งนักเรียนมักออกเป็น แอว) Z (ซึ่งมักออกเป็น แซด) ให้ถูกต้องตามเจ้าของภาษาไหม นักเรียนมีปัญหาในการจำตัว อักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัวไหม คำถามเหล่านี้หากตอบอย่างจริงจัง ก็น่าจะได้คำตอบว่า “มีปัญหา” ปัญหานี้มีมาตั้งแต่ท่านเริ่มสอนนักเรียนใช้ใหม่ ปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นปัญหาเช่นเดิม ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไรใช้หรือไม่

1 (ต่อ)

หากคิดวิเคราะห์ถึงเหตุของผลที่เกิดตามกระบวนการเรียนรู้ภาษาแล้ว คำตอบคือ เราให้เขียนและให้อ่านขณะที่นักเรียนยังไม่มีความพร้อม เป็นการให้ที่มากเกินไป เร็วเกินไป และเร่งเกินไป โดยธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา เด็กจะพร้อมที่จะอ่านและเขียนเมื่อได้รู้จัก คั่นเคย และใช้ภาษามาแล้วพอสมควร นั่นคือสาเหตุที่เด็กไปโรงเรียนเพื่อให้อ่านออกเขียนได้เมื่อฟังและพูดรู้เรื่องแล้ว

ท่านคงต้องเปลี่ยนแนวความคิดใหม่เสียแล้ว กลับไปทบทวนคำถามอีกครั้ง

(กลับไปทางเข้า เลือกข้อใหม่)

2

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจและประยุกต์กระบวนการเรียนรู้และรับรู้ภาษาแม่มาใช้ในการเรียนรู้และรับรู้ภาษาอื่น (ในที่นี้คือภาษาอังกฤษ) โดยธรรมชาติของการเรียนรู้และรับรู้ภาษาของเด็ก ตั้งแต่แบเบาะ เด็กเรียนด้วยการฟังโดยไม่มีใครสอน เด็กทุกคนจะผ่านช่วงเงียบ (silent period) ซึ่งฟังเพียงอย่างเดียว ประมาณ 2 ปี เป็นช่วงที่เด็กซึมซับคำ และประโยคที่ได้ยินจากผู้คนรอบข้าง จนถึงจุดที่เขาพร้อมที่จะพูด และสิ่งที่เขาพูดออกมาคือสิ่งที่เขาได้ยินมานั่นเอง เรามักจะพบว่า เด็กบางคนทีพูดช้ากว่าเด็กทั่วไป แต่พอเริ่มพูดจะสามารถพูดออกมาเป็นประโยคทันที เพราะได้สั่งสมภาษาโดยการฟังมามากและซับซ้อนขึ้นตามวัยที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความมั่นใจที่จะสร้างประโยคที่ซับซ้อนขึ้นแทนการพูดในระดับคำ เหมือนเด็กที่เริ่มหัดพูดทั่วไป

เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ภาษา ทักษะแรกที่ครูควรสอนคือการฟังเพื่อให้นักเรียนได้ยิน ได้คุ้นเคยกับเสียง และเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินจนเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นแล้วจึงให้พูด จะทำให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างมั่นใจและถูกต้อง (นั่นหมายความว่าครูจะต้องให้แบบอย่างที่ถูกต้องด้วย ซึ่งจะกล่าวถึงในโอกาสต่อไป)

ไป 4

3

ท่านอาจจะต้องการตอบสนองหลักสูตรที่กำหนดให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารเร็วเกินไปจนลืมนึกไปว่า การสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กที่เพิ่งเรียนภาษา ซึ่งไม่เคยได้เห็นหรือได้ยินภาษาอังกฤษมาก่อนเลยนั้น ครูควรจะต้องสร้างความพร้อมในการเรียนภาษาใหม่ให้กับนักเรียน การสร้างความพร้อมที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจะต้องเอื้อ

3 (ต่อ)

ต่อกระบวนการเรียนรู้รับรู้ภาษาของเด็ก การเริ่มสอนภาษาอังกฤษด้วยการให้นักเรียนได้ฝึกพูด ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นไปในลักษณะให้พูดตามครูหรือเทปบทสนทนา จึงมิใช่การสร้างภาษาขึ้นเอง กลไกทางภาษาที่เกี่ยวข้อง คือ กลไกการออกเสียงเพียงอย่างเดียว อาจยังไม่มีกลไกทางสมองร่วมอยู่เลย เพราะการพูดตามโดยเฉพาะเสียงที่ไม่คุ้นเคย หรือเสียงที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน ย่อมทำให้นักเรียนต้องใช้สมาธิอย่างมากกับการใช้กลไกเพื่อสร้างเสียงให้เหมือนกับเสียงที่ตนได้ยินเป็นครั้งแรก จึงเป็นเรื่องที่น่าสงสัยว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เราควรจะยอมทุ่มเทพลังงาน เวลา ทั้งของครูและนักเรียนให้หมดไปกับการเรียนที่อาจจะไม่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กเต็มที่เช่นนั้นหรือ

กลับไปลองทบทวนทางเลือกอีกครั้ง

(กลับไปทางเข้า เลือกข้อใหม่)

4

การฟังภาษาแตกต่างจากการฟังเสียงดนตรี หรือเสียงน้ำไหล เราฟังภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น โดยการถอดรหัสและแปลความเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นสาร ในการจัดการเรียนการสอน เราคงไม่สามารถสอนทักษะการถอดรหัสหรือแปลความดังกล่าวโดยตรงให้แก่ นักเรียนได้ แต่เราสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้ ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาที่เน้นหน้าที่ของครูเป็นผู้ช่วยเหลือ หรือผู้แนะนำให้นักเรียนได้รู้วิธีการหาความรู้ แทนการเป็นผู้ให้ความรู้อย่างที่เป็มาแต่เดิม

ในฐานะครู ท่านคิดว่าเราสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาการฟังอย่างไร

ก. ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด และให้นักเรียนทำกิจกรรมการพูดเสมอๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสดังครู ตัวเองและเพื่อน เป็นการพัฒนาทักษะการฟังอย่างเป็นธรรมชาติ

ไป 5

ข. หาเทปบทเรียนที่ชัดเจนและง่าย เปิดให้นักเรียนฟังสม่ำเสมอและในการฟังเทปแต่ละครั้ง ควรเปิดช้าบ่อยๆ เท่าที่นักเรียนต้องการเพื่อฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา และสามารถฟังสิ่งที่ได้ยินได้อย่างเข้าใจ

ไป 6

ค. ให้นักเรียนได้มีโอกาสดังภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดทั้งจากครู เพื่อนและเทปบทเรียนต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในชีวิตจริงมากที่สุด โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนฟังอย่างมีจุดประสงค์

ไป 7

5

คงไม่มีใครปฏิเสธว่าครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนให้มากที่สุดเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ยินภาษาอังกฤษเพื่อให้คุ้นเคยกับเสียงภาษาอังกฤษโดยเฉพาะผู้เรียนในระยะเริ่มแรก การจัดกิจกรรมการพูด ในลักษณะกิจกรรมคู่ หรือกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฟังตัวเองและเพื่อนเป็นสิ่งที่ถูกต้องและจำเป็นอย่างยิ่ง มิใช่เพียงเพื่อเพิ่มพูนทักษะการฟังเท่านั้น แต่ต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการฟังภาษาอังกฤษของเราเองอย่างต้องแท้จะพบว่าสิ่งที่เราฟังเจ้าของภาษาไม่เข้าใจ เป็นเพราะโดยธรรมชาติของการฟังนั้นเรามีเวลาเพียงเสี้ยววินาทีในการจัดการกับข้อมูลที่ได้ยิน โดยไม่มีโอกาสย้อนกลับไปทบทวนใหม่ (ซึ่งต่างกับการอ่านที่เราสามารถย้อนกลับไปอ่านได้) แน่นอนว่า การทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยินดังกล่าว ย่อมต้องอาศัยความสามารถในการถอดรหัสของสิ่งที่ได้ยิน แต่สภาพการณ์ที่เป็นจริง คือ ภาษาอังกฤษที่เราได้ยินจากผู้คนรอบข้างส่วนใหญ่ มักจะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ไวยากรณ์ ออกเสียงผิดพลาด หลากหลายรูปแบบของสำเนียงการออกเสียงและผสมผสานกับเสียงต่างๆที่ไม่ใช่สาระหลักที่ต้องการสื่อ การฟังจากผู้คนรอบข้างจึงไม่ใช่แหล่งหรือรูปแบบที่ดีที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการถอดรหัสดังกล่าว ผลจากการไม่ได้รับการฝึกฝนจากแหล่งและรูปแบบที่ดี จึงทำให้นักเรียนไม่มี การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ซึ่งนำไปสู่ปัญหาของการไม่เข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง

ทราบเช่นนี้แล้ว เราคงจะตระหนักดีว่าการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนนั้น คงไม่สามารถทำได้หากเราจำกัดการฟังของนักเรียน เพียงแค่การฟังครูและเพื่อนๆใช้ภาษาอังกฤษ และยิ่งไปกว่านั้น ตัวครูเองต้องเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องและหมั่นเอาใจใส่ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียนตั้งแต่แรกเริ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ฟังภาษาอังกฤษรอบตัวที่ถูกต้องซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนทักษะการฟัง

ลองกลับไปพิจารณาตัวเลือกข้ออื่นที่น่าจะเป็นคำตอบที่ดีกว่า

ทางตัน กลับไป 4

6

การได้ฟังเสียงเจ้าของภาษานับเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นที่จะช่วยสนับสนุนให้การฟังเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา กลยุทธ์การฟัง นั่นคือการทำให้การฟังในห้องเรียนเป็นไปในสภาพการณ์ที่ใกล้เคียงกับ

6 (ต่อ)

การฟังที่นักเรียนจะต้องประสบนอกห้องเรียนซึ่งไม่ใช่การฟังจากเทป ในสถานการณ์จริงนั้น สิ่งที่ได้ยินอาจไม่ชัดเจนและไม่มีโอกาสได้ฟังซ้ำๆ ดังนั้นการจัดหาบทฟังง่าย ๆ ชัดเจน และให้ฟังซ้ำๆ โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ยินได้ถูกต้องทั้งหมด นับว่าไม่ได้ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน เพราะขาดความสมจริงของธรรมชาติการฟัง ในชีวิตจริงบางครั้งเราฟังเพื่อเก็บใจความสำคัญ แต่บางครั้งเราฟังเพื่อเก็บรายละเอียด การฝึกให้พยายามเข้าใจสิ่งที่ได้ยินทั้งหมด จึงไม่ใช่การฝึกกลยุทธ์การฟังที่ถูกต้อง

นอกจากนี้การฟังเทปที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการฝึกภาษาโดยเฉพาะจะทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้คุ้นเคยกับภาษาที่ใช้จริงซึ่งไม่ได้ชัดเจนเสมอไป ดังนั้นการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น เช่น ลักษณะของบทฟัง กิจกรรมที่จะสนับสนุนให้การฟังเป็นไปตามจริงของลักษณะการใช้ภาษา ฯลฯ มิใช่เพียงเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาเท่านั้น

กลับไปพิจารณาข้ออื่นดูอีกครั้ง

ทางตัน กลับไป 4

7

นับว่าท่านเป็นผู้เข้าใจหลักการพัฒนาทักษะการฟังซึ่งนับเป็นทักษะที่ยากที่สุด การพัฒนาการฟังนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฟังภาษาในลักษณะที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาษาพูด (spoken language) ในหลายรูปแบบ และการฟังที่เกิดขึ้นจะต้องมีความหมาย (meaningful) ต่อนักเรียน หรืออีกนัยหนึ่งคือ นักเรียนฟังอย่างมีจุดประสงค์ การที่นักเรียนได้ฟังภาษาอังกฤษจากครู (ซึ่งหมายความว่าครูต้องใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุดและต้องให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสื่อสาร) จากเพื่อนโดยการฟังและสนทนาโต้ตอบ ในระหว่างทำกิจกรรมการพูด (ซึ่งหมายความว่าครูจะต้องมีการกำหนดกิจกรรมการพูดเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฟัง) และจากบทฟังโดยเจ้าของภาษาในรูปแบบของ เทป วีดิทัศน์ เพลง ฯลฯ ที่ครูเตรียมมาโดยมีกิจกรรมการฟังประกอบเพื่อช่วยสร้างจุดประสงค์ในการฟัง เหล่านี้ล้วนนับเป็นการช่วยพัฒนาการฟังของนักเรียนทั้งสิ้น

แต่ความจริงที่ปรากฏคือ การฟังที่เกิดขึ้นในห้องเรียน แตกต่างจากการฟังที่เกิดขึ้นนอกห้องเรียน ในฐานะครูเราจะต้องช่วยนักเรียนพัฒนาทักษะการฟังที่สามารถนำไปใช้ได้จริง นั่นคือการทำให้การฟังในห้องเรียนเป็นไปในลักษณะเดียวกับการฟังในชีวิตจริง

7 (ต่อ)

ท่านคิดว่าวิธีการใดข้างล่างนี้เป็นการสอนการฟังที่เลียนแบบการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และน่าจะนำมาเป็นแนวการจัดการสอนฟังเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะกระบวนการฟังได้ดี

- ก. ครูบอกให้นักเรียนฟังเทปและให้สรุปเรื่องที่ได้อินเป็นภาษาไทย ไป 8
- ข. เปิดเทปให้นักเรียนฟัง แล้วตั้งคำถามปากเปล่าตรวจสอบความเข้าใจ ไป 9
- ค. บอกให้นักเรียนทราบว่า จะฟังเรื่องเกี่ยวกับอะไร และต้องทำกิจกรรมอะไร ในระหว่างการฟัง ไป 10

8

ท่านคงจะลืมไปว่าท่านกำลังฝึกให้นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แม้ว่า การให้นักเรียนสรุปเรื่องที่ได้อินเป็นภาษาไทยจะเป็นวิธีการที่ง่ายและเร็วในการตรวจสอบความเข้าใจ อีกทั้งยังเป็นการง่ายสำหรับนักเรียนในการใช้ภาษา แต่วิธีนี้นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเลย หากมองในแง่การจัดการเรียนการสอน นักเรียนฟังเทปโดย ไม่มีการบอกกล่าวให้ทราบว่า จะฟังเรื่องอะไร ฟังไปทำไม เป็นการสอนที่ไม่ได้เตรียมผู้เรียนเลย โดยเฉพาะกับการสอนทักษะการฟังซึ่งเป็นทักษะที่ยาก อาจจบด้วยการที่นักเรียนฟังแล้วไม่รู้เรื่องสิ่งที่ได้อินเลย อีกทั้งการฟังในลักษณะนี้นับว่าผิดธรรมชาติของการฟังในชีวิตประจำวันที่เรามักจะรับรู้บทและมีจุดประสงค์ในการฟัง ก่อนที่จะฟัง

ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นซิว่าข้อใดน่าจะใกล้เคียงกับการฟังในชีวิตจริงบ้าง

ทางต้น กลับไป 7

9

วิธีการนี้เป็นวิธีการสอนแบบเดิมๆ ที่ครูมักให้นักเรียนอ่านหรือฟัง และตอบคำถามท้ายเรื่อง จริงอยู่การฝึกฝนในลักษณะนี้อาจเกิดผลดีหากมีการฝึกบ่อยๆ แต่ท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนของท่านฟังมากนักน้อยเพียงใด เพียงพอกับการที่จะให้นักเรียนประสบผลสำเร็จด้วยวิธีนี้หรือ และประการสำคัญ การที่นักเรียนฟังโดยทราบเพียงว่าจะ

9 (ต่อ)

ต้องตอบคำถามหลังจากฟังโดยไม่ทราบว่าจะตอบเรื่องอะไรนั้น ระหว่างการฟังนักเรียนคงจะต้องใช้ความพยายามในการจำเนื้อเรื่องที่ได้ยินให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และไม่มีเวลาไปสนใจกับการทำความเข้าใจลักษณะของภาษาพูดที่ได้ยิน เช่น การใช้เสียงหนักเบา สูงต่ำ ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกทักษะการฟังอย่างยิ่ง เมื่อทราบเช่นนี้แล้วท่านยังคิดว่าการสอนฟังด้วยวิธีนี้จะเกิดประโยชน์คุ้มค่ากับเวลาที่ท่านต้องจัดหาเทปและอุปกรณ์ และใช้เวลากับบทเรียนอีกหรือ ลองกลับไปดูวิธีอื่นดีไหม

ทางต้น กลับไป 7

10

ท่านเป็นผู้ที่ประยุกต์การสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญมาสู่การสอนฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขณะเดียวกันสามารถตอบสนองการฟังที่ปรากฏในชีวิตจริง การบอกให้นักเรียนได้ทราบว่าจะได้ฟังอะไร ดูผิวเผินเหมือนกับไม่มีความสำคัญอะไรเลย ครูบางคนอาจแย้งว่า บางครั้งฉันก็บอกแต่บางครั้งก็ไม่บอก ก็ไม่เห็นมีอะไรแตกต่าง แต่ถ้ามองให้ลึกถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาแล้ว การบอกให้ทราบว่าจะได้ฟังเรื่องอะไรนั้น เป็นเสมือนการกำหนดบริบทให้ผู้ฟังซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์หรือบริบทจะเป็นตัวกำหนดให้เราทราบว่าสิ่งที่เราจะรับฟังคืออะไร นักเรียนก็เช่นเดียวกัน การได้รู้ว่สิ่งที่ตนเองจะได้ฟังนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรนับเป็นการเตรียมตนเองให้พร้อมซึ่งจะช่วยให้การฟังที่ตามมาประสบผลสำเร็จมากขึ้น และในขณะเดียวกันยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนมากขึ้น การนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์นี้สามารถทำได้หลากหลาย

ลองพิจารณาบทเรียนการฟังจากหนังสือภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา¹² ในหน้า 124-127 นี้ ท่านคิดว่าบทเรียนใดมีการกำหนดบริบทก่อนให้นักเรียนฟัง

A. บทเรียนที่ 1	ไป 11
B. บทเรียนที่ 2	ไป 12
C. บทเรียนที่ 3	ไป 13
D. ทุกบทเรียน ทั้ง 1, 2, และ 3	ไป 14

ไป 13

แบบฝึกหัดที่ 1

UNIT 11

- (A) ดูภาพข้างล่างนี้ (1-5) แล้วลองเดาซิว่าอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นเป็นอะไร

โดยนำตัวอักษรกำกับอุบัติเหตุทางขวามือ (A-F) มาใส่ให้ช่อง

My Guess

My Guess

Tape

Be careful! Don't

Be careful! Don't

Be careful!

Be

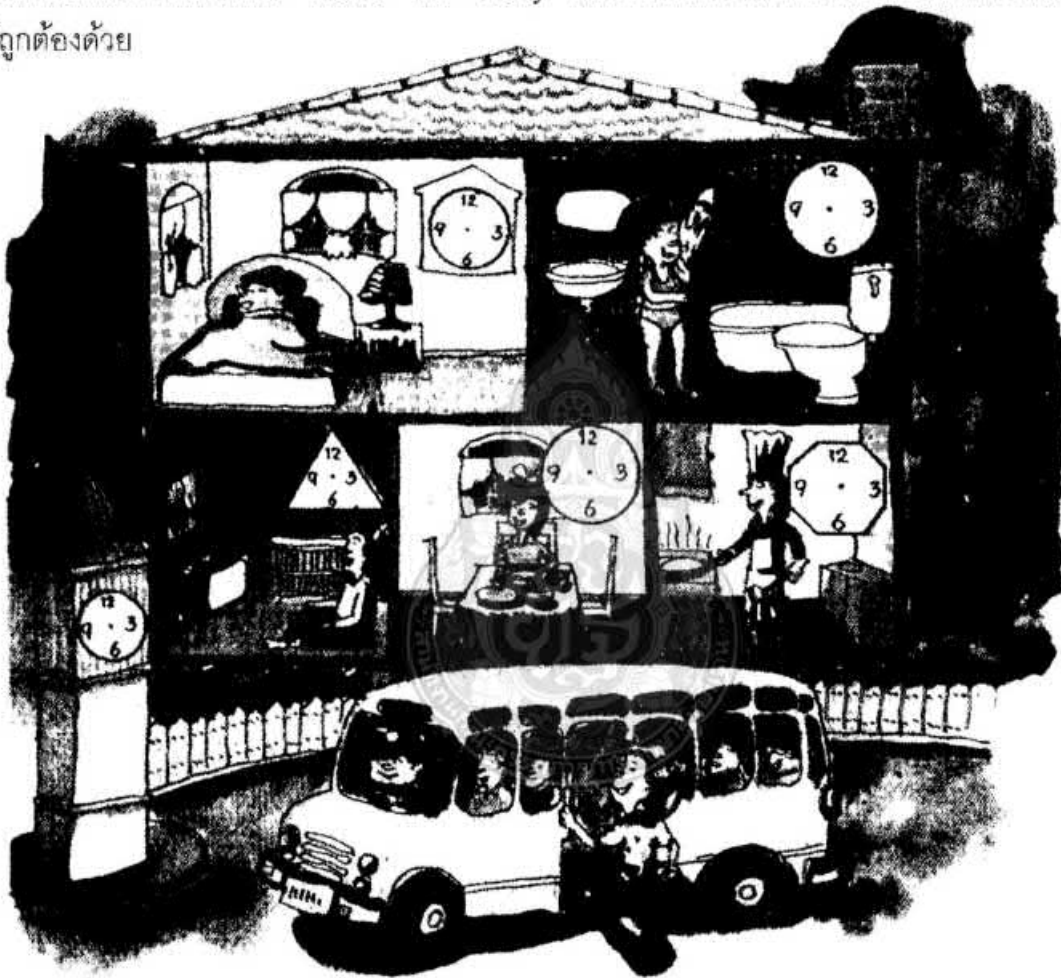

- (B) ฟังประโยคคำเตือนจากเทป ใส่คำตอบในช่อง ตรวจคำตอบซิว่านักเรียนเดาถูกกี่ข้อ
- (C) ช่วยเติมประโยคคำเตือนในภาพให้สมบูรณ์ โดยใช้คำตอบที่ได้ยิน

แบบฝึกหัดที่ 2

UNIT 11

① ดูภาพบ้านของ Holly ข้างล่างนี้ Holly ทำอะไรในห้องใดบ้าง ในเวลาใด ฟังเทปบทสนทนาระหว่าง Nemo กับ Holly แล้ววาดเข็มนาฬิกาบนนาฬิกาตามสถานที่ที่ถูกต้องด้วย

② ดูเข็มนาฬิกาที่นักเรียนวาด แล้วเติมเวลาในประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1. Holly goes to sleep at _____.
2. Holly takes a shower at _____.
3. Holly watches T.V. at _____.
4. Holly has breakfast at _____.
5. Holly cooks dinner at _____.
6. Holly goes to school at _____.

Lesson 2

Listening

TALKING ABOUT QUANTITIES

- (A) Andy และ Holly พา Nemo ไปซื้อของที่ซูเปอร์มาเก็ต ดูรายการอาหารเช้าของเด็ก ๆ ทางขวามือ ออกเสียงตามเทป
- (B) ดูภาพอาหารในหน้า 41 ซึ่ที่ภาพ อ่านคำใน ตามเทปหลายๆ ครั้ง มีอาหาร 2 ชนิดเท่านั้นที่สามารถนับได้ บอกซิว่าอะไร
- (C) เดาซิว่าเด็ก ๆ จะซื้ออาหารอะไรสำหรับอาหารเช้า ไปทำแบบฝึกหัดที่ 3 ใน หน้า 29
- (D) ฟังเทป ตรวจสอบว่านักเรียนเดาถูกหรือไม่ ว่าเด็ก ๆ ซื้ออะไรบ้าง และคุณแม่ฝากเด็ก ๆ ซื้ออะไรบ้าง

ฝึกออกเสียงรายการอาหารที่เด็ก ๆ ต้องการซื้ออีกครั้งตามเทป

นักเรียนทราบหรือไม่ว่า อาหารเช้าแต่ละรายการของเด็ก ๆ มีชื่อเรียกเป็นภาษาไทยว่าอย่างไร ของที่ซื้อมาใช้ประกอบอาหารชนิดใด บอกคุณครูด้วย ใครเคยทำอาหารทั้งสามรายการนี้แล้วบ้าง เล่าให้เพื่อนฟังว่าทำอย่างไร

- (E) ดูภาพอาหารในหน้า 41 อีกครั้ง มีอาหารอะไรบ้างที่เด็กสองคนไม่ได้ซื้อ หาได้แล้ว ตรวจสอบคำตอบข้างล่าง

ออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้งให้ถูกต้อง

omelette honey cake

How many eggs do you want?
How much bread do you want?

Breakfast

toast

jam

omelette

orange juice

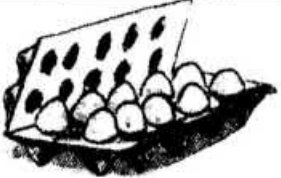
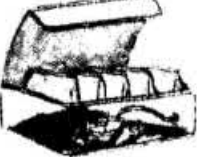
THINGS TO BUY FOR MOTHER

★ omelette	/ˈɒmɪt/
orange juice	/ˈɒrɪndʒ ˈdʒuːs/
coffee	/ˈkɒfi/
sugar	/ˈʊɡə/ (6 ในคำนี้ออกเสียง /j/)
butter	/ˈbʌtə/
honey	/ˈhʌni/
rice	/raɪs/

★ a box of	a lump of
a packet of	a bottle of
a bag of	a piece of
a loaf of	a jar of
★ ระวังการออกเสียงตัว j ในคำ jam และ juice ออกเสียง ʃ	

บทเรียนที่ 3 (ต่อ)

- Ⓐ ดูรายการอาหารเข้าของเด็กๆ ใน *Student's Book* หน้า 40 แล้วกา ✓ ใน ☐ ของภาพอาหารที่นักเรียนเดาว่าเด็กๆ ต้องการซื้อ

 ☐ ☐	 ☐ ☐	 ☐ ☐
 ☐ ☐	 ☐ ☐	 ☐ ☐
 ☐ ☐	 ☐ ☐	 ☐ ☐
 ☐ ☐	 ☐ ☐	 ☐ ☐

- Ⓑ พังเทปแล้วกา ✓ ใน ☐ ของภาพอาหารที่เด็กๆ ต้องการซื้อ
นักเรียนเดาถูกกี่ข้อ ข้อ
- Ⓒ ดูภาพอาหารข้างบนอีกครั้ง พังเทปแล้วกา × ใน ☐ ของภาพอาหารที่คุณแม่ของ Holly และ Andy ฝากเด็กๆ ซื้อ บอกคุณครูว่าคุณแม่ของเด็กๆ ฝากซื้ออะไรบ้าง
- Ⓓ เขียนชื่ออาหารที่เด็กๆ ไม่ได้ซื้อลงในช่องว่างข้างล่างแล้วไปตรวจคำตอบอีกครั้ง
ใน Student's Book 4

11

ในฐานะครู ถ้าต้องสอนบทเรียนนี้ สิ่งที่ท่านต้องทำก่อนเปิดเทปคือ ทำตามคำสั่งในข้อ A ให้นักเรียนดูภาพแล้วเดาว่าอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นน่าจะเป็นอะไร โดยนำคำตอบมาใส่ในช่อง **My Guess** กิจกรรมนี้เน้นเป็นการเสนอบริบทในรูปของการใช้ภาพให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์บางอย่างในเรื่องที่จะได้ฟังซึ่งทำให้นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายคิดพิจารณาสิ่งที่จะได้ยิน ซึ่งเท่ากับเป็นการบอกกล่าวว่าจะได้ฟังอะไร ขณะเดียวกันก็จะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง และการคาดการณโดยเขียนคำตอบของตนไว้จะสร้างแรงจูงใจในการฟังเพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนย่อมอยากรู้อาณาสิ่งที่ตนเดาเอาไว้ถูกต้องหรือไม่

ท่านวิเคราะห์ได้ถูกต้องแล้ว แต่ท่านไม่คิดหรือว่า อาจยังมีข้ออื่นที่มีการนำเสนอบริบทเช่นเดียวกัน ลองกลับไปพิจารณาเพิ่มเติมดูซิ

ทางต้น กลับไป 10

12

ในบทเรียนนี้ก่อนเปิดเทปให้นักเรียนฟัง ครูจะต้องบอกให้นักเรียนดูภาพเพื่อศึกษาว่ามีห้องอะไร และ Holly ทำอะไร ในเวลาใด ซึ่งจากภาพนักเรียนจะทราบทันทีว่าสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์ คือเวลา เพราะนาฬิกาในภาพไม่มีเข็มบอกเวลา เป็นการเสนอบริบทในลักษณะของการใช้ภาพแสดงเนื้อเรื่องที่จะได้ฟังว่าเกี่ยวกับอะไร และจะต้องทำอะไรในการฟัง โดยการนำเสนอบริบทดังกล่าว ครูสามารถนำนักเรียนให้มีส่วนร่วมกับการเรียนได้โดยการโยนประสบการณ์เดิม เช่น การพูดซักถามถึงเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามภาพแล้วอาจนำไปไว้เปรียบเทียบกับสิ่งที่จะได้ยิน ซึ่งนับเป็นการสร้างแรงจูงใจในการฟังอีกด้วย

ท่านวิเคราะห์ได้ถูกต้องแล้ว แต่ท่านอาจมองข้ามข้ออื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทเรียนนี้

ลองกลับไปพิจารณาเพิ่มเติมอีกซิ

ทางต้น กลับไป 10

13

กิจกรรมที่นักเรียนต้องทำการก่อนการฟังในบทเรียนที่ 3 นี้ตามคำสั่งในข้อ A มี 2 อย่าง คือ การอ่านรายการอาหารเข้า เพื่อใช้เป็นแนวในการคาดการณว่าอาหารเข้าที่เด็ก ๆ

13 (ต่อ)

ต้องการซื้อน่าจะเป็นอะไรบ้าง จากนั้นจึงมาเลือกการรายการอาหารในภาพที่ต้องการ
การร่วมกิจกรรม 2 อย่างก่อนได้ฟังเทปนอกจากเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับบทเรียน
มากขึ้นแล้ว เราคงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเป็นเสมือนการเตรียมตัวนักเรียนให้ทราบว่
สิ่งที่จะได้ฟังเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร นอกจากนี้การทำนายหรือคาดการณ์อาหารที่จะซื้อ
จากรายการอาหารเข้าก่อนการฟังย่อมช่วยสร้างแรงจูงใจในการฟังมากขึ้น เพราะนักเรียน
ย่อมอยากทราบว่าคำตอบของตนถูกต้องมากน้อยเพียงใด

ท่านวิเคราะห์ถูกต้องแล้วว่าบทเรียนนี้มีการกำหนดบริบทก่อนให้นักเรียนฟัง โดย
การใช้หัวข้อ/ศัพท์ (ในที่นี้คือรายการอาหารเข้า) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้ยินมาเป็น
ตัวกำหนดให้นักเรียนคาดเดาเรื่อง แต่ท่านแน่ใจหรือว่า ข้ออื่นที่เหลือไม่เข้าในขำยนี้
การกำหนดบริบทอาจทำได้หลากหลายวิธี กลับไปพิจารณาข้ออื่นดูอีกครั้งซิ ยังมีข้อไหน
อีกที่ท่านคิดว่าน่าจะใช้

ทางต้น กลับไป 10

14

ท่านเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ เข้าใจและเห็นความสำคัญของการกำหนด
บริบทอย่างดีที่สุดเดียว สามารถมองเห็นการกำหนดบริบทซึ่งมีความแตกต่างกันในรูปแบบ
ของการนำเสนอในทั้งสามบทเรียน แต่ในส่วนที่เห็นชัดเจนคือ ทั้งสามบทเรียนใช้ภาพ
เป็นสื่อไปสู่บริบทและการคาดเดาเหตุการณ์ เป็นตัวเสริมสร้างแรงจูงใจ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก
ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ยาก โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา จำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องมีการกระตุ้นที่จะสร้างให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนทีละน้อย โดยมี
การเสริมแรงจูงใจเป็นระยะตลอดเวลา

โปรดอ่านคำอธิบายในช่องที่ 11, 12 และ 13 เพื่อเสริมความเข้าใจของท่านในเรื่อง
รูปแบบของการกำหนดบริบทเพิ่มเติม

ไป 15

15

มาถึงตรงนี้ท่านคงตระหนักแล้วว่าในการสอนฟังนั้น สิ่งสำคัญประการแรกคือ การสร้างสถานการณ์การฟังในห้องเรียนให้คล้ายคลึงกับการฟังในชีวิตจริงให้มากที่สุด โดยการบอกบริบท ให้นักเรียนทราบว่าจะได้ฟังอะไร

กิจกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการฟัง ซึ่งในที่นี้จะขอเรียกว่า “กิจกรรมก่อนการฟัง” (pre-listening activity) มีได้จำกัดเฉพาะการกำหนดบริบทเท่านั้น

ลองพิจารณากิจกรรมก่อนการฟังที่ปรากฏในบทเรียนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา¹³ ในหน้า 131 แล้วตอบคำถามข้างล่าง

ท่านคิดว่ากิจกรรมก่อนการฟังในบทเรียนนี้

ก. ต้องการบอกให้นักเรียนได้ทราบว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับอะไร (ในที่นี้คือการทำของเล่นจากเศษวัสดุเหลือใช้) ไป 16

ข. ต้องการเตรียมภาษา โดยเฉพาะคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้ยิน ซึ่งอาจเป็นคำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์เดิม ไป 17

ค. ทั้งข้อ ก และ ข ไป 18

16

ข้อความตอนต้นของบทเรียนสื่อให้ทราบว่าเรื่องที่จะได้ฟังคือการทำของเล่น “หมูน้อย” จากเศษวัสดุเหลือใช้ ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการกำหนดบริบทคือ การบอกจุดประสงค์ของการฟัง การให้นักเรียนเดาลำดับขั้นตอนของการทำที่คิดว่าควรจะเป็นจากประสบการณ์ของนักเรียนเองก็เป็นการบอกให้นักเรียนทราบชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเรื่องที่จะได้ฟังคือ ขั้นตอนของการทำของเล่น “หมูน้อย”

คำตอบของท่านไม่มีผิดเลย หากแต่ท่านมองข้ามคำสั่งข้อ ① และ ③

ลองกลับไปพิจารณาอ่านข้อความใน ① และ ③ ซ้ำๆ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมก่อนการฟังหรือไม่

ทางต้น กลับไป 15

แบบฝึกหัดที่ 4 'หมีน้อย'

UNIT 24

มาใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ด้วยการทำของเล่น 'หมีน้อย' จากเศษวัสดุเหลือใช้
กันดีกว่า

- (A) ดูอุปกรณ์ที่ใช้ ซึ่งที่ภาพ ออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง

tube from toilet roll

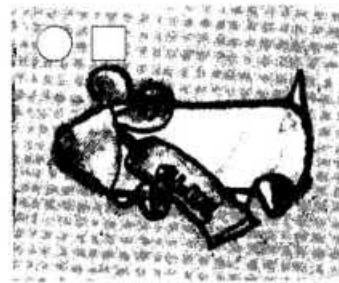
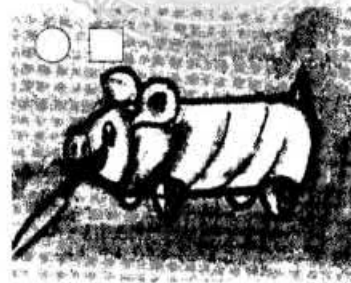
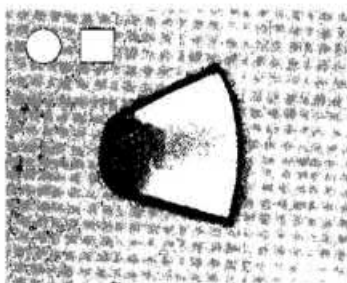
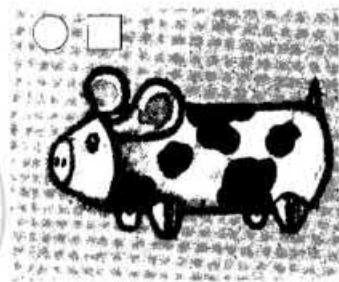
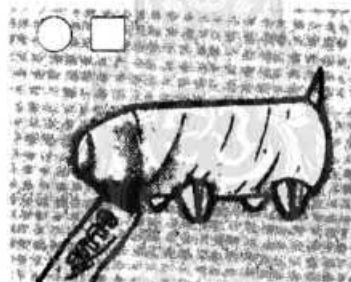
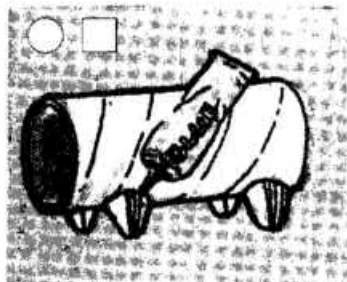
corks

glue

egg carton

card

- (B) ดูภาพวิธีทำข้างล่าง เรียงลำดับขั้นตอนตามที่นักเรียนคิดว่าควรจะเป็น เขียนหมายเลข
ใน ○ ของแต่ละภาพ

- (C) นักเรียนจะได้ยิน Andy อธิบายลำดับขั้นตอนวิธีทำ 'หมีน้อย' ก่อนฟังมาช่วยกันบอก
คุณครูว่านักเรียนควรจะได้ยินคำต่อไปนี้ในภาพใด

corks tube egg carton thin card glue

legs head eyes ears nose

- (D) ฟังเทป เขียนหมายเลขลำดับขั้นตอนวิธีทำ 'หมีน้อย' ลงใน []

- (E) เปรียบเทียบขั้นตอนที่ทำใน B กับใน D ที่ได้ยินจากเทป นักเรียนเรียงลำดับเหมือนในเทปไหม

ท่านตัดสินใจเลือกข้อนี้จากการอ่านคำสั่งในข้อ A และ C ซึ่งเป็นการเตรียมตัวนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้ยิน ข้อ A เป็นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ซึ่งจะเห็นว่ามีภาระเน้นให้อ่านออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง นอกเหนือจากการให้ชี้ที่ภาพเพื่อให้ได้ความหมาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ยินคำศัพท์หลายๆ ครั้งจนเกิดความคุ้นเคย เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายทันทีเมื่อได้ยิน ส่วนข้อ C. เป็นการเตรียมตัวด้านภาษาในรายละเอียดที่ครูคาดการณ์ว่านักเรียนอาจประสบปัญหา จึงมีการช่วยสร้างประสบการณ์ด้านภาษาให้นักเรียนก่อนการฟัง โดยให้พิจารณาว่า คำศัพท์ใดควรจะปรากฏในภาพใดเพื่อช่วยให้นักเรียนฟังได้ง่ายขึ้น

กิจกรรมข้างต้นเป็นกิจกรรมก่อนนักเรียนได้ฟังเทปทั้งสิ้น ท่านตอบได้ถูกต้องแล้ว แต่ยังมีกิจกรรมก่อนการฟังอื่นนอกเหนือจากกิจกรรมในข้อ A และ C ที่ท่านเลือกพิจารณากิจกรรมในข้อ B ซิ ท่านไม่คิดว่าเป็นกิจกรรมก่อนการฟังหรือ และหากใช้กิจกรรมดังกล่าวมีไว้เพื่ออะไร ตรงกับคำถามข้อใด

ลองกลับไปพิจารณาข้อคำถามอีกครั้งดีไหม

ทางต้น กลับไป 15

ท่านเป็นผู้ที่ช่างสังเกตและละเอียดถี่ถ้วนทีเดียว ท่านเข้าใจถูกต้องแล้วว่ากิจกรรมก่อนการฟังในบทเรียนดังกล่าวตอบสนองทั้งในส่วนเนื้อหาของเนื้อเรื่อง (content) ที่นักเรียนจะได้ยิน และในส่วนของภาษา (Language) คือคำศัพท์ที่จะปรากฏในขั้นตอนการทำของเล่น “หมู่น้อย” โปรดกลับไปอ่านรายละเอียดในช่องที่ 16 และ 17 เพื่อเสริมความเข้าใจของท่านเพิ่มเติม

เราคงเห็นจุดมุ่งหมายของกิจกรรมก่อนการฟัง และประโยชน์ของกิจกรรมที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน การเตรียมตัวนักเรียนก่อนการฟังเพื่อให้ได้ความรู้ทั่วไปในเรื่องที่จะฟัง นอกจากเป็นการสร้างให้บรรยากาศการฟังคล้ายกับการฟังในชีวิตจริงแล้ว ยังเป็นการสร้างความพร้อมที่จะฟัง ช่วยสร้างความมั่นใจในการฟังให้แก่เรียน นอกจากนี้บางกิจกรรมยังช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการฟังอีกด้วย ทราบเช่นนี้แล้ว หวังว่าคราวต่อไปท่านคงไม่ลืมที่จะคิดหากิจกรรมให้นักเรียนของท่านได้ทำก่อนการฟัง

ไป 19

19

เรามาสรุปลักษณะกิจกรรมก่อนการฟังจากตัวอย่างบทเรียนอีกครั้ง ข้างล่างนี้เป็นแนวทางการสร้างกิจกรรมก่อนการฟังที่ท่านสามารถนำไปปรับใช้ได้

การเดา/คาดการณ์
เรื่องที่จะได้ยินจาก
หัวข้อ (guess/
predict)

การได้หัวข้อ
(topic) ที่จะฟัง
จากการอ่าน
(pre-read)

การระดมสมอง
(brainstorm)

การใช้รูปภาพเป็น
สื่อ (use picture
as clue)

การอธิบายคำสั่ง
ให้ชัดเจน (give
clear instruc-
tion)

การอภิปรายใน
หัวข้อ (topic)
ที่ครูยกขึ้นมา
พูด (discuss)

การศึกษาใบงาน
(study work-
sheet)

elephant

flower

bird

การเตรียมตัวด้าน
ภาษาเพื่อสร้าง
ประสบการณ์ (pre-
teach vocabulary)

ไป 20

20

การฟังนอกห้องเรียนนั้นนอกจากเป็นการฟังที่มีบริบทซึ่งทำให้แตกต่างจากการฟังในห้องเรียนแล้ว ยังเป็นการฟังที่ผู้ฟังมีจุดประสงค์ในการฟัง ซึ่งต่างกับการฟังที่เกิดขึ้นในห้องเรียน นักเรียนฟังเพราะครูบอกให้ฟังและมักเป็นการฟังจากเทปแล้วตอบคำถาม

ท่านคิดว่าวิธีการใดข้างล่างนี้น่าจะเป็นการกำหนดจุดประสงค์ของการฟังให้แก่
นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ก. แจ้งให้ทราบว่าจะได้ฟังบทฟังและเตรียมตอบคำถาม

ไป 21

ข. จัดหากิจกรรมให้นักเรียนได้ทำระหว่างการฟัง

ไป 22

การฟังโดยไม่ได้กำหนดงานเฉพาะทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าจะต้องฟังเพื่อทำอะไร ทำให้ขาดเป้าหมายในการฟัง การรับทราบว่าจะต้องตอบคำถามหลังจากได้ฟังแล้ว โดยไม่ทราบว่าคุณถามดังกล่าวนั้นคืออะไร ไม่ได้ส่งผลอะไรต่อการฟังเลย และอาจสร้างความวิตกกังวลด้วยซ้ำไป ท่านลองนึกย้อนถึงประสบการณ์ที่ท่านอาจเคยมีเมื่อต้องอ่านบทอ่าน แล้วตอบคำถามท้ายบท ขณะตอบคำถาม ท่านจะต้องย้อนกลับไปอ่านบทอ่านนั้นๆ อีกครั้ง (หรือหลายครั้ง) ใช่ไหม ทั้งนี้เนื่องจากท่านไม่มีเป้าหมายอะไรในขณะที่ย่านครั้งแรก ซึ่งผิดกับครั้งที่สอง ท่านอ่านเพื่อหาคำตอบที่ต้องการ แต่การฟังต่างกับการอ่านตรงที่ การฟังนั้นจะกลับไปฟังอีกหลาย ๆ ครั้งเหมือนการอ่านไม่ได้ นอกจากการฟังในห้องเรียน ซึ่งบางครั้งเพื่อการฝึกฝน เราจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนฟังมากกว่าหนึ่งครั้ง แต่การฟังแต่ละครั้งก็ควรจะเป็นการฟังที่มีจุดมุ่งหมายไม่ใช่เลื่อนลอย

ลองกลับไปพิจารณาตัวเลือกข้อ ข. เปรียบเทียบว่าวิธีการนั้นและต่างกับวิธีนี้ อย่างไร และช่วยตั้งเป้าหมายของการฟังให้นักเรียนอย่างไร ทางต้น กลับไป 20

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจธรรมชาติของการฟังและกระบวนการจัดการเรียนการสอน การจัดให้มีกิจกรรมหรืองาน (task) ให้นักเรียนใช้ประกอบในการฟังจะช่วยสร้างจุดประสงค์ในการฟังของนักเรียนได้ชัดเจน เมื่อนักเรียนทราบว่าต้องฟังเพื่ออะไร การฟังที่ตามมา ก็จะเป็นการฟังที่มีความหมาย (meaningful) ตามไปด้วย

นอกเหนือจากสร้างจุดประสงค์การฟังให้เกิดขึ้นแล้ว กิจกรรมเหล่านี้ คือ โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกกลยุทธ์การฟังต่างๆ ตามลักษณะของงาน (task) ที่ครูกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมของบทฟังและระดับความรู้ของผู้เรียน กิจกรรมในลักษณะนี้ เรียกว่า “กิจกรรมระหว่างการฟัง” (while-listening activity) เนื่องจากนำมาใช้ประกอบระหว่างที่นักเรียนฟังบทฟัง

เราสามารถสร้างกิจกรรมระหว่างการฟังให้นักเรียนได้ฝึกฝนกลยุทธ์การฟังต่างๆ ตามต้องการในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ลองพิจารณา กิจกรรมระหว่างการฟังในบทเรียน 1, 2, 3 จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษา¹⁴ ในช่องที่ 10 ในหน้า 124-127 และในบทเรียน 4, 5, 6 ในหน้า 135-137 ว่ามุ่งพัฒนาความสามารถในการฟังด้านใด ต่อไปนี้

แบบฝึกหัดที่ 1

UNIT 19

ดูภาพละครสัตว์ข้างล่างนี้ ฟังเทปว่าบทสนทนาใด (Dialogue 1-6) พูดถึงสัตว์ตัวใด (เหมือนการทายอะไรเอ่ย) เขียนหมายเลขบทสนทนา (1-6) ลงใน ☐ ที่ตรงกับสัตว์ตัวนั้น (A-F) ดูข้อ C เป็นตัวอย่าง

แบบฝึกหัดที่ 8

UNIT 27

- (A) พังข้อความข้างล่าง แล้วเติมคำที่หายไป เสร็จแล้วทำกิจกรรมในข้อ B

Come to Mookdaharn

Come to Mookdaharn. It is a little town near Laos. Here, you can ⁽¹⁾ _____ at Mookda* Hotel on Kosa Road. This ⁽²⁾ _____ the ⁽³⁾ _____ hotel. Or stay at the Morakot ⁽⁴⁾ _____ on Mae Khong ⁽⁵⁾ _____. It is ⁽⁶⁾ _____. In Mookdaharn, you can ⁽⁷⁾ _____ the Elephant-Show or ⁽⁸⁾ _____ Thai Boxing. For eating out, Jua Lee Restaurant has good ⁽⁹⁾ _____ food. Rim Khong has Thai, Chinese and Western ⁽¹⁰⁾ _____. The best things to buy here are baskets and wood carvings.

- (B) เติมข้อความที่หายไปให้ถูกต้อง ตามข้อมูลในข้อ (A)

ตัวอย่าง Where to Stay

Mookda Hotel
Kosa Rd.

*ชื่อสมมุติ

Lesson 2

Listening

AROUND THE WORLD

GIVING INSTRUCTIONS

Holly กำลังจะทำเครื่องดื่มชื่อ 'A banana milkshake' ให้ Nemo

ฟังซิว่าต้องใช้ส่วนผสมอะไรบ้างและมีวิธีทำอย่างไร

(A) มารู้จักคำกริยาและอุปกรณ์ในการทำอาหาร ดูภาพและคำทางขวามือ ซึ่ภาพและออกเสียงตามเทปหลายๆ ครั้ง

(B) ดูภาพเครื่องดื่ม 'A banana milkshake' และอ่านส่วนผสมทางขวามือ เค้าซิว่า Holly ต้องการส่วนผสมที่ 1, 2 หรือ 3 ทำแบบฝึกหัดที่ 3 Unit 24 ใน *Work Book* หน้า 41

GRAMMAR

(C) ดูคำถาม-ตอบของ Nemo และ Holly ข้างล่าง

Nemo : What do we **need** for a banana milkshake?

Holly : We **need** milk, eggs...

• สังเกตการใช้ กริยา **need** แทน **want** ที่เคยเรียนมา บอกคุณครูได้ไหมว่า เพราะอะไร แล้วตรวจคำตอบจาก ①

• ดูการใช้กริยา **make** ในคำถามของ Nemo

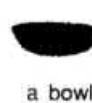
Nemo: How do we **make** a banana milkshake?

Holly : First, chop the banana into the bowl.

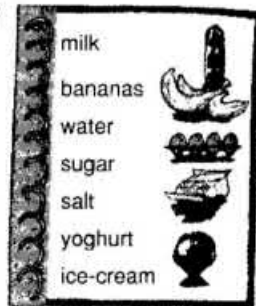
make ควรจะหมายความว่าอย่างไร ในประโยคนี้ บอกคุณครู และตรวจคำตอบจาก ②

(D) ไปทำของเล่น "หมูน้อย" จากเศษวัสดุเหลือใช้ ทำแบบฝึกหัดที่ 4 ของ Unit 24 ใน *Work Book* หน้า 42

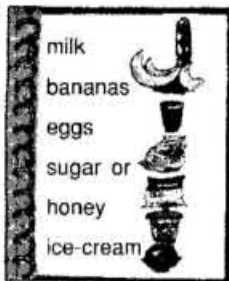
What do we need for...?
How do we make...?

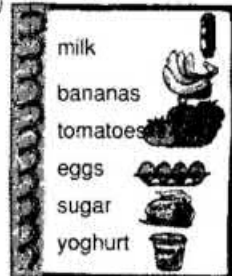
②

①

③

22 (ต่อ)

1. ความสามารถในการคาดการณ์ (ability to predict)
2. ความสามารถในการจับใจความสำคัญ (ability to listen for gist)
3. ความสามารถในการเก็บข้อมูลเฉพาะ (ability to extract specific information)
4. ความสามารถในการเดาความหมายจากบริบท (ability to guess meaning from context)

จับคู่กิจกรรมระหว่างการฟังในบทเรียนที่ 1 - 6 กับความสามารถข้อ 1-4 ข้างต้น (บางกิจกรรมอาจมีมากกว่า 1 คำตอบ) เขียนคำตอบไว้

ทำเสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 23

ไป 23

23

ตรวจคำตอบข้างล่างกับคำตอบที่ท่านทำได้ เหมือนหรือต่างกันอย่างไรบ้าง แต่สิ่งนี้ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ สิ่งที่สำคัญกว่าคือท่านเข้าใจและรู้ว่าท่านกำลังทำอะไรให้นักเรียนของท่าน

- ข้อ 1 ความสามารถในการคาดการณ์ : บทเรียนที่ 1, 3, 6 (ข้อ B และ D)
ข้อ 2 ความสามารถในการจับใจความสำคัญ : บทเรียนที่ 4, 6 (ข้อ D)
ข้อ 3 ความสามารถในการเก็บข้อมูลเฉพาะ : บทเรียนที่ 1, 2, 3, 5, 6 (ข้อ B)
ข้อ 4 ความสามารถในการเดาความหมายจากบริบท : บทเรียนที่ 4

ท่านจะพบว่า กิจกรรมหนึ่งอาจสามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความสามารถในการฟังหลายด้านไปพร้อมๆ กัน และในการพัฒนาความสามารถในแต่ละด้านสามารถปรับใช้กิจกรรมการฟังหลายรูปแบบตามจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ต้องการฝึก

ลองกลับไปพิจารณากิจกรรมในบทเรียนที่ 1-6 อีกครั้ง คราวนี้มาจับคู่บทเรียนกับรูปแบบกิจกรรมในคอลัมน์ซ้ายในตารางข้างล่าง แล้วตรวจคำตอบท้ายตาราง

23 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรม	บทเรียนที่
1. ฟังเพื่อจัดลำดับขั้นตอน 2. ฟังเพื่อเติมภาพให้สมบูรณ์ 3. ฟังเพื่อตรวจสอบคำตอบ 4. ฟังแล้วเขียนตามคำบอก 5. ฟังเพื่อจับคู่ภาพกับคำบรรยาย	

ในทำนองเดียวกันเราจะพบว่ารูปแบบกิจกรรมในลักษณะเดียวกันสามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทักษะการฟังที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายที่ครูต้องการ ดังนั้นในการสร้างกิจกรรมประกอบการฟัง ประการแรกทีครูจะต้องพิจารณา คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการฝึก

ไป 24

1. บทเรียนที่ 6 2. บทเรียนที่ 2 3. บทเรียนที่ 1, 3, 6 (ชุด D)
4. บทเรียนที่ 5 5. บทเรียนที่ 1, 4

พอชช

24

หากท่านสังเกตให้ดีจะพบว่ากิจกรรมฟังเพื่อเขียนตามคำบอกในบทเรียนที่ 5 หน้า 136 มีความแตกต่างจากกิจกรรมอื่นๆ ในขณะที่กิจกรรมอื่นๆ เน้นการพัฒนาทักษะความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน กิจกรรมนี้เป็นการฟังเรื่องเสียงและตัวสะกด เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับการออกเสียงของเจ้าของภาษา โดยเฉพาะเสียงที่เป็นปัญหา การเขียนตามคำบอกเพื่อพัฒนาทักษะการฟังอาจทำได้หลากหลาย นอกเหนือจากการที่ครูอ่านให้นักเรียนเขียนทั้งประโยคหรือเต็มในช่องว่างแล้ว อาจเป็นการเขียนตามคำบอกในลักษณะกิจกรรมคู่หรือเขียนประโยคเพียงบางประโยคที่ชอบจากสิ่งที่ได้ยิน เป็นต้น ครูอาจดัดแปลงกิจกรรมนี้ให้น่าสนใจตามวัยและความสามารถของนักเรียน

24 (ต่อ)

ท่านจะพบว่ากิจกรรมระหว่างการฟังสามารถสร้างได้หลายรูปแบบ ในลักษณะตาราง (table) เติมคำในช่องว่าง (gap-filling) เติมภาพให้สมบูรณ์ (completing pictures) จับคู่ภาพกับคำบรรยาย (matching) เรียงลำดับ (ordering) เขียนคำกำกับ (labelling) เลือกคำตอบ (choosing) ฯลฯ

นอกจากกิจกรรมสำหรับพัฒนากลยุทธ์การฟังแล้ว การจัดการเรียนการสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเลย กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนจะเกิดมากขึ้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูเป็นอย่างมาก กิจกรรมการฟังโดยลำพังไม่สามารถนำพานักเรียนไปสู่ความสำเร็จได้

ท่านคิดว่าวิธีใดต่อไปนี้จะเป็นการใช้เทปประกอบกิจกรรมระหว่างการฟังที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกลยุทธ์การฟัง

ก. เปิดเทปให้ฟังเป็นช่วง ๆ และหลายเที่ยวเพื่อให้นักเรียนได้ฟังและจับความที่ได้ยินจนเข้าใจและสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ อาจมีการตรวจสอบโดยให้นักเรียนแปลสิ่งที่ได้ยินเป็นภาษาไทยเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจถูกต้อง ไป 25

ข. เปิดเทปให้ฟัง โดยจะฟังกี่ครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละครั้งฟังเพื่ออะไร เช่น ฟังครั้งแรกเพื่อทำกิจกรรมจับใจความสำคัญ ครั้งที่สอง เพื่อทำกิจกรรมระบุข้อมูลเฉพาะ ครั้งที่สามเพื่อตรวจคำตอบ เป็นต้น ไป 26

25

การเปิดเทปให้ฟังเป็นช่วง ๆ และหลาย ๆ เที่ยวโดยไม่มีการกำหนดจุดประสงค์ของการฟังในแต่ละครั้งให้ชัดเจน อาจทำให้การฟังของนักเรียนจบลงด้วยการทำกิจกรรมได้สำเร็จตามเป้าหมายโดยไม่ได้เข้าใจในสิ่งที่ฟังเลย ซึ่งหมายถึงการไม่ได้พัฒนาทักษะการฟังที่ครูต้องการฝึกฝนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้การตรวจสอบด้วยการให้แปลเป็นภาษาไทยยังเป็นการตัดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วย

ลองกลับไปพิจารณาข้อที่เหลือ และเปรียบเทียบกับวิธีในข้อนี้ที่ท่านเลือกว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ส่วนใดในอีกวิธีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและฝึกฝนกลยุทธ์การฟัง

ทางต้น กลับไป 24

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการฝึกกลยุทธการฟังที่ดีเดียว ในการฟังแต่ละครั้งควรให้นักเรียนได้ทราบจุดประสงค์ของการฝึกให้ชัดเจนและฝึกแต่ละกลยุทธไป เช่น ฝึกฟังเพื่อจับใจความหลักก่อนแล้วจึงฝึกการจับใจความเฉพาะในรายละเอียดและอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยวิธีนี้นักเรียนจะได้รับการฝึกกลยุทธทีละน้อย จากง่ายไปหายากหรือซับซ้อนขึ้น เป็นการช่วยให้การฟังที่ตามมาง่ายขึ้น สร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน

นอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายคำตอบหรือตีความสิ่งที่ได้ยิน โดยให้มีการอภิปรายเป็นระยะในการฟังแต่ละครั้ง เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนและแนะแนวทางการใช้กลยุทธในการฟัง

ลองดูตัวอย่างการใช้เทปประกอบบทเรียนการฟังจากกิจกรรมในบทเรียนที่ 6 ในช่องที่ 22 (หน้า 137) ตามหลักการข้างต้น

1. ครูทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้ยินจากบทฟัง โดยการให้เขียนคำศัพท์กำกับภาพอาหารและออกเสียงตามเทป (เป็นการเตรียมตัวด้านภาษา)
2. อภิปรายโดยใช้ภาพอาหารเป็นตัวช่วยว่าบทฟังที่จะได้ยินเกี่ยวกับอะไร (อาจให้อภิปรายคู่อีกครั้งเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม)
3. ให้นักเรียน อภิปรายและสรุปคาดเดาส่วนผสมของอาหารที่จะทำ (ในที่นี้คือ banana milkshake) โดยเลือกกาเครื่องหมาย ✓ หน้าส่วนผสมที่ต้องการในใบงาน
4. เปิดเทปให้นักเรียนตรวจสอบส่วนผสมที่ตนเลือกไว้กับที่ได้ยิน และให้อภิปรายคู่
5. หลังจากได้คำตอบเรื่องส่วนผสมแล้ว ให้นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายขั้นตอนการทำ และเลือกเดาลำดับขั้นตอนโดยเขียนหมายเลขหน้าภาพเรียงตามลำดับ
6. เปิดเทปหยุดเป็นช่วงตามลำดับขั้นตอน ให้นักเรียนเขียนหมายเลขตามขั้นตอนที่ได้ยิน
7. ให้อภิปรายคู่เปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับเพื่อน
8. เปิดเทปให้นักเรียนตรวจสอบคำตอบ และให้อภิปรายคู่เพื่อตรวจสอบคำตอบของตนอีกครั้ง
9. ครูอาจสุ่มเปิดคำ เช่น banana milkshake, ice-cream ฯลฯ ให้นักเรียนระบุการใช้เสียงหนักเบา
10. ให้นักเรียนอ่านเทปสคริปต์ (ถ้ามี)
11. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ

26 (ต่อ)

12. นักเรียนทำกิจกรรมหลังการฟังตามที่ได้รับมอบหมาย (ซึ่งจะกล่าวในโอกาสต่อไป) คือการเขียนรายการอาหารที่เด็ก ๆ ไม่ได้ซื้อ

ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นตามความเหมาะสม แต่หลักการที่สำคัญคือจะต้องมีการเตรียมตัวผู้เรียนทั้งในส่วนของเนื้อหาภาษา และเนื้อเรื่องก่อนการฟัง ในการทำกิจกรรมการฟัง กิจกรรมที่เน้นความหมายจะมาก่อนกิจกรรมทางภาษา (การระบุเสียงหนักเบา หรือ องค์ประกอบอื่นตามแต่กรณี) กิจกรรมที่เน้นความเข้าใจโดยรวมจะมาก่อนกิจกรรมที่เน้นเฉพาะจุด เป็นต้น

ไป 27

27

มาถึงตรงนี้คิดว่าท่านคงจะมองเห็นลักษณะและวิธีการสอนทักษะการฟังโดยใช้กิจกรรมก่อนการฟังและระหว่างการฟัง ลองมาทดสอบตัวเองว่าท่านมีความเข้าใจและสามารถประยุกต์หลักการกับบทเรียนการฟังที่ท่านจะสอนได้มากน้อยเพียงใด

พิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าข้อใดเป็นคุณลักษณะและการนำกิจกรรมการฟังไปใช้ภาเครื่องหมาย ✓ หรือ ✕ หน้าข้อที่ท่านเลือก

- ☐ 1. การเตรียมตัวผู้เรียนสามารถทำได้โดยการให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังแก่ผู้เรียนก่อนให้ฟังจริง
- ☐ 2. การอธิบายคำสั่งอย่างชัดเจนก่อนให้นักเรียนฟังเป็นการลดความวิตกกังวลระหว่างการฟังได้
- ☐ 3. ไม่มีความจำเป็นที่ต้องสร้างความคุ้นเคยด้านภาษา เช่น เสียงที่ผู้เรียนจะได้ฟังก่อนให้ฟัง เพราะจะเป็นการสร้างความเข้าใจล่วงหน้าซึ่งผิดจากการฟังในชีวิตประจำวัน
- ☐ 4. การเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปราย หรือคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่จะได้ฟัง เป็นการลดแรงงูใจเพราะหากนักเรียนทราบว่เรื่องจะดำเนินไปอย่างไรก่อนแล้ว อาจทำให้ไม่รู้สึกรู้สึกันดั้่นที่จะฟัง
- ☐ 5. คำตอบในกิจกรรมระหว่างการฟังควรเน้นการตอบยาว ๆ แทนการตอบสั้น ๆ หรือเพียงแค่ทำเครื่องหมาย เพราะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจฟังมากขึ้นและเป็นการตรวจสอบที่ดีไปในตัวด้วย

27 (ต่อ)

- ☐ 6. การให้งานที่ฝึกกลยุทธ์การฟังเฉพาะอย่างในการฟังแต่ละครั้งเป็นการจำกัดการฝึกฝนทักษะการฟังของนักเรียน ควรให้มีการฝึกหลายๆ กลยุทธ์ในขณะเดียวกันพร้อมๆ กัน เพื่อให้เป็นไปตามหลักธรรมชาติการฟัง
- ☐ 7. ควรใช้บทฟังที่ชัดเจน ไม่มีเสียงประกอบแทรกที่จะทำให้ให้นักเรียนสับสนภาษาที่ใช้ควรชัดเจนถูกต้องตามมาตรฐานของเจ้าของภาษา ไม่ควรใช้บทฟังที่เป็นการพูดที่เป็นธรรมชาติ เพราะอาจทำให้นักเรียนฟังไม่เข้าใจและหมดกำลังใจ
- ☐ 8. กิจกรรมระหว่างการฟังไม่ควรจะยากหรือง่ายเกินไป และควรเริ่มจากง่ายไปหายากตามระดับความสามารถของเด็ก
- ☐ 9. ไม่ควรให้นักเรียนอภิปรายคำตอบของตนกับเพื่อนเป็นระยะก่อนตรวจสอบกับเทป เพราะทำให้เสียเวลาไปเปล่าๆ ควรเอาเวลาไปใช้กับการตรวจคำตอบจากเทป โดยเปิดให้ฟังหลายๆ ครั้งจะดีกว่า
- ☐ 10. การเปิดเทปจะเปิดกี่ครั้งก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการฟังซึ่งควรตอบสนองจุดมุ่งหมายของการฟังที่วางไว้

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบใน 28

ไป 28

28

ดูคำตอบและเปรียบเทียบคะแนนที่ท่านได้

คำตอบ

ข้อที่ถูก : 1, 2, 8, 10

ข้อที่ผิด: 3, 4, 5, 6, 7, 9.

ผลการประเมิน

คะแนน 10 : ท่านเข้าใจหลักการสร้างและการใช้กิจกรรมการฟัง ยินดีด้วย!
หวังว่าท่านคงนำเอาความรู้นี้ไปประยุกต์ในการสอนฟังกับนักเรียนของท่าน

คะแนน 9 - 7 : ท่านอาจยังสับสนอยู่บ้าง ลองกลับไปทบทวนข้อที่ผิดอีกครั้ง
ใช้คำชี้แจงข้างล่างเสริมความเข้าใจในส่วนที่ยังเป็นปัญหา

28 (ต่อ)

คะแนน 6 - 4 : ท่านอาจต้องใช้เวลาอ่านบททวนบางตอนเพื่อทำความเข้าใจในส่วนที่ท่านยังไม่กระจ่างและคิดว่าคำชี้แจงข้างล่างคงจะช่วยให้คุณได้

คะแนน 3 ลงไป : ท่านคงต้องเริ่มอ่านใหม่ตั้งแต่ต้นอีกครั้ง ค่อยๆ ทำความเข้าใจและอ่านเพิ่มเติมในคำชี้แจงข้างล่าง หวังว่าการอ่านบททวนคงทำให้ท่านเข้าใจและสามารถนำเอาหลักการไปปรับใช้ได้

คำชี้แจงข้อที่ผิด

ข้อ 3 : การฟังในชีวิตจริงนั้นเราเข้าใจสิ่งที่ได้ยินเพราะคุ้นเคยกับเสียงซึ่งเป็นการคุ้นเคยที่สั่งสมมาตลอดเวลา แต่การฟังในห้องเรียนโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ เราไม่มีโอกาสเช่นนั้น ดังนั้นการเตรียมตัวผู้เรียนในส่วนของภาษา ซึ่งอาจเป็นการให้ออกเสียงคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่มีผลต่อการเข้าใจสิ่งที่จะได้ยินจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการคุ้นเคยกับเสียงทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวล ผ่อนคลาย ซึ่งเป็นส่วนทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน

ข้อ 4 : การให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์หรืออภิปรายเรื่องที่จะได้ฟัง เป็นวิธีเตรียมตัวนักเรียนในส่วนของเนื้อหาที่จะฟัง และขณะเดียวกันเป็นการตั้งจุดประสงค์ในการฟังให้นักเรียน ทำให้ตื่นตัวที่จะฟังว่าคำตอบที่คาดเดาไว้ ถูกต้องหรือไม่ เพียงใดช่วยให้การฟังมีความหมายขึ้น

ข้อ 5 : โดยธรรมชาติเราไม่สามารถย้อนกลับไปฟังสิ่งที่ได้ยินซึ่งต่างกับการอ่านที่เราสามารถย้อนกลับไปอ่านได้ ดังนั้นถ้าให้ตอบคำถามยาวๆ หรืออ่านคำถามที่ยาวๆ ในระหว่างการฟัง นักเรียนอาจพลาดฟังสิ่งที่จะได้ยินต่อไป และอาจมีผลต่อการเข้าใจเรื่องที่ตามมาทั้งหมดได้ ในทางกลับกัน การตอบคำถามสั้นๆ กาเครื่องหมาย ✓ / × จับคู่ลากเส้น เติมภาพ ฯลฯ ซึ่งนักเรียนสามารถทำได้ง่ายและไม่ต้องใช้เวลามากนัก (ซึ่งก็เป็นวิธีการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเช่นเดียวกัน) จะช่วยให้นักเรียนได้มีสมาธิกับการฟังเรื่องที่จะได้ยินจากบทฟัง

ข้อ 6 : เป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาการฟังของนักเรียน คือ การเข้าใจสิ่งที่ได้ยินโดยประยุกต์กลยุทธ์หลากหลาย แต่ความสามารถในการประยุกต์กลยุทธ์หลากหลายต้องเริ่มจากการฝึกฝนแต่ละกลยุทธ์ให้เกิดความชำนาญ ในข้อจำกัดของการสอนในห้องเรียนครูจำเป็นต้องใช้เวลาที่มีอยู่ในการฝึกกลยุทธ์เฉพาะ เพื่อพัฒนาแต่ละกลยุทธ์ก่อน เพื่อให้นักเรียน

28 (ต่อ)

จะสามารถนำไปปรับใช้ทีละน้อย จะเป็นกลยุทธ์ในการสอนที่จะได้ผลกว่าการสอนหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนสับสน

ข้อ 7 : การใช้บทฟังที่ถูกต้องชัดเจนอาจจำเป็นในตอนแรกเริ่มเพื่อสร้างความมั่นใจคุ้นเคยและผ่อนคลายให้กับผู้เรียน แต่ผู้เรียนจะต้องได้รับการเตรียมตัวให้เผชิญกับโลกความจริงที่การใช้ภาษาไม่ได้มีมาตรฐานเสมอไป ไม่มีการปรับภาษาให้ง่าย และมีเสียงประกอบแทรกซึ่งบางครั้งอาจเป็นตัวช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ได้ยินหรืออาจเป็นอุปสรรคก็ได้ ครูจะต้องตระหนักความจริงข้อนี้และหาทางช่วยนักเรียนให้สามารถใช้กลยุทธ์เพื่อทำความเข้าใจ ไม่ใช่แก้ปัญหาด้วยการให้ฟังเฉพาะบทฟังที่คิดว่าง่ายต่อนักเรียน แต่ไม่ได้พัฒนาทักษะการฟังที่ควรได้เต็มที่

ข้อ 9 : การสอนให้เกิดประสิทธิผลต่อนักเรียนมากที่สุดคือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด บทบาทของนักเรียนในบทเรียนการฟัง นอกเหนือจากการฟังภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติของเจ้าของภาษาแล้วนักเรียนควรได้มีโอกาส “คิด” และ “พูด” เกี่ยวกับงาน (task) ที่ทำไป (อีกนัยหนึ่งคือคำตอบของตนเอง) และตีความสิ่งที่ได้ยินเพื่อให้เกิดความกระจ่าง อันจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟังอีกทางหนึ่ง

ไป 29

29

หลังจากเปิดเทปและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประกอบการฟังและตรวจคำตอบเรียบร้อยแล้ว ท่านมักจะ

ก. จบบทเรียนเพราะได้บรรลุจุดหมายที่ให้นักเรียนได้ฟังตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว

ไป 30

ข. เปิดเทปให้นักเรียนฟังอีก 1 - 2 ครั้งตามเวลาที่มี

ไป 31

ค. มีกิจกรรมหลังการฟัง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

ไป 32

30

ท่านอาจเป็นครูที่ยึดกับจุดมุ่งหมายที่เขียนไว้และค่อนข้างพอใจกับสิ่งที่ได้วางแผนไว้แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ผิดเลย แต่ในการเรียนภาษา การฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็นหากนักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้สิ่งที่เรียนมามากเท่าไร ก็จะช่วยให้มีทักษะในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ลองกลับไปพิจารณาทางเลือกอื่นที่คิดว่าจะให้ประโยชน์กับนักเรียนมากขึ้นซิ

ทางตัน กลับไป 29

31

ท่านเป็นครูที่เห็นประโยชน์ในการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษแน่นอนว่าการเปิดเทปให้นักเรียนฟังสิ่งที่เรียนมาแล้วหลาย ๆ ครั้ง ย่อมจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการฟัง และเป็นการทบทวนบทเรียนไปในตัว แต่นักเรียนอาจรู้สึกเบื่อและซ้ำซาก ลองดูทางเลือกอื่นที่น่าจะท้าทายนักเรียนมากขึ้นซิ

ทางตัน กลับไป 29

32

ท่านเป็นครูที่เข้าใจหลักการสอนภาษาและรู้จักที่จะหยิบยื่นโอกาสทองให้แก่ นักเรียน การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่เรียนไปแล้วเท่ากับเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระในสภาพการณ์ที่พร้อมและมั่นใจขึ้น การกำหนดกิจกรรมให้ทำ จะเป็นการตั้งเป้าหมายในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และเพื่อสื่อสารจริง ๆ มากยิ่งขึ้น

ในความคิดของท่าน กิจกรรมในลักษณะใดข้างล่างที่น่าจะเหมาะสมกับการใช้เป็นกิจกรรมหลังการฟัง ท่านสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ

ก. ให้นักเรียนฟังเทปบทเรียนอีกครั้งเพื่อจับความของเรื่องหรือบทสนทนาและนำมาแสดงเป็นบทบาทสมมติ

ไป 33

ข. ให้นักเรียนฟังเทปบทเรียนที่เรียนไปแล้วอีกครั้งเพื่อใช้ฝึกออกเสียง การเน้นหนัก ระดับสูงต่ำ หรือลักษณะทางภาษาอื่น ๆ เช่น การเชื่อมคำ (Linking) ที่มักเป็นปัญหาในการฟังของนักเรียน

ไป 34

32 (ต่อ)

ค. ให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการฟังมาใช้ในการฝึกทักษะอื่น เช่น การเขียน (เติมคำที่ขาดหายไปเพื่อให้ข้อความสมบูรณ์) การอ่าน (อ่านบทอ่านตอนจบของเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว) การพูด (ให้เล่าเรื่องย่อของเรื่องที่ฟัง) เป็นต้น

ไป 35

ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

ไป 36

33

กิจกรรมบทบาทสมมติ (role play) เป็นกิจกรรมที่สามารถใช้เป็นกิจกรรมหลังการฟัง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดต่อเนื่องจากการฟังได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากบทฟังเป็นบทสนทนา นักเรียนจะได้ฝึกการใช้น้ำเสียง การแสดงความรู้สึกที่ปรากฏ และหากเป็นการฟังจากบทวิดีโอทัศน์ซึ่งสามารถเห็นท่าทาง จะช่วยให้การทำกิจกรรมบทบาทสมมติประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

ท่านไม่คิดหรือว่ากิจกรรมในข้ออื่น ๆ ที่เหลือก็น่าจะเหมาะสม ลองกลับไปเลือกเพิ่มเติมดูอีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 32

34

ท่านเป็นครูที่ละเอียดรอบคอบ เห็นความสำคัญของการออกเสียงที่ถูกต้อง เพราะโดยปกติ การฝึกออกเสียงมักจะถูกปล่อย หากมีการฝึกมักนิยมนักเรียนอ่านหรือออกเสียงตามครู ในลักษณะการฝึกคู่เสียงที่คล้ายคลึงกัน (minimal pair) วลีหรือประโยคสั้น ๆ โดยมีบริบทที่จะช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของลักษณะทางภาษาที่กำลังฝึกในขอบเขตที่จำกัดหรืออาจไม่มีบริบทเลย

การใช้ตัวอย่างคำหรือประโยคที่ปรากฏในบทฟังที่นักเรียนได้เรียนมา เพื่อฝึกการออกเสียงการลงเสียงหนัก - เบา ระดับเสียงสูง - ต่ำ ฯลฯ ที่นักเรียนมักมีปัญหามาสรางเป็นกิจกรรมหลังการฟัง นับเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกลักษณะภาษาในบริบทที่กว้างขึ้น มีความหมายชัดเจนขึ้น และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของลักษณะภาษานั้น ๆ ที่มีต่อการสื่อสารมากขึ้น

34 (ต่อ)

ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูอาจเลือกลักษณะภาษาที่ปรากฏในบทฟังเพียงเรื่องเดียวมาฝึก เช่น เสียงที่มักเป็นปัญหา การออกเสียงหนัก - เบา ตามที่ครูเห็นสมควร แล้วนำมาเปิดให้นักเรียนได้ฟังและฝึกออกเสียงตาม โดยครูอาจหาตัวอย่างอื่น ๆ มาฝึกเพิ่มเติมก็ได้

ท่านได้พิจารณากิจกรรมข้ออื่น ๆ บ้างหรือยัง หากยัง ลองย้อนกลับไปดูและเลือกเพิ่มเติม

ทางต้น กลับไป 32

35

การใช้ข้อมูลจากการทำกิจกรรมฟังไปสร้างเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะอื่นนับเป็นการยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัวอย่างแท้จริง กิจกรรมหลังการฟังของท่านนอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาเพิ่มเติมแล้ว ยังเป็นเสมือนกิจกรรมติดตามผลดูว่านักเรียนสามารถใช้สิ่งที่เรียนมาได้มากน้อยเพียงใด

กิจกรรมหลังการฟังที่ใช้ข้อมูลจากกิจกรรมระหว่างการฟังจะมีหลากหลายตามลักษณะของข้อมูลที่มีอยู่ โดยครูสามารถปรับสร้างเป็นกิจกรรมใหม่ให้นักเรียนได้ฝึกพูด อ่านหรือเขียนตามแต่กรณี ตัวอย่างกิจกรรมหลังการฟังที่เป็นการเขียนตั้งแต่ระดับคำ วลี และประโยค จนถึงข้อความ ปรากฏในบทเรียนที่ 1-3 หน้า 124-127 ลองเปิดอ่านดู สำหรับทักษะอื่น ๆ จะเสนอในส่วนที่กล่าวถึงทักษะนั้น ๆ ในลำดับต่อไป

ท่านได้เลือกข้ออื่น ๆ อีกบ้างไหม หากยังไม่ได้เลือกลองกลับไปเลือกอีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 32

36

ท่านสามารถมองลักษณะกิจกรรมหลังการฟังได้ปรับปรุงว่ากิจกรรมหลังการฟังนั้น จุดประสงค์หลัก คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาจากการรับ (receptive skill) ไปสู่ทักษะที่เป็นการแสดงออกทางภาษา (productive skill) โดยอาศัยข้อมูลและความรู้เดิมที่ได้จากการฟัง ซึ่งได้แก่การพูดและการเขียน โดยกิจกรรมจะมีหลากหลาย ตามลักษณะของข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมระหว่างการฟัง

36 (ต่อ)

โปรดพลิกกลับไปดูรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมในช่องที่ 33, 34, และ 35 และ
เมื่ออ่านจบแล้วให้ไปช่องที่ 37 ไป 37

37

ดังได้กล่าวในตอนต้นว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้และรับรู้ภาษาของเด็กในภาษาแม่จะต้องผ่าน 'ช่วงเงียบ' (silent period) ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กสะสมภาษาจนถึงจุดๆ หนึ่ง ที่พร้อมจะสร้างภาษาของตนและได้มีการใช้ความรู้เรื่องกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่มาเป็นแนวทางในการสอนภาษาที่สองในชื่อว่า วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) หรือเรียกสั้นๆ ว่า TPR ซึ่งยึดหลักการว่าความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูดและเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด อ่าน และเขียน

ท่านเคยใช้เทคนิค TPR กับนักเรียนของท่านแล้วหรือยัง ไม่ว่าจะเคยใช้วิธีนี้หรือไม่เคยมาก่อนเลยก็ตาม ฟังจากชื่อของวิธี ในฐานะของครูที่มีประสบการณ์ ท่านคิดว่า TPR

- ก. น่าจะเหมาะสมกับนักเรียนในช่วงเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเน้นการตอบสนองด้วยท่าทางแทนการใช้ภาษาซึ่งนักเรียนยังไม่ล้นทัด
- ข. น่าจะเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่ได้ผล เพราะมีการใช้ท่าทางซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนในวัยนี้ชอบ และสนุกสนานกับการได้แสดงออกและเป็นการช่วยลดความเครียดในการเรียนภาษาใหม่
- ค. น่าจะมีข้อจำกัด เพราะการใช้ท่าทางตอบสนองคงไม่สามารถครอบคลุมการสื่อสารของมนุษย์ได้หมด บางเรื่องเราไม่สามารถสื่อสารโดยใช้ท่าทาง โดยเฉพาะเรื่องนามธรรม

ไม่ว่าท่านจะเลือกคำตอบใด หรืออาจเลือกมากกว่า 1 คำตอบ ไป 38

38

ทุกคำตอบที่ท่านเลือกแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นครูที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาจริงๆ คำตอบทุกข้อที่กล่าวมาสะท้อนการจัดการเรียนการสอนแบบ TPR ทั้งสิ้น ท่านคงจะพอมองเห็นแล้วว่าทำไม TPR จึงได้แพร่หลายในการเรียนการสอนภาษาในนักเรียนที่เริ่มเรียน อย่างน้อยที่สุด การเรียนโดยเน้น

38 (ต่อ)

ความเข้าใจความหมายและตอบสนองโดยใช้ท่าทางแทนการใช้ภาษาซึ่งต้องมีรูปแบบ โครงสร้างเข้ามาเกี่ยวข้องก็ช่วยผ่อนคลายความกังวลของนักเรียน และที่สำคัญคือเป็น การเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับเด็กเริ่มเรียนภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ที่เป็นไปแบบรับรู้ด้วยความเข้าใจ ซึ่งการสอนแบบ TPR เชื่อว่าจะเป็นแรงผลักดันไปสู่การเรียนรู้อย่างเต็มพลังต่อไป

หลักการสำคัญของวิธีสอนแบบ TPR คือการใช้คำสั่งพร้อมท่าทางประกอบให้นักเรียนปฏิบัติตาม ทั้งนี้โดยเลือกคำศัพท์และโครงสร้างจากสถานการณ์ที่ใช้ในห้องเรียน ตามความสะดวกและความพร้อมของนักเรียน หากไม่ได้ผลก็หยุดใช้ เพราะแสดงว่านักเรียนยังไม่พร้อมแล้วค่อยนำมาใช้ใหม่

ในทางปฏิบัติครูพูดคำสั่งพร้อมแสดงท่าทางประกอบให้นักเรียนปฏิบัติตาม 2-3 ครั้ง จนกว่านักเรียนจะพร้อมทดลองด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบอย่างจากครู การสอนแบบ TPR เชื่อว่า การออกท่าทางเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกพร้อมกับประโยคคำสั่ง เพราะนักเรียนเข้าใจง่าย และสื่อความหมายได้ตรงที่สุด คำสั่งที่นำมาใช้ในระยะแรกควรเป็นคำสั่งสั้น ๆ ที่เข้าใจง่าย และค่อยซับซ้อนขึ้นตามลำดับ ส่วนบทสนทนาจะมากในตอนหลังที่นักเรียนได้ฝึกฝนในช่วงระยะหนึ่งแล้ว ในการสอนแต่ละครั้ง ครูควรกำหนดจำนวนคำสั่งประมาณ 3-5 คำสั่ง และควรเป็นคำสั่งที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ในการวางแผนการสอนแบบ TPR ครูควรใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย แม้ว่าประโยค คำสั่งจะเป็นหัวใจของการฝึกฝน แต่ไม่ใช่เพียงอย่างเดียว ครูอาจใช้ภาพ หรือบทบาทสมมุติประกอบเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน บทบาทของครูในการสอนแบบ TPR ไม่ใช่ผู้สอนแต่เป็นผู้ให้โอกาส ดังนั้นครูจะต้องเตรียมภาษา อุปกรณ์ให้พร้อมเพื่อให้สามารถจัดบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ในการนำวิธีสอนแบบ TPR มาใช้ในการสอนพูด อาจพอสรุปแนวทางได้ดังนี้

1. ครูเขียนคำสั่งต่างๆ ลงบนกระดาน (นักเรียนประถมศึกษาที่อ่านได้แล้ว หากยังอ่านไม่ได้ก็อาจไม่จำเป็น) พูดคำสั่งทีละข้อให้ผู้เรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ ทำให้ดูเป็นตัวอย่างหลายๆ ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม โดยแสดงท่าทางประกอบ
2. เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งแล้ว ให้นักเรียนพูดคำสั่งเองจากประโยคที่ให้ไว้ ออกคำสั่งให้เพื่อนเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวปฏิบัติตาม
3. ครูจัดสถานการณ์ในชั้นเรียนให้นักเรียนได้ใช้ประโยคคำสั่ง หรือบทสนทนาในเด็กโต หรือเมื่อฝึกไประยะหนึ่งแล้ว หรืออาจจัดในรูปของเกมภาษาหรือบทบาทสมมุติก็ได้

38 (ต่อ)

4. ครูจัดกิจกรรมการอ่านและเขียนเพื่อเป็นการทบทวนศัพท์ โครงสร้างหรือเป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากกิจกรรมการพูด

สิ่งที่ครูควรตระหนักคือ ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระยะแรก เพราะเป็นช่วงที่นักเรียนกำลังมุ่งความสนใจกับการสร้างภาษา โดยไม่มีเวลาคิดถึงความถูกต้องของภาษามากนัก และควรแก้ไขภายหลังฝึกไประยะหนึ่งแล้ว

ไป 39

39

มาถึงตอนนี้ท่านที่สอนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มเรียน คงจะนำเอาวิธีการ TPR ไปเป็นอีกทางเลือกในการจัดกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว สำหรับท่านที่สอนในระดับที่สูงกว่านี้ ก็สามารถใช้ TPR ร่วมกับเทคนิคอื่นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารโดยใช้ภาษามากขึ้น การจัดกิจกรรมให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องพยายามใช้ภาษาเพื่อให้เกิดการสื่อสารบรรลุผลเป็นการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยการทำภาษาที่ใช้ให้เป็นภาษาของตนเอง ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ท้าทายทั้งในส่วนของครูและนักเรียน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษมักจะหนีไม่พ้นกับภาพที่ว่าชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษแต่ใช้ภาษาไทยทั้งชั่วโมง ครูมักบ่นว่าลูกศิษย์ไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ แม้แต่ในการทำกิจกรรม (ความจริงครูเองก็ไม่ยอมพูดเช่นกัน!! - ลองเริ่มต้นด้วยการใช้ภาษาในห้องเรียนโดยศึกษาจากเขาวงกต 1 : ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน) หากประมวลสาเหตุที่เกิดขึ้น เราพบว่านักเรียนไม่พูดภาษาอังกฤษ เพราะ

- ก. ขาดความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถพูดได้
- ข. กลัวจะพูดผิด แล้วจะถูกหัวเราะเยาะ
- ค. มีความรู้สึกว่ามีอะไรจะพูด ไม่ทราบว่าจะพูดอะไร
- ง. ขาดสำนวนภาษาที่จะพูดให้เหมาะสมตามสถานการณ์

ปัญหานักเรียนไม่พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของท่านเกิดจากสาเหตุใดข้างต้น เรามีทางแก้ไขให้ท่าน อ่านข้อความ จับคู่สาเหตุข้างบนกับวิธีแก้ไขข้างล่างนี้ เขียนคำตอบลงในกระดาษ

1. ฝึกให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิด ระดมสมองบ่อยๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักคิด
2. สอนคำศัพท์ก่อน

39 (ต่อ)

3. จัดการฝึกเป็นกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ ให้ทุกคนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน
4. เตรียมภาษาที่นักเรียนต้องใช้ระหว่างการทำกิจกรรม
5. การแก้ไขข้อผิดพลาดไม่ควรทำตลอดเวลา ควรมองข้ามไปบ้าง
6. ให้ข้อมูลหรือหัวข้อที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพูด
7. ให้รูปแบบหรือโครงสร้างประโยคที่นักเรียนต้องใช้ในการทำกิจกรรมการพูด
8. ให้กำลังใจและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการแสดงออกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และย้าให้นักเรียนเข้าใจว่าในบางครั้งสภาวะที่ต้องการสื่อสารสำคัญกว่าข้อผิดพลาดทางภาษาที่อาจเกิดขึ้น

ทำเสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในข้อที่ 40

ไป 40

40

ลองตรวจคำตอบซิว่าท่านตอบตรงกับคำเฉลยข้างล่างก็ข้อ สำหรับข้อที่ไม่ตรงกลับไปพิจารณาสาเหตุกับทางแก้ไขที่ท่านเลือกแล้วเปรียบเทียบกับคำตอบที่ให้อีกครั้งหรือลองพูดคุยกับเพื่อนครูที่กำลังศึกษาเขาวงกตบทนี้ซิว่า เรามีความเห็นอย่างไร

คำเฉลย

ปัญหา

ทางแก้ไข

ก.

3, 4, 8

ข.

5

ค.

1, 6, 8

ง.

2, 7

จากสาเหตุและทางแก้ไขที่ได้กล่าวมา เราพบว่าสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนทักษะการพูดให้ประสบผลสำเร็จนั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ตัวครู ผู้เรียน บรรยากาศการเรียน กิจกรรม และที่สำคัญที่ครูมักมองข้ามคือการแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดของนักเรียน

ในส่วนของคุณครู สิ่งที่ท่านได้ทำไปแล้ว หรือตั้งใจจะทำหรือคิดว่าจะช่วยส่งเสริมให้ชั้นเรียนการพูดได้ผลดี คือ

ก. กำหนดให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน

ไป 41

ข. ใช้วิธีการยอมรับคำตอบของนักเรียนได้อย่างแบบยล แม้ว่าจะเป็นคำตอบที่ไม่สู้จะถูกต่อนัก

ไป 42

ค. ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด

ไป 43

ง. ทุกข้อ

ไป 44

41

ท่านเป็นครูที่มองทะลุปรุโปร่งถึงความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง การที่นักเรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษย่อมทำให้ได้รับรู้ภาษาโดยปริยาย และเป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นจากการสร้างภาษาด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษานับเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผล โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีช่วงความสนใจในการเรียนที่เป็นวิชาการสั้น แต่ช่วงความสนใจจะนานเป็นพิเศษหากเป็นการเรียนปนเล่น ดังนั้นกิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะของเกม ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน แต่ได้ใช้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ทั้งยังนับเป็นการสร้างเสริมบรรยากาศที่ดีในการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

แล้วข้ออื่นๆ ที่เหลือล่ะ ท่านไม่คิดว่าน่าจะ ‘ใช่’ ด้วยหรือ ลองกลับไปพิจารณาเพิ่มเติม

ทางต้น กลับไป 40

42

ท่านเป็นครูที่มีจิตวิทย์หายอดเยี่ยม เข้าใจความรู้สึกของปวงชนว่าทุกคนต้องการการยอมรับ โดยเฉพาะในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีแนวโน้มที่จะรู้สึกกระวังตัวเป็นพิเศษเพราะกลัวจะพูดผิด หากได้รับประสบการณ์ที่ทำให้รู้สึกอับอาย จะเข็ดขยาดไม่กล้าอีกต่อไป ในทางตรงข้าม ถ้าเกิดความรู้สึกที่ดีๆ แม้ว่าจะกลัวแต่ก็มีกำลังใจ และอยากมีส่วนร่วม ดังนั้น หากนักเรียนพูดผิด เช่น ตอบว่า “I go to the movie yesterday.” ครูอาจตอบโดยพูดว่า “Oh! You went to the movie yesterday.” แทนการพูดว่า “No. Say it again – you went, not go, to the movie yesterday.” การยอมรับคำตอบและพูดประโยคที่ถูกต้องก็ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ว่าตนเองพูดผิดและที่ถูกต้องคืออะไร ในขณะเดียวกันก็ยังคงความรู้สึกที่ดีต่อผลงานที่ทำไปด้วย

แต่ท่านไม่คิดว่าข้ออื่นก็น่าจะ ‘ใช่’ เช่นเดียวกันบ้างหรือ ลองกลับไปพิจารณาดูอีกครั้ง ท่านอาจจะได้วิธีการใหม่ไปใช้ในห้องเรียนเพิ่มเติมอีก

ทางต้น กลับไป 40

43

ท่านเป็นครูที่มีความสามารถและได้ใช้ความสามารถนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนของท่านในฐานะครูภาษาอังกฤษ ขอชมเชยด้วยใจจริง ครูส่วนใหญ่ไม่ได้พยายามที่จะใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเลย จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ล้วนเป็นเรื่องที่ทำให้นักเรียนเสียประโยชน์ทั้งสิ้น การใช้ภาษาแม่ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษ แล้วยังทำให้ครูไม่สามารถพัฒนาทักษะในการสร้างความเข้าใจภาษาอังกฤษกับนักเรียนอีกด้วย

การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนโดยพยายามหาวิธีที่จะเสริมความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินจะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาการใช้ภาษาขึ้น ครูอาจใช้วิธีสอนอื่นๆ เข้าร่วม เช่น การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หรืออาจใช้ภาษาอังกฤษตามด้วยภาษาไทยในระยะแรกๆ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ความหมาย แต่ควรให้เป็นตามธรรมชาติที่สุด ข้อเสียของวิธีหลังคือหากครูใช้บ่อยเกินไป อาจสร้างความคาดหวัง ทำให้นักเรียนไม่ให้ความสนใจในสิ่งที่ได้ยินเป็นภาษาอังกฤษ และรอฟังภาษาไทยที่จะตามมา สิ่งที่คุณอาจทำได้คือใช้ภาษาไทยเฉพาะเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูพูด หรือเตรียมภาษาที่จะพูดให้แน่ใจว่าชัดเจน และเหมาะกับระดับนักเรียน สามารถเข้าใจได้ง่าย หรือใช้วิธีการอื่นร่วมเพื่อให้เด็กเข้าใจความหมายในสิ่งที่พูด

นอกจากตัวท่านเองเป็นผู้ใช้ภาษาแล้ว ท่านไม่คิดว่าควรจะใช้วิธีการอื่นร่วมเสริมแรงอีกทางหรือ ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่น ๆ มีข้อใดอีกที่ท่านคิดว่าจะสามารถนำมาใช้ให้เกิดผลดีอีก

ทางตัน กลับไป 40

44

ท่านเป็นครูที่รอบคอบและมองประเด็นรอบตัว เชื่อได้ว่าท่านต้องเป็นผู้หนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการสอน ลองกลับไปอ่านเหตุผลของแต่ละคำตอบในข้อที่ 41, 42 และ 43 และคิดเปรียบเทียบกับเหตุผลที่ท่านมีไว้ในใจ (ซึ่งคิดว่าท่านคงมีไว้แล้ว) ท่านอาจได้เหตุผลเพิ่มเติมอีกแง่มุมหนึ่งที่แตกต่างจากของท่าน แต่มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

ไป 45

45

ปัจจัยที่นับได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนการพูดอีกอย่างหนึ่ง คือ กิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและรับส่งข่าวสารจริง ๆ อีกทั้งยังก่อให้เกิดผลทางด้านเจตคติซึ่งนับเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทางภาษา

กล่าวอีกนัยหนึ่ง กิจกรรมการพูดที่ดีต้องตอบสนองสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (ที่จำลองมา) เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีเหตุที่ทำให้ต้องสื่อสารอย่างแท้จริง
2. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สัมผัสกับภาษาที่จะสามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ ในกรอบของสิ่งที่เรียน ไม่ใช่เพียงแค่แบบฝึกหัดหรือเกมเล่นสนุก ๆ โดยไม่ได้สาระอะไร
3. เป็นกิจกรรมที่เน้น “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” กล่าวคือนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง ได้มีโอกาสใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก
4. เป็นกิจกรรมในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ผลผสมผสานทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สมจริง และเสริมแรงซึ่งกันและกัน

ลองพิจารณากิจกรรมการพูดจากบทเรียนในหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษา¹⁵

ในหน้า 156-157

ท่านคิดว่า กิจกรรมการพูดใน **6 Game** จากบทเรียนหน้า 156 ตอบสนองลักษณะกิจกรรมการพูดที่ดีที่กล่าวมาแล้วอย่างไร

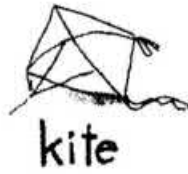
ก. มีครบทั้ง 4 ลักษณะ	ไป 46
ข. ไม่ครบทุกลักษณะ มีเพียงบางลักษณะ	ไป 47

46

นับว่าท่านเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ กิจกรรมนี้ตอบสนองการสื่อสารจริงในแง่ที่ว่าฝ่ายหนึ่งมีข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีและต้องการ ซึ่งเรียกว่า “Information Gap Activity” ทั้งคู่ต้องสื่อสารกันให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในที่นี้คือ การวางสิ่งของตามคำบรรยาย ซึ่งเรียกกิจกรรมนี้ว่า “กิจกรรมบรรยายและจัด (Describe and Arrange)” (ดูหน้า 157) กิจกรรมประเภทที่มีงาน ให้นักเรียนทำเช่นนี้เรียกว่า Task-based Activity

5 Look, listen and repeat.

- (A) ดูภาพสิ่งของข้างล่าง ฟัง ซีดีภาพ และพูดตาม

- (B) ทำแบบฝึกหัดที่ 6 ของ Unit 7 ใน หน้า 31

6 Game

ทำกิจกรรมที่ 2 ของ Unit 7 ใน หน้า 13 แล้วเล่นเกมนี้
จับคู่แล้วเริ่มเล่น

1. คนที่ 1 วาดภาพสิ่งของตามที่ต้องการในห้องนอน
อย่าให้เพื่อนเห็น แล้วรอฟังคำถามจากเพื่อน

2. คนที่ 2 ดูภาพสิ่งของแล้วถาม 'Where is/are the ____?'

คนที่ 1 ดูภาพของตนแล้วตอบ

'It's/They're ____.'

คนที่ 2 วาดภาพสิ่งของตามตำแหน่งที่ได้ยิน

3. เสร็จแล้วเปรียบเทียบภาพของตนกับเพื่อนว่าตรงกันไหม

4. สลับให้คนที่ 1 ถามบ้าง

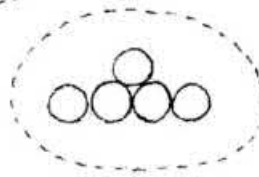
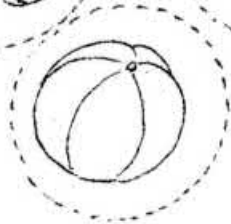
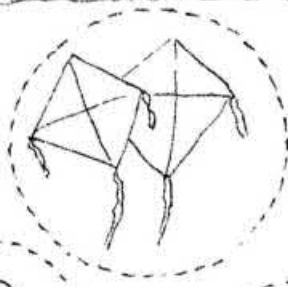
7 Write in your

นำภาพสิ่งของที่ใช้เล่นเกมข้างบนติดตามที่ต่าง ๆ ในภาพห้องนอนอีกครั้ง แล้วนำไป
ติดในแบบฝึกหัดที่ 7 ของ Unit 7 ใน Workbook 2 หน้า 32 พร้อมกับเขียนบรรยายภาพ

กิจกรรมที่ 2

UNIT 7

ตัดภาพห้องนอนและสิ่งของข้างล่างตามรอยประ แล้วนำไปเล่นเกมในข้อ 6 Lesson 3
ของ Unit 7 ใน Student's Book 2 หน้า 40

46 (ต่อ)

ในขณะที่ทำกิจกรรม นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการออกคำสั่งอย่างเป็นธรรมชาติ มีอิสระในการบอกให้เพื่อนจัดเรียงสิ่งของตามความต้องการของตน โดยใช้ภาษาในกรอบที่มีอยู่และได้รับการฝึกฝนมาแล้ว คือ Where is/are_____? It's/They're (on/in/under)_____. จะเห็นว่ากิจกรรมในลักษณะนี้ประกอบด้วยสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การสื่อสารเป็นไปในลักษณะที่สมจริง และขณะเดียวกันนักเรียนได้ใช้ภาษาที่ตนสร้างขึ้นเองภายในขอบเขตของภาษาที่กำหนดให้

หากพิจารณาดูการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จะพบว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกับนักเรียนโดยอิสระ กิจกรรมคู่ (หรืออาจเป็นกลุ่มเล็ก) เช่นนี้นับเป็นหัวใจของการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือด้านภาษาเมื่อได้รับการขอร้อง

ในแง่ของทักษะสัมพันธ์ นักเรียนได้ใช้ทักษะการฟังและพูดและการบังคับกล้ามเนื้อ ในระหว่างการทำกิจกรรมโดยแต่ละทักษะจะเอื้อซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนใช้ทักษะการบังคับกล้ามเนื้อวางสิ่งของเพื่อเป็นข้อมูลในการตอบคำถามของเพื่อน ผู้ที่ถามต้องใช้ทักษะการพูดและการฟังเพื่อวางสิ่งของ เป็นต้น

ลองพิจารณากิจกรรมนี้อีกครั้ง คราวนี้สำรวจดูซิว่า

1. มีกิจกรรมเตรียมตัวนักเรียนก่อนทำกิจกรรมในลักษณะที่เรียกว่า 'กิจกรรมก่อนการพูด' (pre-speaking activity) หรือไม่
 2. กิจกรรมกำหนดเป้าหมาย (goal) ของการทำแก่นักเรียนอย่างชัดเจนหรือไม่
ถ้าท่านคิดว่า
ก. มีทั้ง ข้อ 1 และ 2	ไป 48
ข. มีเพียงข้อเดียว	ไป 49

47

ท่านอาจยังพิจารณาไม่ถึงถ้วน จึงทำให้มองบางจุดผ่านไป ลองกลับไปอ่านกิจกรรมอีกครั้ง หากยังไม่พบก็ย้อนกลับไปดูคำตอบในช่องที่ 46

ทางต้น กลับไป 45

อ่านคำเฉลยข้างล่างเปรียบเทียบกับคำตอบของท่าน รายละเอียดอาจแตกต่างออกไปบ้าง ซึ่งท่านมีสิทธิ์เต็มที่กับการตัดสินใจ ที่สำคัญคือท่านต้องมีเหตุผลว่าทำไมจึงคิดเช่นนั้น พิจารณาเหตุผลของท่านที่ให้กับตัวเองว่าสมเหตุสมผลหรือไม่ เพียงใด

กิจกรรมก่อนการพูด (pre-speaking activity) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อกระตุ้นสร้างแรงจูงใจ สร้างจุดประสงค์ สร้างบริบท หรือเตรียมรูปแบบภาษาแล้วแต่กรณีก่อนที่นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมหลัก พูดอีกนัยหนึ่งคือเป็นการอุ่นเครื่อง (warm-up) คล้ายกับกิจกรรมก่อนการฟังที่ท่านได้ผ่านมาแล้วในช่วงต้นของเขาวงกตนี้

ในบทเรียนที่ท่านกำลังพิจารณามีกิจกรรมก่อนการพูดในรูปของการเตรียมคำศัพท์ (ดู 5 Look, listen and repeat ในหน้า 156) และการทำกิจกรรมตัดภาพห้องนอน และสิ่งของที่จะต้องใช้ในการเล่นเกม (หน้า 157) ซึ่งจะเป็นการสร้างบริบทให้นักเรียนทราบว่าจะต้องทำอะไรคือการเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับภาพห้องนอน และสิ่งของต่างๆ ที่ตัดไว้จากการที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติก็เป็นการสร้างแรงจูงใจและจุดประสงค์ของกิจกรรมการพูดที่จะต้องทำต่อไปโดยปริยาย

ในส่วนของเป้าหมาย (goal) ของกิจกรรม ครูส่วนใหญ่มักมองข้ามไป เพราะมุ่งสนใจเรื่องที่จะให้นักเรียนได้ฝึกภาษา ครูมักเข้าใจว่านั่นคือเป้าหมาย แท้ที่จริงแล้วหาใช่ไม่ การให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป็นจุดประสงค์ (purpose) ของครู แต่เป้าหมาย (goal) เป็นของนักเรียน การกำหนดเป้าหมายให้นักเรียนได้ทราบว่า การใช้ภาษา หรือการทำกิจกรรมนี้ ทำเพื่ออะไร ย่อมช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างมีความหมายกว่าเพื่อฝึกฝนภาษา (ที่ครูต้องการ แต่นักเรียนอาจไม่ต้องการ) เป้าหมายที่กำหนดย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจกรรมและระดับนักเรียน เด็กโตๆ อาจอยู่ในรูปของงานเขียนหรือการเล่นบทบาทสมมุติ ที่นักเรียนสามารถใช้ข้อมูลจากกิจกรรมการพูด ส่วนเด็กเล็กลงมาที่อาจยังไม่ล้นหลามในการเขียนมากนัก ครูก็สามารถสร้างเป้าหมายในการทำกิจกรรมให้มีความหมายมากขึ้น โดยการสร้างเป็นโจทย์ปัญหา ที่นักเรียนต้องใช้ข้อมูลจากการทำกิจกรรมมาหาคำตอบ โดยส่วนใหญ่กิจกรรมสำหรับเด็กเล็กมักอยู่ในรูปของเกม การกำหนดกติกาของผู้ชนะ ก็ถือว่าเป็นการกำหนดเป้าหมายของกิจกรรม เพราะนั่นคือสิ่งที่เป้าหมายของการเล่นเกมครั้งนี้

ในบทเรียนที่ท่านพิจารณา เป้าหมายของกิจกรรมคือ การที่นักเรียนสามารถวางสิ่งของได้เหมือนกับของเพื่อน แสดงถึงความสามารถในการฟังข้อมูลได้เข้าใจและถ่ายโอน

48 (ต่อ)

ออกมาในการจัดวางสิ่งของได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดความภูมิใจ รู้สึกว่าตนเองประสบผลสำเร็จ

เราจะได้ศึกษาลักษณะของกิจกรรมก่อนการพูดและการสร้างเป้าหมาย (goal) เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

ไป 50

49

ท่านลองกลับไปพิจารณาดูบทเรียนอีกครั้ง ก่อนนักเรียนลงมือทำกิจกรรม (เล่นเกม) นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง กิจกรรมบรรยายและจัด (หน้า 157) ที่นักเรียนต้องทำเพื่อเอามาเป็นส่วนของการเล่น ช่วยอะไรบ้างหรือท่านคิดว่าเป็นแค่ช่วยครูทำอุปกรณ์การเรียนการสอน

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง หรือเป็นเพียงแค่กิจกรรมถาม-ตอบธรรมดาเหมือนอย่างที่ท่านอาจให้นักเรียนในห้องทำเป็นประจำ สิ่งที่นักเรียนทำหลังการถาม-ตอบ ได้ให้อะไรกับนักเรียนบ้าง

ลองใช้คำถามนำข้างต้นกลับไปพิจารณากิจกรรมในบทเรียนอีกครั้ง ท่านพอมองเห็นแล้วใช่ไหมว่าอะไรคืออะไร หากยังไม่แน่ใจหรือต้องการตรวจคำตอบ ย้อนกลับไปอ่านช่องที่ 48 แต่ถ้าคิดว่าเข้าใจแล้วไปช่องที่ 50 ได้เลย

ไป 50

50

กิจกรรมการพูด (speaking activity) ที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร คือกิจกรรมที่มีการผสมผสานระหว่างการติดต่อสื่อสารจริงกับการฝึกฝนเนื้อหาภาษาที่ได้กำหนดไว้ กิจกรรมในลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาทั้งทางตรงคือ ใช้ภาษาได้ถูกต้องและทางอ้อมคือใช้ภาษาโดยไม่รู้ตัว

ลักษณะกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นอาจมีข้อจำกัดของการใช้ โดยเฉพาะในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างเช่นประเทศไทยของเรา เพราะโอกาสที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษานอกห้องเรียนแทบไม่มีเลย ส่วนเวลาในห้องเรียนก็มีน้อยมาก และมีบทเรียนที่ต้องสอนมากมาย ครูส่วนใหญ่จึงมักคิดกิจกรรมที่ควบคุมการฝึกพูดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง โดยอาจทั้งบริบทของการสื่อสารหรือให้

50 (ต่อ)

ความสำคัญรองลงมา นับเป็นการยากสำหรับครูที่จะต้องรักษาความสมดุลย์ของการใช้ภาษาและการสื่อสาร

ลองเปรียบเทียบกิจกรรมการพูดที่ท่านเพิ่งพิจารณาผ่านมาจากช่องที่ 45 (กิจกรรมบรรยายและจัด - Describe and Arrange ที่หน้า 157) และกิจกรรมการพูดจากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษา¹⁶ ในหน้า 162-163 (กิจกรรมบอกความแตกต่าง - Spot the Differences) ซึ่งเป็นกิจกรรมในลักษณะเดียวกันว่าอะไรคือความแตกต่างของภาษาที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมทั้งสองในแง่ 1. การใช้ภาษา 2. การสื่อสาร เขียนคำตอบลงในกระดาษตามแบบที่ให้เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ ได้ให้ตัวอย่างในช่องแรก

กิจกรรม	การใช้ภาษา	การสื่อสาร
กิจกรรมบรรยายและจัด (Describe and Arrange)	นักเรียนถาม-ตอบ โดยใช้รูปประโยค Where is/are__? It's/They're__.	
กิจกรรมบอกความแตกต่าง (Spot the Differences)		

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 51

ไป 51

51

ลองเปรียบเทียบคำตอบของท่านกับคำตอบที่ให้ไว้ข้างล่าง ว่าตรงกันไหม?

กิจกรรม	การใช้ภาษา	การสื่อสาร
กิจกรรมบรรยายและจัด (Describe and Arrange)	นักเรียนถาม-ตอบโดยใช้รูปประโยค Where is/are__? It's _____ They're _____ (on/in/under)	นักเรียนบรรยายตำแหน่งที่ตั้งของสิ่งต่างๆ ที่ตนเองได้จัดวางไว้เอง ให้เพื่อนจัดวางสิ่งของตามที่ได้ยิน

แบบฝึกหัดที่ 7 A

UNIT 10

- ① ดูภาพที่มีหมายเลขกำกับ (1-8) แล้วบอกเพื่อนว่า มีอะไรอยู่ที่ไหน โดยเริ่มประโยคว่า 'There is' หรือ 'There are' ข้อที่มีดอกจัน (*) A เป็นคนเริ่มพูดก่อน อย่าดูภาพของเพื่อน
- ② ฟังกันและกันให้ดี ในแต่ละข้อภาพของเราเหมือนหรือต่างกัน ถ้าเหมือน (Same) เขียน S ถ้าไม่เหมือน (Different) ให้เขียน D ลงในตารางทางขวา
- ③ พูดเสร็จทุกข้อแล้ว นำภาพมาเทียบกัน ดูว่าพูดได้ถูกต้องหรือเปล่า

Same (S)
or
Different (D)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____

4. เขียนประโยคเกี่ยวกับสิ่งของที่มีอยู่ในภาพนี้ดังตัวอย่างข้อ 1

1. There are books on the shelf.

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

แบบฝึกหัดที่ 7 B

UNIT 10

- ① ดูภาพ บอกเพื่อนว่าข้อใด (1-8) มีอะไรอยู่ที่ไหน โดยเริ่มประโยคว่า 'There is' หรือ 'There are' ข้อที่มีดอกจัน (*) B เป็นคนเริ่มพูดก่อน อย่าดูภาพของเพื่อน
- ② ฟังกันและกันให้ดี ในแต่ละข้อภาพของเราเหมือนหรือต่างกัน ถ้าเหมือน (Same) เขียน S ถ้าไม่เหมือน (Different) ให้เขียน D ลงในตารางทางขวา
- ③ พูดเสร็จทุกข้อแล้ว นำภาพมาเทียบกัน ดูว่าพูดได้ถูกต้องหรือเปล่า

Same (S) or Different (D)	
1.	_____
2.	_____
3.	_____
4.	_____
5.	_____
6.	_____
7.	_____
8.	_____

4. เขียนประโยคเกี่ยวกับสิ่งของที่มีอยู่ในภาพนี้ดังตัวอย่างข้อ 1

1. There are dolls on the shelf.

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

51 (ต่อ)

กิจกรรม	การใช้ภาษา	การสื่อสาร
กิจกรรมบอกความแตกต่าง (Spot the Differences)	นักเรียนใช้รูปประโยค There is/are (สิ่งของ) (on/in/under)___.	นักเรียนพูดประโยค บอก ตำแหน่งที่ตั้งของสิ่งของตาม ภาพที่เห็นให้เพื่อนและฟัง ประโยคของเพื่อนเพื่อตัดสินใจ ว่าเหมือนหรือต่างกัน

จากตารางเปรียบเทียบข้างบน จะเห็นว่าในส่วนของการใช้ภาษา ทั้งสองกิจกรรม กำหนดขอบเขตของการใช้ภาษา ซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่ม ส่วนในด้านการสื่อสาร สิ่งที่เหมือนกัน คือ ทั้งสองกิจกรรม ต่างกำหนดให้นักเรียนต้องสื่อสารกัน โดยคิดประโยคด้วยตนเองตามภาพที่ปรากฏ ซึ่งนับเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองพูดภาษาที่เรียนออกมา แต่สิ่งที่แตกต่าง คือ ในกิจกรรมบรรยายและจัด นักเรียนพูดบรรยายในสิ่งที่นักเรียนจัดวางด้วยตนเองตามความคิดของตนและต้องการให้เพื่อนทำตาม (ซึ่งอาจออกมาแปลกๆ เช่น The marbles are on the wall.) และเพื่อนที่จัดวางสิ่งของก็จัดวางตามข้อมูลที่ได้ยิน ซึ่งเป็นการฝึกฟังในบริบทที่เป็นการสื่อสารจริง ในขณะที่ในกิจกรรมบอกความแตกต่าง แม้ว่าการผลิตกันพูดเพื่อตรวจสอบความแตกต่างของภาพอาจเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง แต่ไม่เกิดขึ้นบ่อยและการที่นักเรียนต้องพูดประโยคตามภาพที่เห็นเปรียบเสมือนทำตามคำสั่ง เพื่อฝึกพูดเพราะอาจไม่ใช่สิ่งที่อยากพูดก็ได้ ส่วนนี้อาจบันทึกความต้องการ (need) ในการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารลดคุณภาพความเหมือนจริงลงบ้าง

แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมทั้งสองเป็นกิจกรรมพูดที่ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ใช้ภาษาในสภาพที่จำลองจากสถานการณ์จริง และที่สำคัญคือนักเรียนได้ใช้ภาษาเหมือน กำลังเล่นเกมมากกว่าการเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการจัดการเรียน การสอนในระดับประถมศึกษาที่เป้าหมายด้านเจตคติปลูกฝังให้นักเรียนรู้สึกรัก ชอบ เรียน อย่างสนุกสนาน ควรมาก่อนเป้าหมายด้านความรู้ด้านเนื้อหาภาษาซึ่งควรจะเป็นเป้าหมาย สำคัญสำหรับนักเรียนในชั้นโต

ไป 52

ณ จุดนี้ท่านคงตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการพูดที่ต้องมีการอุ่นเครื่อง เพื่อเตรียมนักเรียนทั้งในด้านภาษาและหัวข้อ สถานการณ์ที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติใน กิจกรรมหลัก ซึ่งจะอยู่ในรูปที่เรียกว่า 'กิจกรรมก่อนการพูด' ท่านคงตระหนักว่ากิจกรรม การพูดที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นตัวของตัวเองมากที่สุด คือได้ใช้ศักยภาพ ของตนเองเพื่อผลิตภาษาในกรอบที่ครูกำหนดไว้ แต่ในสถานการณ์ที่สมจริงเพื่อให้นักเรียน รู้สึกว่า กำลังใช้ภาษาจริงๆ (ในสถานการณ์จำลอง ซึ่งระดับประถมศึกษาพบว่าสถานการณ์ จำลอง การเล่นเกม น่าจะได้ผลที่สุด) ท่านคงตระหนักว่า กิจกรรมการพูดที่ดีต้องมีการ กำหนดเป้าหมายของกิจกรรมให้นักเรียนอย่างชัดเจนเพื่อให้รู้ว่าพูดเพื่ออะไร เพื่อให้การกระทำ มีความหมายยิ่งขึ้น ซึ่งอาจเป็นเป้าหมายเล็กๆ เช่น การแพ้-ชนะในการเล่นเกม หรือ เป้าหมายที่ใหญ่กว่า เช่น เพื่อนำเอาภาษาที่ฝึกไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติต่อไป หรือ เพื่อใช้ในการแก้โจทย์ปัญหา เป็นต้น

ในหน้า 166-175 ต่อไปนี้เป็นกิจกรรมการพูดชนิดต่าง ๆ จากหนังสือเรียนสำหรับ ชั้นประถมศึกษา¹⁷ พิจารณาและจับคู่กิจกรรมพูด 1-12 กับชนิดของกิจกรรม a-1 ที่ให้มา ลองลงกระดาษตามใบงานที่ให้และเขียนคำตอบไว้

ชนิดกิจกรรม

- กิจกรรมสำรวจ (Survey)
- กิจกรรมค้นหาทำทาง (Miming)
- กิจกรรมจับคู่ (Matching)
- กิจกรรมอะไรเอ่ย (Guessing)
- กิจกรรมปริศนาภาพตัวต่อ (Jigsaw)
- กิจกรรมปิดภาพบางส่วน (Revealing)
- กิจกรรมหาความแตกต่าง (Find the Differences)
- กิจกรรมถาม-ตอบ (Ask and answer)
- กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap)
- กิจกรรมบรรยายและจัด (Describe and Arrange)
- กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play)
- กิจกรรมทดสอบความจำ (Memory)

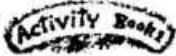
ใบงาน

ตัวอย่าง

บทเรียน	ชนิดกิจกรรม
1	e. กิจกรรมปริศนาภาพตัวต่อ
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	

ได้คำตอบครบทุกข้อแล้ว ไป 53

5 Game

ทำกิจกรรมที่ 1 ของ Unit 3 ใน หน้า 6 แล้วเล่นเกมนี้

ในกลุ่ม 4 คน

- 1 วางภาพสัตว์ครึ่งตัวกลางโต๊ะ อีกครึ่งตัวเก็บไว้ ซึ่ภาพและถามเพื่อนทางขวา "What's that?" เพื่อนตอบ "It's a/an สัตว์."

- 2 ถ้าตอบถูกเจ้าของภาพต่อภาพให้สมบูรณ์และให้เพื่อนไป เพื่อนทายภาพของตนต่อ ถ้าตอบผิดเจ้าของภาพตอบ 'No' และถามคนถัดไป ถ้าไม่มีใครตอบถูก เจ้าของภาพเฉลยและเก็บภาพไว้

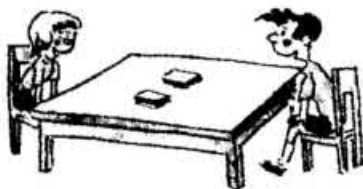
ใครได้ภาพมากที่สุดชนะ

3 Game in pairs.

ทำกิจกรรมที่ 4 Unit 17 หน้า 36 ใน
อ่านกติกาข้างล่างก่อนเล่น

- ① จับคู่และนำบัตรภาพและบัตรคำ
(ทั้งหมด 24 ใบ) มารวมกัน วางบัตร
ภาพและบัตรคำคละกันบนโต๊ะ

- ③ นำภาพสีหน้าแสดงความรู้สึกมาติดใน
กระดาษแล้วเขียนประโยคบรรยาย
เหมือนที่นักเรียนพูดในขณะที่เล่นเกม
ดูตัวอย่าง แล้วส่งให้คุณครูตรวจ

They're afraid.

- ② * ผู้เล่นคนที่หนึ่งเปิดบัตรภาพและ
บัตรคำอย่างละใบ
• ถ้าเปิดได้บัตรภาพสีหน้าแสดง
ความรู้สึกตรงกับบัตรคำที่เปิดให้พูด

She/He's/They're (sad, afraid) .

เก็บบัตรภาพและบัตรคำไว้
แล้วเล่นต่อ

- ถ้าเปิดได้บัตรภาพสีหน้าที่แสดง
ความรู้สึกไม่ตรงกับบัตรคำที่เปิดให้
วางคว่ำที่เดิม แล้วให้เพื่อนเล่นต่อ

- * ผลัดกันเล่นจนบัตรหมด ใครได้คู่
บัตรภาพและบัตรคำมากที่สุด ชนะ

6 Game

ทำกิจกรรมที่ 2 ของ Unit 7 ใน **Activity Book** หน้า 13 แล้วเล่นเกมนี้ จับคู่แล้วเริ่มเล่น

1. คนที่ 1 วาดภาพสิ่งของตามที่ต่างๆ ใน
ห้องนอน อย่าให้เพื่อนเห็น แล้วรอฟัง
คำถามจากเพื่อน

2. คนที่ 2 ชูภาพสิ่งของแล้วถาม
'Where is/are the ____?'

คนที่ 1 ดูภาพของตนแล้วตอบ

'It's/They're ____.'

คนที่ 2 วาดภาพสิ่งของตาม
ตำแหน่งที่ได้ยิน

3. เสร็จแล้วเปรียบเทียบภาพของตนกับเพื่อนว่าตรงกันไหม

4. สลับให้คนที่ 1 ถามบ้าง

3 Game in pairs

- (A) ให้นักเรียนตัดภาพ Nemo 6 ภาพ จากกิจกรรมที่ 1 ของ Unit 10 ใน **Activity Book** หน้า 1
และจับคู่กันเล่นเกมเหมือนข้อ 2 สลับกันเป็นคนถามตอบ ถ้าตอบถูกจะได้ภาพละ 1 คะแนน
คนที่ได้คะแนนมากกว่าชนะ

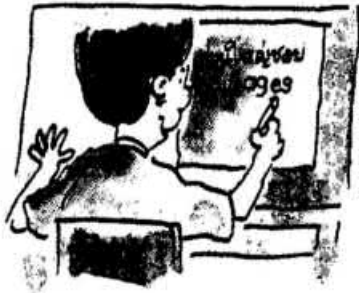

- (B) เขียนใต้ภาพแต่ละภาพว่า Nemo กำลังทำอะไรเมื่อเลิกเล่นเกมแล้ว เช่น ในภาพ
1C : He is washing the dishes.

บทเรียนที่ 5

© ให้นักเรียนเล่นทายใจเพื่อนทั้งห้องบ้างว่าชอบหรือไม่ชอบอะไร

- เขียนเดาว่าเพื่อนส่วนใหญ่ในห้องชอบอะไรในเศษกระดาษ เลือกเพียง 1 อย่างจาก 15 อย่างที่เรียนมา

- ทุกคนลุกขึ้นเดินถามเพื่อน 'Do you like + สิ่งที่คุณทาย?' (แต่ละคนอาจเลือกไม่เหมือนกัน) ชิด 1 ชิดในกระดาษ ทุกครั้งที่ได้คำตอบ Yes หรือ No

- นักเรียนทายใจเพื่อนส่วนใหญ่ถูกหรือเปล่า บอกคุณครู

บทเรียนที่ 6

3 Game.

ดูภาพสัตว์ใน A และ B ข้างบนอีกครั้ง ผลัดกันถาม-ตอบ ภาพแต่ละภาพคนถามสามารถเปิดหนังสือ คนตอบต้องปิดหนังสือ ใครตอบถูกมากที่สุด ชนะ

แบบฝึกหัดที่ 7 A

UNIT 10

1. ดูภาพที่มีหมายเลขกำกับ (1-8) แล้วบอกเพื่อนว่า มีอะไรอยู่ที่ไหน โดยเริ่มประโยคว่า 'There is' หรือ 'There are' ข้อที่มีดอกจัน (*) A เป็นคนเริ่มพูดก่อน อย่าดูภาพของเพื่อน
2. ฟังกันและกันให้ดี ในแต่ละข้อภาพของเราเหมือนหรือต่างกัน ถ้าเหมือน (Same) เขียน S ถ้าไม่เหมือน (Different) ให้เขียน D ลงในตารางทางขวา
3. พูดเสร็จทุกข้อแล้ว นำภาพมาเทียบกัน ดูว่าพูดไว้ถูกต้องหรือเปล่า

Same (S) or Different (D)	
1.	_____
2.	_____
3.	_____
4.	_____
5.	_____
6.	_____
7.	_____
8.	_____

4. เขียนประโยคเกี่ยวกับสิ่งของที่มีอยู่ในภาพนี้ดังตัวอย่างข้อ 1

1. There are books on the shelf.

แบบฝึกหัดที่ 7 B

UNIT 10

1. ดูภาพบอกเพื่อนว่าข้อใด (1-8) มีอะไรอยู่ที่ไหน โดยเริ่มประโยคว่า 'There is' หรือ 'There are' ข้อที่มีดอกจัน (*) B เป็นคนเริ่มพูดก่อน อย่าดูภาพของเพื่อน
2. ฟังกันและกันให้ดี ในแต่ละข้อภาพของเราเหมือนหรือต่างกัน ถ้าเหมือน (Same) เขียน S ถ้าไม่เหมือน (Different) ให้เขียน D ลงในตารางทางขวา
3. พูดเสร็จทุกข้อแล้ว นำภาพมาเทียบกัน ดูว่าพูดไว้ถูกต้องหรือเปล่า

Same (S) or Different (D)	
1.	_____
2.	_____
3.	_____
4.	_____
5.	_____
6.	_____
7.	_____
8.	_____

4. เขียนประโยคเกี่ยวกับสิ่งของที่มีอยู่ในภาพนี้ดังตัวอย่างข้อ 1

1. There are dolls on the shelf.

Speaking

- Ⓒ สมมุติว่านักเรียนไปงานเลี้ยงในภาพ
ดูซิใครชื่ออะไรบ้าง ออกเสียงตามคุณครู
- Ⓓ จับคู่ หันหน้าเข้าหากัน ให้นักเรียน
ทางซ้ายเป็น A ทางขวาเป็น B
- A B

นักเรียน A ให้เปิดไปทำแบบฝึกหัด 2 A
ใน **Workbook** หน้า 2

นักเรียน B ให้เปิดไปทำแบบฝึกหัด 2 B
ใน **Workbook** หน้า 4 แต่ละคนจะมีข้อมูล
บางส่วนของคนในภาพนี้ที่อีกคนหนึ่ง
ไม่มี เติมข้อมูลในส่วนที่ตนไม่มีโดยถาม
เพื่อน เช่น

A : Where does Sandra live?

B : (ดูตารางของตนและพูด)

She lives in Chiang Mai.

A : (เขียน Chiang Mai ในช่อง

LIVE IN ของ Sandra)

B : What does Sandra do?

A : (ดูตารางของตนและพูด)

She is a teacher.

B : (เขียน teacher ในช่อง WORK)

B : What does Sandra do in her
free time?

A : (ดูตารางของตนและพูด)

She writes letters.

B : (เขียน writes letters ในช่อง
FREE TIME)

ฟังเทปบทสนทนาที่ประกอบการฝึกพูด
ก่อนทำแบบฝึกหัด

MAKING FRIENDS

① ให้ใครเป็นโฆษกงานโรงเรียนดี?

② ให้ใครเป็นนักร้องในงานโรงเรียนดี? เพราะอะไร?

Ⓘ สมมุตินักเรียนกับเพื่อน (A กับ B) มีหน้าที่จัดงาน
รื่นเริงที่เชียงใหม่เพื่อหาทุนให้โรงเรียนที่นั่น นักเรียนจะเชิญ
ใครในภาพตามคำถามข้อ ① และ ② ข้างต้นดี อ่านข้อมูล
ที่ได้ร่วมกันจากข้อ ⑨ แล้วบอกคุณครู เลือกคนที่มางานที่
เชียงใหม่ได้สะดวกด้วยนะ

Ⓙ ดูตารางข้อมูลที่สมบูรณ์ของนักเรียนใน **Workbook** และ
เขียนใน PART 2

บทเรียนที่ 8 (ต่อ)

PART 1

			
NAME	LIVE IN	WORK	FREE TIME
SANDRA		teacher	writes letters
JOHN	Los Angeles		
MARY		secretary	
NIWAT	Lampang		
MALEE		singer	sings
SANYA	Chiang Mai		reads

PART 2

ให้นักเรียนเลือกเขียนบรรยายเกี่ยวกับใครก็ได้ 2 คน จากตารางข้างต้นนี้ ดูตัวอย่างการเขียนบรรยาย Sandra วาดหน้าคนๆ นั้นข้างหน้าประโยคด้วย

Sandra lives in Chiang Mai. She is a teacher.

She writes letters in her free time.

PART 1

			
NAME	LIVE IN	WORK	FREE TIME
SANDRA	Chiang Mai		
JOHN		writer	travels
MARY	Chiang Mai		sings
NIWAT		doctor	dances
MALEE	Bangkok		
SANYA		movie star	

PART 2

ให้นักเรียนเลือกเขียนบรรยายเกี่ยวกับใครก็ได้ 2 คน จากตารางข้างต้นนี้ ดูตัวอย่างการเขียนบรรยาย Sandra วาดหน้าคนๆ นั้นข้างหน้าประโยคด้วย

Sandra lives in Chiang Mai. She is a teacher.

She writes letters in her free time.

แบบฝึกหัดที่ 4

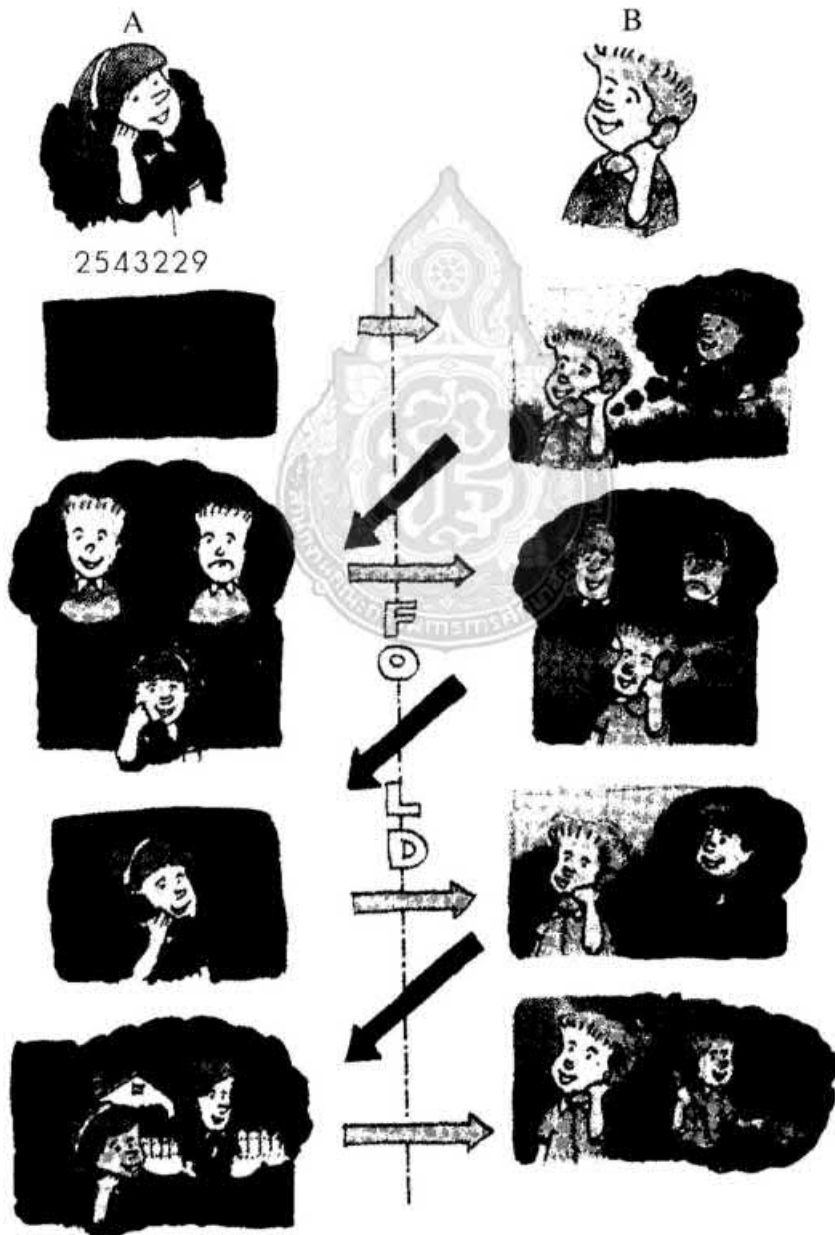
UNIT 26

Ⓐ จับคู่เพื่อนที่นั่งใกล้กัน ตกลงกันว่าใครจะเป็น Susan (A) หรือ Andy (B)

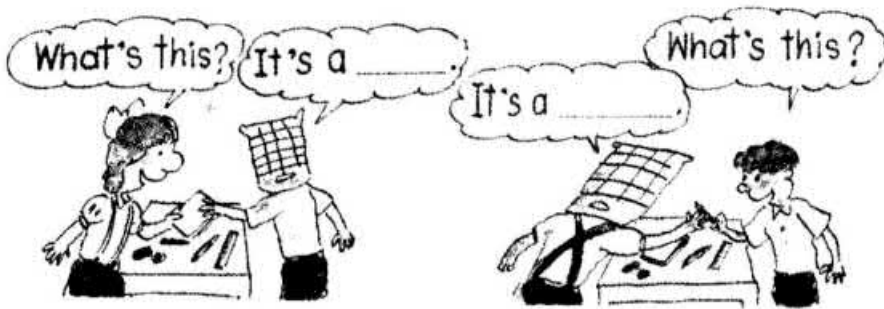
Ⓑ พับกระดาษตามรอยประ ดูเฉพาะส่วน A หรือ B ที่เลือกไว้ในข้อ A

Ⓒ เริ่มบทสนทนาทางโทรศัพท์ตามภาพที่ให้ เหมือนกิจกรรมที่เพิ่งทำมาใน

Unit 26 หน้า 68 โดยใช้สำนวน/ประโยคที่เรียนมา

2 จับคู่กัน ผลิตกันคลุมศีรษะ คำของและถาม-ตอบ

คนที่ตอบถูก ได้คะแนนมากที่สุด ชนะ

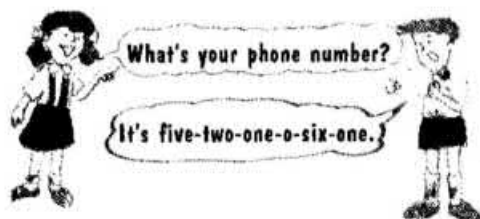
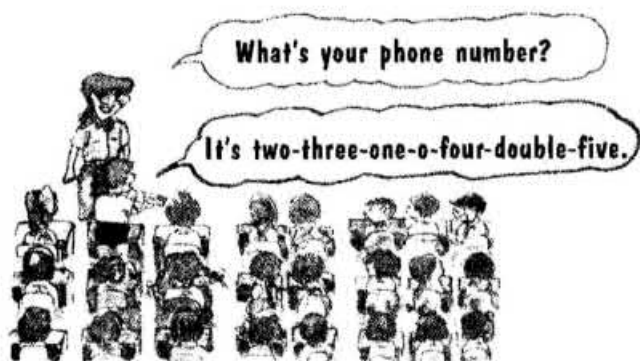
2 Game

แบ่งนักเรียน 5-6 ทีม แต่ละทีมคิดท่าทางเพื่อให้เพื่อนทีมอื่นตะโกนเตือนว่า "Be careful!" Don't _____ your _____. ผลิตกันส่งตัวแทนมาทำท่าทางหน้าชั้น ทีมที่เตือนได้ถูกต้องและเร็วที่สุดชนะ (การเตือนพูดได้หลายแบบ)

TALKING ON THE PHONE

SPEAKING

A มาเล่นเกมถามหมายเลขโทรศัพท์กันดีกว่า

- คุณครูจะแจกกระดาษ 2 ชิ้นให้นักเรียนเขียนหมายเลขโทรศัพท์ลงในกระดาษโดยไม่ให้ซ้ำกัน (สมมุติเอง หรือใช้หมายเลขของนักเรียนเองก็ได้ ถ้ามี) แล้วจดหมายเลขโทรศัพท์ทั้งสองหมายเลขไว้ในกระดาษแผ่นอื่นหรือสมุดของนักเรียน

- คุณครูจะสุ่มถามหมายเลขโทรศัพท์ของนักเรียน

ครู : What's your phone number?

ตอบตามหมายเลขที่เขียนไว้หมายเลขใดก็ได้

นักเรียน : It's.....

- รวบรวมแผ่นกระดาษที่มีหมายเลขโทรศัพท์ คนละ 2 แผ่นให้คุณครู เก็บแผ่นที่จัดไว้กับตัวเอง

คุณครูจะคละหมายเลขโทรศัพท์และแจกคืนนักเรียนคนละ 2 หมายเลข ทุกคนจะต้องได้หมายเลขที่ไม่ซ้ำของตัวเองเขียน

- ลูกขึ้นเดินถามเพื่อน ๆ โดยใช้คำถาม What's you phone number?

คนตอบดูหมายเลขที่อยู่ในมือว่า

It's.....

- ฟังคำตอบจากเพื่อน ตรวจสอบกับหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเองที่จัดไว้ ผู้ที่สามารถพบหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเองทั้งสองเบอร์เป็นคนแรกเป็นผู้ชนะ

ON YOUR OWN

มาจัดทำสมุดโทรศัพท์จดหมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อน ๆ กันดีกว่า พลิกไปทำกิจกรรมที่ 2 ของ Unit 26 ใน

365 วัน 365 เรื่อง หน้า 41

ตรวจคำตอบของท่านกับคำเฉลยข้างล่าง

บทเรียน	ชนิดกิจกรรม	บทเรียน	ชนิดกิจกรรม
1	e. กิจกรรมปริศนาภาพตัวต่อ	7	g. กิจกรรมหาความแตกต่าง
2	c. กิจกรรมจับคู่	8	i. กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล
3	j. กิจกรรมบรรยายและจัด	9	k. กิจกรรมบทบาทสมมติ
4	f. กิจกรรมปิดภาพบางส่วน	10	d. กิจกรรมอะไรเอ่ย
5	a. กิจกรรมสำรวจ	11	b. กิจกรรมคิดหาทำทาง
6	l. กิจกรรมทดสอบความจำ	12	h. กิจกรรมถาม-ตอบ

ท่านจะพบว่าทุกกิจกรรมข้างต้นยึดหลักการการสร้างให้เกิดช่องว่างของข้อมูล (information gap) ระหว่างคู่สนทนา เพื่อให้การสนทนามีความหมาย ซึ่งจะส่งผลถึงการนำไปใช้ว่าจะต้องให้สมจริงด้วย และเราจะได้ศึกษารายละเอียดในโอกาสต่อไป

ถ้าหากท่านรู้สึกเบื่อกิจกรรมเดิมๆที่จำเจ ลองศึกษาวิธีการของกิจกรรมเหล่านี้และสร้างกิจกรรมใหม่ให้เหมาะกับหัวข้อภาษาที่ท่านสอน จดบันทึกไว้ด้วยว่าได้ผลอย่างไรเพื่อการปรับปรุงในคราวต่อไป

ท่านคงจะยังจำได้ว่ากิจกรรมที่ดีต้องมีกิจกรรมก่อนการพูด และมีเป้าหมาย หากท่านสนใจว่ากิจกรรมเหล่านี้มีการจัดกิจกรรมก่อนการพูดอย่างไร ท่านอาจหาจากฉบับเต็มของสื่อการสอน ชุด On the Springboard ตามที่ระบุไว้ สำหรับเป้าหมายของกิจกรรม ส่วนใหญ่จะเป็นการหาผู้ชนะจากการเล่นเกมนี เนื่องจากเป็นชั้นเด็กระดับประถมศึกษา ลองพิจารณาดูแต่ละกิจกรรมและหาดูซิว่ามีเป้าหมายอย่างอื่นเพิ่มเติมอีกไหม ถ้ายังงงๆ ว่าเป้าหมายกิจกรรมคืออะไร ลองพลิกกลับไปอ่านช่องที่ 48 อีกครั้ง

ไป 54

เรามีการจัดกิจกรรมก่อนการพูดเพื่อเตรียมตัวนักเรียนทั้งภาษาและสถานการณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม มีกิจกรรมการพูดที่ผสมผสาน ระหว่างการฝึกฝนเนื้อหาภาษากับการสื่อสารจริง และเพื่อให้การฝึกฝนการใช้ภาษาเกิดประโยชน์สูงสุด เราจะต้องหาทางช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนมากขึ้นเพื่อให้เกิดความคล่อง (fluency) วิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องจากการฝึกเดิมในทักษะใหม่เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความเชื่อมโยงของภาษา กิจกรรมในลักษณะนี้เรียกว่ากิจกรรมหลังการพูด (post-speaking activity) ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ เพียงแค่การเขียนเสริมเพื่อฝึกคำศัพท์หรือรูปประโยคที่ได้ทำกิจกรรมมาแล้ว หรือจัดการแสดงบทบาทสมมุติจากบทสนทนาที่ฝึกมาเป็นต้น หรืออาจทำเป็นโครงการเล็กๆ ก็ได้

ลองพลิกกลับไปศึกษากิจกรรมการพูดชนิดต่างๆ ในช่องที่ 52 ท่านจะเห็นความหลากหลายของกิจกรรมตั้งแต่การทำแบบฝึกหัด จนถึงการทำสมุดโทรศัพท์ และความหลากหลายของทักษะ ทั้งการฟัง อ่าน และเขียน จดรายการกิจกรรมหลังการพูดของแต่ละกิจกรรมและลองศึกษาความเชื่อมโยงกับกิจกรรมหลัก และนำแนวทางไปใช้สร้างกิจกรรมหลังการพูดของท่านต่อไป

ไป 55

มีคำกล่าวว่าบทเรียน แม้จะดีอย่างไร แต่ถ้าครูนำไปใช้อย่างไม่มีเทคนิคอาจจบด้วยความล้มเหลว เช่นเดียวกัน กิจกรรมการพูดที่ท่านเตรียมมาอย่างดี อาจไม่ประสบผลสำเร็จ หากท่านไม่เตรียมวางแผนการใช้ในห้องเรียน

หลังการทบทวนรูปแบบประโยค ศัพท์ที่นักเรียนจะต้องใช้แล้ว ขั้นตอนแรกของการจัดกิจกรรมคือ การบอกให้นักเรียนรู้ว่าจะต้องทำกิจกรรมอย่างไร ที่ผ่านมามันใช้วิธีใด

ก. อธิบายวิธีการให้นักเรียนทราบ ถ้าเป็นกิจกรรมซับซ้อนจะใช้การวาดภาพประกอบ

ไป 56

ข. สาธิตให้นักเรียนดู โดยแสดงให้เห็นหน้าชั้นเป็นขั้นตอน

ไป 57

ค. แจกใบงานซึ่งมีคำอธิบายพร้อมให้นักเรียนอ่าน และตรวจสอบความเข้าใจอีกครั้ง

ไป 58

ท่านได้เคยสังเกตอาชีพการงานของนักเรียนระหว่างการอธิบายการทำกิจกรรม บ้างไหม เด็กๆ แสดงว่าเข้าใจในสิ่งที่ท่านพูดหรือไม่ เพียงใด ในระหว่างการทำกิจกรรม ท่านต้องเสียเวลาเดินไปอธิบายนักเรียนบางกลุ่มที่ทำกิจกรรมผิดแผกจากที่ท่านวางไว้ หรือไม่เข้าใจว่าจะต้องทำอะไรเลยไหม ท่านเคยคิดใหม่ว่าผลดังกล่าวเกิดเพราะอะไร หรือ ท่านมีคำตอบไว้แล้ว คือ พวกนักเรียนเหล่านั้นคือพวกที่ไม่ตั้งใจฟัง ชอบเล่น หรือไม่เก่ง ภาษาอังกฤษ อธิบายโดยวิธีไหนก็ได้ผลอย่างเดียวกัน ลองย้อนกลับไปดูที่ต้นเหตุจะไม่ดีกว่าหรือ ท่านคงต้องยอมรับธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์อย่างหนึ่งว่าทุกคนไม่ได้มีความสามารถในการเข้าใจสิ่งต่างๆ ในระดับเดียวกัน บางคนเข้าใจเร็ว บางคนเข้าใจช้า แต่หน้าที่ของครูคือทำให้ทุกคนเข้าใจในสิ่งที่เรียนโดยไม่มีข้อยกเว้น การใช้วิธีการอธิบาย (แม้จะใช้ภาพประกอบ) โดยเฉพาะกิจกรรมการพูดคงจะสร้างความยุ่งยากใจให้ผู้ฟัง (นักเรียน) พอสมควร เพราะโดยปกติกิจกรรมมักจะมีขั้นตอนก่อน-หลัง นักเรียนจะต้องฟังคำอุปสรรคด้านภาษาที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรมแล้วยังต้องใช้สมาธิสร้างจินตนาการ การเรียงลำดับการทำกิจกรรมตามเสียงของครูที่ลอยมา น่าจะเป็นเรื่องแสนเชยพอสมควร สำหรับนักเรียนตัวเล็กๆ ในชั้นประถมศึกษา ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่น แล้วเลือกใช้วิธีใหม่แทนวิธีเดิมของท่าน

ทางต้น กลับไป 55

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจธรรมชาติของการจัดกิจกรรมว่าประกอบด้วยขั้นตอนที่ผู้ทำกิจกรรมจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้กิจกรรมลุล่วงไปด้วยดี ในบางกิจกรรมผู้เล่นต้องทำตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด โดยไม่สามารถข้ามหรือสลับขั้นตอนได้ ดังนั้นการสาธิตจึงเป็นความจำเป็นในการจัดกิจกรรม โดยความหมายของคำว่า 'สาธิต' เราก็คงจะนึกภาพออกว่า จะต้องเกิดอะไรในห้องเรียน จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า 'สาธิต' มีความหมายว่า 'แสดงให้เห็นตัวอย่าง' การสาธิตการทำกิจกรรมการพูดสามารถทำได้หลายรูปแบบ

พิจารณาบทเรียนที่ 1-4 จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษา¹⁸ ในหน้า 179-180 ซึ่งเป็นการสาธิตการทำกิจกรรมการพูดที่ได้เสนอมมาแล้วในข้อที่ 52

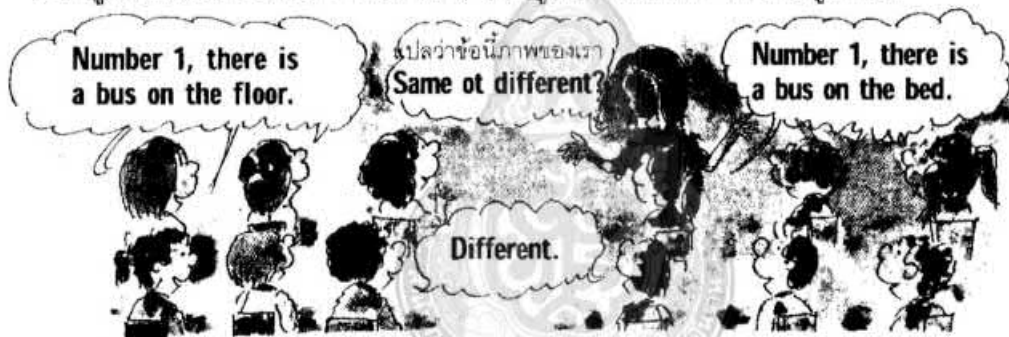
บทเรียนที่ 1 นักเรียน (กลุ่ม) → นักเรียน (กลุ่ม) บทเรียนที่ 2 ครู → นักเรียนเดี่ยว

บทเรียนที่ 3 นักเรียน (เดี่ยว) → นักเรียน (เดี่ยว) บทเรียนที่ 4 ครู → นักเรียนทั้งชั้น

2 Game in groups

- 3 A กับ B จะต้องหาว่ามีส่วนใดในภาพของตนกับเพื่อนที่เหมือนหรือแตกต่างกันบ้าง โดยพูดดังตัวอย่างข้างล่าง ดอกจัน (*) อยู่ที่ภาพของใคร คนนั้นพูดก่อน

3 Game

มาเล่นเกม 'อะไรเอ่ย' กันดีกว่า จับคู่กันทำกิจกรรมดังนี้

- 1 สาธิตการเล่น ใช้ถุงคลุมศีรษะนักเรียน ยื่นของให้คลำและถาม

ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน เสร็จแล้วสลับกัน ให้นักเรียนถามคุณครู โดยให้คุณครูเป็นผู้คลำสิ่งของและตอบบ้าง

บทเรียนที่ 3

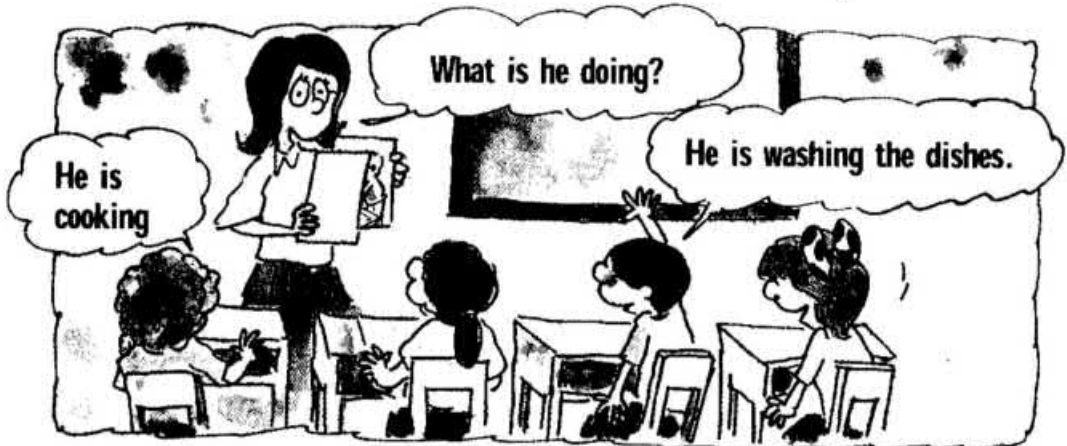
- (B) ให้นักเรียนเล่นทายใจเพื่อนบ้างว่าไม่ชอบรับประทานอะไร ใน 15 อย่างที่เรียนมา คือ chicken, beef, sausage, lettuce, onion, tomato, milk, ice cream, egg, bread, bun, hot dog, hamburger, sandwich, salad

บทเรียนที่ 4

2 Game in groups

- (A) คุณครูจะตัดภาพ Nemo 6 ภาพ จากกิจกรรมที่ 1A-1F ของ Unit 10 ใน Teacher's Book 3 และนำแต่ละภาพมาปิดบางส่วน ให้นักเรียนดู และถาม "What is he doing?" ให้นักเรียนตอบ เช่น "He is cooking." หรืออื่นๆ จนกว่าจะทายถูก

- (B) พุดประโยคคำถามและคำตอบตามคุณครูหลายๆ ครั้ง จนพูดได้ถูกและคล่อง

57 (ต่อ)

จับคู่ภาพกิจกรรมการสาธิตกับวิธีการสาธิตที่ครูใช้ ดูใบงานข้างล่าง ลอกลงกระดาษ เขียนคำตอบลงใบงาน

วิธีการสาธิต

ใบงาน

- ครูกับนักเรียนทั้งชั้น
- นักเรียน (กลุ่มใหญ่) กับนักเรียน (กลุ่มใหญ่)
- ครู กับนักเรียนเดี่ยว
- นักเรียน (เดี่ยว) กับนักเรียน (เดี่ยว)

บทเรียนที่	วิธีการสาธิต	เหตุผล
1		
2		
3		
4		

ได้คำตอบแล้วลองพิจารณาเหตุผลว่าทำไมครูจึงเลือกการสาธิตแบบนั้น ๆ เขียนเหตุผลในใบงาน แล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 59

ไป 59

58

ท่านคงจะลืมไปว่าท่านกำลังสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งความสนใจและความเข้าใจในภาษาเขียนอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ โดยเฉพาะหากใบงานของท่านมีคำอธิบายที่ซับซ้อน ภาษาที่ใช้กำกวม ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นได้เสมอในชั้นเรียนที่มีนักเรียน 30-50 คน เราคงไม่สามารถคาดคะเนว่านักเรียนทั้งห้องจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ครบถ้วน การตรวจสอบความเข้าใจแทบจะไม่มี ความหมายเลยหากเป็นการถามแล้วครูซึ่งตอบเอง (เพราะไม่อยากรอคำตอบจากนักเรียน ชักเข้าเกินไป) ซึ่งครูส่วนใหญ่มักปฏิบัติ (ถ้าไม่เชื่อท่านลองอัดเทปและตรวจสอบเวลาที่ท่านรอฟังคำตอบจากนักเรียน ท่านจะประหลาดใจมากกว่า บางครั้งท่านตอบคำถามเองหลังจากถามจบ โดยไม่รอคำตอบจากนักเรียนเลย!) จากนั้นท่านคงเดาออกว่าเกิดอะไรขึ้นในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ท่านอาจต้องหัวหมุนเป็นลูกข้าง อย่างนี้แล้วท่านจะไปเสียเวลาทำอยู่ทำไม ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นที่คิดว่าน่าจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการทำกิจกรรมที่ดีกว่าวิธีนี้

ทางต้น กลับไป 55

ดูคำเฉลยเปรียบเทียบคำตอบของท่านว่าเหมือนและต่างกันอย่างไร เหตุผลของใครสมเหตุสมผลกว่ากัน ลองคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ครู ท่านอาจได้แนวการสาธิตกิจกรรมเพิ่มขึ้นอีก

กิจกรรม	วิธีการสาธิต	เหตุผล
1	นักเรียน(กลุ่มใหญ่) กับ นักเรียน (กลุ่มใหญ่)	เป็นกิจกรรมค่อนข้างซับซ้อน หากสาธิต เดี่ยว นักเรียนที่นั่งฟังโดยไม่ได้ร่วมปฏิบัติ อาจไม่เข้าใจ
2	ครูกับนักเรียน (เดี่ยว)	เป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย และ ต้องการคำตอบจากผู้เล่นคนเดียว จึงต้อง สาธิตเดี่ยว
3	นักเรียน (เดี่ยว) กับ นักเรียน (เดี่ยว)	เป็นกิจกรรมที่ต้องการข้อมูลเฉพาะคน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องถาม-ตอบ ใน ลักษณะนี้ การสาธิตที่เหมือนกิจกรรมจริงจะ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและทำกิจกรรมได้ง่ายขึ้น
4	ครูกับนักเรียนทั้งชั้น	เป็นกิจกรรมที่ท้าทายนักเรียนทุกคนให้มี ส่วนร่วม การสาธิตเดี่ยวอาจทำให้นักเรียน ที่เหลื้ออดอดเพราะต้องการตอบด้วย และ การเปิดโอกาสให้ทั้งชั้นตอบจะเป็นการทบทวน ภาษาไปในตัวด้วย

ท่านจะเห็นว่าแต่ละกิจกรรมจะมีวิธีการสาธิตที่ต่างกันไป แต่มีได้หมายความว่า
สามารถสาธิตได้โดยวิธีเดียว ท่านจะต้องสามารถยืดหยุ่นได้ตลอดเวลาโดยยึดหลักการ
ของจุดประสงค์การสาธิตคือนักเรียนเข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ สิ่งทีพึง
ระวังคือ หากเป็นการทำกิจกรรมครั้งแรกควรใช้การสาธิตให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม เช่น
อาจให้นักเรียนฝึกทำเป็นกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

บางท่านอาจกำลังคิดในใจว่า บางครั้งก็ได้สาธิตตามวิธีการที่กล่าวมาแล้ว แต่เมื่อ
ให้นักเรียนทำกิจกรรม นักเรียนบางคนก็ยังไม่สามารถทำกิจกรรมได้ตามขั้นตอนที่ได้
แสดงให้เห็น วิธีการสาธิตของท่านอาจชัดเจน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจ แต่ยังมี
บางคนที่ทำผิดและท่านในฐานะครูไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบที่จะให้ทุกคนได้มี

59 (ต่อ)

โอกาสทำกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ภาษา ท่านเคยคิดหาเหตุผลหรือไม่ว่าต้นเหตุมาจากอะไร ถ้ายังไม่เคยคิด ลองคิดถึงดูซิ แล้วไปดูคำตอบกันในช่องที่ 60

ไป 60

60

สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถทำกิจกรรมอาจเกิดได้จากเหตุหลายประการ ท่านอาจต้องแยกแยะปัญหา นักเรียนไม่สามารถทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนที่สาธิตให้ดู สาเหตุน่าจะเกิดจากการไม่เข้าใจ ซึ่งอาจเป็นเพราะขั้นตอนซับซ้อนเกินไป ในระหว่างการสาธิต นักเรียนอาจต้องใช้สมาธิกับการนิรูประโยคที่ต้องใช้ ทำให้ไม่สนใจลำดับขั้นตอนที่ครูนำเสนอ ฯลฯ ดังนั้นทุกครั้งหลังการสาธิตควรมีการตรวจสอบความเข้าใจ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ แต่หากนักเรียนไม่สามารถพูดประโยคได้หรือพูดผิด ปัญหานี้มีได้มาจากการสาธิตของท่าน แต่อาจเกิดจากการนำเสนอที่ไม่ชัดเจน การฝึกไม่เพียงพอ หรือการไม่ได้ทบทวนเนื้อหาภาษาอีกครั้งก่อนลงมือทำกิจกรรม เพราะบางครั้งช่วงการฝึกและการทำกิจกรรมห่างกันมาก นักเรียนอาจต้องการการทบทวนอีกครั้ง

ครูจะต้องพยายามศึกษาต้นตอของปัญหาเพื่อแก้ไขได้ตรงจุด และหากท่านเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาจากตัวท่านเอง แทนการโทษนักเรียนว่าไม่สนใจการเรียน ท่านจะค้นพบวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งความหมายว่าท่านได้เริ่มต้นทำวิจัยในชั้นเรียนเล็กๆ หนึ่งชั้นแล้ว ด้วยคำถามวิจัยจากปัญหาที่ท่านพบ และทดลองแก้ไขตรงเหตุที่เกิด เมื่อได้ผลอย่างไรก็บันทึกสะท้อนผลที่เกิด หากยังไม่เป็นที่พอใจก็วางแผนแก้ไขต่อจนพอใจ เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขจนเป็นที่พอใจ ท่านก็จะได้นำวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของท่าน ตรงตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนตลอดเวลา

ไป 61

การสาธิตคงไม่ใช่คำตอบเดียวของหนทางไปสู่ความราบรื่นในการจัดกิจกรรม การพูดในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการในชั้นเรียน (classroom management) ที่ดีและรอบคอบเป็นอีกคำตอบที่จะช่วยให้ท่านประสบผลสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมการพูด

พิจารณาข้อความที่เกี่ยวกับการจัดการในชั้นเรียนข้างล่าง ท่านคิดว่าข้อความใด ถูก (T) หรือ ผิด (F) เขียนคำตอบลงในแผ่นกระดาษ เตรียมหาเหตุผลประกอบด้วย

T F

1. ในการนำกิจกรรมการพูดมาใช้เป็นครั้งแรกกับนักเรียน ควรเลือกกิจกรรมที่ง่าย ไม่ซับซ้อน เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักเรียนก่อน
 2. ควรมีการทบทวนภาษาที่จะต้องใช้ในการทำกิจกรรม
 3. ควรให้อิสระนักเรียนในการเลือกคู่เองในกรณีที่เป็นกิจกรรมคู่
 4. ในการทำกิจกรรมคู่ หากมีนักเรียนไม่ครบคู่ ครูควรจะเป็นคู่ให้
 5. การกำหนดคู่หรือกลุ่มในการทำกิจกรรมควรทำก่อนการสาธิต เพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจบทบาทของตนเองยิ่งขึ้น
 6. ควรตกลงสัญญาณการเริ่มหรือหยุดกิจกรรม เช่น ครูยกมือขึ้นหมายความว่าให้หยุดทำกิจกรรม หรือให้นักเรียนยกมือเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ เป็นต้น
 7. การแจกใบงานควรแจกก่อนการสาธิตเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาพร้อมกับการชมการสาธิต จะช่วยให้เข้าใจว่าจะต้องทำอะไร
 8. การออกคำสั่งควรใช้ประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ใจความชัดเจนเพื่อให้นักเรียนทุกคนจะได้ปฏิบัติตามอย่างถูกต้องและเหมือนกัน
- เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 62

ไป 62

ตรวจสอบคำตอบของท่านกับคำเฉลยต่อไปนี้ ท่านตอบได้ถูกกี่ข้อ ท่านได้ให้เหตุผลประกอบอย่างไร ตรงกับที่เฉลยไหม ถ้าไม่ตรง ลองสนทนากับเพื่อนครู แล้วอภิปรายถึงความสมเหตุสมผล ท่านอาจได้แง่คิดบางอย่างเพิ่มเติม

คำเฉลย

ข้อ	คำตอบ	เหตุผล
1	ถูก	ถ้าใช้กิจกรรมที่ยุ่งยากซับซ้อนอาจทำให้นักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม ซึ่งจะสร้างประสบการณ์แรกที่ไม่ดี
2	ถูก	เพื่อประกันความสำเร็จของการทำกิจกรรม และเป็นการตรวจสอบอีกครั้ง
3	ผิด	ทำให้เสียเวลา เพราะอาจมีการย้ายที่นั่งและส่งเสียงดัง
4	ผิด	ควรให้รวมเป็น 3 คน เฉพาะกลุ่มเดียว ครูจะต้องเดินดูให้ความช่วยเหลือระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม
5	ผิด	การกำหนดคู่/กลุ่มให้ก่อนการสาธิตจะทำให้นักเรียนมัวพะวงตกลงกับเพื่อนและไม่ตั้งใจร่วม/ชมการสาธิต
6	ถูก	ช่วยให้ลดการใช้เสียงโดยไม่จำเป็นและทำให้มีระเบียบในการทำกิจกรรมมากขึ้น
7	ผิด	การแจกใบงานก่อนการสาธิตจะทำให้นักเรียนให้ความสนใจกับใบงานมากกว่าการสาธิต ใบงานควรแจกเมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว หลังแจกใบงานนักเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรมได้ทันที
8	ถูก	การพูดประโยคยาวๆ อาจทำให้นักเรียนฟังไม่ทันและเกิดการเข้าใจผิด ประโยคคำสั่งจะต้องกระชับรัดกุม เข้าใจง่าย ไม่เยิ่นเย้อ

เหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่หยิบยกขึ้นมา ประสบการณ์ของท่านในการนำกิจกรรมการพูดไปใช้ในชั้นเรียนจะเป็นตำราที่ดีที่สุด ลองจดข้อสังเกตหรือข้อคิดเห็นไว้ทุกครั้งที่ท่านได้พบปัญหาหรือความสำเร็จในการจัดการในชั้นเรียน ท่านจะได้ประมวลข้อควรคำนึงในการจัดการชั้นเรียนที่ดีสำหรับตัวท่านและแจกจ่ายเล่าสู่ให้เพื่อนครูด้วยกันฟัง

ในข้อสุดท้ายท่านพบว่า ในการออกคำสั่งให้นักเรียนทำกิจกรรมควรใช้ประโยคสั้นๆ ง่ายๆ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ที่ผ่านมามีท่านเป็นครูที่ออกคำสั่งโดยผิดวิธีการใดข้างล่าง

ก. ใช้ภาษาไทยในการออกคำสั่งเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เข้าใจคำสั่งซึ่งจะส่งผลต่อการทำกิจกรรม

ไป 63

62 (ต่อ)

ข. พยายามใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ และบางครั้งใช้สื่ออื่นร่วม เช่น วาดภาพประกอบและอาจใช้ภาษาไทยตรวจสอบคำตอบอีกครั้ง หากไม่แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ

ใบ 64

ค. ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษก่อนแล้ว ตามด้วยคำอธิบายเป็นภาษาไทย เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายและสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

ใบ 65

63

ท่านอาจลืมไปว่ากำลังสอนวิชาภาษาอังกฤษ และการออกคำสั่งของท่านก็เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน คงจะมีบางโอกาสที่ท่านได้ใช้ภาษาอังกฤษออกคำสั่ง และนักเรียนของท่านสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ลองนึกย้อนกลับไปคิดว่าทำไมนักเรียนจึงสามารถเข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษ ท่านอาจประเมินนักเรียนของท่านต่ำไป หรืออาจวิตกกังวลเกินไป เป็นสิ่งที่ดีที่ครูจะกังวลว่านักเรียนจะไม่เข้าใจ แต่อาจต้องหาทางออกที่จะเกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด การออกคำสั่งเป็นภาษาไทยก็สามารถทำได้ แต่ควรมีข้อจำกัดไม่ใช้ตลอดเวลา ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นและตัดสินใจว่าข้อไหนน่าจะเป็นวิธีที่ท่าน**ควรเลือก**

ทางต้น กลับไป 62

64

ท่านเป็นครูที่พยายามสอนบทเรียนโดยใช้ภาษาเป้าหมาย (target language) เป็นสื่อ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่วิเศษมาก การออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนรู้ เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเพื่อนนักเรียน (ในช่วงทำกิจกรรม) มากขึ้น และที่สำคัญคือเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการคาดเดาความหมายจากตัวช่วยต่าง ๆ (สื่อ เช่น ภาพประกอบ ฯลฯ) ที่ครูใช้ร่วมกับการออกคำสั่ง ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษจริง ๆ

ต่อไปนี้เป็นข้อคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการออกคำสั่งที่ครูควรตระหนักและนำไปพิจารณา

64 (ต่อ)

1. จุดมุ่งหมายของการออกคำสั่งคืออะไร เป็นส่วนหนึ่งของการสาธิตหรือเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติตาม ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของการสาธิตควรมีตรวจสอบความเข้าใจให้แน่ใจ ก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

2. การใช้ภาษาแม่ (ภาษาไทย) อาจทำได้ ในโอกาสที่พบว่านักเรียนไม่เข้าใจ คำสั่งที่ครูพูดออกไป

3. เพื่อให้การออกคำสั่งชัดเจน ครูควรใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ ง่าย ๆ ซึ่งครูอาจ ต้องเตรียมเขียนล่วงหน้าลงในแผนการสอน เพื่อสามารถใช้ทันทีในห้องเรียน ในการเตรียม ครูควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้ร่วมด้วย

- ระดับภาษาของนักเรียนในห้อง
- ความซับซ้อนของคำสั่ง ซึ่งครูควรทำให้ง่าย โดยใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับ ประโยคสั้น ๆ ที่ชัดเจนและไม่อ้อมค้อม
- ความยาวของประโยคคำสั่งในแต่ละครั้ง ซึ่งไม่ควรใช้เวลาในการออกคำสั่ง ในแต่ละครั้งติดต่อกันยาวเกินไป

4. ในการออกคำสั่งครูอาจต้องพูดซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำความเข้าใจ กับเสียงที่ได้ยิน แต่ทั้งนี้ขึ้นกับความเหมาะสมอื่น ๆ เช่น ถ้าเป็นคำสั่งที่นักเรียน ค้นเคยมาแล้ว อาจพูดเร็วขึ้นหรือไม่ต้องพูดทวนเลย เป็นต้น

หวังว่าท่านคงใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษตลอดไป

ไป 66

65

ท่านเป็นครูที่มีเจตนาดี ต้องการให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ทุกถ้อยความ แต่ความปรารถนาดีในบางครั้งอาจเป็นผลร้าย การใช้ภาษาไทยตามหลังจากใช้ ภาษาอังกฤษของครูเกิดผลเสียอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรก ทำให้นักเรียนตั้ง ความคาดหวังว่าจะต้องได้ยินคำอธิบายภาษาไทยตามทุกครั้ง และผลที่ตามมาคือไม่สนใจ คำสั่งภาษาอังกฤษที่ครูพูดในตอนแรก เพราะรู้ว่าจะได้ยินภาษาไทย ซึ่งเข้าใจได้ง่ายกว่ามาก ประการที่สอง เป็นการสร้างความรู้สึกให้กับนักเรียนว่า ครูคาดหวังจากนักเรียนในการฟัง คำสั่งว่าจะต้องเข้าใจความหมายให้ได้ครบถ้วนทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งอาจทำให้นักเรียนคิด ต่อไปว่า หากไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ยินทั้งหมดอย่างถูกต้องแล้ว จะไม่สามารถเข้าใจอะไร ได้เลย และอาจจะเข้าใจเลยเถิดไปว่าจะต้องแปลความหมายของประโยคที่ได้ยินชนิดคำ ต่อคำ จึงจะถือว่าเข้าใจสิ่งที่ได้ยิน

65 (ต่อ)

แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าท่านไม่ควรใช้ภาษาไทยเลย หากเพียงว่าท่านคงต้องจำกัดการใช้ อาจเป็นได้ในระยะต้น ๆ ที่ยังไม่แน่ใจว่านักเรียนมีภาษาเพียงพอ หรือคำสั่งนั้นอาจยากเกินไป ท่านอาจใช้ภาษาไทยหรือใช้ภาษาอังกฤษโดยมีวิธีการอื่นร่วม เช่น การใช้ท่าทาง ภาพประกอบ หรือใช้วิธีการตรวจสอบความเข้าใจเป็นภาษาไทยอีกครั้ง

ลองกลับไปพิจารณาตัวเลือกอื่นดูซิว่า ท่านอยากได้วิธีอื่นเป็นอีกทางเลือกที่คิดว่าน่าจะให้ผลดีกับนักเรียนมากกว่าวิธีที่ท่านใช้อยู่ซึ่งพบว่าอาจทำให้เกิดผลร้ายขึ้นได้

ทางต้น กลับไป 62

66

มาถึงตรงนี้ ท่านคงพร้อมที่จะให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมแล้ว ในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมซึ่งอาจเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ หรือทั้งชั้นแล้วแต่กรณี ว่าท่านทำอะไร พิจารณาตัวเลือกข้างล่างว่าท่านอยู่ในประเภทใด

ก. ยืนสังเกตการณ์อยู่ห่างๆ เพราะได้จัดเตรียมใบงานให้แล้ว นักเรียนจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติ ครูไม่ควรเข้าไปยุ่ง เพราะนักเรียนต้องเป็นศูนย์กลางของการเรียน ไป 67

ข. เดินไปรอบๆห้องตามคู่หรือกลุ่มต่างๆ เพื่อคอยช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ไม่เช่นนั้นนักเรียนจะได้ความรู้ที่ผิดๆ ไป ไป 68

ค. เดินฟังตามคู่หรือกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนขอร้อง ไม่เข้าไปแก้ไขข้อผิดพลาด แต่จดบันทึกรวบรวมไว้ ไป 69

67

ท่านอาจเข้าใจคำว่านักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนคลาดเคลื่อนไปบ้าง ในการจัดการเรียนการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนต้องมีโอกาสปฏิบัติเพื่อเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และรับผิดชอบการเรียนเอง แต่มิได้หมายความว่าครูจะต้องทิ้งบทบาทของความเป็นครูออกโดยสิ้นเชิง หลังจากได้เตรียมเครื่องมือให้แล้ว ท่านพึงให้เปิดและสอนวิธีตกปลาให้นักเรียนเท่านั้น แต่ยังไม่ได้ออกยุดว่านักเรียนได้ตกปลาตามกรรมวิธีที่ท่านสอนได้ผลหรือไม่ ประสบการณ์ครั้งแรกของการใช้เครื่องมือย่อมต้องมีข้อผิดพลาด ท่านจะยินดียุ่ๆ โดยไม่ทำอะไรเลยหรือ ไปเลือกข้อใหม่ดีกว่า

ทางต้น กลับไป 66

การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนเป็นสิ่งที่ครูทุกคนควรกระทำ แต่บางครั้งก็จำเป็นต้องพิจารณาประเด็นอื่นร่วมด้วย เช่น เมื่อไรที่ควรแก้ไขข้อผิดพลาด ข้อผิดพลาดชนิดใดที่ควรแก้ไข สิ่งเหล่านี้มีผลต่อจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนที่ครูจำเป็นต้องเก็บมาคิดไม่เช่นนั้น การหวังดีของเราจะกลับเป็นตรงกันข้าม

การทำกิจกรรมการพูดเป็นโอกาสที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมา และฝึกฝนมาพอสมควรแล้ว จุดประสงค์หลักของขั้นนี้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกความคล่อง (fluency) ในการใช้ภาษา นั่นหมายความว่า ครูค่อนข้างแน่ใจแล้วว่่านักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง หากยังไม่แน่ใจก็ต้องใช้เวลาในขั้นฝึกให้มากขึ้น ดังนั้น หากท่านแก้ไขข้อผิดพลาดในระหว่างที่นักเรียนกำลังเพลิดเพลินกับการใช้ภาษา อาจทำให้นักเรียนรู้สึกเกร็ง และเสียสมาธิไป ระวังตัวมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การใช้ภาษาติดขัด ไม่เป็นธรรมชาติ และอาจพูดไม่ออกเมื่อเห็นครูเดินเข้ามาใกล้ แน่นอนว่าหากท่านพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พูดผิดจนไม่สามารถปล่อยให้ดำเนินกิจกรรมไปได้ ท่านมีสิทธิ์ที่จะหยุดการทำกิจกรรม และตั้งต้นฝึกใหม่ แต่นั่นหมายความว่าข้อผิดพลาดนั้นเกิดจากการนำเสนอที่ไม่ชัดเจน หรือการฝึกที่ยังน้อยเกินไป บางครั้งท่านอาจพบว่านักเรียนพูดผิดในสิ่งที่ไม่ควรผิด ซึ่งอาจเป็นได้ว่าข้อผิดพลาดนั้นเกิดจากการพลั้งปากออกไป การแก้ไขข้อผิดพลาดตรงจุดนี้ก็ได้ทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นกับตัวนักเรียนแต่ประการใด เพราะตัวนักเรียนเองทราบว่าเป็นการพูดจากการพลั้งเผลอ และอาจทำให้เสียกำลังใจด้วยซ้ำ เพราะรู้สึกว่าไม่ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม

ทราบอย่างนี้แล้วท่านคิดว่าจะเดินแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในระหว่างทำกิจกรรมอีกต่อไปหรือ ลองกลับไปดูทางเลือกอื่นดีไหม ทางต้น กลับไป 66

ท่านเป็นผู้ที่แยกแยะได้ดีว่าเวลาใดที่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดและเวลาใดที่ควรส่งเสริมความคล่องของการใช้ภาษา การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนตลอดเวลา นับเป็นการบั่นทอนกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน หากเรานึกทบทวนถึงการสอนของครูก่อนที่ จะมาสู่จุดที่นักเรียนทำกิจกรรม เราจะเห็นชัดเจนว่าบทบาทของครู ณ จุดนี้คืออะไร โดยทั่วไปรูปแบบที่ครูนิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ 3 P's - presentation (นำเสนอ) practice (ขั้นฝึก) และ production (ขั้นนำไปใช้) มีการพูดถึงบทบาท

69 (ต่อ)

ของครูใน 3 ชั้นอย่างง่าย ๆ ว่าในชั้นนำเสนอ ครู คือ informant หรือผู้บอก เพราะครูเป็นผู้ให้ความรู้ ในการเรียนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูก็ยังคงบทบาทนี้ แต่วิธีการจะต้องให้ความสำคัญกับนักเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าที่ครูต้องป้อนตลอดเวลา ในชั้นฝึกครูเป็นเสมือน conductor หรือผู้กำกับ ซึ่งตอนนี้เป็นโอกาสที่ครูจะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนที่เกิดขึ้นเพราะไม่ต้องการให้นักเรียนได้ความรู้ที่ผิด ๆ ไป หรือพูดง่าย ๆ คือ เป็นชั้นที่ครูจะเน้นความถูกต้อง (accuracy) ของการใช้ภาษาของนักเรียน ส่วนในชั้นการนำไปใช้นั้น ครูมีบทบาทเป็นเพียง facilitator คือ ผู้อำนวยความสะดวกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ศักยภาพและความรู้ที่ได้เรียนและฝึกมาแล้ว ฝึกใช้ภาษาที่เป็นของตนเอง ครูจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวมากนัก เพราะต้องการให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างเสรี เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของเขา

การแก้ไขนักเรียนในห้อง จำนวน 40-50 คนนั้น หากเป็นกิจกรรมคู่ นับเป็นเรื่องที่เกินวิสัยสำหรับครูคนเดียวจะทำได้ และคงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้สำหรับครูที่มีความคิดที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรม ดังนั้นควรปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมหรือพูดผิด ๆ บ้าง โดยครูเดินดูรอบห้องเพื่อดูว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ถูกต้องพอสมควรหรืออาจต้องช่วยเหลือนักเรียนบางคน หรือแก้ไขบ้างเป็นครั้งคราว (ไม่ใช่จะแก้ไขไม่ได้เลย) ในระหว่างการเดินทางฟังนักเรียน การจดบันทึกสิ่งที่นักเรียนทำผิดพลาดจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนภายหลังการทำกิจกรรมต่อไป

ไป 70

70

เมื่อกิจกรรมเสร็จมีได้หมายความว่าทุกอย่างจะเสร็จ เพราะข้อมูลที่ครูมีอยู่ในมือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์เกินกว่าที่จะทิ้งไป ดังนั้นครูต้องวางแผนให้มีเวลาเหลือหลังจากการทำกิจกรรมประมาณ 5 นาที เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะการทบทวน แก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากนักเรียนส่วนใหญ่ โดยวิธีนี้ไม่มีนักเรียนคนใดเสียหน้า และนักเรียนทุกคนในห้องได้ประโยชน์ คนที่ทำถูกต้องอยู่แล้วก็ได้ทบทวนอีกครั้ง คนที่ทำผิดได้ทราบว่าที่ถูกต้องคืออะไร

ในส่วนของนักเรียน ข้อมูลที่นักเรียนได้จากใบงาน (หากมี) ก็นับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งเช่นเดียวกัน และถ้าครูจะทิ้งไปก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายเช่นเดียวกัน ข้อมูลเหล่านั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนได้มาจากการสื่อสาร ซึ่งหากครูได้นำมาใช้เป็นข้อมูลในการทำกิจกรรม

70 (ต่อ)

ต่อเนื่อง เพื่อฝึกทักษะอื่นก็จะทำให้ข้อมูลนั้นมีความหมายยิ่งขึ้น และทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมการพูดที่ทำไปแล้วว่านำไปใช้เป็นประโยชน์ได้จริง ๆ กิจกรรมต่อเนื่องดังกล่าวได้แก่กิจกรรมหลังการพูด (post-speaking activity) ที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อที่ 54 หน้า 177 ลองพลิกกลับไปอ่านอีกครั้ง

จากที่กล่าวทั้งหมดในส่วนของกิจกรรมการพูด พอสรุปได้ว่าการสอนพูดจะได้ผลดีครูต้องสร้างสิ่งต่อไปนี้ ให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน

1. พยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษได้มากที่สุด

2. ให้กำลังใจนักเรียนแม้ว่านักเรียนจะตอบคำถามผิดไปบ้าง

3. ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อน ๆ และบทเรียน

4. สร้างบรรยากาศการเรียนให้ผ่อนคลายและสนุกสนานชวนให้เรียน

5. ไม่พยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง และส่งเสริมการแก้ไขตนเอง

6. ไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกอับอาย

7. มีกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา

8. มีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน

9.

(รายการที่ท่านเพิ่มเติมจากประสบการณ์ของท่านเอง)

หวังว่าทุกท่านคงสนุกสนานกับการสอนฟังและพูดให้แก่ นักเรียนของท่าน

ยินดีด้วย! ท่านออกจากเขาวงกตการสอนฟังและพูดแล้ว

ออก

เขาวงกต 5 : การสอนอ่านและเขียน

ทางเข้าเขาวงกต

การสอนอ่านและเขียนในระยะเริ่มแรกก็คือการให้ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรในภาษานั้นๆ ในการสอนภาษาอังกฤษ ท่านมีวิธีสอนให้ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรต่างๆ อย่างไร

ก. สอน a-z โดยเขียนตัวอักษรทั้งหมดเรียงตามลำดับบนกระดานดำแล้วเปิดเพลง abc ให้นักเรียนฟังและฝึกร้องตามหลายๆ ครั้ง ลอกตัวอักษรทั้งหมดลงสมุดและให้คัด 10 ครั้งเป็นการบ้าน

ไป 1

ข. สอน a-z เรียงตามลำดับ โดยสอนครั้งละ 5 ตัว เช่น ครั้งแรก สอน a-b-c-d-e เท่านั้น แต่ละตัวสอนโดยใช้บัตรตัวอักษรประกอบภาพ เช่น แล้วจะพูดว่า “เอ แอปเปิล”

ไป 2

ค. สอนเหมือนข้อ ข. แต่ต่างกันที่เมื่อขูบัตรตัวอักษรประกอบภาพแล้ว ครูจะพูดว่า “อะ แอปเปิล”

ไป 3

ง. ไม่สอนเรียงตามลำดับ a-z แต่ดึงเฉพาะตัวอักษรที่เกิดขึ้นในบทเรียนวันนั้น ที่ผู้เรียนได้เห็นการใช้ในการสื่อสารมาสอน เช่น บทเรียนการทักทายสอนคำว่า “Hi” จึงสอนตัวอักษร “H/h” ว่าชื่อคือ “เอช” แต่เสียงคือ “เหอะ”

ไป 4

1

วิธีนี้เหมาะสำหรับใช้เพื่อเสริมและตอกย้ำความจำในเรื่องชื่อเรียกและลำดับของตัวอักษรหลังจากที่นักเรียนได้เรียนตัวอักษรเหล่านั้นมาทีละเล็กละน้อยจนครบแล้วมากกว่า หากนำมาสอนเป็นบทเรียนแรกก่อนที่นักเรียนจะรู้จักตัวอักษรใดๆ เป็นการให้จำโดยปราศจากบริบททางการสื่อสารคือ นักเรียนไม่อาจเห็นได้ว่าอักษรตัวใดจะเกิดในคำใดและใช้ในโอกาสไหนนั่นเอง การร้องเพลง abc จึงเป็นการร้องฝึกความจำ อาจสนุกบ้างแต่ปราศจากการเชื่อมโยงความคิดทางความหมายและการนำไปใช้ นอกจากนี้การพยายามให้เด็กในวัยนี้จำอักษรถึง 26 ตัวในคราวเดียวกัน ก็เป็นจำนวนที่มากเกินไปเกินความสามารถจะจำให้แม่นยำได้โดยง่าย

กลับไป เลือกข้อใหม่

2

วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้กันมาอย่างแพร่หลาย มีส่วนดีคือให้นักเรียนได้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับคำที่ใช้ตัวอักษรนั้นสะกดขึ้นต้น การเรียนจึงมีความหมายขึ้นในแง่ของการนำไปใช้ แต่ก็มีข้อเสีย คือ เมื่อครูพูดว่า “เอ แอปเปิล” นักเรียนจะเกิดความสับสนระหว่างชื่อเรียกตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรนั้นที่เกิดในคำคือชื่อ “เอ” แต่ออกเสียงเป็น “เอะ” ในที่นี้ และเมื่อเห็นอักษร “a” ในคำอื่นๆ ก็อาจอ่านออกเสียงเป็นเสียง “เอะ” ไปหมด ทำให้เกิดการอ่านออกเสียงที่ไม่ถูกต้องได้ในหลายๆ กรณี เช่น “a car” ควรอ่านว่า “อะ คาร์” ไม่ใช่ “เอ แคร่” หรือ “เอะ แคร่” เป็นต้น

กลับไป เลือกข้อใหม่

3

วิธีนี้เป็นวิธีที่ปรับปรุงมาจากข้อ ข. ที่ใช้กันแพร่หลายมานาน แล้วพบว่านักเรียนเกิดความสับสนระหว่างชื่อเรียกตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ทำให้พัฒนาทักษะการอ่านไปได้ช้า จึงปรับโดยการไม่ใช่ชื่อตัวอักษรนั้นแต่ใช้เสียงของมันแทนเป็น “เอะ แอปเปิล” และเมื่อจะสะกดคำเช่น “car” ก็จะมีพูดว่า “เขอะ อ่า เหะอะ” ซึ่งจะให้เสียงที่ใกล้เคียงกับ “คาร์” (เมื่อพูด “เขอะ อ่า เหะอะ” เร็วๆ) มากกว่าเมื่อพูดว่า “ซี เอ อาร์” เป็นต้น เป็นการลดความสับสนในการอ่านลงไปได้บ้าง แต่ถึงกระนั้นในโอกาสต่อไปก็ยังจำเป็นที่จะต้องสอนชื่อเรียกตัวอักษรต่างๆ เพราะการใช้ภาษาในชีวิตจริงเมื่อใดขึ้น จะไม่มีใครสะกดคำว่า “car” โดยพูดว่า “เขอะ อ่า เหะอะ” ไม่ว่าจะเป็นคำใด ก็นิยมที่จะบอกการสะกดคำนั้นโดยใช้ชื่อเรียกตัวอักษร เช่น “ซี เอ อาร์” ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ การสอนเรียงลำดับตัวอักษร เช่น “เอะ - แอปเปิล เบอะ - บอย เขอะ - แคท เดอะ - ดอก เอะ - เอะเลอะเฟนท์” แต่ละคำก็ปราศจากบริบทหรือความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ทำให้ยากแก่การจำและการนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร

กลับไป เลือกข้อใหม่

4

ท่านมีวิธีสอนที่ตรงกับลักษณะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศของหลายหลักสูตร รวมทั้งหลักสูตรปัจจุบันของประเทศไทย

4 (ต่อ)

ที่เน้นความสำคัญของการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเอื้อต่อการนำไปใช้ได้จริง ฉะนั้น เมื่อนักเรียนเรียนคำใดที่ใช้ในการสื่อสารในทักษะของการฟัง-พูดไปแล้ว ทักษะการอ่าน-เขียนที่ตามมาจึงดึงดูดตัวอักษรในคำนั้นๆ มาสอนเพื่อให้เห็นประโยชน์การใช้ที่สอดคล้องกัน และง่ายแก่การจดจำเพราะมีบริบททางการสื่อสารเป็นองค์ประกอบช่วยอยู่

นอกจากนี้เพื่อตัดปัญหาความสับสนของนักเรียนในเรื่องชื่อของตัวอักษรที่ไม่เหมือนกับเสียง (โปรดดูปัญหานี้ในข้อ 2 และ 3 ข้างต้นประกอบ) เช่น “H/h” มีชื่อเรียกว่า “เอช - /etʃ/ ” แต่เสียงคือ “เหอะ - /h/ ” จึงต้องมีการสอนทั้งสองสิ่งนี้ควบคู่กันไปด้วย โดยสอนทีละเสียงให้อ่านออกเสียงและเขียนได้ตามลำดับ

ไป 5

5

ดูเนื้อหาของบทเรียน 3 บทเรียน¹⁹ คือ A, B และ C ในหน้า 195-197 ต่อไปนี้ ถ้าท่านคือผู้สอน ท่านคิดว่าจะเรียงลำดับการสอนบทเรียนใดก่อน-หลัง เลือกคำตอบการเรียงลำดับของท่านท้ายแบบฝึกหัด C

ท่านคิดว่าควรสอนบทเรียนทั้ง 3 ตามลำดับดังนี้

ก. A B C ไป 6

ข. B C A ไป 7

ค. C A B ไป 8

6

ท่านเป็นครูที่เชื่อในเรื่องการสอนให้สนุกสนาน เพื่อเสริมทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ จึงเลือกขึ้นต้นการสอนด้วยบทเรียน A ที่เป็นเพลงก่อน แล้วจึงให้รู้จักตัวอักษร (แบบฝึกหัด B) และคำที่ตัวอักษรนั้นถูกนำไปใช้ในการสื่อสาร (แบบฝึกหัด C) แต่ท่านคงลืมไปว่า การร้องเพลงโดยที่นักเรียนยังไม่ทราบความหมายของเนื้อคำที่ร้องก็เหมือนการให้จำแบบนกแก้วนกขุนทอง กว่าจะทราบความหมายว่าคำนั้นๆ จะนำไปใช้ในชีวิตจริงของการสื่อสารอย่างไร เมื่อใด ก็ต้องรอไปจนถึงบทเรียน C เสียก่อน ท่านคิดว่าการลำดับขั้นตอนการสอนเช่นนี้เหมาะสมแล้วหรือ ลองคิดทบทวนอีกทีเป็นไร

ทางต้น กลับไป 5

Hello.

Listen and sing.

มาร้องเพลงทักทายกันดีกว่า

(A) ฟังเทป แล้วร้องตามพร้อมกัน 2-3 ครั้ง

(B) แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม 1 ร้องบรรทัดที่ 1-2 และ 5-6 กลุ่ม 2 ร้องบรรทัดที่ 3-4 และ 7-8

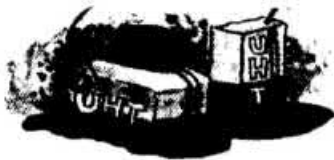

- 1 Hello, Hello, Hello.
- 2 Hello, Hello, Hello.
- 3 Hi, Hi, Hi.
- 4 Hi, Hi, Hi.
- 5 Hi, Hello, Hi.
- 6 Hi, Hello, Hi.
- 7 Hello, Hi, Hello.
- 8 Hello, Hi, Hello.

Letter H

1 Look and answer.

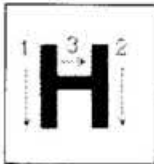
อักษรตัวนี้ ชื่ออะไร

เคยดีมนม ยู เอช ที ไหม

3 Look and do it.

(A) ดู H ใหญ่ และ h เล็กต่อไปนี้

H ใหญ่ และ h เล็กต่างกันอย่างไร
รูปร่างเหมือนอะไร

2 Listen and answer.

- (A) อักษร H ในคำว่า Hello ออกเสียงว่าอย่างไร
(B) ฟังคุณครูเรียกชื่อเด็ก 3 คนนี้ แล้วบอกชื่อว่า
คนไหนบ้างที่มีชื่อขึ้นต้นด้วยเสียง H

__olly

__iana

__ank

- (C) ใครรู้จักอำเภอหรือเมืองอะไรที่ขึ้นต้นด้วยตัว
H บ้าง

- (B) ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ของ Unit 1
ใน **Workbook 1** หน้า 1

H, h อยู่ไหนเอ่ย

4 Write in your

ฝึกเขียนตัว H ใหญ่ และ h เล็ก ใน
Handwriting Book หน้า 14 และ 15

5 Draw in

- (A) ฝึกเขียนตัว H ใหญ่ และ h เล็ก ลงใน
ช่องที่ 8 ของกิจกรรมที่ 1 ใน My
Picture Dictionary หน้า 54

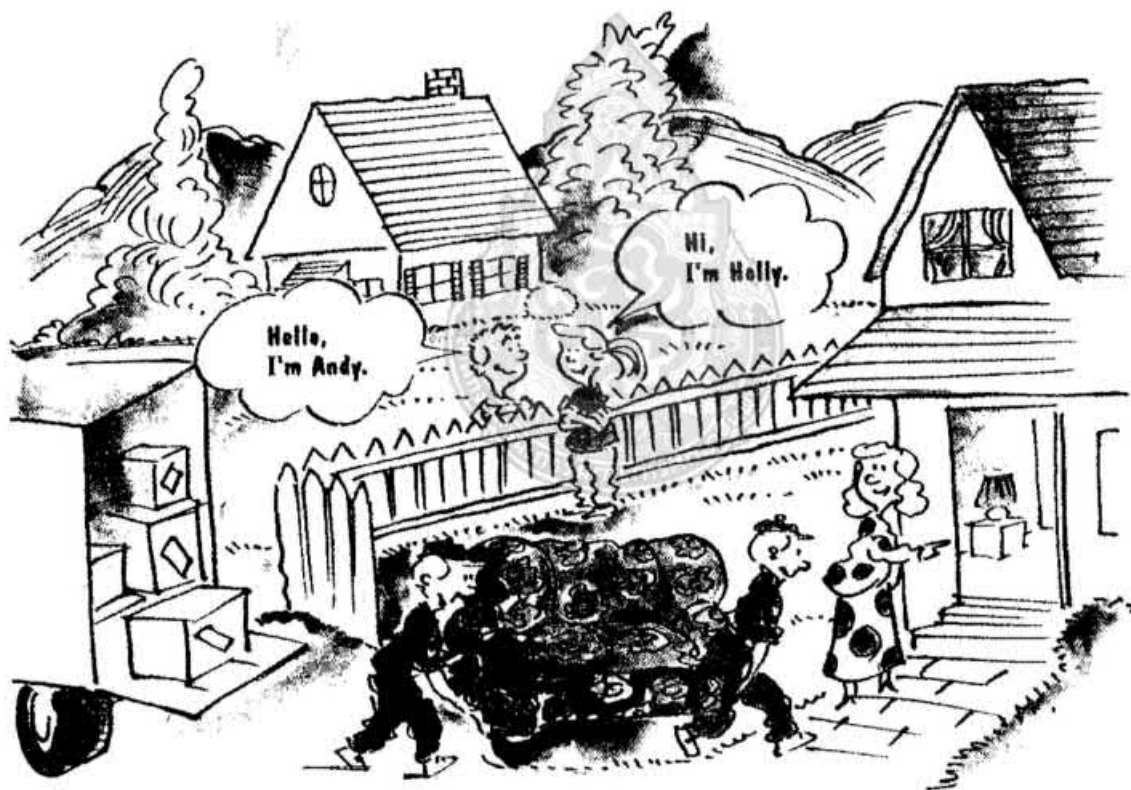

- (B) ทำกิจกรรมที่ 9 ใน My Picture
Dictionary หน้า 69

THE FANTASTIC NEMO

 Look, listen and answer.

- (A) นักเรียนคิดว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงในเรื่องข้างล่างนี้รู้จักกันมาก่อนหรือไม่
- (B) ฟังเทปซิว่าเขาตกท้ายและแนะนำตนเองอย่างไร แล้วพูดตาม

7

ครูหลายคนคงเลือกลำดับขั้นตอนการสอนแบบนี้เหมือนท่าน ด้วยความเคยชินที่มีมาแต่ในอดีต ที่ครูมักสอนให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึงได้เห็นการใช้ตัวอักษรนั้นๆ ในคำหรือประโยค การสอนจึงเน้นหนักไปในการให้อ่านและเขียนก่อน หรือมากกว่าการฟัง-พูด ซึ่งค้านกับหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศที่ทักษะการฟัง-พูดจะมาก่อนทักษะการอ่าน-เขียน นอกจากในกรณีที่ต้องการเน้นการเรียนรู้ทักษะการอ่าน-เขียนอย่างเดียวเท่านั้น ท่านคงไม่ต้องการเช่นนั้นกระมัง เพราะบทเรียน A และ C ก็มีให้ผู้เรียนฝึกฟังและพูดอยู่ ลองปรับลำดับการสอนใหม่ให้รับกับธรรมชาติของการเรียนภาษาที่เอื้อให้การเรียนรู้ง่ายขึ้นหรือไม่ดีหรือ

ทางตัน กลับไป 5

8

ท่านเลือกลำดับขั้นตอนการสอนบทเรียนทั้งสามได้เหมือนกับที่บทเรียนเหล่านี้ปรากฏในหนังสือ เพราะท่านคงเชื่อในหลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลางของการเรียน โดยคำนึงถึงหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาที่เริ่มจากการฟัง-พูด แล้วจึงตามด้วยอ่าน-เขียน ตามลำดับ โดยทั้ง 4 ทักษะมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันในเนื้อหา (content - ในกรณีนี้คือเรื่องการตกทายที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน) ส่วนวิธีสอนก็เน้นความคิดควบคู่ไปกับความจำและความเพลิดเพลินกับการเรียนด้วย โปรดสังเกตลักษณะการตั้งคำถามในแต่ละบทเรียน เช่น

ก) คำถามประเภทที่กระตุ้นความคิด ได้แก่ “นักเรียนคิดว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงในเรื่องข้างล่างนี้รู้จักกันมาก่อนหรือไม่” หรือ “ใครรู้จักอำเภอหรือเมืองอะไรที่ขึ้นต้นด้วยตัว H บ้าง” หรือ “H ใหญ่และ h เล็กต่างกันอย่างไร รูปร่างเหมือนอะไร”

ข) คำสั่งประเภทกระตุ้นความจำ ได้แก่ “ฟังเทปซิว่าเขาตกทายและแนะนำตนเองอย่างไร แล้วพูดตาม” หรือ “ฝึกเขียนตัว H ใหญ่ และ h เล็กใน Handwriting Book”

ค) คำสั่งประเภทที่ให้เกิดความเพลิดเพลิน ได้แก่ “มาร้องเพลงตกทายกันดีกว่า” หรือ “นักเรียนจะให้ H ใหญ่ และ h เล็กของนักเรียนรูปร่างคล้ายอะไร วาดลงไปในช่องว่างแล้วระบายสีให้สวยงาม”

8 (ต่อ)

หลักการเหล่านี้เป็นที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ถ้าผู้สอนต้องการเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร (communication) มีความรู้ภาษาอังกฤษในเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาอื่นๆ ในชีวิต (content-based syllabus) และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลางของการเรียน (learner-centered methodology หรือ child-centered methodology) และไม่ว่าท่านจะใช้สื่อชุดใดในการสอน ท่านก็สามารถจะนำความรู้ในหลักการเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมได้ นักเรียนก็จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรปัจจุบันกำหนดไว้

ไป 9

9

ลองมาดูการสอนอ่านออกเสียงและการเขียนสระประสมเสียง /ei/ เช่นในคำว่า make หรือ train บ้าง นักเรียนของท่านมีปัญหาในการอ่านคำสองคำนี้บ้างไหม เช่นอ่านออกเสียงคำว่า make เป็นเสียงคล้าย “มา-คิ” หรือ “มา-เค” หรือ “แม็ก” (โดยออกเสียงสระ เป็น เอ ไม่ใช่ เอ-อิ ควบกันเร็วๆ อย่าง /ei/ ที่ควรจะเป็น ฟังการอ่านออกเสียง make - /meik/ ที่ถูกต้อง รวมทั้งเสียงสระและพยัญชนะอื่นๆ ได้จากแถบบันทึกเสียงประกอบเขาวงกต ๑ ช่องที่ 34 หน้า 16) และอ่านออกเสียงคำว่า rain เป็นเสียงคล้าย “รา-อิน” หรือ “เร-อิน” (โดยแยกเสียงเป็นสองพยางค์อย่างชัดเจน) หรือ “เรน” (โดยออกเสียงสระเป็น เอ ไม่ใช่ เอ-อิ อย่างใน /ei/ ที่ควรจะเป็น) หรือผิดเพี้ยนเป็นเสียงอื่นๆ อีกหรืออ่านไม่ออกเลย

ก. นักเรียนมีปัญหาดังกล่าวบ้างในทำนองเดียวกันกับคำอื่นๆ ประปนกันไป

ไป 10

ข. นักเรียนไม่มีปัญหาดังกล่าวไม่ว่ากับเสียงสระประสมเสียงนี้ หรือคำใดๆ

ไป 11

10

นักเรียนของท่านมีปัญหาในการอ่าน โดยเฉพาะกับการอ่านสระประสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

10 (ต่อ)

1. ขาดการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียงอย่างเป็นระบบ เช่น ตัวอักษร “c” อาจออกเสียงเป็น /s/ หรือ /k/ ก็ได้ หรือเสียงสระประสม /ei/ อาจสะกดด้วยตัวอักษร a-e (เช่น make) หรือ ai (เช่น rain) ก็ได้
2. เสียงนั้นไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียงสระประสม /ei/ นี้ นักเรียนจึงใช้เสียงที่ใกล้เคียงที่สุดในภาษาไทยแทน เช่น เสียงสระเอ
3. ขาดการฝึกฝนการอ่านออกเสียงและเขียนอย่างเพียงพอ ปัญหาของนักเรียนก็คือปัญหาของครู ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยนักเรียนแก้ปัญหาเหล่านี้ ลองหยุดคิดหาคำตอบสัก 5 นาที ก่อนอ่านต่อไป

ไป 12

11

นักเรียนของท่านไม่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงเลย ทั้งนี้คงเป็นเพราะ

1. ได้รับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงมาเป็นอย่างดีจากท่านหรือครูคนอื่น ๆ ขอให้ท่านลองนึกวิธีการสอนการอ่านออกเสียงของท่านว่ามีระบบที่ดีอย่างไร และเผยแพร่ความรู้นั้นให้แก่ครูผู้อื่นได้นำไปใช้บ้าง เสร็จแล้วอ่านวิธีการแบบหนึ่งในการนำเสนอการสอนเสียงสระประสมเสียงหนึ่งในช่องที่ 12 ต่อไปว่าเหมือนหรือต่างจากวิธีการของท่านอย่างไรหรือไม่
2. นักเรียนไม่มีโอกาสได้อ่านให้ท่านได้ยินได้ฟังบ่อยนัก ท่านจึงคิดว่านักเรียนไม่มีปัญหา

ไป 12

12

ตัวอย่างการสอนสระประสม /ei/ ในหน้า 201-202 ต่อไปนี้มาจากหนังสือเรียนชุดหนึ่ง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5²⁰ โปรดศึกษาว่าตัวอย่างนี้มีวิธีการเสนอแนะการสอนอ่านออกเสียงและเขียนตัวอักษรที่เหมือนหรือต่างจากวิธีการของท่านอย่างไร และมีข้อดีส่วนใดที่ท่านจะนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนของท่านได้บ้าง หากสื่อที่ท่านใช้อยู่มิได้เสนอวิธีการใด ๆ ไว้ หรือนักเรียนของท่านยังขาดระบบการเรียนรู้ในเรื่องนี้อย่างเพียงพอ

ไป 13

The vowel

1 Look.

- (A) ดูภาพของสิ่งนี้ ภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร

cake

- (B) สระในคำนี้ออกเสียงว่าอย่างไร

* ในคำว่า cake ใช้สระ /ei/ เป็นสระประสม

2 Say the words.

- (A) อ่านออกเสียง แล้วฟังเทปว่านักเรียนอ่านถูกหรือไม่

- (B) ฟังคำต่อไปนี้ ว่าใช้สระเสียงเดียวกับสระ ใน “cake” หรือไม่ ถ้าใช่ให้ตอบ “Yes” ไม่ใช่ให้ตอบ “No” ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ให้ฟังพยางค์ที่ขีดเส้นใต้

① cake

② train

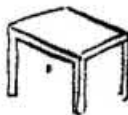
③ plane

④ station

⑤ table

⑥ plate

⑦ bread

⑧ head

- (C) สระในคำว่า “cake” เขียนได้กี่แบบ อะไรบ้าง ลองคำที่ออกเสียงเป็นสระนี้ลงใน The Vowel colour ของ หน้า 108 ได้หัวข้อ The ‘cake’ vowel

แบบฝึกหัดที่ 10

UNIT 13

(A) เติมอักษรที่หายไปประโยคข้างล่าง

1. J_ne is m_king c_k_s.
2. It's safe to go by tr_ _n.
3. They're playing in the r_ _n.
4. T_ke a pl_n_.

(B) Match and listen.

1. จับคู่ประโยคใน (A) ที่ตรงตามลำดับกับภาพข้างล่างแล้วเขียนหมายเลขของประโยคลงในช่อง
2. ฟังเทปบรรยายภาพทั้ง 3 ภาพ เสียงในเทปใช้ประโยคใดบรรยายภาพใด เขียนหมายเลขของประโยคลงในช่อง เสร็จแล้วตรวจคำตอบของนักเรียนกับคำตอบในเทป
3. ลอกประโยคที่ถูกต้องลงมาเขียนบรรยายภาพ ใช้อักษรตัวเขียน

A B C

3		
---	--	--

--	--	--

13

ครูหลายคนคงสงสัยว่าถ้ามิได้มีการสอน a-z ตามลำดับจนครบก่อนให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน แต่ดึงตัวอักษรบางตัวที่เกิดขึ้นในคำที่ผู้เรียนได้ใช้สื่อสารในการฟัง-พูดไปแล้วมาสอนทีละน้อย เช่น ในสัปดาห์แรกอาจสอนตัวอักษรไปเพียง 4 ตัว แต่เรียนคำศัพท์ไปกว่า 10 คำที่ต้องใช้ตัวอักษรเกินกว่า 4 ตัวนี้สะกด ในช่วงเวลาเช่นนี้ จะทำอย่างไรกับทักษะการเขียนคำศัพท์กว่า 10 คำนั้น ท่านคิดว่า

ก. จะลบทักษะการเขียนไว้ก่อนจนกว่าจะสอนตัวอักษรครบทั้ง 26 ตัว ไป 14

ข. ให้นักเรียนเขียนเฉพาะตัวอักษรที่เรียนแล้วในคำนั้น ๆ ตัวที่ยังไม่ได้เรียนให้เขียนตามเส้นประ ไป 15

ค. เมื่อสอนศัพท์ใหม่คำใด ครูก็เขียนคำนั้นบนกระดาน ให้นักเรียนลอกตาม

ไป 16

14

ท่านยังติดอยู่กับความคิดที่ว่าถ้านักเรียนรู้ตัวอักษรไม่หมด ก็ต้องอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่เปิดโอกาสให้เขาได้ลองเขียนตัวที่เรียนไปแล้วในคำใหม่ ๆ บ้างเลยหรือ เพราะกว่าจะสอนครบ 26 ตัว ก็คงต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์ ตัวที่สอนไปในตอนแรก ๆ ก็จะถูกลืมเสียหมดกว่าจะได้ฝึกเขียน ครูอาจจะต้องสอนใหม่อีกรอบ กลายเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับทั้งคนสอนและคนเรียน ทางตัน กลับไป 13

15

ท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้สิ่งที่เรียนไปแล้วในทันที เช่นเดียวกับแบบฝึกหัดจากหนังสือเรียนชุดหนึ่ง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3²¹ ในหน้า 204 ต่อไปนี้ ซึ่งหลังจากนักเรียนได้ฝึกฟัง-พูด และอ่านออกเสียงคำว่า Good morning, Good afternoon, Good evening, Good night และ Goodbye ไปแล้ว ก็ได้ฝึกเขียนทั้ง ๆ ที่ยังเรียนตัวอักษรบางตัวในคำเหล่านี้ไม่ครบ ตัวใดที่เรียนแล้วจึงให้เขียนเอง ตัวใดที่ยังไม่ได้เรียน ก็ให้เขียนตามเส้นประ ดังตัวอย่างในหน้า 204

ไป 17

แบบฝึกหัดที่ 6

UNIT 2

- (A) เติมอักษรที่หายไป (a, b, d, n, c, o, G, g, h, หรือ i) ส่วนตัวอักษรอื่นให้เขียนตามเส้นประ
- (B) ใครควรเป็นคนพูดข้อไหน ลากเส้นโยงกับภาพให้เหมาะสม ดูข้อ 1 เป็นตัวอย่าง

1. Good morning.

2. Hello.

3. How are you?

4. I am fine.

5. What is your name?

6. My name is...

7. How old are you?

8. I am... years old.

16

ทำเช่นนี้ก็ด้อยู่นะ ถ้าศัพท์คำนั้นไม่มีในหนังสือ แต่จะเป็นการเปลืองเวลา โดยใช่เหตุถ้าศัพท์คำนั้น มีอยู่ให้นักเรียนเห็นในหนังสือแล้ว การให้ลอกตามหมดทุกตัวอักษร ทั้งที่เรียนบางตัวไปแล้วและยังไม่ได้เรียนอีกบางตัว จึงเป็นการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกคิดเขียนตัวที่เรียนไปแล้วด้วยตนเองเลย ศูนย์กลางของการเรียนในจุดนี้จึงยังอยู่ที่ครู
ทางต้น กลับไป 13

17

เมื่อนักเรียนรู้จักตัวอักษรครบ สามารถอ่านออกเขียนได้พอสมควรแล้วในระดับที่สูงขึ้น คือ ป.4-5-6 ท่านใช้เวลาส่วนใหญ่ (มากกว่าครึ่ง) ในการสอนอ่านและเขียนแก่ผู้เรียนอย่างไร

ก. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู หรืออ่านออกเสียงเองพร้อมกันทั้งชั้นหรือเป็นรายบุคคล แล้วพูดหรือเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน และมักให้มีการเขียนตามคำบอก (dictation) หรือเขียนลอกสิ่งที่ครูเขียนไว้บนกระดาน
ไป 18

ข. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนในหลายรูปแบบ โดยให้ทั้ง 2 ทักษะสัมพันธ์กันหรือสัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น อ่านแล้วจับคู่คำหรือประโยคกับภาพ อ่านเรื่องแล้วเขียนคำหรือวาดภาพที่หายไป พูดเกี่ยวกับเรื่องก่อนอ่าน หรือฟัง-พูด แล้วเขียนรายงานผลการฟัง-พูด นั้น เป็นต้น
ไป 19

18

การอ่านออกเสียงตามครูพร้อมกันทั้งชั้นหรือเป็นรายบุคคลนั้น หากปฏิบัติในชั้นที่ครูนำเสนอ (presentation) เสียงตัวอักษร คำศัพท์ หรือประโยคใหม่ แล้วให้นักเรียนฝึก (practice) ออกเสียงนั้นๆ ก็เป็นสิ่งที่สมควรกระทำแต่พอเหมาะ แต่หากถึงขั้นที่จะให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนและฝึกแล้วนั้นไปใช้ (production) เช่น อ่านเรื่องหรือนิทาน แต่กิจกรรมส่วนใหญ่ยังคงเป็นการอ่านออกเสียง (ทั้งอ่านตามครู และอ่านเอง) เท่านั้น ครูจะไม่สามารถบอกได้ว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นเพียงใด จึงควรต้องมีกิจกรรมในลักษณะอื่นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกใช้ความคิดและแสดงความเข้าใจในการอ่านมากกว่านี้ นอกจากนี้การอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้นนั้น มีโอกาสที่เสียงจะลากยาวผิดเพี้ยน

18 (ต่อ)

ไปได้มาก เพราะนักเรียน “รอ” ซึ่งกันและกัน ประโยชน์ที่จะได้จากการอ่านออกเสียง จึงยิ่งน้อยลงไปอีก นอกเสียจากว่าครูจะคอยดึงให้ออกเสียงอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น

การพูดหรือเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปแล้ว ก็มีประโยชน์ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่บ้าง แต่ขาดแรงจูงใจหรือจุดหมายในการอ่าน ซึ่งโดยธรรมชาติของคนเรานั้น ก่อนอ่านอะไร มักจะมีจุดมุ่งหมายหรือจุดสนใจอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่านนั้นก่อนอ่าน จุดมุ่งหมายหรือจุดสนใจนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้อยากอ่านสิ่งนั้นๆ แต่เมื่อลักษณะกิจกรรมการเรียนอ่านที่เป็นอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักธรรมชาตินี้ นานไปนักเรียนก็ขาดความสนใจและเบื่อหน่ายการเรียนได้ ท่านจึงต้องการกิจกรรมในลักษณะอื่นที่เข้ามาแก้ไขจุดบกพร่องนี้

การเขียนตามคำบอกหรือการลอกสิ่งที่ครูเขียนให้ก็เช่นกัน มีประโยชน์ในระดับหนึ่งที่แสดงความสามารถของนักเรียนในการแปลงเสียงสิ่งที่ได้ยินลงเป็นตัวอักษร แต่ครูจะไม่สามารถบอกได้ว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่เขียนนั้นเพียงใด ยิ่งการลอกตามที่ครูเขียนหากทำบ่อยเป็นประจำ คนเขียนก็จะเก่งอยู่คนเดียว คนลอกขาดโอกาสคิดเอง เขียนตามความเข้าใจของตนเอง จะเก่งได้จึงยาก การสอนเช่นนี้จึงถือว่า ศูนย์กลางของการเรียนยังอยู่ที่ครูอีกเช่นเคย

ทางตัน กลับไป 17

19

ท่านเข้าใจหลักธรรมชาติของการใช้ภาษาในการสื่อสารแล้วว่าในชีวิตจริงของคนเรานั้น เรามักใช้มากกว่า 1 ทักษะในสถานการณ์เดียวกัน เช่น ในการทำงาน เมื่อท่านเข้าประชุม ท่านต้องใช้ทักษะในการฟังผู้อื่น พูดเสนอความเห็นของท่าน อ่านเอกสารการประชุม และเขียนข้อความกันลืมหรือเพื่อรายงานต่อไป ในสถานการณ์นี้ท่านใช้ครบทั้ง 4 ทักษะอย่างสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทีเดียว การเรียนการสอนก็ควรเตรียมนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักธรรมชาติของการใช้ภาษาในชีวิตจริงเช่นนี้ ซึ่งศัพท์ทางวิชาการเรียกว่า การสอนแบบ “ทักษะสัมพันธ์” นั่นเอง

ดูตัวอย่างกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านและเขียนในหน้า 207-209 ต่อไปนี้²² ท่านคิดว่าตัวอย่างใดแสดงลักษณะการสอนแบบ “ทักษะสัมพันธ์” เลือกคำตอบของท่านทำยตัวอย่างที่ 3

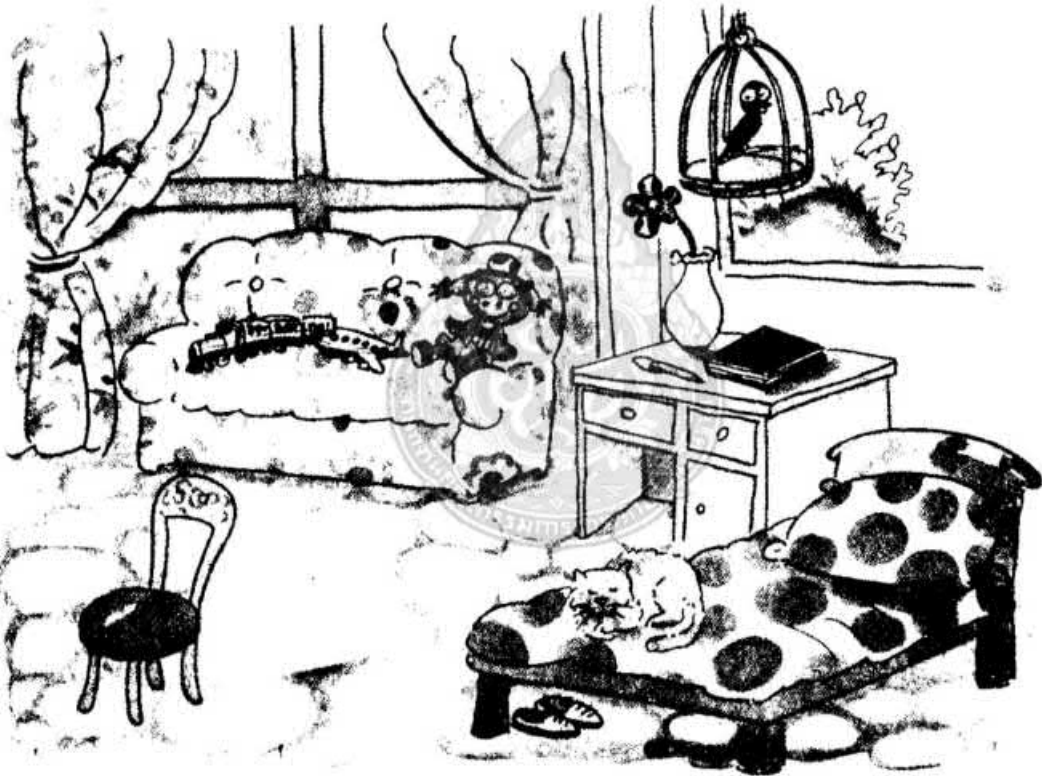
แบบฝึกหัดที่ 7

UNIT 14

สมมุติว่าภาพนี้เป็นห้องนอนของนักเรียน

(A) ให้นักเรียนระบายสีสิ่งของต่าง ๆ ตามใจชอบ แต่ให้ใช้สีต่อไปนี้ให้ครบ

grey	purple	cream	light blue	dark green
pink	yellow	orange	black	dark brown

(B) สิ่งของชิ้นไหนสีอะไร ในภาพของนักเรียน เติมคำบอกสีในช่องว่างต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

In my room, I have a _____ bed, a _____ desk, a _____ chair, and a _____ sofa. On the desk, there is a _____ book, a _____ pen, and a _____ flower. On the sofa, there is a _____ doll, a _____ plane, and a _____ train. My _____ shoes are under the bed. My cat is on the bed. It has _____ whiskers and a _____ tail. I also have a bird. It is _____.

แบบฝึกหัดที่ 1

UNIT 18

- Ⓐ อ่านประโยคข้างล่าง แล้วลองเดาก่อนว่าประโยคไหนเป็นความคิดของใครในภาพ (1-6)
เขียนตัวอักษรหน้าประโยค (A-F) ลงใน ☐ ช่องแรกของแต่ละภาพ

A. It's raining. I must run.

B. It's five o'clock now. I must go home.

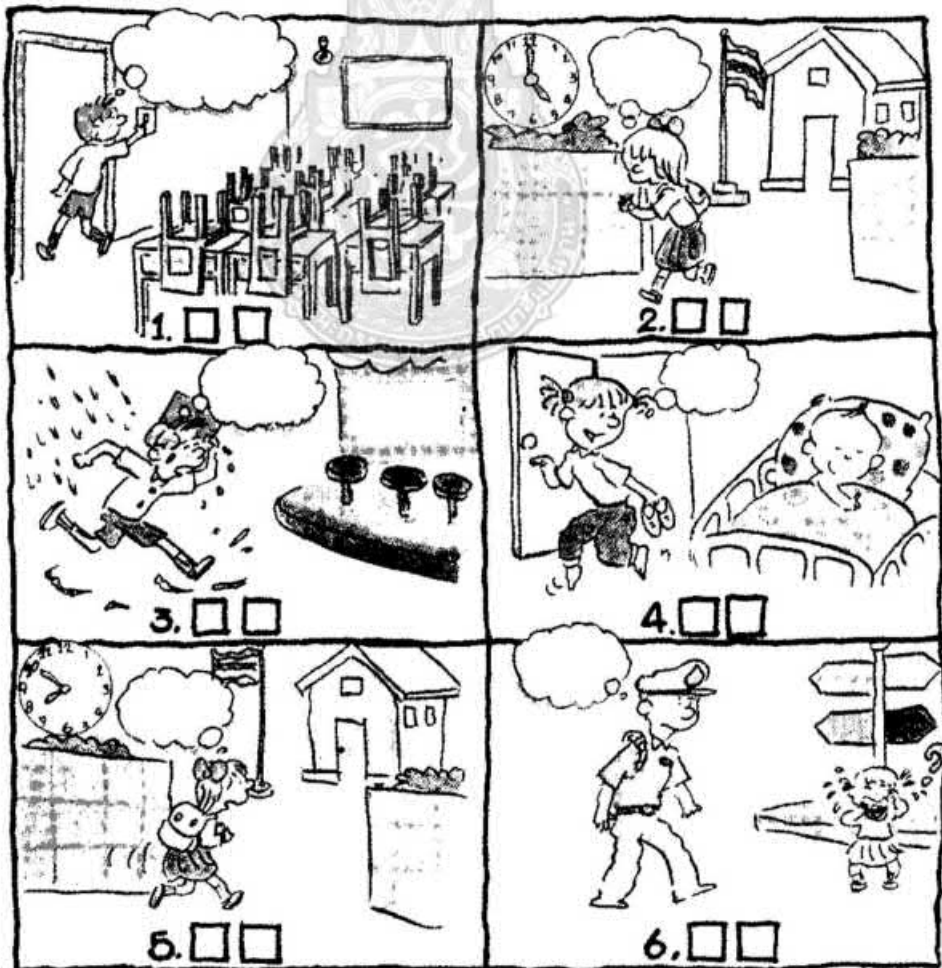
C. She's lost. I must help her.

D. It's ten to eight. I must hurry.

E. She's sleeping. I must be quiet.

F. I'm going home. I must turn off the light.

- Ⓑ พังทเป ตรวจสอบดูว่าคำตอบที่นักเรียนเดาไว้ถูกไหม เขียนตัวอักษรหน้าประโยคที่ได้ยินลงใน ☐ ช่องที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 4

UNIT 12

(A) เติมอักษรที่หายไปประโยคข้างล่าง

1. A farmer is cl _ _ ning his j _ _ ns.
2. The thr _ _ t _ _ chers are working.
3. You have a f _ ver. Don't _ _ t ice cr _ _ m.

(B) Match and listen.

1. จับคู่ประโยคใน A ที่ตรงตามลำดับกับภาพข้างล่างแล้วเขียนหมายเลขของประโยคลงในช่อง ☐
2. ฟังเทปบรรยายภาพทั้ง 3 ภาพ เสียงในเทปใช้ประโยคใดบรรยายภาพใด เขียนหมายเลขของประโยคลงในช่อง เสร็จแล้วตรวจคำตอบของนักเรียนกับคำตอบในเทป
3. ลอกประโยคที่ถูกต้องลงมาเขียนบรรยายภาพ ใช้อักษรตัวเขียน

A B C

☐	☐	☐
☐	☐	☐

19 (ต่อ)

ท่านคิดว่าตัวอย่างที่แสดงลักษณะการเรียนรู้การสอนแบบ “ทักษะสัมพันธ์” คือ

- ก. ตัวอย่างที่ 1 ไป 20
- ข. ตัวอย่างที่ 2 ไป 21
- ค. ตัวอย่างที่ 3 ไป 22
- ง. ทุกตัวอย่าง ไป 23

20

ความคิดของท่านถูกต้องในแง่ที่ว่า ตัวอย่างที่ 1 นี้ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านและการเขียน ถึงแม้จะไม่ใช้คำว่า “อ่าน” และ “เขียน” ในคำสั่ง แต่ใช้คำสั่งว่า “ให้นักเรียนระบายสี” และ “เติมคำบอกสีในช่องว่าง” หากนักเรียนใช้สีระบายตามกำหนดได้ครบ อ่านคำบรรยายเดียวกับห้องนอนได้ พร้อมทั้งเติมคำบอกสีแต่ละสิ่งที่ตนระบายไปก็แสดงว่านักเรียนมีความเข้าใจในความหมายของคำหรือประโยคที่อ่านและเขียนนั้น การระบายสีจึงมีใช้เพื่อความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่เป็นการฝึกและทดสอบความเข้าใจทางภาษาและการนำภาษานั้นไปใช้ (production) ด้วย

แล้วท่านไม่คิดว่าตัวอย่างที่ 2 หรือ 3 ก็มีลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” ด้วยหรือ

กลับไป 19

21

ตัวอย่างที่ 2 นี้มีลักษณะการเรียนรู้การสอนแบบทักษะสัมพันธ์ คือ ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการอ่าน ฟัง และเขียนในแบบฝึกหัดเดียวกัน โดยเน้นทักษะการฟังเป็นหลัก และใช้ทักษะการอ่านเป็นทั้งตัวกระตุ้นให้อยากฟังเพื่อตรวจสอบว่าตนเอง “เดา” ถูกไหม และเป็นแรงเสริมการฟังให้ง่ายขึ้นด้วย และเมื่อไม่ได้เจตนาเน้นทักษะการเขียนในแบบฝึกหัดนี้ จึงเป็นเพียงการเขียนตัวอักษรประจำข้อเพื่อตรวจทักษะการอ่านและฟังนั้น ๆ

ท่านคงเห็นชัดเจนขึ้นแล้วว่า ทักษะการอ่านไม่จำเป็นต้อง “สัมพันธ์” กับทักษะการเขียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ละทักษะสามารถสัมพันธ์กันได้ทั้งสิ้น และสามารถนำมาฝึกใช้ในสถานการณ์เดียวกันได้ เช่นในชีวิตจริงของการใช้ภาษา

สรุปเช่นนี้แล้ว ไม่ลองกลับไปดูตัวอย่างอื่นที่ท่านไม่ได้เลือกอีกครั้งหรือว่ามีลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” ด้วยหรือเปล่า

กลับไป 19

22

ตัวอย่างที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการเขียน ฟังและพูดโดยมีการอ่าน หัวข้อของต่าง ๆ เล็กน้อย แต่ให้น้ำหนักการฝึกอยู่ที่ทักษะการฟังและพูดมากที่สุด และตามด้วยการเขียนรองลงมา เพื่อฝึกให้หลักไวยากรณ์ในรูปประโยค “Do you like + คำศัพท์อาหาร?” ที่เรียนมา แบบฝึกหัดนี้จึงมีการใช้ทั้ง 4 ทักษะครบถ้วนในสถานการณ์เดียวกัน

อย่างไรก็ตาม “ทักษะสัมพันธ์” มิได้หมายความว่าต้องใช้ทั้ง 4 ทักษะครบ ในสถานการณ์เดียวกันเสมอไป ตัวอย่างที่ 1 และ 2 ที่ใช้เพียง 2 และ 3 ทักษะในแบบฝึกหัดเดียวกันก็ถือว่ามีลักษณะการเรียนการสอนแบบ “ทักษะสัมพันธ์” ด้วย

ท่านที่เลือกตอบข้อ ค. คือตัวอย่างที่ 3 นี้เพียงอย่างเดียว จึงยังมีความเข้าใจในเรื่อง “ทักษะสัมพันธ์” ไม่สมบูรณ์นัก

กลับไป 19

23

ท่านมีความเข้าใจในเรื่องการสอนแบบ “ทักษะสัมพันธ์” ดีทีเดียว โปรดดูกิจกรรมอีก 2 ตัวอย่างในหน้า 212-213 ต่อไปนี้²³

ท่านคิดว่าทั้ง 2 กิจกรรมนี้เป็นการเรียนการสอนที่มีลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” หรือไม่

ก. เป็นการเรียนการสอนลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์”

ไป 24

ข. ไม่เป็นการเรียนการสอนลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์”

ไป 25

24

ท่านคงพิจารณาทั้ง 2 แบบฝึกหัดข้างต้นนี้ควบคู่กัน จึงมองเห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันในทักษะการอ่าน (กิจกรรมที่ 1) และทักษะการเขียน (กิจกรรมที่ 2) ที่มีเนื้อหาทางภาษาสัมพันธ์กัน และนำมาสอนต่อเนื่องในคาบเรียนเดียวกันได้ จึงถือเป็นการสอนที่มีลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” เช่นกัน

แต่หากพิจารณาแต่ละแบบฝึกหัดเดี่ยวๆ และสอนแยกไม่ต่อเนื่องกันก็ไม่อาจมองเห็นความสัมพันธ์กันได้ เพราะกิจกรรมแรกเน้นทักษะการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว และกิจกรรมที่ 2 ก็เน้นแค่ทักษะการเขียนเพียงอย่างเดียว คำตอบที่ว่าทั้ง 2 กิจกรรมนี้เป็นหรือไม่เป็นการเรียนการสอนลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” จึงขึ้นอยู่กับการนำไปใช้สอนของครูเป็นประเด็นสำคัญด้วย

ไป 26

กิจกรรมที่ 1

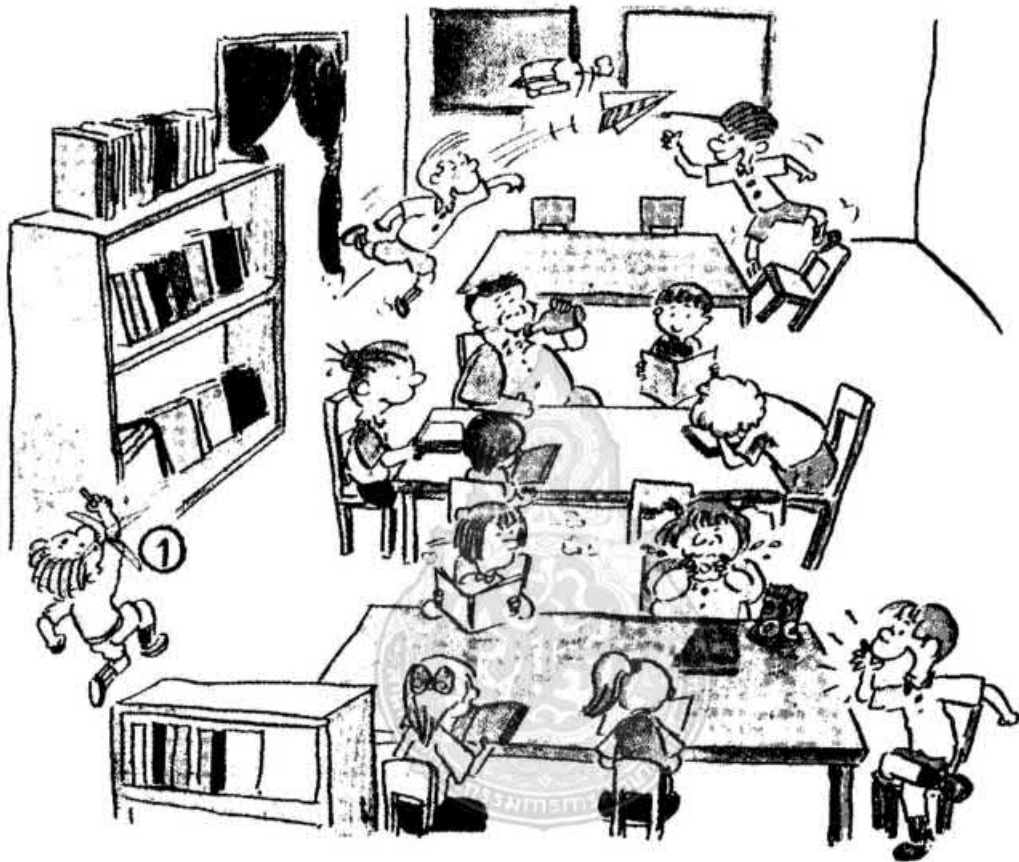
อ่านข้อความบรรยายภาพห้องข้างล่างนี้แล้วดูซิว่าข้อความใด (1-6) ตรงกับภาพใด (A-G) เขียนหมายเลขหน้าข้อความลงใน ☐ ได้ภาพ

- 1 ☐ In this room, you can sit on the floor. It is clean. You must take off your shoes.
- 2 ☐ In this room, you must not eat or drink on the bed. You can lie down here.
- 3 ☐ In this room, you can eat and drink. You must not play here.
- 4 ☐ In this room, you must be quiet. You can read and work here.
- 5 ☐ In this room, you can play. You must not write on the wall.
- 6 ☐ In this room, you can sit. You must clean it up when you go.

กิจกรรมที่ 2

- Ⓐ ดูภาพห้องสมุดข้างล่างนี้ เด็กๆ กำลังทำอะไรที่ไม่ควรทำบ้าง กาเครื่องหมาย × ลงบนภาพที่ไม่ควรทำ และเขียนเลขกำกับ (1-5) ตามลำดับ ดูตัวอย่างข้อ 1

- Ⓑ เขียนบรรยายภาพที่นักเรียนกากบาทที่ 1-5 ข้างต้น ดูตัวอย่างข้อ 1 เลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมต่อไปนี้ช่วยในการเขียน ไม่จำเป็นต้องใช้ทุกคำ

play drink read eat run be quiet call work

1. You must not write on the bookshelf.
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

25

ท่านคงพิจารณาแต่ละกิจกรรม แยกตามทักษะที่เกิดขึ้น คือ กิจกรรมที่ 1 เน้นแต่ทักษะการอ่าน และกิจกรรมที่ 2 ก็เน้นแต่ทักษะการเขียนเพียงอย่างเดียว ท่านจึงตอบว่า ทั้ง 2 กิจกรรมนี้ไม่เป็นการเรียนการสอนลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” ซึ่งก็จะเป็นคำตอบที่ถูกต้องทีเดียว ถ้าครูนำแต่ละกิจกรรมนี้ไปสอนแยกกัน แต่หากครูสอนทั้ง 2 กิจกรรมนี้ต่อเนื่องในคาบเรียนเดียวกัน ก็จะมองเห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันระหว่างการอ่านและเขียนนั้น ที่มีเนื้อหาทางภาษาสัมพันธ์สอดคล้องกัน

คำตอบที่ว่าทั้ง 2 กิจกรรมนี้เป็นหรือไม่เป็นการเรียนการสอนลักษณะ “ทักษะสัมพันธ์” จึงขึ้นอยู่กับครูนำไปใช้สอนของครูเป็นอย่างมากทีเดียว

ไป 26

26

อ่านมาถึงจุดนี้แล้ว ท่านสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านและเขียนในระดับประถมศึกษา (ประมาณ ป.4-ป.5) นั้น มีลักษณะดังนี้

ก. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ในระดับคำ ประโยค และย่อหน้าตามลำดับ โดยมีเนื้อหาทางภาษาที่สอดคล้องกัน อาจเรียงลำดับจาก ฟัง-พูด-อ่าน ไปถึงเขียน ในระยะเริ่มแรกที่เห็นการเน้นแต่ละทักษะเพียงทักษะเดียวอย่างชัดเจน หรืออาจสอนทักษะต่างๆ ควบคู่กันไปก็ได้

ไป 27

ข. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ในระดับคำและประโยคเป็นประโยคเดี่ยวๆ แต่ละประโยคมีเนื้อหาทางภาษาที่เน้นเรื่องต่างๆ กัน แต่มีความสัมพันธ์กันในหัวข้อทางไวยากรณ์หรือหลักภาษา จะสอนทักษะใดก่อน-หลังก็ได้ในระยะเริ่มแรก โดยเน้นไปที่ละทักษะ

ไป 28

27

ท่านมีความเข้าใจดีแล้วในเรื่องการสอนอ่านและเขียนในระดับประถมศึกษา ในปัจจุบันที่เน้นเนื้อหาในการสื่อสาร และมีการสอนที่เตรียมนักเรียนให้ใช้ภาษาได้ตามหลัก ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการใช้ในชีวิตจริง

ไป 29

28

ท่านยังคงเคยชินกับลักษณะการสอนภาษาต่างประเทศโดยยึดหัวข้อทางไวยากรณ์ เป็นหลัก (Structural-based teaching) ที่มีมานาน

ท่านคงยังแยกไม่ออกว่าตัวอย่างแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมข้างต้นนั้น แตกต่างจาก แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ท่านเคยสอนอย่างไร อ่านเร็วเกินไปโดยขาดสมาธิหรือเปล่า หรือขาดความเชื่อในหลักการสอนแนวปัจจุบันนี้

กลับไปทางเข้าหรือออก

29

เมื่อนักเรียนสามารถอ่านและเขียนในระดับคำและประโยคได้แล้ว ขึ้นต่อไปในระดับ ที่สูงขึ้น (เช่น ป.5-ป.6) ก็ควรจะเป็นการอ่าน-เขียนในระดับย่อหน้า เช่น อ่านนิทาน หรือ เรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจพบเห็นได้ในชีวิตจริง

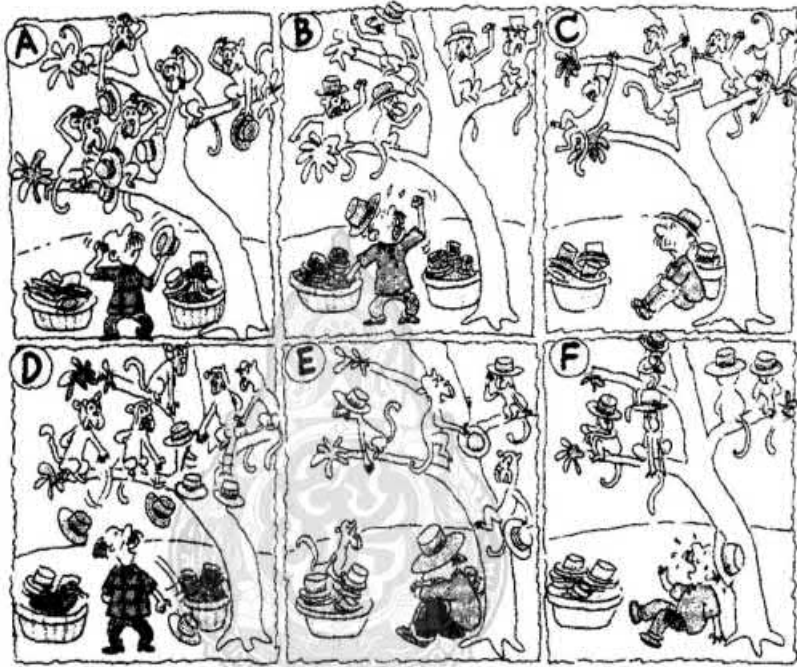
แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ที่มัก เห็นกันอยู่โดยทั่วไป คือ ครูหรือหนังสือจะสอนความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่อยู่ในบทอ่าน นั้นก่อน เมื่อนักเรียนทราบความหมายและอ่านเสร็จแล้ว ก็มักจะมีคำถามเกี่ยวกับบทอ่านนั้น ให้พูดหรือเขียนตอบ

ลองดูบทอ่านซึ่งเป็นนิทานเกี่ยวกับชายขายหมวกกับลิงในหน้า 216-218 ต่อไปนี้²⁴ ท่านคิดว่าแบบฝึกหัดที่เน้นการอ่านบทนี้มีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างจากแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมการอ่านทั่วไปที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่แล้ว เลือกคำตอบของท่านทำแบบฝึกหัดข้อ D

First, second, third

1 Look, read and speak.

- (A) ภาพต่อไปนี้เรียงไว้สับสน ให้นักเรียนลองเดาลำดับภาพให้เป็นเรื่องตามความคิดของนักเรียน และเขียนเฉพาะตัวอักษรประจำภาพเป็นลำดับ 1-6 ในเศษกระดาษ

- (B) ลองคุยกับเพื่อนซิว่าเรื่องที่นักเรียนเดาไว้เหมือนกับของเพื่อนไหม รูปไหนมาก่อนหรือหลัง ถ้าไม่เหมือนกันไม่เป็นไร อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วดูว่าใครตก หรือใกล้เคียงบ้าง ลองเดาความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ โดยดูภาพประกอบ

Once upon a time, there was an old man

He sold hats

One day, he walked and walked

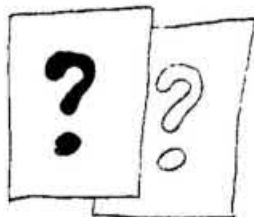
and was tired. So he sat down

under a tree.

On the tree, there were five monkeys When the man fell asleep, the first monkey climbed down the tree and took his hat.

Then, the second monkey climbed down and took another hat. And the third, the fourth, and the fifth monkey climbed down and took his hats.

When the man woke up, he was very angry. He shook his fist at them. So, the first monkey shook its fist. The second monkey shook its fist.

And the third, fourth, and fifth monkey shook their fists.

The man took off his hat and scratched his head. And the first monkey scratched its head. The second monkey scratched its head. And the third, fourth, and fifth monkey scratched their heads.

So the man had an idea. He took off his hat and threw

it on the ground

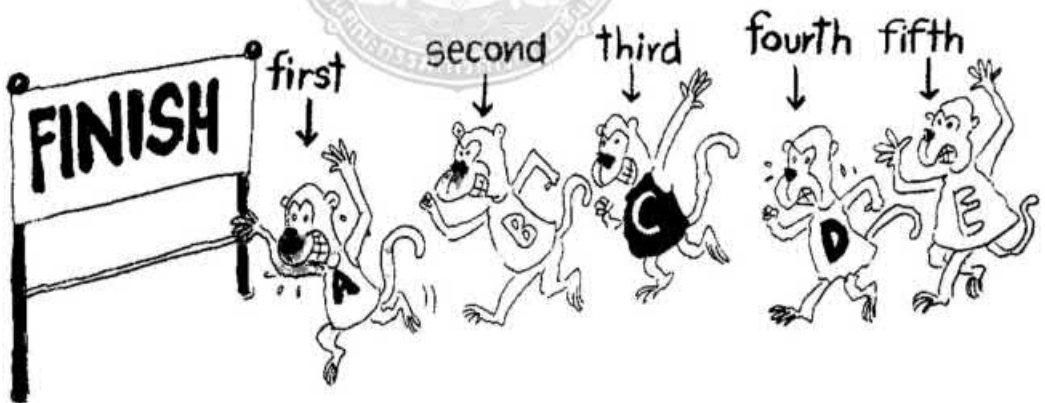

Then,

the first monkey threw its hat on the ground. The second monkey threw its hat on the ground. And the third, fourth and fifth monkey threw their hats on the ground. The man was happy again.

- (C) นักเรียนลำดับภาพไว้ถูกต้องหรือเปล่า ตรวจคำตอบอีกครั้ง ฟังเทปไปพร้อม ๆ กับที่อ่านเรื่อง
คำตอบที่ถูก คือ C E F B A D
คำที่ขีดเส้นใต้และมีภาพประกอบหมายความว่าอะไร บอกคุณครูแล้วออกเสียงคำเหล่านั้นตามคุณครูหรือเทป
- (D) นักเรียนเดาความหมายของคำว่า first, second, third, fourth, fifth จากนิทานเรื่องนี้ได้หรือไม่ บอกคุณครูว่าแปลว่าอะไร ถ้ายังเดาไม่ออก ดูภาพและอ่านคำบรรยายต่อไปนี้
ลิงตัวไหนวิ่งแข่งเข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่เท่าไร

- ลิง A เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่หนึ่ง (first)
ลิง B เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่สอง (second)
ลิง C เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่สาม (third)
ลิง D เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่สี่ (fourth)
ลิง E เข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่ห้า (fifth)

29 (ต่อ)

ท่านคิดว่าแบบฝึกหัดที่เน้นการอ่านข้างต้นนี้มีลักษณะ

ก. เหมือนแบบฝึกหัดการอ่านที่เคยเห็นอยู่โดยทั่วไป คือ สอนคำศัพท์ใหม่ก่อนอ่าน และมีคำถามให้พูดหรือเขียนตอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นหลังการอ่าน ไป 30

ข. แตกต่างจากแบบฝึกหัดการอ่านที่เคยเห็นอยู่โดยทั่วไป คือ ไม่สอนคำศัพท์ใหม่ก่อนอ่าน แต่ให้นักเรียนลองเดาเองจากภาพประกอบขณะอ่าน และให้ลองเดาลำดับเรื่องก่อนอ่าน ไป 31

30

ท่านคงอ่านแบบฝึกหัดข้างต้นเร็วไปสักนิด คำศัพท์ใหม่ที่ขีดเส้นใต้ไว้ในเรื่องไม่ได้มีการนำมาสอนหรือให้ความหมายก่อนอ่าน แต่มีคำสั่งไว้ก่อนขึ้นเรื่องว่าให้นักเรียน “ลองเดาความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ โดยดูภาพประกอบ” ฉะนั้นขณะที่นักเรียนอ่าน หากลองใช้ภาพประกอบและคำหรือเนื้อความรอบข้างของคำศัพท์ใหม่นั้นในการเดา ก็พอจะทราบความหมายของคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง (โปรดดูรายละเอียดเรื่องนี้ใน “เขาวงกต 2 : การสอนศัพท์” เริ่มจากช่องที่ 20 หน้า 49)

นอกจากนี้ คำถามเกี่ยวกับเรื่องก็มีได้มีไว้ให้หลังการอ่าน มีแต่คำสั่งให้ตรวจคำตอบของกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไว้ก่อนอ่าน ทางต้น กลับไป 29

31

ท่านวิเคราะห์ได้ถูกต้องทีเดียว แบบฝึกหัดการอ่านข้างต้นนี้มีความแตกต่างจากแบบฝึกหัดที่อาจพบเห็นอยู่โดยทั่วไปใน 2 ลักษณะคือ

1. การสอนคำศัพท์ ไม่มีคำแปลหรือคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่ไว้ให้ และไม่มีคำสั่งให้ครูสอนคำศัพท์ใหม่เหล่านั้นก่อนให้นักเรียนอ่านเรื่อง แต่มีคำสั่งไว้ในข้อ B ว่าให้นักเรียน “ลองเดาความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ โดยดูภาพประกอบ” นั่นก็คือการสอนแบบให้ผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลางของการเรียน (learner-centered หรือ child-centered methodology) ให้หัดพึ่งตนเอง คิดวิเคราะห์หาเหตุผลว่าคำศัพท์ใหม่นั้นน่าจะหมายความว่าอะไร โดยอาศัยภาพประกอบและคำหรือเนื้อความรอบข้างคำศัพท์ใหม่นั้นช่วย (คำหรือเนื้อความรอบข้าง เป็นสิ่งที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้มาแล้ว) โดยครูตรวจสอบ หรือชี้แนะเพิ่มเติมหลังจากที่นักเรียนได้ลองพยายามเดาอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองแล้ว บทบาทของครูจึงมิใช่การบอกหรือป้อนความรู้ทุกอย่างให้ แต่เป็นผู้ชี้แนะให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง (โปรดดูรายละเอียดเรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทใน เขาวงกต 2 : การสอนศัพท์ เริ่มจากช่องที่ 20 หน้า 49)

31 (ต่อ)

2. กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading) ซึ่งในที่นี้คือ การให้ภาพ 6 ภาพซึ่งไม่ได้เรียงลำดับตามเรื่องไว้ และ “ให้นักเรียนลองเดาลำดับภาพให้เป็นเรื่อง ตามความคิดของนักเรียน และเขียนเฉพาะตัวอักษรประจำภาพเป็นลำดับ 1-6 ในเศษกระดาษ” จากนั้นจึงให้ “ลองคุยกับเพื่อนคิดว่าเรื่องที่นักเรียนเดาไว้เหมือนกับของเพื่อนไหม รูปไหนมาก่อนหรือหลัง ถ้าไม่เหมือนกันไม่เป็นไร อ่านเรื่องต่อไปนี่แล้วดูว่าใครเดาถูกหรือใกล้เคียงบ้าง”

กิจกรรมก่อนอ่านในลักษณะนี้ เป็นการสร้างแรงจูงใจ (motivation) ให้นักเรียนอยากอ่านเรื่องเพื่อตรวจสอบดูว่าการเดาของตนถูกไหม เหมือนในหนังสือหรือเหมือนเพื่อนหรือเปล่า และหากไม่ถูกหรือไม่เหมือนก็ไม่เป็นไร เพราะนี่คือการเดาตามความคิดของนักเรียน ไม่จำเป็นต้องเหมือนเพื่อนหรือหนังสือเสมอไป เพราะนิทานสามารถเดินเรื่องได้หลายแนว แม้จะเดาไม่เหมือนเพื่อนหรือหนังสือ นักเรียนก็ไม่เสียความรู้สึก เพราะไม่ใช่สิ่งผิด แต่เป็นการสร้างความมั่นใจในการกล้าแสดงความคิดเห็นด้วย ซึ่งเป็นไปตามหลักธรรมชาติของการใช้ภาษาในชีวิตจริงคือ โดยส่วนใหญ่คนเรามักมีแรงจูงใจหรือจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในใจก่อนการอ่านอยู่แล้วจึงจะอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลหรือคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งกิจกรรมข้างต้นก็ครอบคลุมทั้งสองประเด็นนี้ และยังมีลักษณะเป็นทักษะสัมพันธ์ คือ นักเรียนได้ใช้ทักษะฟังและพูดประกอบการอ่านด้วย

กิจกรรมลักษณะนี้จึงเป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนด้วย คือ เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติงาน (task-based learning) และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นแก้ปัญหา (problem-solving) ซึ่งในที่นี้คือการจัดลำดับภาพที่สลับที่กันอยู่ให้เป็นเรื่องนั่นเอง

ไป 32

32

ดูแบบฝึกหัดการอ่านอีกตัวอย่างหนึ่งในหน้า 221-223 ต่อไปนี้ จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6²⁵

แบบฝึกหัดนี้มีลักษณะต่อไปนี้หรือไม่

1. มีกิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading exercise) ให้นักเรียนทำเพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่าน

2. มีการให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบท

3. มีลักษณะทักษะสัมพันธ์

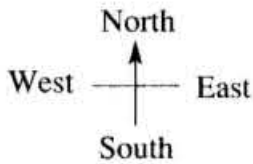
4. เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน

Lesson 1

Where is ...?

Ⓐ ดูทิศต่อไปนี้

ตัวอักษร N, S, W, E ในภาพทางขวาย่อมาจากคำใดในภาพข้างบน บอกความหมาย และออกเสียง คำนั้นตามคุณครู หรือเทป

Ⓑ ดูภาพ ①-⑧ บอกได้ไหมว่าแต่ละภาพคืออะไร และน่าจะอยู่ที่จุดไหนของประเทศไทย จับคู่ภาพ ①-⑧ กับ ☆-☆ เขียนคำตอบที่ได้ไว้ในเศษกระดาษ

Ⓒ ภาพ ①-⑧ ถูกตัดขาดจากคำบรรยาย ⑨-⑯ อ่านคำบรรยาย แล้วบอกคุณครูว่า ภาพใด (①-⑧) ตรงกับคำบรรยายข้อใด (⑨-⑯)

Ⓓ ตรวจคำตอบที่ได้ไว้ในข้อ Ⓑ โดยใช้คำบรรยาย ⑨-⑯ ช่วย นักเรียนเดาถูกกี่ข้อ

- What is picture Ⓐ called?
- Where is it on the map?
- What letter?

It is in the north.

9 Phra Buddhashinaraj is in the north of Thailand. It is in Phitsanulok province. You can go there by bus or by train. It is 377 kilometres from Bangkok.

10 Wat Phrakaew is in the central part of Thailand. It is in Bangkok.

11 Phuket is an island in the south of Thailand. You can go there by bus, by boat, or by plane. It is 862 kilometres from Bangkok.

12 The River Kwai Bridge is in Kan-
chanaburi, a province
in the west.

13 Samet is a small
island. It is about 30
minutes by boat from
Rayong, a province
in the east.

14 Phrathat Doi Suthep is a temple in Chiang
Mai. It is in the north. You can go there
by bus, by train, or by plane. It is about 700
kilometres from Bangkok.

15 Phanomrung is in Buriram, a province in
the north-east of Thailand. It is about 400
kilometres from Bangkok.

16 Phrathat Phanom is a temple in
Nakornphanom province, in the north-east of
Thailand. It is about 12 hours by bus from
Bangkok.

๕ อ่านประโยคที่มีคำต่อไปนี้อีกครั้ง
province, central, island, bridge,
temple, north-east แล้วเดาความหมาย
ของคำ และออกเสียงคำตามคุณครูหรือเทป

๕ 'กิโลเมตร' เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
มาจากคำ 'kilometre' สะกดคำและออก
เสียงตามคุณครูหรือเทป

๕ แบ่งกลุ่ม 4-5 คน ช่วยกันสะกดชื่อ
จังหวัดหรือสถานที่สำคัญในท้องถิ่นเป็น
ภาษาอังกฤษ กลุ่มละ 5 ชื่อ เขียนบน
กระดานให้คุณครูตรวจ กลุ่มใดสะกดได้
เหมาะสมที่สุดชนะ

GRAMMAR

สังเกตการใช้คำในช่องสี่เหลี่ยม และเดา
ความหมาย

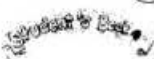
It is	in	the north. the south. the west. the east. the north-east.
-------	----	---

the north	of	Thailand
the south		

You can go	by	bus. boat. train. plane.
------------	----	-----------------------------------

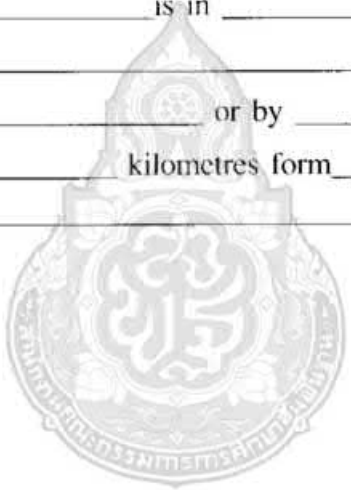
* การสะกดชื่อสถานที่ไทยเป็นภาษาอังกฤษ
อาจใช้แบบของราชบัณฑิตยสถานหรือดู
ความเหมาะสมให้ตัวสะกดกับเสียงใกล้เคียง
กันที่สุดก็ได้

มาช่วยโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกัน

1. คิดถึงสถานที่ที่น่าสนใจสำหรับการไปท่องเที่ยวในจังหวัดของนักเรียน 1 แห่ง และเขียนบรรยายสถานที่นั้น ในช่อง (A) ให้คล้ายคำบรรยายในแผ่นพับโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวใน Unit 21 ของ หน้า 21
2. ติดตามรอยประ นำไปติดกระดานหน้าห้องให้เพื่อนอ่าน และเลือกวาดภาพประกอบคำบรรยายของเพื่อน ในช่อง (B) เสร็จแล้ว ช่วยกันดูว่าคำบรรยายและภาพของนักเรียนคู่ใดเหมาะสมสวยงามที่สุด

(A) _____ is in _____
of Thailand. It is in _____. You can go there
by _____ or by _____.
It is about _____ kilometres from _____.

(B)

32 (ต่อ)

5. มีเนื้อหาทางภาษาที่เน้นการสื่อสาร (communication) และสัมพันธ์กับรายวิชาอื่น (content-based)

ท่านเห็นว่าแบบฝึกหัดนี้

ก. มีลักษณะครบทั้ง 5 ข้อ

ไป 33

ข. มีลักษณะไม่ครบทั้ง 5 ข้อ

ไป 34

33

ท่านวิเคราะห์แบบฝึกหัดข้างต้นได้ถูกต้องแล้ว ตรวจสอบอีกครั้งว่าลักษณะแต่ละข้อตรงกับข้อย่อยข้อใดในตัวอย่าง ก่อนอ่านคำอธิบายต่อไปนี้

1. **มีกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading exercise)** ให้นักเรียนทำเพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่าน เห็นได้ชัดจากกิจกรรมข้อ (B) ซึ่งให้นักเรียนเดาก่อนอ่านว่าภาพสถานที่ต่างๆ 8 แห่งนั้นน่าจะอยู่ที่จุดใดบนแผนที่ประเทศไทย การเดานี้จึงเป็นแรงจูงใจให้อ่านว่าสิ่งที่ตนเดาไว้ถูกต้องหรือไม่ การเดานี้ นักเรียนสามารถเดาโดยอาศัยพื้นความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทยของตน หากจะเดาผิดบ้าง เพราะรู้จักสถานที่ต่างๆ ไม่หมด ก็ไม่เป็นไร เพราะเป็นการเดาสงๆ สร้างแรงจูงใจและจุดประสงค์ในการอ่าน ไม่ใช่การทดสอบว่าได้หรือตก

2. **มีการให้ความหมายของศัพท์จากบริบท** เห็นได้จากข้อ (A) และข้อ (E) เนื่องจากข้อความที่ให้อ่านหรือภาพที่ให้ดูนั้นเป็นบริบทเพียงพอ ที่จะช่วยนักเรียนให้ความหมายของศัพท์ใหม่ได้ หากไม่มีบริบทเพียงพอ ก็ไม่ควรให้นักเรียนเดา เพราะจะกลายเป็นการเดาที่ขาดเหตุผลและไร้ความหมาย

3. **มีลักษณะทักษะสัมพันธ์** เห็นได้จากข้อ (G) ที่ให้เขียนชื่อสถานที่สำคัญในท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ (เป็นการเขียนระดับคำ) และ Project กิจกรรมที่ 1 ที่ให้เขียนโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของนักเรียนเอง (เป็นการเขียนระดับประโยคและย่อหน้า) โดยเนื้อหาของสิ่งที่เขียนนั้นสัมพันธ์กับบทอ่านที่ได้อ่านไปใน (A) - (F)

4. **เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน** เห็นได้จากทุกข้อที่มีคำสั่งให้ นักเรียนสังเกต เดา หรือปฏิบัติงานเอง โดยครูชี้แนะหรือตรวจสอบหลังจากนั้น

5. **มีเนื้อหาทางภาษาที่เน้นการสื่อสาร (communication)** คือเรื่องการบอกทิศทาง (Giving Directions) ซึ่งเป็นหัวข้อหนึ่งทางภาษาที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิต และมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กับรายวิชาอื่น (content-based) คือเนื้อหาทางด้านภูมิศาสตร์หรือการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต

ไป 35

34

ท่านคิดว่าตัวอย่างข้างต้นมีลักษณะไม่ครบทั้ง 5 ข้อ ข้อใดที่ท่านหาไม่พบ โปรดตรวจสอบในข้อที่ 33 ข้างต้น ข้อใดที่พบ โปรดตรวจสอบว่าตรงกับความเห็นของท่านหรือไม่

กลับไป 33

35

จากแบบฝึกหัดการอ่านข้างต้นในข้อที่ 32 ท่านสังเกตเห็นลักษณะอื่นได้อีกบ้างดังต่อไปนี้

- ก. มีกิจกรรมระหว่างอ่าน (during-reading) ให้นักเรียนทำในข้อ (C) ไป 36
- ข. มีกิจกรรมหลังอ่าน (post-reading) ให้นักเรียนทำในข้อ (F) ไป 37
- ค. มีการสอนไวยากรณ์ (grammar) ก่อนการอ่าน ไป 38
- ง. มีการสอนไวยากรณ์ (grammar) หลังการอ่าน ไป 39
- จ. ข้อ ก. และข้อ ง. ไป 40

36

ท่านข้างสังเกตดีทีเดียว กิจกรรมระหว่างอ่าน (during-reading) ในข้อ (C) นี้คือการที่นักเรียนอ่านคำบรรยายสถานที่ (9 - 16) ในแต่ละข้อแล้วนำไปจับคู่กับภาพข้อใดข้อหนึ่ง (1 - 8) จนจบหมดทั้ง 8 คู่ นั่นเอง

แล้วเรื่องไวยากรณ์ (grammar) ในแบบฝึกหัดนี้ ท่านไม่สังเกตเห็นบ้างหรือว่าเป็นอย่างไร ลองกลับไปดูอีกครั้ง

กลับไป 35

37

ถึงแม้ข้อ (F) จะเป็นกิจกรรมให้นักเรียนทำหลังจากที่ได้อ่านเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ 8 แห่งแล้วก็ตาม แต่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์เพียงคำเดียวที่พบในเนื้อเรื่องนั้น มิได้เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหลักที่อ่าน จึงไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมหลังอ่าน (post-reading) ซึ่งมักหมายถึงกิจกรรม เช่น การให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหลักที่อ่านไปนั้น หรือการให้เขียนต่อตอนจบของเรื่องให้สมบูรณ์ เป็นต้น

ทางต้น กลับไป 35

38

ท่านคงตอบจากความเคยชินโดยทั่วไปกระมังว่ามีการสอนไวยากรณ์ก่อนการอ่าน เพราะส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นเช่นนั้น เมื่อมีหลักไวยากรณ์ในลักษณะใหม่ทีมนักเรียนยังไม่เคยทราบมาก่อนและจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งในการอ่านไม่มีบริบทเพียงพอที่จะให้นักเรียนเดาได้ หนังสือหรือครูก็ควรนำเสนอหรือสอนก่อนให้นักเรียนอ่านบทอ่านนั้น แต่ในตัวอย่างแบบฝึกหัดข้างต้นเป็นเช่นนั้นจริงหรือ

ทางต้น กลับไป 35

39

ข้อสังเกตของท่านถูกต้องแล้ว ไวยากรณ์ (grammar) เรื่องการใช้คำ in, of, และ by ในบทนี้ได้ถูกนำมาให้นักเรียน “สังเกตการใช้” (โดยการชี้แนะของครูไม่ใช่การสอน) หลังการอ่านบทอ่านทั้งหมดแล้ว ซึ่งในกรณีนี้ทำได้เพราะในบทอ่านมีบริบทเพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนให้ลองเดาความหมายไปในขณะที่อ่านได้ และเป็นคำย่อยที่ไม่น่าจะก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำความเข้าใจการอ่าน จึงถูกนำมาเป็นข้อสังเกตและชี้แนะให้ชัดเจนขึ้นหลังการอ่าน

แล้วท่านไม่ได้สังเกตเห็นกิจกรรมในลักษณะอื่นที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอีกเลยหรือ

กลับไป 35

40

ท่านเป็นผู้ที่ช่างสังเกตและละเอียดถี่ถ้วนดีมาก โปรดอ่านคำอธิบายย่อหน้าแรกในช่องที่ 36 และ 39 เพื่อเสริมความเข้าใจของท่านเพิ่มเติม

ไป 36 และ 39 ก่อนไป 41

41

ดูแบบฝึกหัดการอ่านอีกตัวอย่างหนึ่งในหน้า 227-228 ต่อไปนี้จากหนังสือเรียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6²⁶

ขณะที่ท่านอ่านโปรดสังเกตด้วยว่า แบบฝึกหัดตัวอย่างนี้

EXPRESSION

'...would you like....' เป็นสำนวนสุภาพ มีความหมายว่า 'คุณอยากจะ.....' ฉะนั้น Holly ถามว่า 'What would you like for lunch?' จึงหมายความว่า 'คุณอยากจะรับประทานอาหารอะไรเป็นอาหารกลางวัน'

GRAMMAR

- (A) สังเกตการใช้ประโยคต่อไปนี้ บอกคุณครูว่าเปลี่ยนคำในแต่ละช่องแล้ว ความหมายของประโยคจะเปลี่ยนไปอย่างไร

	you		breakfast?
What would	he/she	like for	lunch?
	they		dinner?

- (B) นักเรียนเคยทราบชื่อทวีปยุโรป และประเทศอิตาลี ญี่ปุ่น และจีนแล้ว สังเกตรูปคำนาม (noun) และคำคุณศัพท์ (adjective) ต่อไปนี้

noun	adjective
Europe	<u>European</u>
Italy	<u>Italian</u>
Japan	<u>Japanese</u>
China	<u>Chinese</u>

- (C) อ่านคำพูดของเด็กคนที่ ① - ④ ในหน้า 58-59 เด็กคนไหนอยากรับประทานอาหารชนิดใด บอกคุณครู
(D) ออกเสียงคำนามและคำคุณศัพท์ในข้อ (B) และประโยคที่เด็กคนที่ ① - ④ พูดตามเทปหรือคุณครู

What would you like for lunch?

(A)

FAMILY SUNDAY LUNCH
AT THE RED ROSE
A big buffet with salad, steak, pizza, tempura, Chinese noodle soup and more. Cartoon videos for children.
249 Perchaburi Road Tel. 256-2446.

Hi
I'm Roberto
from Venice.
at
VIVA ITALIANO

(C)
DISKID
Bangkok's best
Japanese restaurant
Watana Plaza
Tel. 921-0321

(D)
THE THAI ROOM
Tasty Thai, Chinese,
and European food
Try all
Baan Thai Food.
Tel. 892-1234

(B)
Sai 19
Pacific Hotel
Tel. 321-9788

Steak
Tempura
I'd like some Japanese food.

I would like some European food.

Try some
DIM SUM!

THE BEST

THE BIGGEST

THE TASTIEST

(E) THE
HONG KONG
KITCHEN
48/1 Silom Rd.
Tel. 787-1602

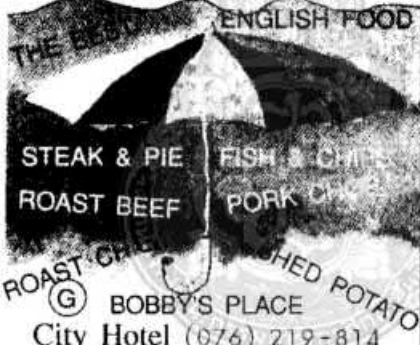

Pizza

I'd like some
Italian food.

(F) The Vegetarian Hut
TASTIER HAPPIER HEALTHIER

We have the best vegetable
dishes in town. Telephone now
for reservation. 279-8406

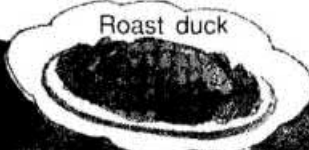

(G) BOBBY'S PLACE
City Hotel (076) 219-814

ALL YOU CAN EAT
For 99 B

International Buffet
soup, salad, fried noodles
at

(H) The International Hotel

Roast duck

I'd like some
Chinese food.

(E) ดูภาพและชื่ออาหารที่เด็กคนที่ ①-④
อยากจะรับประทาน ออกเสียงชื่ออาหาร
ตามเทพหรือคุณครู

(F) อ่านโฆษณาร้านอาหารในหน้า 58-59
แล้วบอกคุณครูว่าเด็กคนไหนจะไปรับ
ประทานอาหารที่ร้านใดได้บ้าง เพราะเหตุใด

(G) ถ้านักเรียนรับประทานอาหารมังสวิรัต
หรืออาหารเจ ควรไปรับประทานที่ร้านใด

(H) ถ้านักเรียนอยากรับประทานหลาย
อย่างโดยจ่ายเงินจำนวนหนึ่งตามที่ร้าน
กำหนดแล้วเลือกตักเอง เท่าใดก็ได้ คือ
รับประทานแบบบุฟเฟต์ (buffet) นักเรียนจะ
ไปที่ร้านใดได้บ้าง

(I) DIM SUM ที่ร้าน HONG KONG
KITCHEN เป็นอาหารแบบใด ดูภาพแล้ว
เดาได้ไหม บอกคุณครู

(J) Tasty เป็นคำบรรยายเกี่ยวกับอาหาร
นักเรียนคิดว่าน่าจะหมายความว่าอย่างไร

GRAMMAR

สังเกตการใช้ขั้นกว่าและขั้นสุดของคำว่า
good ดังนี้

good	better	best
------	--------	------

* steak = เนื้อเป็นชิ้น

tempura = กุ้งหรือผักชุบแป้งทอด

pizza = แป้งขนมปังทำเป็นแผ่นกลมบาง
โรยหน้าด้วยเนื้อหรือผักต่างๆ และเนยแข็ง

roast duck = เป็ดย่าง

noodle soup = ก๋วยเตี๋ยวน้ำ

fried noodles = ก๋วยเตี๋ยวผัด

chips, french fries = มันฝรั่งทอด
หั่นเป็นแท่งสี่เหลี่ยมยาวๆ เล็ก

pork chop = เนื้อหมูเป็นชิ้นมักติด
กระดูกด้วย มักนำมาทอดหรืออบ

mashed potato = มันฝรั่งบด

dim sum = อาหารจีนแบบนั่งใส่ชั่ง
เช่น ขนมจีบ ซาลาเปา ฮะเก๋า

41 (ต่อ)

1. มีกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่ก่อน (pre-reading) หรือ หลัง (post-reading) การอ่านบทอ่านนั้น
2. สอนไวยากรณ์ (grammar) ก่อนหรือหลังการอ่านบทอ่านนั้น
จากแบบฝึกหัดการอ่านข้างต้นนี้ ท่านสังเกตเห็นว่า
- ก. มีกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่หลังการอ่านบทอ่าน และมีการสอนไวยากรณ์ที่ปรากฏในบทอ่านทั้งก่อนและหลังการอ่าน ไป 42
- ข. มีกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่ก่อนการอ่านบทอ่านนั้น และมีการสอนไวยากรณ์ที่ปรากฏในบทอ่านก่อนการอ่าน ไป 43

42

ข้อสังเกตของท่านถูกต้องแล้ว โปรดตรวจสอบอีกครั้งว่ากิจกรรมตามความเห็นของท่านนั้นตรงกับข้อย่อยข้อใดในตัวอย่างต่อไปนี้หรือไม่

1. กิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่หลังการอ่าน คือ
ข้อ (F) “อ่านโฆษณาร้านอาหารในหน้า 58 - 59 แล้วบอกคุณครูว่าเด็กคนไหนจะไปรับประทานอาหารที่ร้านใดได้บ้าง เพราะเหตุใด”
ข้อ (G) “ถ้านักเรียนรับประทานอาหารมังสวิรัตหรืออาหารเจ ควรไปรับประทานอาหารที่ร้านใด”
ข้อ (H) “ถ้านักเรียนอยากรับประทานอาหารหลายอย่าง โดยจ่ายเงินจำนวนหนึ่งตามที่ร้านกำหนดแล้วเลือกตักเองเท่าใดก็ได้ คือรับประทานอาหารแบบบุฟเฟต์ (buffet) นักเรียนจะไปที่ร้านใดได้บ้าง”
ข้อ (I) “DIM SUM ที่ร้าน HONG KONG KITCHEN เป็นอาหารแบบใด ดูภาพแล้วเดาได้ไหม บอกคุณครู”
ส่วนข้อ (J) เป็นการตรวจสอบการเดาศัพท์คำว่า Tasty
2. มีการสอนไวยากรณ์ที่ปรากฏในการอ่านทั้งก่อนและหลังการอ่าน ส่วนที่มีการสอนก่อน เพราะเป็นเรื่องใหม่ที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนมาก่อน (รูปประโยค What would you like for lunch? และความเกี่ยวเนื่องในรูปแบบของคำนามกับคำคุณศัพท์ เช่น Europe - European) และเป็นศัพท์สำนวนสำคัญ (key word/expression) ที่

42 (ต่อ)

จำเป็นต่อการทำความเข้าใจบทอ่านนี้ จึงมีการนำเสนอ (presentation) ไว้ในข้อ (A) และ (B) และมีการให้นักเรียนฝึก (practice) ในข้อ (C) และ (D)

ส่วนไวยากรณ์ที่ปรากฏหลังการอ่านนั้น คือ การให้นักเรียน “สังเกตการใช้” ขั้นกว่าและขั้นสุดของคำว่า “good” เหตุที่นำมาสอนหลังการอ่านเพราะถึงแม้นักเรียนจะไม่เคยเห็นคำว่า better (ขั้นกว่า) หรือ best (ขั้นสูงสุด) มาก่อน แต่ในบทอ่าน คำนี้มีใช้ คำสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นเพียงคำประกอบย่อยซึ่งถ้านักเรียนไม่ทราบความหมายในขณะที่อ่าน ก็ไม่เป็นอุปสรรคมาก จนทำให้ไม่เข้าใจเนื้อความหลักได้ แต่เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม จึงถูกนำมาให้เป็นข้อสังเกตภายใต้หัวข้อ grammar หลังการอ่านนั้น

ไป 44

43

ท่านคงเข้าใจว่าข้อ (C) ในตัวอย่างข้างต้นเป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนก่อนอ่านใช้ไหม ดูเผินๆ อาจจะเป็นเช่นนั้น เพราะประโยคที่ให้นักเรียนอ่าน (คำพูดของเด็กคนที่ 1 - 4) ก็อยู่ในบทอ่าน แต่แท้ที่จริงแล้ว กิจกรรมข้อ (C) นี้ มีจุดประสงค์ เพื่อเป็นการฝึกการใช้รูปแบบประโยค “I would like some (adj.) food.” และการใช้ คำคุณศัพท์ (adjective) ประกอบอาหารชาติต่าง ๆ โดยให้นักเรียนฝึกออกเสียงเพิ่มเติม ในข้อ (D) ด้วย ซึ่งการฝึกนี้เป็นขั้นตอนต่อเนื่องมาจากการสอนไวยากรณ์ทั้ง 2 เรื่องนี้ ในข้อ (A) และ (B) ก่อนหน้านั้น

ข้อสังเกตของท่านที่ว่ามีการสอนไวยากรณ์ (grammar) ก่อนอ่านก็ถูกต้อง เห็นได้จากการนำเสนอ (presentation) ในข้อ (A) - (B) และการให้นักเรียนฝึกในข้อ (C) และ (D) ที่กล่าวมาแล้ว แต่ทั้งนี้ก็ยังมีการนำเสนอไวยากรณ์ในส่วนอื่นอีกที่ท่านมิได้สังเกตเห็น

ทางต้น กลับไป 41

44

จากหลาย ๆ ตัวอย่างของการสอนอ่านที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนอ่านนั้นสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ อยู่โดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับทักษะการเขียน เช่น ตั้งแต่เริ่มแรกที่นักเรียนเรียนตัวอักษร เมื่ออ่านออกเสียงตัวอักษรได้แล้ว ก็จะฝึกเขียนตัวอักษรนั้นหรือในกรณีที่เรียนคำศัพท์ใหม่ เมื่อออกเสียงและอ่านคำนั้นได้แล้ว

44 (ต่อ)

ก็จะฝึกสะกดคือเขียน จนถึงระดับประโยค เมื่อเรียนรูปแบบประโยคใหม่ ฟัง-พูดและหรืออ่านได้แล้ว ก็จะฝึกเขียน ดังเช่นตัวอย่างบทเรียนการเขียนในหน้า 232-233 จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6²⁷

ในขณะที่ท่านอ่านตัวอย่างนี้ โปรดสังเกตด้วยว่าบทเรียนการเขียนนี้สัมพันธ์กับทักษะอื่นใดบ้าง

ท่านคิดว่าบทเรียนการเขียนข้างต้นนี้

ก. สัมพันธ์กับทักษะการอ่านและฟัง

ไป 45

ข. สัมพันธ์กับทักษะการฟังและพูด

ไป 46

45

ข้อสังเกตของท่านถูกต้องแล้ว นักเรียนจะต้องใช้ทักษะการอ่านในข้อ (A) - (B) - (C) และ (D) ทั้งหมด เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการเขียนใบรับข้อความทางโทรศัพท์ ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่การฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์ในแนวเดียวกันใน On Your Own แบบฝึกหัดที่ 5 Unit 26 (ดูหน้า 233) เมื่อนักเรียนฟังแล้วก็จะจดบันทึกข้อความตามที่ได้ยินลงในแบบฟอร์มนั้น

ไป 47

46

บทเรียนการเขียนนี้สัมพันธ์กับทักษะการฟังในแง่ที่ว่า นักเรียนฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์จากเทปใน On Your Own แบบฝึกหัดที่ 5 Unit 26 แล้วจดบันทึกข้อความตามที่ได้ยินลงในแบบฟอร์มที่กำหนดให้

แต่ก่อนที่จะฟังและเขียนได้ดี นักเรียนจะต้องทำข้อ (A) - (D) ก่อนโดยตอบคำถามที่หนังสือให้ไว้ โดยครูเป็นผู้ช่วยถามและตรวจสอบคำตอบ ท่านคงเห็นว่าการตอบนี้คือทักษะการพูดกระมัง ซึ่งก็น่าจะอนุโลมได้ เพียงแต่ว่ามีใช้การฝึกพูดภาษาอังกฤษมากนัก เนื่องจากบางข้อก็ตอบเป็นภาษาไทย และจะตอบได้ก็ต้องใช้ทักษะอื่นที่เน้นหนักกว่าก่อน ลองอ่านข้อ (A) - (D) อีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 44

TALKING ON THE PHONE

Writing

TELEPHONE MESSAGE

From Holly
To Andy

MESSAGE :

She will call again.

By Nemo
Date 11/5/95 Time 10.00 a.m.

TELEPHONE MESSAGE

From Jim
To Andy

MESSAGE :

Please call him back at 254-6643.

By Nemo
Date 11/5/95 Time 10.00 a.m.

- Read the telephone message.
- Whom is it from? Whom is it to?

(A) วันนี้ Nemo รับโทรศัพท์ 2 ราย รายแรกจาก Holly ถึง Andy และจดข้อความไว้ในบันทึกข้อความทางโทรศัพท์

อ่านบันทึกในข้อ 2 ทางซ้ายมือ บอกคุณครูว่าใครโทรมา และโทรถึงใคร

(B) เดาความหมายของคำต่อไปนี้ โดยอาศัยข้อความที่ตามมาของแต่ละคำ

Telephone Message, Date,

From -, To -, Message

(C) 15/02/95 หมายถึงอะไร บอกคุณครู
(D) อ่านข้อความ (Message) ในบันทึกหมายเลข 1 และ 2 บอกคุณครูว่าต่างกันอย่างไร

- Andy จะต้องรอรับโทรศัพท์จากใคร
- Andy จะต้องโทรศัพท์ถึงใคร ที่หมายเลขอะไร
- ส่วนไหนใดที่บอกว่า :-
 - ♦ จะโทรกลับมาหา
 - ♦ ให้โทรกลับไปตามหมายเลขที่ให้ไว้
- 'She' ในบันทึกที่ 1 และ 'him' ในบันทึกที่ 2 หมายถึงใคร นักเรียนทราบอย่างไร

ON YOUR OWN

ฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์และช่วยจดบันทึกข้อความตามที่ได้ยินลงในแบบฟอร์มในแบบฝึกหัดที่ 5 ของ Unit 26 ใน ~~workbook~~ หน้า 62

- (A) นักเรียนจะได้ยินชื่อเด็ก ๆ 3 คน ข้างล่างในบทสนทนาทางโทรศัพท์ ในการฟังครั้งแรก บอกคุณครูว่า

1. ใครเป็นผู้โทรศัพท์ 2. ใครรับโทรศัพท์ 3. ใครฝากข้อความให้ใคร
เขียนหมายเลขได้ภาพ อ่านชื่อเด็ก ๆ พร้อมกัน ก่อนฟัง 1 ครั้ง

Holly

Tom

Susan

- (B) ฟังบทสนทนาอีกครั้ง จับความให้ได้ว่า ข้อความที่ฝากไว้คืออะไร กา ✓ ในช่องที่ต้องการ

☐ Please call him/her back.

☐ She/He will call again.

- (C) ฟังบทสนทนาอีกครั้ง จดหมายเลขโทรศัพท์ที่ได้ยินให้ตรงกับเจ้าของหมายเลข

Tom/Susan : _____ : Holly : _____

- (D) เขียนข้อความที่รับฝากลงในแบบฟอร์มข้างล่าง อย่าลืมเขียนวันที่ และเซ็นชื่อแทนผู้รับข้อความด้วย

TELEPHONE MESSAGE	
from _____	Phone : _____
To _____	
MESSAGE	

By : _____	Date : _____

47

ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นอกจากจะมีการฝึกเขียนในระดับคำและระดับประโยคให้คล่องแคล่วแม่นยำต่อเนื่องมาจากการฝึกในชั้นก่อนๆ ที่พัฒนามาเป็นลำดับแล้ว ก็ยังมีการให้ฝึกเขียนในระดับย่อหน้าด้วย ดังตัวอย่างบทเรียนการเขียนในหน้า 235-236 จากหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6²⁸ เช่นกัน

อ่านตัวอย่างนี้แล้ว ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำในข้อ (F) - (G) และ H อย่างไร

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำในข้อ (F) - (H) คือ

ก. กิจกรรมค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน และดูเหมือนวิชาวาดเขียนมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ

ไป 48

ข. มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหว และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ แปรลกกว่าที่เคยเห็นกิจกรรมการเขียนโดยทั่วไป

ไป 49

48

ครูหลายคนคงมีความคิดเห็นเหมือนท่าน เนื่องจากคุ้นเคยกับกิจกรรมการเขียนที่เรียบง่าย เช่น นักเรียนลอกสิ่งที่ครูเขียนไว้บนกระดาน หรือนักเรียนเขียนตอบคำถามจากครูหรือหนังสือ หรือนักเรียนเขียนเรื่องจากหัวข้อที่ครูหรือหนังสือกำหนดมาให้ โดยมักให้เขียนเองเดี่ยวๆ ซึ่งก็คงเกิดการเรียนรู้อยู่บ้าง แต่สิ่งที่ขาดไปคือความเพลิดเพลิน และการได้เคลื่อนไหว (Affective Domain และ Psychomotor ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้) การวาดรูปและการทำกิจกรรมกลุ่มจึงเข้ามามีบทบาทในที่นี้ ที่หลายคนอาจมองว่ายุ่งยากซับซ้อน และสอนวิชาวาดเขียนหรือภาษาอังกฤษกันแน่

กิจกรรมที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนก็เป็นเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นการสอนทักษะใดหรือเรื่องอะไร คือคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญว่าปัจจัยใดจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้เป็น “เด็กดี เก่ง และมีความสุข” และนำปัจจัยนั้นให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

ท่านก็เป็นคนหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเป็น “เด็กดี เก่ง และมีความสุข” ได้ ไม่ใช่หรือ สงสัยจุดใด กลับไปอ่านใหม่หรือทบทวนที่จุดนั้น หรืออ่านย้ำความเข้าใจต่อไปในข้อที่ 49 ก่อน...

ออก

Lesson 4

Writing

A) ครอบครัวที่ Nemo พักระหว่างอยู่ในเมืองไทยได้รับไปรษณีย์จากคุณป้าว่า Tom ลูกชาย ซึ่งไม่เคยเห็นหน้า จะมาเที่ยวและขอให้ไปรับที่สถานีรถไฟ อ่านไปรษณีย์ทางขวามือและช่วยหาคำตอบที่ Nemo ตามอ่านให้คุณครูฟังด้วย

อ่านจดหมายของคุณป้าตามแบบที่ตามประโยค

B) อ่านคำบรรยายในจดหมายของคุณป้าอีกครั้ง ดูภาพในหน้า 17 หาชื่อคนไหน คือ Tom

C) บอกคุณครูว่า คำขยาย แสดงรูปร่างผมและสีเครื่องแต่งกายที่คุณป้าบรรยายถึงลูกชายมีอะไรบ้าง จดใส่กระดาษแล้วเปรียบเทียบกับข้างล่าง ว่ามีคำอะไรเพิ่มเติมจากที่ได้

รูปร่าง (shape) : thin, fat, short, tall
ผม (hair) : short, long, curly, straight
สี (colour) :

red	yellow
green	purple
blue	brown
white	black
pink	orange

D) มาทบทวนคำศัพท์เครื่องแต่งกายอีกครั้ง ดูภาพทางขวามือ ชื่อที่ภาพแล้วอ่านตามแบบสังเกตคำศัพท์ในแถวล่างจะมีรูปเป็นพหูพจน์เสมอ บอกชื่อเพราะเหตุใด คำศัพท์พวกนี้สามารถเขียนในรูป :-

A pair of | trousers
shoes
glasses etc.

คำว่า 'a pair' น่าจะหมายความว่าอย่างไร

What is he like?
Does he wear glasses?
What is he wearing?

12 High Street
March 6, 94.

Dear Andy,

Tom is going to Bangkok next Monday by train. Please meet him at the station at 10.30 a.m. He is thin and tall. He has got short, curly hair. He also wears glasses.

Tom says he is wearing a yellow T-shirt and brown trousers. Look for him!

Love
Aunt Mary

To

Ken Smith
316 Ladprao Road
Bangkapi
Bangkok 10310

- Read the postcard.
- What's Tom like? Which one is he?
- Does he wear glasses?

a shirt

a T-shirt

a jacket

a coat

a skirt

trousers

shorts

glasses

shoes

socks

DESCRIBING PEOPLE

Writing

E มาทบทวนการเขียนบรรยายลักษณะรูปร่าง ผม และการแต่งกาย ว่าจะเริ่มต้นประโยคอย่างไร ดูประโยคข้างล่าง อ่านให้คุณครูฟัง และบอกคุณครูว่าแต่ละประโยคเป็นการบรรยายลักษณะอะไร

He is thin and tall.

He has got short, curly hair.

He wears glasses.

He is wearing a yellow T-shirt and brown trousers.

อ่านประโยคตามเทปอีกครั้ง

F แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

- แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพบุคคลและระบายสีเครื่องแต่งกายตามใจชอบอย่าให้กลุ่มอื่นเห็น เสร็จแล้วช่วยกันบรรยายลักษณะรูปร่างผมและเครื่องแต่งกายของบุคคลในภาพที่วาดลงในกระดาษอีกแผ่นใช้ประโยคและคำศัพท์ที่เพิ่งทบทวนมา

- เก็บภาพที่วาดไว้แล้วนำคำบรรยายไปแลกกับกลุ่มอื่น

- เมื่อได้คำบรรยายจากกลุ่มอื่นช่วยกันอ่าน วาดภาพและระบายสีเครื่องแต่งกายตามคำบรรยาย

- เสร็จแล้วนำภาพที่วาดและคำบรรยายส่งคืนกลุ่มเดิม เปรียบเทียบกับภาพที่เจ้าของคำบรรยายได้วาดเก็บไว้ว่าเหมือนกันหรือไม่

G ทำอย่างเดียวกับข้อ F คราวนี้แต่ละคนเขียนของตัวเอง แล้วไปแลกกับเพื่อนพลิกไปทำในกิจกรรมที่ 2 ของ Unit 20 ใน

Activity Book หน้า 7

H ทำแบบฝึกหัดที่ 6 ของ Unit 20 ใน Activity Book หน้า 12

ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ธรรมชาติของนักเรียนในวัยนี้ชอบการเคลื่อนไหว (Psychomotor) และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ การทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่ จึงเข้ามามีบทบาทมากในการเรียนการสอนปัจจุบันที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ (active learners) มากกว่าการเป็นผู้รับคำสอน (passive learners) แต่เพียงอย่างเดียว

การวาดภาพประกอบการเขียนคำบรรยาย ก็เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความเพลิดเพลิน และก่อให้เกิดเกมเล็กๆ ระหว่างกลุ่มเพื่อนเมื่อนำภาพมาเปรียบเทียบและปฏิสัมพันธ์กัน รวมทั้งการวิเคราะห์คำบรรยายของเพื่อนแล้วตีความออกมาเป็นภาพ ก็ได้ใช้ทั้งทักษะการอ่านและการเขียนเสริมซึ่งกันและกัน เกิดเป็นความคิดและความจำ (Cognitive Domain) ที่คล่องแคล่วแม่นยำขึ้น ครบทั้ง 3 ปัจจัยแห่งการเรียนรู้ที่ดี (Cognitive Domain, Affective Domain, Psychomotor) ที่จะช่วยนักเรียนให้เป็น “เด็กดี เก่ง และมีความสุข” ตามคำของ ศ.นพ.ประเวศ วะสี ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาได้

ขอแสดงความยินดีด้วยที่นักเรียนจะเป็น “เด็กดี เก่ง และมีความสุข” ด้วยการสอนของท่าน

ออกและยินดีด้วยที่ท่านออกจากเขาวงกตนี้ได้แล้ว

เขาวงกต 6 : การสอนโครงงาน

ทางเขาวงกต

‘โครงงาน’ เป็นคำที่ครูทั่วไปกล่าวขวัญถึงในแง่ความรู้สึกที่ดีๆ (จากการอ่านตามหนังสือต่างๆ ที่มีการเสนอผลงานโครงการของกลุ่มวิชาต่างๆ) เพราะเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อลูกศิษย์ และในความรู้สึกวิตกกังวลลึกๆ ว่าตัวเองจะต้องทำโครงงาน (เนื่องจากงานปฏิรูปการศึกษากำหนดชัดเจนว่าต้องมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการปฏิบัติจริงลักษณะหนึ่งที่พูดถึงคือการเรียนโดยโครงงาน) แต่ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะนำทฤษฎีโครงงานต่างๆ ที่ศึกษามาประยุกต์กับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานในวิชาภาษาอังกฤษที่รับผิดชอบอย่างไร จะทำได้ไหม

หากท่านตกอยู่ในสภาวะดังกล่าว ลองมาเข้าเขาวงกต ‘การสอนโครงงาน’ แล้ว ท่านจะเดินออกจากเขาวงกตไปด้วยความรู้สึกใหม่ เชื่อมั่นว่าท่านทำได้

ก่อนอื่นเราลองมาทดสอบความรู้เบื้องต้นของการสอนโครงงานภาษาอังกฤษ อ่านและพิจารณาเลือกข้อที่ท่านคิดว่า ‘ใช่’ (✓)

- ☐ 1. เป็นการเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่การแข่งขันกัน
- ☐ 2. ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้ยึดหลักสูตร
- ☐ 3. ให้ความสำคัญกับกระบวนการ (process) ทัดเทียมกับชิ้นงานสุดท้าย (end-product)
- ☐ 4. ครูจะเป็นผู้ช่วยกำหนดเรื่องในการทำโครงงานและจัดหาเอกสารให้นักเรียนได้ค้นคว้า
- ☐ 5. ไม่มีการกำหนดเวลาในการทำโครงงานตายตัว ให้อิสระกับนักเรียนว่าจะเสร็จเมื่อใดตามต้องการ
- ☐ 6. ยึดการพัฒนาทักษะไม่ใช่หลักไวยากรณ์
- ☐ 7. นักเรียนเป็นผู้เลือกหรือมีส่วนช่วยในการเลือกเรื่องที่จะทำ
- ☐ 8. นักเรียนเรียนโดยการปฏิบัติเอง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบทั้งความสำเร็จและล้มเหลวในการหาความรู้จากการเรียนของตนเอง
- ☐ 9. เป็นการเรียนที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความคิดอิสระ โดยนักเรียนนำความรู้ที่ได้นำเสนอในรูปแบบตามที่ต้องการ
- ☐ 10. การประเมินผลอยู่ในรูปของการนำเสนอผลงานของโครงงาน อันแสดงถึงความสำเร็จของการเรียนของตนเอง โดยมีผู้ประเมินจากหลายฝ่ายทั้งครู นักเรียน และเพื่อนฯ

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 1

ไป 1

1

ทุกข้อที่กล่าวมา ยกเว้น ข้อ 4 และ 5 ล้วนเป็นสาระสำคัญของการสอนแบบโครงงานทั้งสิ้น พิจารณาคำตอบของท่าน สำรวจตนเอง หากพบว่าท่านยังเข้าใจไม่ถูกต้อง ก็กลับไปทบทวนอ่านข้อนั้น ๆ อีกครั้ง และอ่านลักษณะสำคัญของโครงงานข้างล่างนี้

- โครงงานเป็นกิจกรรมที่มีการดำเนินการเป็นขั้นตอน มีจุดเริ่มต้น จุดดำเนินการ และจุดสุดท้าย ช่วยให้นักเรียนได้เห็นความเชื่อมโยงของกระบวนการและรู้สึกได้ถึงความสำเร็จของตนเอง

- โครงงานช่วยพัฒนานักเรียนโดยองค์รวมทั้งทักษะทางปัญญา ร่างกาย สังคม และทั้งยังเป็นการฝึกฝนให้เป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องอาศัยครู

- โครงงานตอบสนองความสามารถที่หลากหลายในชั้นเรียน นักเรียนจะได้สร้างงานตามศักยภาพของตนเอง และมีความรู้สึกที่ดี ๆ ภาคภูมิใจต่อผลผลิตที่ทำขึ้น

- โครงงานเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งนับเป็นการฝึกฝนในลักษณะที่เป็นไปตามธรรมชาติ

ณ ตรงนี้ ท่านคงพอเห็นภาพรวมของการสอนแบบโครงงานแล้ว เราลองมาพิจารณาโครงงานภาษาอังกฤษ 2 โครงงาน (หน้า 240-242) คือ โครงงานที่ 1²⁹ : Tell me a story. และโครงงานที่ 2³⁰ : การทำ Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา

จากการศึกษากิจกรรมของโครงงาน ท่านคิดว่า

ก. โครงงานทั้งสองมีความเหมือนในองค์ประกอบต่าง ๆ	ไป 2
ข. โครงงานทั้งสองแตกต่างกันในการดำเนินกิจกรรม	ไป 3
ค. โครงงานทั้งสองมีความเหมือนและความต่าง	ไป 4

โครงการที่ 1 : Tell me a story

ระดับ	สูงกว่าระดับเริ่มเรียนเล็กน้อย (Lower intermediate) ขึ้นไป
กลุ่มอายุ	8 - 13 ปี
เวลา	45 นาที
กิจกรรม	นักเรียนแต่ละคนเล่าเรื่องจากรูปภาพที่ได้เตรียมมา โดยฉีกรูปภาพในแผ่นกระดาษ และเขียนบรรยายได้ภาพ
เนื้อหาภาษา	รูปกริยาปัจจุบันกาล (present simple) และรูปกริยาแสดงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น (present continuous) ในการเขียนบรรยายรูปอดีตกาล (past simple) ในการเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีต คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว
ทักษะ	การเล่าเรื่องจากภาพครอบครัว การฉีกภาพ
วัสดุ/อุปกรณ์	รูปภาพที่นักเรียนแต่ละคนนำมาเอง รูปภาพที่ครูเตรียมมาให้ที่นักเรียนที่ลืมหรือไม่มี ภาพ กระดาษ และแผ่นกระดาษแข็ง
ขั้นเตรียมการ	บอกให้นักเรียนแต่ละคนนำรูปภาพที่ชอบมากที่สุดมาในชั่วโมงเรียน อาจเป็นภาพอะไรก็ได้ แนะนำให้เป็นภาพที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สัตว์เลี้ยงหรือภาพที่ถ่ายขณะไปเที่ยวพักผ่อน
กิจกรรมในชั้นเรียน	- นำภาพของครูที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนดู บรรยายตามภาพ เช่น This is my cat, Sooty. He's on the table in the dining-room. - ให้นักเรียนบรรยายภาพของตนเองให้เพื่อนที่นั่งติดกันฟัง โดยครูช่วยบอกคำศัพท์ในภาพที่นักเรียนไม่ทราบก่อน นักเรียนอาจบรรยายภาพก่อนแล้วจึงค่อยให้เพื่อนดูภาพ - ให้นักเรียนดูภาพที่ครูเตรียมมาอีกครั้งและช่วยกันเขียนบรรยายเหตุการณ์ตามที่เห็นจากภาพ เช่น

One day Sooty was alone in the house. He saw some chicken on the table in the dining-room. He jumped on the table and ate the chicken. When I came home I was angry. But my husband said : "It's your fault, not Sooty's. You left the chicken on the table!"

4. บอกให้นักเรียนเขียนเล่าเกี่ยวกับภาพของตนเอง โดยอาจเริ่มด้วย One day... เรื่องเล่าของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไปตามภาพ ครูต้องให้ความช่วยเหลือบอกคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบ ดูให้แน่ใจด้วยว่านักเรียนใช้รูปกริยาอดีตกาล (past simple) ในการเล่าเรื่อง
5. หลังจากครูตรวจงานเขียนของนักเรียนแล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนพนักภาพในสมุดหรือกระดาษแข็ง และเขียนคำบรรยายกำกับได้ภาพ
6. ดัดภาพในที่ๆ ทุกคนในชั้นเห็นได้ถนัด ให้เวลานักเรียนได้เดินทั่วๆ และอ่านงานของเพื่อนคนอื่น ๆ

กิจกรรมเสนอแนะ 1 กิจกรรมการเขียนบรรยายภาพในข้อ 4 นั้น ครูอาจสั่งให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน และครูตรวจแก้ไขก่อนนำไปพนักภาพและเขียนคำบรรยายกำกับได้ภาพ

กิจกรรมเสนอแนะ 2 กิจกรรมนี้อาจกำหนดให้เป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้ นักเรียนทุกคนต้องร่วมมือกันบรรยายโดยใช้ข้อมูลจากภาพของทั้งคู่หรือทั้งกลุ่มมารวมกัน ตัดต่อเป็นเรื่องเดียวกัน

โครงการที่ 2 : การทำ Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา

ชื่อโครงการ การทำ Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มไม่สบายและไปหาหมอ หมอได้จัดยาชนิดหนึ่งที่ฉลากยาเป็นภาษาอังกฤษ ให้ทดลองอ่านและแปลความหมาย ไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ จึงคิดว่าฉลากยาภาษาอังกฤษน่าสนใจ จึงคิดทำโครงการเรื่องนี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. รวบรวมฉลากยาภาษาอังกฤษที่น่าสนใจและที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อจัดทำ Dictionary จากฉลากยา ที่รวบรวมคำศัพท์ยาก
3. รู้คำศัพท์เฉพาะทางการแพทย์
4. นำผลงานไปใช้และสอบถามความคิดเห็น

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

คำศัพท์ในฉลากยาภาษาอังกฤษ สามารถนำมารวบรวมเป็น Dictionary เล่มน้อยได้
บทเอกสาร ศึกษาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ คำศัพท์เฉพาะทางการแพทย์ การจัดทำ
Dictionary

อุปกรณ์ ฉลากยา Dictionary แบบบันทึกข้อมูล

วิธีดำเนินการศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษารวบรวมคำศัพท์จัดทำเป็น Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา
ที่รวบรวมมาได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- รวบรวมฉลากยาที่น่าสนใจ
- ร่วมกันอ่านฉลากยาแต่ละชนิด
- จัดบันทึกคำศัพท์ที่ยาก
- หาความหมายจาก Dictionary
- สอบถามคำศัพท์เฉพาะทางการแพทย์จากผู้รู้
- จัดเรียงคำศัพท์ตามตัวอักษร A-Z
- จัดเป็นรูปเล่มให้สวยงาม

ขั้นตอนที่ 2 นำไปใช้และสอบถามความคิดเห็น โดยนำฉลากยาและ Dictionary
เล่มน้อยไปให้เพื่อนๆ ในห้องเรียนชั้น ป.6 ศึกษา และสอบถามความคิดเห็น บันทึก
ความคิดเห็นของเพื่อนๆ

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. ได้ฉลากยาภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ จำนวน 5 ชนิด
2. คำศัพท์ยากจากฉลากยา จำนวน 42 คำ เรียงลำดับ A-Z
3. จัดทำ Dictionary เล่มน้อยได้จำนวน 20 เล่ม เพื่อแจกจ่ายให้เพื่อนๆ

ทดลองศึกษา

4. ผลการสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อนๆ ชั้น ป.6 มีความคิดเห็นว่า Dictionary
น่าสนใจ ถ้าได้อ่านศึกษาบ่อยๆ จะเข้าใจได้ง่าย... ได้รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก
สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการอ่านฉลากยาภาษาอังกฤษได้

เอกสารอ้างอิง

หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ สำนักพิมพ์ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
Dictionary ไทย-อังกฤษ

ท่านเข้าใจถูกต้องทีเดียว โครงงานทั้งสองมีพื้นฐานของหลักการอย่างเดียวกัน คือ เป็นการถ่ายโอนการเรียนรู้ และเป็นการเรียนที่เกิดจากการกระทำ (Learning by doing) นักเรียนเป็นผู้กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และได้รับการเรียนรู้จากกิจกรรมในโครงงาน ขณะที่ดำเนินงานตามแผนงาน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำปรึกษา

หากจะพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นว่า โครงงานทั้งสองมีลักษณะสำคัญของการสอนแบบโครงงานดังกล่าวในข้อที่ 1 ดังนี้

1. เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ คือ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ โดยไม่ได้เน้นหลักสูตรในโครงงานที่ 1 นักเรียนจะต้องผลิตชิ้นงานที่เป็นนิทานประกอบภาพแผ่นน้อยจากประสบการณ์ของตน เพื่อแบ่งปันให้เพื่อนๆ ได้อ่าน และโครงงานที่ 2 เป็นการผลิตพจนานุกรมคำศัพท์จากฉลากยาเพื่อแบ่งปันในหมู่เพื่อนๆ เช่นเดียวกัน

2. ทั้งสองโครงงานมีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน มีจุดเริ่มต้นจุดดำเนินการและจุดสุดท้ายที่จะนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน นักเรียนได้รับประโยชน์จากการทำกิจกรรมในระหว่างการทำงานซึ่งเชื่อมโยงไปสู่ชิ้นงานสุดท้าย ทำให้นักเรียนได้รู้สึกถึงความสำเร็จที่แท้จริง ในโครงงานที่ 1 นักเรียนจะเริ่มจากการเตรียมภาพเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวของตน มีการวางแผนเค้าโครงเรื่องที่จะเล่าจากภาพ และลงมือเขียนเรื่องตามที่วางแผนและบรรยายให้เพื่อนฟัง จนกลายเป็นนิทานประกอบภาพแผ่นน้อยที่ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจ เช่นเดียวกับโครงงานที่ 2 ซึ่งนักเรียนจะเริ่มจากปัญหาที่เกิดจากการไม่แน่ใจในความหมายที่ได้อ่านจากฉลากยา จนนำไปสู่การเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้าหาความรู้และสร้างเป็นพจนานุกรมฉลากยาภาษาอังกฤษเล่มน้อย แจกจ่ายให้เพื่อนๆ ในที่สุด

3. ทั้งสองโครงงานเน้นการพัฒนาทักษะมากกว่าหลักไวยากรณ์ ให้ความรู้ทางภาษาเป็นเครื่องมือไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เป็นการพัฒนานักเรียนโดยองค์รวมและเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ ในทั้งสองโครงงาน นอกจากนักเรียนจะได้ใช้ความรู้พัฒนาทักษะฟังพูด ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ มาฝึกฝนอ่าน เขียนแล้ว ในโครงงานที่ 1 นักเรียนยังได้พัฒนาทักษะทางปัญญา คือ การใช้จินตนาการในการสร้างเรื่องจากภาพ การบรรยายสรุปความ ทักษะทางกาย การบังคับกล้ามเนื้อโดยการติดภาพ การเขียน ทักษะทางสังคม คือ การทำงานร่วมกัน รับฟังเรื่องของเพื่อนและการฟังตนเอง โดยต้องรับผิดชอบหาทางทำงานให้สำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้ ส่วนในโครงงานที่ 2 นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางปัญญาในการวางแผนการทดลอง สมมุติฐาน

2 (ต่อ)

ทักษะทางกายโดยการตัด พับ เขียน เป็นรูปเล่มพจนานุกรมเล่มน้อย ทักษะทางสังคม ด้วยการร่วมกันทำงาน ร่วมกันตัดสินใจ และประจักษ์ถึงผลสำเร็จของงานซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน ในด้านการพึ่งพาตนเอง นักเรียนต้องหาวิธีการรวบรวมข้อมูล และประเมินผลงานของตนเองโดยนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้อื่น

4. ทั้งสองโครงการมีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในโครงการที่ 1 นักเรียนผลัดกันรับฟังเรื่องที่เพื่อนเขียนทำให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปอย่างไมตรีจิต ไม่ใช่แข่งขันกัน ในโครงการที่ 2 นักเรียนทั้งห้องร่วมมือกันในการวางแผน จัดหารวบรวมข้อมูล จนถึงการผลิตชิ้นงาน อย่างไรก็ตาม ท่านไม่คิดว่าในความเหมือนดังกล่าวข้างต้น จะไม่มีความแตกต่างกันบ้างหรือ ลองกลับไปพิจารณาภิจักรกรรมในโครงการทั้งสองโดยละเอียดอีกครั้งซิ

ทางต้น กลับไป 1

3

คำตอบของท่านถูกต้อง ความแตกต่างของโครงการที่ 1 และ 2 คือ โครงการที่ 1 มีการจัดกิจกรรมโครงการในห้องเรียน ขณะที่โครงการที่ 2 มีการทำกิจกรรมโครงการนอกห้องเรียน

หากพิจารณาภิจักรกรรมในโครงการที่ 1 ท่านคงเห็นชัดเจนว่าเป็นโครงการเล็กๆ ที่ทำขึ้นเพื่อเสริมสิ่งที่นักเรียนเรียนไปแล้ว หรืออาจเรียกว่า 'โครงการแบบภิจักรกรรมเสริม' โครงการที่ 1 'Tell me a story' นี้เป็นโครงการย่อยของโครงการใหญ่ 'Picture story' ซึ่งประกอบด้วยโครงการเล็กๆ อีกหลายโครงการที่นักเรียนจะต้องทำ โดยพัฒนาจากโครงการที่ง่าย เช่น โครงการ 'Tell me a story' จนไปถึงการสร้างโครงการที่ซับซ้อนขึ้น เช่น 'Creating a story' 'Behind the scenes' 'Making a story board' ฯลฯ จนไปถึงการรวบรวมเป็น 'Picture story' (นิทานภาพ)

ส่วนโครงการที่ 2 ซึ่งเป็นภิจักรกรรมที่ขยายออกไปสู่นอกห้องเรียนนั้น หากพิจารณาให้ลึกซึ้ง ในฐานะครู (ทั้งที่ไม่ปรากฏในรายการวิธีดำเนินการศึกษา) เราย่อมตระหนักดีว่าในส่วนของการร่วมมืออภิปรายปัญหา วางแผน กำหนดเนื้อหา ขอบข่ายของการรวบรวม จลลกาย เป็นการร่วมกันในห้องเรียนของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้การแนะนำปรึกษา จากนั้นนักเรียนจึงนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียน โดยการรวบรวมข้อมูล คำศัพท์จาก จลลกาย หากความหมายจากแหล่งต่างๆ แล้วนำมาทบทวน เรียงคำศัพท์ตามลำดับ

3 (ต่อ)

ตัวอักษร A-Z สอบถามความคิดเห็นจากเพื่อน ๆ และจัดรูปเล่ม โครงการในลักษณะนี้เป็นการดำเนินโครงการในลักษณะที่เรียกว่า 'โครงการแบบเต็มรูปแบบ'

การเลือกโครงการทั้งสองรูปแบบมาให้นักเรียนจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เช่น ระดับความพร้อมทางภาษาของผู้เรียน ฯลฯ การทำโครงการในระยะแรกอาจเริ่มจากการทำโครงการแบบกิจกรรมเสริม เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและมีพื้นฐานก่อน โดยเฉพาะโครงการภาษาอังกฤษซึ่งมีเรื่องการใช้ภาษาต่างประเทศเข้าไปเกี่ยวข้อง นักเรียนอาจต้องการเวลาในการนำความรู้ทางภาษาไปฝึกจริงในลักษณะบูรณาการกับทักษะต่างๆ โดยครูเป็นเพียงผู้ดูแลสนับสนุนซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนอาจไม่เคยสัมผัสมาก่อน โครงการแบบกิจกรรมเสริมจึงเป็นเสมือนการเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับกิจกรรมแบบเต็มรูปแบบ

อย่างไรก็ตาม ท่านไม่คิดเลยหรือว่า โครงการทั้งสองมีความเหมือน และเป็นความเหมือนในหลายๆ ด้านที่เป็นลักษณะสำคัญของโครงการด้วยซ้ำไป กลับไปศึกษากิจกรรมในโครงการทั้งสองอีกครั้งดีกว่า

ทางต้น กลับไป ๑

4

ท่านเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์กิจกรรมในโครงการทั้งสองได้อย่างถูกต้อง ทั้งสองโครงการมีทั้งความเหมือนและความต่าง โครงการที่ 1 และ 2 ต่างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นแนวคิดบนหลักการที่ว่า การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง (Learning by doing) และเป็นกระบวนการ (process) ที่มีจุดเริ่ม จุดดำเนินการ และจุดสุดท้าย โดยผู้เรียนต้องมีจุดมุ่งหมายปลายทาง และดำเนินการต่างๆ ไปสู่เป้าหมายออกมาเป็นผลผลิตหรือชิ้นงาน ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความสำเร็จ และภาคภูมิใจ ในส่วนของความต่างนั้น โครงการที่ 1 จะเป็นโครงการเสริมเล็กๆ ปฏิบัติในห้องเรียน หลังการเรียนบทเรียนหนึ่งๆ เสมือนการฝึกนำภาษาที่เรียนไปใช้บูรณาการกับทักษะอื่นๆ ส่วนโครงการที่ 2 จะเป็นการปฏิบัติการนอกห้องเรียน หลังการวางแผนในห้องเรียน มีการเก็บข้อมูล ทบทวน ศึกษา วิเคราะห์และประเมินผล โปรดศึกษารายละเอียดของความเหมือนและความต่างของทั้งสองโครงการในช่องที่ 2 และ 3

4 (ต่อ)

ท่านได้รู้จักโครงงานทั้งในส่วนที่เป็นลักษณะสำคัญและรูปแบบของโครงงานแล้ว ลองพลิกกลับไปศึกษาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมในโครงงานที่ 1 'Tell me a story' และโครงงานที่ 2 'Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา' อีกครั้งท่านคิดว่า

ก. ขั้นตอนการดำเนินงานของทั้งสองโครงงานจากเริ่มแรกไปจนถึงการผลิตชิ้นงานเหมือนกัน ไป 5

ข. ขั้นตอนการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่แรกเรียนจนจบกระบวนการสุดท้าย ไป 6

5

ท่านเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสอนแบบโครงงานอย่างแท้จริง โครงงานทั้งสองอาจมีความแตกต่างในรายละเอียดปลีกย่อย แต่มีแนวการดำเนินการอย่างเดียวกัน 3 ขั้นตอนใหญ่ คือ การวางแผน การปฏิบัติการตามแผน และการทบทวนติดตามผล นำเสนอชิ้นงาน หากวิเคราะห์ให้ลึกซึ้ง ความแตกต่างในรายละเอียดของแต่ละขั้นพอสรุปได้ดังนี้

โครงงานที่ 1 : Tell me a story.
(โครงงานแบบกิจกรรมเสริม)

1. การวางแผน เป็นกิจกรรมภายในห้องเรียน โดยนักเรียนเลือกคู่ทำงาน ช่วยกันรับฟังการบรรยายภาพของเพื่อน และครูเตรียมภาษาที่จำเป็น

2. การปฏิบัติการ กระทำในห้องเรียน (บางโครงงานอาจทำนอกห้องเรียนก็ได้ ตามความเหมาะสม) โดยนักเรียนใช้ทักษะต่างๆ เช่น การบรรยาย การเขียน ร่วมดำเนินการเพื่อให้ได้ชิ้นงานคือนิทานประกอบภาพแผ่นน้อย

โครงงานที่ 2 : Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา (โครงงานแบบเต็มรูป)

1. การวางแผน เป็นกิจกรรมในห้องเรียน อภิปรายเนื้อหา (ฉลากยา) ขอบข่ายของโครงงาน วางแผนวิธีการเก็บข้อมูล แหล่งค้นคว้าและการกำหนดรูปชิ้นงาน

2. การปฏิบัติการ นักเรียนออกไปทำกิจกรรมนอกห้องเรียนตามแผนที่วางไว้ คือรวบรวมคำศัพท์จากฉลากยา เลือกคำศัพท์ที่ต้องการ ค้นหาความหมายจากพจนานุกรมหรือจากผู้รู้ จัดเรียงลำดับคำศัพท์ตามตัวอักษร ฯลฯ

5 (ต่อ)

3. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นักเรียนนำเสนอโครงงานของตน โดยติดนิทานให้เพื่อนๆ ได้อ่าน ในขั้นนี้ครูอาจจัดให้มีการนำเสนอโดยการเล่านิทาน และเพื่อนๆ ร่วมฟัง ถามคำถามและอภิปรายก็ได้

3. การทบทวนและติดตามผลงาน นักเรียนนำผลงานไปสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อนๆ เพื่อนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงแก้ไขงาน ซึ่งในขั้นนี้อาจเป็นการอภิปรายร่วมกับครูและเพื่อนๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ นำไปปรับปรุงก่อนผลิตชิ้นงานสุดท้ายเป็น Dictionary ฉลากยาเล่มน้อยแจกจ่ายเพื่อนต่อไป

จะเห็นว่าโครงงานทั้งสองรูปแบบมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนจากจุดเริ่มต้นด้วยการวางแผนและจุดกลางเป็นการปฏิบัติงานและจุดสุดท้ายคือการแลกเปลี่ยนประสบการณ์สำหรับโครงงานกิจกรรมเสริม ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานในห้องเรียน และการประเมินติดตามผลสำหรับโครงงานเต็มรูปแบบ

ไป 7

6

ท่านอาจยังมองขั้นตอนต่างๆ ผิดเพี้ยนกันไป จริงอยู่กิจกรรมที่ปรากฏในโครงงานทั้งสองดูเหมือนจะแตกต่าง เพราะในโครงงานที่ 1 การดำเนินงานทั้งหมดอยู่ในห้องเรียน ครูมีบทบาทมากกว่าโครงงานที่ 2 ตั้งแต่การทบทวนภาษา การวางแผนให้นักเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์ และการดำเนินโครงการตามขั้นตอนจนถึงการนำเสนอผลงาน ในขณะที่โครงงานที่ 2 นั้นเริ่มจากปัญหาของนักเรียน และมีการทำกิจกรรมในห้องเรียนเฉพาะการวางแผน ส่วนการปฏิบัติงานตามโครงการเป็นการหาข้อมูลนอกห้องเรียน เมื่อได้ผลงานก็มีการประเมินติดตามผลจากเพื่อนๆ และกิจกรรมทั้งหมดดำเนินการโดยนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ โดยครูเป็นผู้สนับสนุนภายนอก แต่อย่างไรก็ตามท่านไม่คิดหรือว่าการดำเนินการแต่ละขั้นตอนสะท้อนหลักการเดียวกัน ความแตกต่างที่มีนั้นเกิดจากความหลากหลายของลักษณะการเขียนแบบโครงงานในเชิงระดับ (กิจกรรมเสริมและแบบเต็มรูป) ลองพลิกกลับไปอ่านข้อคิดเห็นในด้านความเหมือนในช่องที่ 5 ท่านอาจมองภาพทะลุปรุโปร่งขึ้น

กลับไป 5

โครงการที่จัดทำขึ้นทั้งที่เป็นโครงการแบบเต็มรูปหรือชนิดกิจกรรมเสริมสามารถทำได้หลายรูปแบบ อาจเป็นโครงการที่ครูเป็นผู้กำหนดและจัดการทั้งการเลือกหัวข้อ จัดหาวัสดุและวิธีการหรือเป็นโครงการที่นักเรียนเลือกหัวข้อเองตามความถนัดและความสนใจ หรืออาจเป็นโครงการที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ระดับความสามารถของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ข้อจำกัดด้านเวลา และวัสดุที่ต้องใช้ในโครงการ เป็นต้น

โครงการมีหลายประเภท การเลือกชนิดโครงการ ครูต้องพิจารณาความเหมาะสม และจุดประสงค์ที่ต้องการเน้น พิจารณาประเภทโครงการข้างล่างและจับคู่ตัวอย่าง เขียนคำตอบไว้ในกระดาษ

ประเภทโครงการ	ตัวอย่าง
1. โครงการประเภทสำรวจ เน้นการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูล	a. การทำแผ่นพับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น
2. โครงการประเภทการแสดง เน้นการใช้กลยุทธ์ เพื่อแสดงความสามารถหรือทักษะในสถานการณ์จริง	b. การจัดทำพจนานุกรมเล่มเล็ก
3. โครงการประเภทผลผลิต เน้นการออกแบบวางแผนและผลิตสิ่งประดิษฐ์ตามแนวคิดของตน	c. การทำป้ายรณรงค์การดูแลรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
4. โครงการประเภทวิจัย เน้นการวางแผนวิเคราะห์ วิธีการแก้ปัญหา และอภิปรายผล	d. การจัดบอร์ดนิทรรศการ
	e. การทำสมุดภาพ
	f. การเล่นิทาน
	g. การศึกษาภาษาอังกฤษจากฉลากยา
	h. การแสดงละคร
	i. การทำเมนูอาหารฝรั่ง
	j. การสำรวจผัก ผลไม้ในท้องถิ่น
	k. การทำวิทยุเสียงตามสาย
	l. การทำหนังสือพิมพ์ประจำห้อง
	m. การทำเกมทางภาษา

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 8

ไป 8

ดูคำตอบของท่านกับคำตอบข้างล่างนี้ว่าสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด หากไม่ตรงกัน ขอให้ท่านย้อนกลับไปพิจารณากระบวนการที่เกิดขึ้นในการทำโครงงานนั้น ๆ เช่น การทำสมุดภาพ เป็นโครงงานประเภทผลผลิต เนื่องจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง เน้นการวางแผน ออกแบบ นักเรียนต้องวางแผนว่าชิ้นงานสุดท้ายคือสมุดภาพในลักษณะใด เช่น สมุดภาพคำศัพท์ที่เรียนมาหรือเฉพาะเรื่องที่สนใจ เช่น สัตว์ แล้วดำเนินการกำหนดคำศัพท์ รวบรวมภาพ คิดหาวิธีการนำเสนอและปฏิบัติจนได้ผลผลิตในรูปสิ่งประดิษฐ์คือสมุดภาพออกมา เป็นต้น

คำตอบ

• โครงงานประเภทสำรวจ	j
• โครงงานประเภทการแสดง	f, h, k
• โครงงานประเภทผลผลิต	a, b, c, d, e, i, l, m
• โครงงานประเภทวิจัย	g

อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ไม่ได้สำคัญไปกว่าการเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวิธีการสอนตามขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้มีการทำงานอย่างมีระบบและร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ไม่ว่าจะเป็นโครงงานกลุ่มหรือโครงงานเดี่ยวหรือโครงงานแบบกิจกรรมเสริมหรือแบบเต็มรูป

เพื่อให้การพัฒนาโครงงานของนักเรียนเป็นไปตามกระบวนการ ให้เกิดการสร้างงานที่นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงให้ได้ประสบการณ์ตรงในการคิด แก้ปัญหา และเกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานที่ทำขึ้น ครูจะต้องชัดเจนในบทบาทของตนเองและต้องยึดหยุ่นตามสถานการณ์ เช่น อาจต้องเป็นผู้เริ่ม ผู้วางแผน (ในกรณีที่นักเรียนไม่คุ้นเคยกับการทำโครงงาน) เป็นผู้ให้ เช่น เตรียมเนื้อหาภาษา อุปกรณ์ (ในบางโอกาส) การอธิบายแก้ไขด้านไวยากรณ์ การให้คำปรึกษา การร่วมประเมินให้ข้อมูลย้อนกลับ ฯลฯ และผู้ส่งเสริม เช่น การสร้างบรรยากาศและการจัดกลุ่ม เป็นต้น

ในการเตรียมการสอนแบบโครงงาน ครูจะต้องวางแผนการสอนตามขั้นตอนของการจัดดำเนินโครงงานของนักเรียนดังได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งอาจพอสรุปง่าย ๆ ว่า ครูจะต้องมีการจัดเตรียมการสอนเป็น 3 ขั้นตอนคือ

8 (ต่อ)

1. ขั้นเตรียมการก่อนโครงการ (pre-project stage)
2. ขั้นดำเนินการโครงการ (during-project stage)
3. ขั้นหลังโครงการ (post-project stage)

ลองพิจารณากิจกรรมย่อยๆ ข้างล่างนี้และจัดวางลงในขั้นตอนทั้งสามข้างต้น
ท่านสามารถย้อนกลับไปศึกษากิจกรรมในโครงการที่ 1 และ 2 ในช่องที่ 1 เพื่อช่วยใน
การตัดสินใจ เขียนคำตอบลงในแผ่นกระดาษ

- a. การระดมสมอง
- b. การรวบรวมข้อมูลทั้งในและนอกห้องเรียน
- c. การกำหนดเวลาที่จะใช้ในการทำโครงการ
- d. การทบทวนให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์
- e. การกำหนดชิ้นงานจากโครงการ
- f. การวางแผนโครงการ เช่น ข้อมูลตารางการปฏิบัติงาน หน้าที่รับผิดชอบ ฯลฯ
- g. การกำหนดวิธีการประเมินผล
- h. การออกแบบงาน วัสดุ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ ฯลฯ ที่ต้องใช้ในโครงการ
- i. การเตรียมทักษะทางภาษาและทักษะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- j. การนำเสนอผลงานในรูปแบบต่างๆ
- k. การตัดสินใจเลือกรูปแบบโครงการ โดยครูหรือนักเรียน?
- l. การกำหนดบทบาทครู
- m. การเก็บชิ้นงานในโครงการ
- n. การกำหนดจำนวนนักเรียนในโครงการ การจัดกลุ่ม
- o. การจัดการข้อมูลให้ออกมาเป็นชิ้นงาน

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 9

ไป 9

9

เปรียบเทียบคำตอบของท่านกับผังการจัดโครงการในโรงเรียนในหน้า 252

ลองพิจารณากิจกรรมในขั้นดำเนินการอีกครั้งว่าท่านมีการจัดเรียงลำดับขั้นตอนเหมือนหรือต่างจากคำตอบที่ให้ไว้ทำไมจึงต่างกัน และมีผลต่อการดำเนินโครงการของนักเรียนไหม ลองหาเหตุผลจากคำตอบให้ตัวท่านเอง เสร็จแล้วไปช่องที่ 10

ไป 10

10

จากกิจกรรมย่อยที่ปรากฏในขั้นดำเนินการโครงการ ลองวาดภาพตัวท่านอยู่ในชั่วโมงสอนโครงการให้แก่นักเรียน ท่านคิดว่ากิจกรรมใดเป็นสิ่งที่ควรทำในการสอน กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ และ × ในช่องที่ไม่เห็นด้วย

- ☐ 1. ควรมีการแนะนำโครงการให้แก่นักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพราะนักเรียนอาจคุ้นเคยกับวิธีการเรียนภาษาด้วยวิธีอื่นมาก่อน
- ☐ 2. ควรมีการตกลงกฎกติกาบางอย่างที่จำเป็น เช่น ทุกคนต้องเก็บของให้เรียบร้อย หลังทำงานเสร็จ หรือยกมือเมื่อต้องการความช่วยเหลือ
- ☐ 3. ควรจัดโครงการหรือนำเสนอโครงการที่นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันในระยะแรกก่อนให้เป็นโครงการกลุ่มหรือเดี่ยวตามความเหมาะสม
- ☐ 4. ไม่จำเป็นต้องมีการวางแผนการสอน เพราะนักเรียนควรเป็นผู้ตัดสินใจจะทำอะไร
- ☐ 5. ควรจัดอุปกรณ์หรือจัดโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ (เช่น นั่งเป็นกลุ่ม) และจัดเตรียมอุปกรณ์ (ถ้าจำเป็น) ให้เรียบร้อยก่อนนักเรียนเข้าห้องเรียน
- ☐ 6. ในการให้คำสั่งต้องชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจวิธีทำงานกลุ่ม/เดี่ยวได้ดีเพียงใด
- ☐ 7. ครูเดินตรวจขณะนักเรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทำงานไปตามแผนที่วางไว้
- ☐ 8. เด็ก ๆ ควรทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจเงียบ ๆ และไม่ควรพูดคุยกันระหว่างทำกิจกรรมที่เป็นงานสร้างสรรค์
- ☐ 9. ควรมีการสรุปงานที่ทำเสร็จในแต่ละวัน เพื่อนักเรียนจะได้ทราบว่าได้ทำอะไรไปบ้างในวันนั้น ๆ เกิดปัญหาอะไรและต้องทำอะไรต่อไป

การจัดโครงการในโรงเรียน

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ

ขั้นตอน	กิจกรรม
1. ขั้นก่อนโครงการ	สิ่งที่ควรเตรียมการล่วงหน้า :- 1. สาระ/หัวข้อของโครงการ (ใครเป็นผู้หาหัวข้อ ครู หรือให้นักเรียนร่วมกันคิด หัวข้อใดน่าสนใจ ฯลฯ) 2. ระยะเวลาที่จะใช้ในการทำโครงการ (ช่วงสั้น/ยาว) 3. บทบาทครู (ผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยความสะดวก ผู้วางแผนร่วม ผู้ให้คำปรึกษา ฯลฯ) 4. กลุ่มผู้ทำโครงการ (จำนวนนักเรียน กลุ่มผู้ร่วมโครงการ-ตามความสนใจ ตามความสัมพันธ์ ฯลฯ) 5. ระบบการประเมินผล (ประเมินเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว ประเมินโดยการเสนอผลงานปากเปล่าหรือเป็นรายงาน)
2. ระหว่างโครงการ	1. การระดมสมอง 2. การตั้งจุดประสงค์โครงการ (ตามหัวข้อที่ต้องการ) 3. รายละเอียดการวางแผน (ระบุข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เขียนตารางการทำงาน แบ่งงานที่ได้รับมอบหมาย ฯลฯ) 4. การสอน/ทบทวนเนื้อหาภาษา ทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ที่จำเป็น 5. การออกแบบเครื่องมือ (แบบสอบถาม บทสัมภาษณ์ ตารางการบันทึกต่างๆ ฯลฯ) 6. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน) 7. การจัดการกับข้อมูล (เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่ต้องการ) 8. การนำเสนอผลงาน (รูปแบบของชิ้นงาน เช่น บอร์ดนิทรรศการ สถานที่นำเสนอ ฯลฯ)
3. หลังโครงการ	1. การให้ข้อมูลย้อนกลับ จากเพื่อน/ครู 2. การเก็บผลงานจากโครงการ

10 (ต่อ)

10. ครูควรประเมินพัฒนาการของเด็กระหว่างทำโครงการ โดยให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ บันทึกโครงการ และครูจัดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 11

ไป 11

11

หากพิจารณาให้ถ่องแท้ ท่านจะเห็นว่ากิจกรรมในข้อ 1-10 เกือบทั้งหมด เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสอนแบบโครงการทั้งสิ้น กิจกรรมที่ไม่ถูกต้องคือข้อ 4 ที่ว่าไม่จำเป็นต้องวางแผนการสอน เพราะนักเรียนควรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะทำอะไร และข้อ 8 เด็กๆ ควรทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจเสียๆ และไม่ควรพูดคุยกันระหว่างที่ทำกิจกรรมที่เป็นงานสร้างสรรค์

ท่านที่เลือกว่าเห็นด้วยในข้อ 4 นั้น อาจเป็นเพราะท่านยึดถือหลักการที่ว่าโครงการเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติเอง ซึ่งเป็นความคิดที่ถูกต้อง แต่คำว่าวางแผนการสอนในที่นี้มิใช่การล่วงล้ำในความคิดของนักเรียน หากเป็นการวางแผนว่าครูจะให้นักเรียนทำอะไรก่อนหลังเพื่อให้การทำงานของนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ มีการวางแผนที่ดี ซึ่งเท่ากับการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการพึ่งพาตนเอง หากครูยังไม่ชัดเจนในลำดับการจัดการก็ยังไม่สามารถหวังให้นักเรียนเข้าใจว่าตนเองกำลังปฏิบัติกิจกรรมในโครงการเพื่ออะไรและอย่างไร

ท่านที่เห็นด้วยกับข้อ 8 นั้น อาจเป็นเพราะท่านค่อนข้างเคร่งครัดกับระเบียบวินัยในการทำโครงการมากไป เป็นความตั้งใจที่ดีของท่านต่อลูกศิษย์ แต่ท่านอาจลืมไปว่าการได้พูดคุยกับเพื่อนเป็นการฝึกทักษะทางสังคม และประการสำคัญการได้พูดคุยกับเพื่อนก็นับเป็นการสร้างบรรยากาศ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างผ่อนคลาย หากไม่ใช่เป็นการส่งเสริมดังจนรบกวนผู้อื่น

สำหรับข้ออื่นที่เหลือล้วนเป็นกิจกรรมที่ครูควรให้ความสำคัญและนำไปพิจารณาว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้การปฏิบัติงานในโครงการเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จากความรู้เรื่องการเรียนการสอนโครงการที่ผ่านมาถึงช่องที่ 11 ท่านคิดว่าบทบาทของท่านคืออะไร

11 (ต่อ)

ก. เป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลังต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือเมื่อได้รับการขอร้องจากนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ดำเนินการเรียนเองตามหลักการของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ไป 12

ข. เป็นผู้มีบทบาทมากมายไม่ใช่เฉพาะผู้สนับสนุนเท่านั้น หากแต่เป็นทั้งผู้ริเริ่มวางแผน ผู้สนับสนุน ผู้ประเมินผล ตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

ไป 13

12

ท่านอาจเข้าใจผิดว่าการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความหมายของการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม หากครูจะมีบทบาทสำคัญในฐานะอื่น เช่น ผู้ให้หรือผู้วางแผน จริงอยู่เราย่อมต้องการให้นักเรียนเป็นผู้ที่เรียนโดยพึ่งพาตนเอง ไม่ต้องมีครูคอยกำกับก็เรียนได้ แต่นั่นหมายความว่าต้องมีการฝึกฝนทักษะนั้นให้นักเรียน กระบวนการในโครงการเป็นวิธีการหนึ่งในการฝึกดังกล่าว และครูนับเป็นตัวละครสำคัญที่ต้องมีความยืดหยุ่นสูงตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น หากนักเรียนของท่านยังไม่พร้อมที่จะเป็นผู้ริเริ่ม ท่านอาจต้องเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดโครงการขึ้น แต่ในลักษณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกในความร่วมมือร่วมในการเป็นเจ้าของโครงการดังกล่าวมากที่สุด หากท่านปล่อยปละให้นักเรียนจัดการเองทั้งที่ทราบว่าจะไม่บังเกิดผลดี คงหาใช้วิธีการที่ครูพึงกระทำ ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นซิ

ทางต้น กลับไป 11

13

ท่านเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์บทบาทของครูในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในกิจกรรมย่อยที่กล่าวมา ท่านจะพบว่าท่านหาใช้ผู้ที่คอยช่วยเหลือผู้เรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจต้องสวมบทบาทมากมาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือท่านก็ต้องปรับตัวของท่านพอ ๆ กับที่นักเรียนต้องปรับบทบาทของตัวนักเรียนให้เป็นผู้เรียนที่ต้องขับเคลื่อนการเรียนด้วยตนเองมากขึ้น บทบาทดังกล่าวของครูได้แก่ผู้ริเริ่มหากผู้เรียนยังไม่มีความพร้อมโดยเฉพาะในเด็กเล็ก ผู้วางแผนหรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการที่นักเรียนคิดขึ้นสามารถปฏิบัติได้ ผู้ให้โดยเฉพาะด้านความรู้ทางภาษา แหล่งค้นคว้า การอธิบาย

13 (ต่อ)

ข้อไวยากรณ์และข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียน ผู้สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศในการทำงานตามโครงการ การจัดกลุ่มการทำงาน ผู้ให้การช่วยเหลือ ผู้ให้คำปรึกษา และผู้ประเมินผลหรือผู้มีส่วนร่วมในการประเมินผล หรือกล่าวโดยสรุป ครูจะมีบทบาทตลอดเวลาและทุกขั้นตอนของการเรียนการสอนโครงการ เพียงแต่เปลี่ยนสภาพจากผู้ให้ตลอดเวลาเป็นผู้ให้ในบางโอกาส ผู้กำกับ ผู้ช่วยเหลือ หรือผู้ประเมินในอีกบางโอกาส ตามสถานการณ์ที่จะเอื้อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

ไป 14

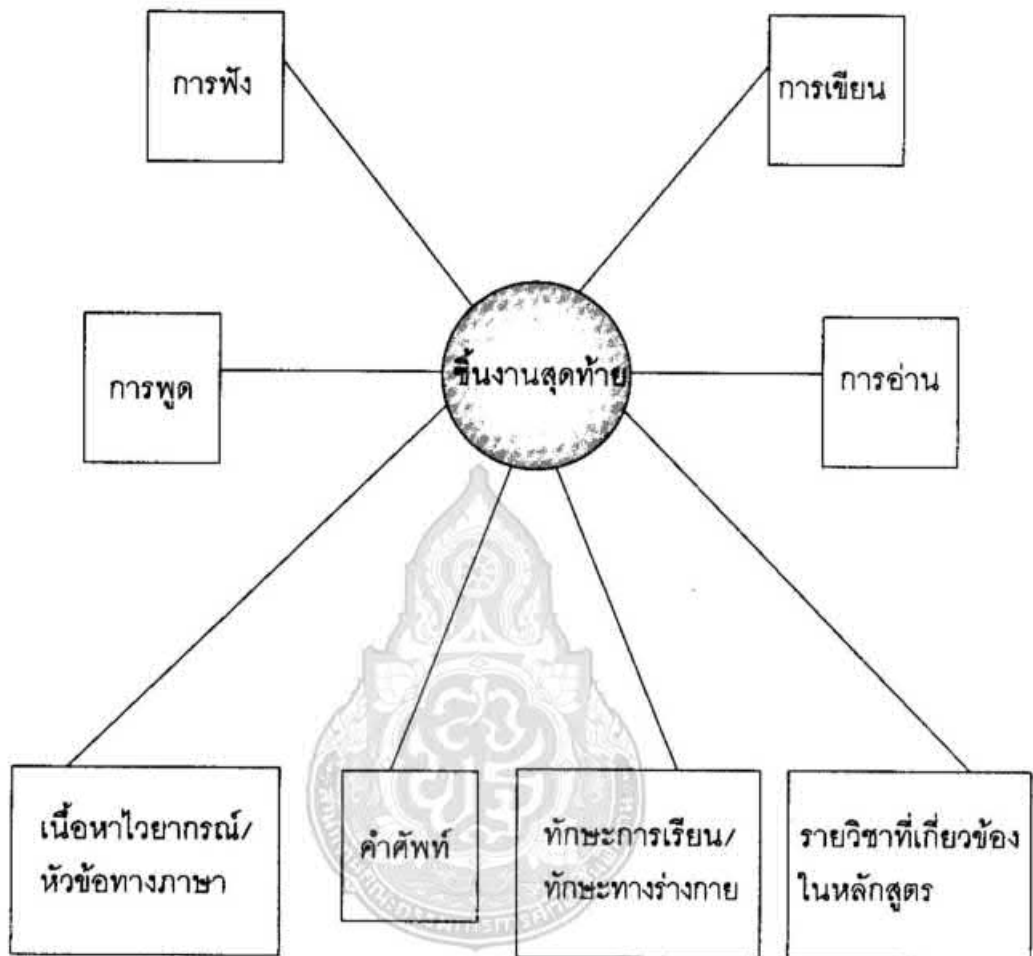
14

มาถึงตรงนี้ท่านคงตระหนักดีถึงภารกิจและบทบาทหลากหลายที่ตัวท่านต้องกระทำในฐานะครูที่มีส่วนร่วมผลักดันให้เกิดการสร้างงานในโครงการของนักเรียน ท่านคงมองเห็นความแตกต่างของการวางตนในห้องเรียนในวิชาโครงการกับการสอนแบบเดิมๆ ที่เป็นมา ที่ท่านเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแต่ผู้เดียว ในขณะที่ดูเหมือนว่าบทบาทครูในชั้นเรียนวิชาโครงการจะถูกลดความสำคัญลงไปเพื่อให้โอกาสผู้เรียนมากขึ้น แต่หากพิจารณาให้ดีจะพบว่าท่านยังมีการกิจอันสำคัญที่จะช่วยให้โครงการของนักเรียนดำเนินลุล่วงอย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นบทบาทนอกห้องเรียนก่อนเข้าสอน นั่นคือการเตรียมทักษะทางภาษาและทักษะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนดำเนินโครงการอย่างลุล่วงและราบรื่น

ในการเตรียมการดังกล่าววิธีเริ่มต้นในการวางแผนโครงการที่ได้ผล ครูอาจเริ่มจากการคิดถึงชิ้นงานหรือผลผลิต (end-product) ที่ต้องการเมื่อจบโครงการ วิธีง่าย ๆ คือการใช้ผังใยแมงมุม (web diagram) ในการจัดระบบความคิด เพื่อแจกแจงรายละเอียดของเนื้อหาภาษาและทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นในการผลิตผลงาน รวมทั้งวิชาในหลักสูตรที่จะนำมาบูรณาการ

ลองกลับไปศึกษากิจกรรมในโครงการที่ 1 และ 2 อีกครั้ง ในฐานะครูที่ต้องเตรียมวางแผนการสอน พิจารณาผังใยแมงมุมข้างล่างนี้ เติมรายละเอียดของกิจกรรมในโครงการทั้งสองตามหัวข้อต่างๆ ที่ท่านต้องวางแผนเพื่อใช้ในการเขียนแผนการสอนของทั้งสองโครงการ เขียนลงในแผ่นกระดาษ

14 (ต่อ)

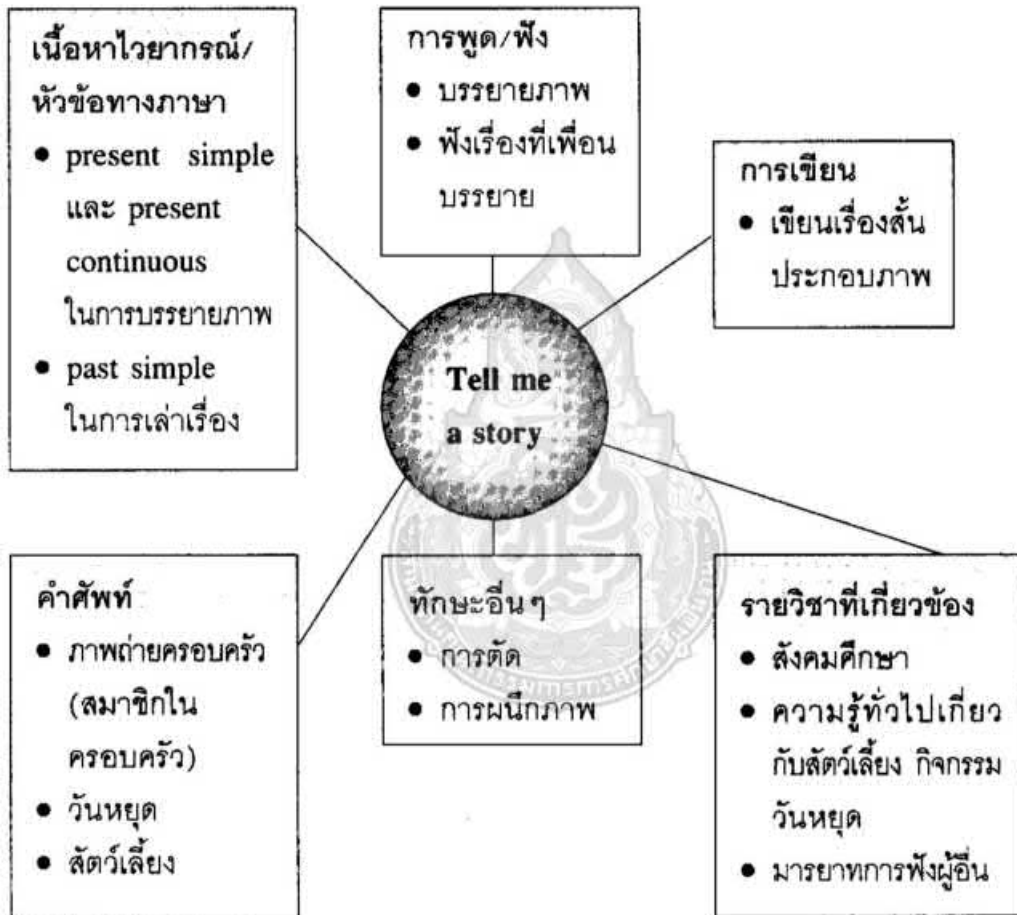

เสร็จแล้วไปตรวจคำตอบในช่องที่ 15

ไป 15

ตรวจคำตอบของท่านกับผังโยงมมูมข้างล่าง เหมือนหรือต่างกันตรงไหนบ้าง

โครงการที่ 1 'Tell me a story' ผังโยงมมูมอาจปรากฏในรูปดังนี้

15 (ต่อ)

โครงการที่ 2 การทำ Dictionary เล่มน้อยจากฉลากยา

เมื่อวางแผนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว ก่อนเริ่มเขียนแผนการสอนท่านอาจต้องพิจารณาว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ท่านลงรายละเอียดเหมาะสมกับระดับของนักเรียนในชั้นของท่านหรือไม่ ทักษะต่างๆ มีความสมดุลกันมากน้อยแค่ไหน สิ่งที่ท่านต้องพึงระลึกเสมอคือต้องมีความยืดหยุ่น หากเห็นว่ากิจกรรมใดจำเป็นต้องใช้ภาษาหรือทักษะที่สูงเกินไปสำหรับระดับนักเรียนของท่าน ก็อาจจำเป็นต้องตัดกิจกรรมนั้นๆ ออกไป ในทางกลับกัน

15 (ต่อ)

หากพบว่าควรมีกิจกรรมหรือทักษะอื่นที่ควรเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้กับกิจกรรมในโครงการ ท่านอาจต้องเพิ่มกิจกรรมนั้นๆ เข้ามาสอนอีกด้วย และสิ่งสำคัญคือต้องไม่ลืมพิจารณาดูว่ากิจกรรมที่วางแผนไว้ว่ามีการนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่ในลักษณะที่เหมาะสมหรือไม่ และมีการนำภาษาที่เรียนไปแล้วมาใช้ด้วยหรือไม่

ในการวางแผนการสอนโครงการนอกเหนือจากการจัดวางแผนโครงการ สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการจัดการเรียนการสอนคือการวัดผล ในความคิดเห็นของท่านเห็นว่าวิธีการวัดผลของครูวิธีใดข้างล่างนี้ น่าจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนแบบโครงการ

ก. ประเมินจากผลงานที่นักเรียนทำ	ไป 16
ข. ประเมินจากกระบวนการทำงาน	ไป 17
ค. ทั้งข้อ ก. และ ข.	ไป 18

16

ท่านยังยึดติดกับวิธีการประเมินผลแบบที่ใช้ในการสอนวิชาต่างๆ ตามหลักสูตร ซึ่งเป็นการวัดผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ได้เรียนเป็นหลัก และคงอาจลืมไปว่าการสอนแบบโครงการไม่ได้ยึดแบบเรียนในหลักสูตรเป็นสำคัญ การที่จะทราบว่านักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำโครงการ คือบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ คงไม่สามารถดูได้จากผลงานชิ้นสุดท้ายเพียงชิ้นเดียว เพราะจุดประสงค์ของการเรียนโครงการคือการสอนให้นักเรียนได้รู้จักทำงานอย่างเป็นระบบและเป็นผู้เรียนที่พึ่งพาตนเองได้ จึงเห็นได้ชัดว่าจะต้องมีการประเมินจากหลายแหล่ง และในแต่ละแหล่งจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายจึงจะนับว่าเป็นการประเมินผลที่ถูกต้องและเที่ยงตรง ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นๆ ดูอีกครั้ง

ทางต้น กลับไป 15

17

ท่านเป็นผู้ที่เห็นความสำคัญของกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่ท่านอาจลืมไปว่าการเรียนแบบโครงการนั้น ชิ้นงานสุดท้ายมีความสำคัญต่อนักเรียนพอๆ กับการทุ่มเทแรงงานและความตั้งใจตลอดการทำโครงการ เพราะผลงานเป็นเสมือนตัวแทนของความสำเ็จ ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความสำเ็จของตน เกิดความภาคภูมิใจซึ่งเป็นลักษณะสำคัญหนึ่งของการเรียนการสอนแบบโครงการ ลองกลับไปพิจารณาข้ออื่นที่น่าจะครอบคลุมการประเมินผลทั้งหมดใหม่อีกที

ทางต้น กลับไป 15

18

ท่านเป็นผู้มีความรอบรู้เรื่องการทำโครงการครบวงจร ทั้งการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล การประเมินผลโครงการที่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบโครงการย่อมต้องมีการจัดประเมินผลทั้งในส่วนของกระบวนการ คือตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงเมื่อสำเ็จโครงการตามที่วางไว้ และในส่วนของชิ้นงานหรือผลผลิตสุดท้าย

ปัญหาที่มักเกิดกับครูในการสอนโครงการคือครูอาจไม่ได้บันทึกผลงานและพัฒนาการของนักเรียน จึงทำให้ไม่มีข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสิน ตารางข้างล่างนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของการบันทึกเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการทำโครงการของนักเรียน ซึ่งครูอาจบันทึกเป็นข้อสังเกตหรืออาจให้เป็นเกรด (A, B, C, D) อย่างง่ายก็ได้ สิ่งที่บันทึกจะช่วยให้ครูมีข้อมูลสำหรับการวัดผลการทำงาน of นักเรียนแต่ละคน และสามารถนำเป็นข้อมูลเพื่อใช้รายงานให้ผู้ปกครองหรือนักเรียนได้ทราบอีกด้วย

การกรอกผลการประเมินที่ดีที่สุดคือ การกรอกหลังการเรียนทุกครั้งและควรใช้ตาราง 1 แผ่นต่อนักเรียน 1 คน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางบันทึกพัฒนาการผู้เรียนซึ่งครูสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงการที่มอบหมายให้นักเรียนทำ

18 (ต่อ)

บันทึกพัฒนาการของผู้เรียน

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....ชื่อโครงการ.....

หัวข้อที่ประเมิน	ครั้งที่/วัน						
การให้ความร่วมมือ							
ความเข้าใจในโครงการ							
การมีส่วนร่วม							
การบ้านที่มอบหมาย							
ความก้าวหน้าของโครงการ							
การทำงานให้สำเร็จ							
ข้อมูลที่รวบรวม / หนังสือ ที่อ่านค้นคว้า ฯลฯ							

ในการประเมินผลชิ้นงานสุดท้ายนั้น มักจะอยู่ในรูปของการนำเสนอชิ้นงานซึ่งนับเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนแบบโครงการเพื่อให้ นักเรียนได้รู้สึกถึงความสำเร็จที่ทุ่มเทความตั้งใจทั้งหมดลงไป และก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ การประเมินผลงานนั้นอาจทำได้หลายอย่างขึ้นอยู่กับชิ้นงาน ตัวอย่างของกิจกรรมการประเมินผลงานได้แก่

- การแลกเปลี่ยนและตรวจทานงานของเพื่อนที่ทำเสร็จแล้ว
- การนำชิ้นงานของทุกคนหรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ติดแสดงบนผนังห้องหรือนำมาลงในวารสารของห้อง
- การรายงานผลงานของกลุ่ม
- การแสดงบทบาทสมมติ/การเล่านิทาน

ฯลฯ

ในการจัดแสดงผลงานดังกล่าว ครูอาจให้นักเรียนร่วมประเมินผลงานของเพื่อน ๆ ทุกคนและใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินผลควบคู่กับความเห็นของครู ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการประเมินผลงานการแสดงละคร/บทบาทสมมติ และตัวอย่างการประเมินผลงานบอร์ดนิทรรศการ ซึ่งครูสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมหรืออาจสร้างเกณฑ์ใหม่ร่วมกับนักเรียนก็ได้

18 (ต่อ)

ตัวอย่างการประเมินผลงาน 1 การแสดงละคร / บทบาทสมมติ

แบบประเมินโครงงานการแสดงละคร / บทบาทสมมติ

ชื่อ _____ วัน _____

เรื่อง _____

ผู้ประเมิน

☐ ตนเอง

☐ กลุ่ม

☐ ครู

1. เกณฑ์ : น้ำเสียงแสดงออกถึงอารมณ์ตามบทบาท

1..... 2..... 3..... 4..... 5

ยังไม่ถึงเกณฑ์

พอใช้

ยอดเยี่ยม

2. เกณฑ์ : การใช้สายตาในการสื่อสารกับผู้ชม

1..... 2..... 3..... 4..... 5

ยังไม่ถึงเกณฑ์

พอใช้

ยอดเยี่ยม

3. เกณฑ์ : การแสดงออกทางสีหน้าเหมาะสมกับบทบาทที่แสดง

1..... 2..... 3..... 4..... 5

ยังไม่ถึงเกณฑ์

พอใช้

ยอดเยี่ยม

4. เกณฑ์ : การแสดงออกด้วยท่าทางเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

1..... 2..... 3..... 4..... 5

ยังไม่ถึงเกณฑ์

พอใช้

ยอดเยี่ยม

คะแนนรวม =

คะแนนที่ได้ ÷ 4 =

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม _____

ค่าประเมิน

4.5 - 5 = A

3.8 - 4.4 = B

2.8 - 3.7 = C

2 - 2.7 = D

ต่ำกว่า 2 = ยังไม่ถึงเกณฑ์

18 (ต่อ)

ตัวอย่างการประเมินผลงาน 2 : บอร์ดนิทรรศการ

การประเมินผลงานบอร์ดนิทรรศการ

ให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นของตนเองลงในช่องว่างหลังจากดูบอร์ดนิทรรศการแล้ว

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม	ชื่อภาพ/บอร์ด	สิ่งที่ฉันชอบมาก เป็นพิเศษ 3 อย่าง	ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง 1 อย่าง
1.			
2.			
3.			

นอกเหนือจากการวัดประเมินผลจากครู ในการทำโครงการครูอาจให้นักเรียนได้ฝึกวัดพัฒนาการของตนเอง ซึ่งจะเป็นเครื่องแสดงความสำเร็จของการทำงานของนักเรียน และในขณะเดียวกันเป็นการแสดงความก้าวหน้าของโครงการ ลักษณะของแบบวัดพัฒนาการ อาจเป็นแบบบันทึกการเรียนรู้อย่างง่าย ๆ สำหรับเด็กเล็ก (ตัวอย่างที่ 1) และการเขียนอนุทินการเรียนรู้ สำหรับเด็กโต (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 1 บันทึกการเรียนรู้

อนุทินโครงการ	
ชื่อ _____	วันที่ _____
1. วันนี้ฉันทำ / เขียน _____	
2. ฉันพูดภาษาอังกฤษกับ _____	
3. ฉันเขียน _____	
4. ปัญหาอย่างหนึ่งของฉันในวันนี้คือ _____	
5. ขั้นตอนต่อไปฉันจะ _____	

18 (ต่อ)

ตัวอย่างที่ 2 อนุทินการเรียนรู้

อนุทินโครงการ

ชื่อ _____

วันที่ _____

โครงการ _____

1. สิ่งที่ฉันและกลุ่มทำได้ดีในวันนี้คือ _____

2. ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานแบบเดิมอีกครั้ง ฉันจะทำอะไรที่ต่างไปจากเดิมบ้าง

3. ส่วนที่ฉันยังต้องการความช่วยเหลือในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น _____

4. ข้อบันทึกเพิ่มเติม _____

ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านออกจากเขาวงกต 6 การสอนโครงการอังกฤษนี้แล้ว!!!
หวังว่าท่านคงเพลิดเพลินกับการสอนและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเยาวชนไทยให้
ทัดเทียมสากลนะคะ

โชคดีค่ะ

Tapescript

Tapescript เขาวงกต 1

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน (Classroom Language)

Tapescript ช่องที่ 9 : ส่วนวนที่ใช้ประกอบการสอนโดยทั่วไปในห้องเรียน

ฟังและพูดตาม

1. Good.	Good.	Very good.	Very good.
2. Excellent.	Excellent.	Wonderful.	Wonderful.
Nice work.	Nice work.	Good job.	Good job.
Well done.	Well done.		
3. That's right.	That's right.	That's correct.	That's correct.
4. Thank you.	Thank you.	Thank you very much.	Thank you very much.
5. You're welcome.	You're welcome.	Not at all.	Not at all.
My pleasure.	My pleasure.		
6. Stand up.	Stand up.		
7. Sit down.	Sit down.	Sit properly.	Sit properly.
8. Quiet, please.	Quiet, please.		
9. Come here, please.	Come here, please.		
10. Quick.	Quick.	Be quick.	Be quick.
Hurry up.	Hurry up.		
11. Ready?	Ready?	Are you ready?	Are you ready?
12. Open your books to page (four).	Open your books to page (four).		
13. Look at page (eight).	Look at page (eight).		
Look at the picture on page (nine).	Look at the picture on page (nine).		
14. Listen.	Listen.	Listen carefully.	Listen carefully.
15. Repeat after me.	Repeat after me.		
Repeat after the tape.	Repeat after the tape.		
16. Altogether.	Altogether.	One by one.	One by one.
17. Spell the word (one), please.	Spell the word (one), please.		
18. Let's sing.	Let's sing.	Let's sing together.	Let's sing together.
19. I can't hear you.	I can't hear you.		
Louder, please.	Louder, please.		

20. What? Say that again, please.*	What? Say that again, please.*
What did you say? Again, please.	What did you say? Again, please.
Pardon? Could you say that again, please?	Pardon? Could you say that again, please?
Pardon? Could you repeat that, please?	Pardon? Could you repeat that, please?
21. Come and write on the board.	Come and write on the board.
22. What words can you hear?	What words can you hear?
23. Read carefully.	Read carefully.
24. Write the answers in your book.	Write the answers in your book.
25. What is this called in English?	What is this called in English?
26. What does this word mean in Thai?	What does this word mean in Thai?
What does this sentence mean in Thai?	What does this sentence mean in Thai?
27. Look at the example.	Look at the example.
28. Raise your hands.	Raise your hands.
Put your hands down.	Put your hands down.
29. Here's your homework for today.	Here's your homework for today.
This is your homework for today.	This is your homework for today.
Hand it in tomorrow.	Hand it in tomorrow.
30. Wipe the board, please.	Wipe the board, please.
Erase the board, please.	Erase the board, please.
Clean the board for me, please.	Clean the board for me, please.

* เหมาะกับสถานการณ์ในห้องเรียนที่ครูพูดกับนักเรียน ไม่เหมาะสมในการพูดกับบุคคลทั่วไป

Tapescript ช่องที่ 15 : ส่วนวนที่ใช้ประกอบการสอนกิจกรรมการสื่อสาร

ฟังและพูดตาม

1. Sit in pairs, face to face.	Sit in pairs, face to face.
2. Work in pairs.	Work in pairs.
3. Get into groups of 4.	Get into groups of 4.
4. Student A, look at page (one).
Student B, look at page (two).	Student A, look at page (one).
Student B, look at page (two).
5. Don't let your friend see
your worksheet.	Don't let your friend see your
worksheet.
6. Put the cards face down on the table.	Put the cards face down on the table.
7. Shuffle the cards.	Shuffle the cards.
8. Take turns to ask and answer.
Take turns asking and answering.	Take turns to ask and answer.
Take turns asking and answering.
9. Match the cards.
Match the pictures with the words.	Match the cards.
Match the pictures with the words.
10. Cut the picture along the dotted lines.	Cut the picture along the dotted lines.
11. Keep the cards.	Keep the cards.
12. Put the cards back in the same place.	Put the cards back in the same place.
13. Do exercise (one), lesson (two), page (three).
Do exercise (one), lesson (two), page (three).
Do activity (four), lesson (five), page (six).
Do activity (four), lesson (five), page (six).	
14. Guess.
Who guessed right?
Who guessed correctly?
Who has the right guess?	Guess.
Who guessed right?
Who guessed correctly?
Who has the right guess?
15. Match the sentences with the pictures.	Match the sentences with the pictures.
16. Which picture is sentence (one)?	Which picture is sentence (one)?
17. I'll give you one minute to look at the picture.
I'll give you one minute to look at the picture.
You have one minute to look at the picture.
You have one minute to look at the picture.	

18. Close your books.

Close your books.

19. Get up.

Get up.

Walk around and ask your friends.

Walk around and ask your friends.

20. Rearrange the letters.

Rearrange the letters.

Rearrange the spelling.

Rearrange the spelling.

Rearrange the pictures.

Rearrange the pictures.

Tapescript ช่องที่ 25 : เสียงเน้นหนักในคำ (stress)

ฟัง พูดตาม และเขียนเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนักในแต่ละคำใน Task sheet ช่องที่ 25

1. very

2. excellent

3. wonderful

4. correct

5. welcome

6. properly

7. quiet

8. hurry

9. ready

10. picture

11. listen

12. carefully

13. repeat

14. altogether

15. louder

16. English

17. sentence

18. student

19. worksheet

20. table

21. shuffle

22. answer

23. exercise

24. activity

25. lesson

26. minute

27. around

28. rearrange

29. spelling

30. example

31. homework

32. tomorrow

33. erase

Tapescript ช่องที่ 29 : เสียงเน้นหนักในคำจากแบบเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฟัง พูดตาม และเขียนเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนักในแต่ละคำใน Task sheet ช่องที่ 29 ท่านจะได้ฟังแต่ละคำ 2 ครั้ง

1. something	something	2. airplane	airplane
3. season	season	4. weather	weather
5. cinema	cinema	6. dangerous	dangerous
7. finger	finger	8. sunny	sunny
9. market	market	10. station	station
11. hospital	hospital	12. chicken	chicken
13. carton	carton	14. dinner	dinner
15. sausage	sausage	16. onion	onion
17. tomato	tomato	18. lettuce	lettuce
19. mango	mango	20. orange	orange
21. banana	banana	22. papaya	papaya
23. apple	apple	24. pineapple	pineapple
25. cucumber	cucumber	26. radio	radio
27. flower	flower	28. yesterday	yesterday
29. Sunday	Sunday	30. Saturday	Saturday
31. dirty	dirty	32. lion	lion
33. dolphin	dolphin	34. water	water
35. country	country	36. swimsuit	swimsuit
37. police	police	38. handsome	handsome
39. sorry	sorry	40. soldier	soldier
41. dentist	dentist	42. carpenter	carpenter
43. January	January	44. August	August
45. September	September		

Tapescript ช่องที่ 34 : Pronunciation Table

ฟัง และออกเสียงตาม

Pronunciation Table

Consonants		vowels	
symbol	example word	symbol	example word
b	back	i:	sheep
d	day	ɪ	ship
ð	then	i	happy
dʒ	jump	e	bed
f	fat	æ	bad
g	get	ɑ:	calm
h	hot	ɒ	pot
j	yet	ɔ:	caught
k	key	ʊ	put
l	led	u	actuality
m	sum	u:	boot
n	sun	ʌ	cut
ŋ	sung	ɜ:	bird
p	pen	ə	cupboard
r	red	eɪ	make
s	soon	əʊ	note
ʃ	fishing	aɪ	bite
t	tea	aʊ	now
tʃ	cheer	ɔɪ	boy
θ	thing	ɪə	here
v	view	iə	peculiar
w	wet	eə	there
x	loch	ʊə	poor
z	zero	uə	ritual
ʒ	pleasure	eɪə	player
		əʊə	lower
		aɪə	tire
		aʊə	tower
		ɔɪə	employer

Tapescript ช่องที่ 42 : คำศัพท์จากแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ฟังการออกเสียงคำต่อไปนี้ แล้วตรวจสอบคำตอบในกระดาษของท่าน

1. Arctic	2. desert	3. crocodile
4. camel	5. fur	6. secretary
7. air hostess	8. Britain	9. Malaysia
10. Korean	11. earrings	12. trousers
13. jacket	14. short	15. thin
16. curly	17. straight	18. north
19. excuse	20. Singapore	21. New Zealand
22. umbrella	23. calendar	24. soldier
25. Japanese		

Tapescript ช่องที่ 46 : คำศัพท์จากแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ฟังการออกเสียงคำต่อไปนี้ แล้วตรวจสอบคำตอบในกระดาษของท่าน

1. sugar	2. juice	3. depart
4. butter	5. triangle	6. circle
7. cube	8. lather	9. dial
10. shape	11. each	12. puzzle
13. chop	14. pour	15. boil
16. sign	17. litter	18. European
19. delicious	20. spicy	21. tourist
22. international	23. signature	24. message
25. daily		

Task sheet ช่องที่ 25

ใส่เครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนัก (') ในคำต่อไปนี้หน้าพยางค์ที่ท่านคิดว่าถูกต้องตามที่เจ้าของภาษาใช้

ดูตัวอย่างข้อ 1

1. 'very	2. excellent	3. wonderful
4. correct	5. welcome	6. properly
7. quiet	8. hurry	9. ready
10. picture	11. listen	12. carefully
13. repeat	14. altogether	15. louder
16. English	17. sentence	18. student
19. worksheet	20. table	21. shuffle
22. answer	23. exercise	24. activity
25. lesson	26. minute	27. around
28. rearrange	29. spelling	30. example
31. homework	32. tomorrow	33. erase

Task sheet ช่องที่ 29

ใส่เครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนัก (') ในคำต่อไปนี้ หน้าพยางค์ที่ท่านคิดว่าถูกต้องตามที่เจ้าของภาษาใช้

1. something	2. airplane	3. season
4. weather	5. cinema	6. dangerous
7. finger	8. sunny	9. market
10. station	11. hospital	12. chicken
13. carton	14. dinner	15. sausage
16. onion	17. tomato	18. lettuce
19. mango	20. orange	21. banana
22. papaya	23. apple	24. pineapple
25. cucumber	26. radio	27. flower
28. yesterday	29. Sunday	30. Saturday
31. dirty	32. lion	33. dolphin
34. water	35. country	36. swimsuit
37. police	38. handsome	39. sorry
40. soldier	41. dentist	42. carpenter
43. January	44. August	45. September

Task sheet ช่องที่ 42

อ่านคำที่เขียนด้วยตัวอักษรต่อไปนี้แล้วเขียนสะกดคำนั้นพร้อมเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนัก
ดูตัวอย่าง ข้อ 1

1. /'ɑ:ktɪk/ = 'Arctic
2. /'dezət/ =
3. /'krɒkədail/ =
4. /'kæməl/ =
5. /fɜ:r/ =
6. /'sekrətri/ =
7. /'ə hæʊstəs/ =
8. /'brɪtn/ =
9. /mə'leɪzɪə/ =
10. /kə'ri:ən/ =
11. /'iəriŋz/ =
12. /'traʊzəz/ =
13. /'dʒækɪt/ =
14. /fɔ:t/ =
15. /θɪn/ =
16. /'kɜ: li/ =
17. /streɪt/ =
18. /nɔ:θ/ =
19. /ɪk'skju:z/ =
20. /sɪŋə'pɔ:/ =
21. /nju: 'zi:lənd/ =
22. /ʌm'brelə/ =
23. /'kæləndə/ =
24. /'səʊldʒə/ =
25. /dʒæpə'ni:z/ =

Task sheet ช่องที่ 46

อ่านคำที่เขียนด้วยตัวอักษรต่อไปนี้ แล้วเขียนสะกดคำนั้นพร้อมเครื่องหมายแสดงเสียงเน้นหนัก
ตัวอย่าง ข้อ 1

1. /'ʃʊgə/ = 'sugar
2. /dʒu:s/ = _____
3. /di'pɑ:t/ = _____
4. /'bʌtə/ = _____
5. /'traɪæŋɡəl/ = _____
6. /'sɜ:kəl/ = _____
7. /kju:b/ = _____
8. /'lɑ:ðə/ = _____
9. /'daɪəl/ = _____
10. /ʃep/ = _____
11. /i:tʃ/ = _____
12. /'pʌzəl/ = _____
13. /tʃɒp/ = _____
14. /pɜ:(r)/ = _____
15. /bɔɪl/ = _____
16. /saɪn/ = _____
17. /'lɪtə/ = _____
18. /juərə'pi:ən/ = _____
19. /di'liʃəs/ = _____
20. /'spɑ:si/ = _____
21. /'tuərɪst/ = _____
22. /ɪntə'næʃənəl/ = _____
23. /'sɪɡnətʃə/ = _____
24. /'mesɪdʒ/ = _____
25. /'derli/ = _____

รายการตัวอย่างที่ใช้อ้างอิง

ต่อไปนี้เป็นรายชื่อหนังสือเรียงตามลำดับหมายเลขที่ใช้อ้างอิงในเนื้อหาส่วนต้น

1. Longman Dictionary of English Language and Culture ของ Longman
2. On the Springboard, Student's Book 3 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
หน้า 31, 41, 12
3. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 32
และ On the Springboard, Workbook 3 หน้า 21
4. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 42
และ On the Springboard, Activity Book 3 หน้า 10
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 43, 44
และ On the Springboard, Workbook 3 หน้า 27
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 44
และ On the Springboard, Workbook 3 หน้า 28, 29
5. On the Springboard, Workbook 3 หน้า 6
6. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 125-127
7. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 131, 133
8. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 20, 21
9. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 20, 21
10. On the Springboard, Student's Book 2 หน้า 5
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 33
และ Let's go Book 5 ของ Cambridge University Press หน้า 50
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 46, 19
และ English Parade ของ Longman หน้า 58
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 70
11. On the Springboard, Student's Book 2, หน้า 6
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 34
และ Let's go Book 5 ของ Cambridge University Press หน้า 51
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 47, 20
และ English Parade ของ Longman หน้า 60
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 71

12. On the Springboard, Workbook 3 หน้า 12
และ On the Springboard, Workbook 4 หน้า 65
และ On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 40
และ On the Springboard, Workbook 4 หน้า 29
13. On the Springboard, Workbook 4 หน้า 42
14. On the Springboard, Workbook 4 หน้า 1, 72
และ On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 48
15. On the Springboard, Student's Book 2 หน้า 40
และ On the Springboard, Activity Book 2 หน้า 13
16. On the Springboard, Workbook 3 หน้า 7-8
17. On the Springboard, Student's Book 1 หน้า 42
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 152
และ On the Springboard, Student's Book 2 หน้า 40
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 5, 47, 112
และ On the Springboard, Workbook 3 หน้า 7-8
และ On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 6
และ On the Springboard, Workbook 4 หน้า 2, 4, 61
และ On the Springboard, Student's Book 1 หน้า 46
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 20
และ On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 69
18. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 14
และ On the Springboard, Student's Book 1 หน้า 46
และ On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 47, 5
19. On the Springboard, Student's Book 1 หน้า 2, 3, 1
20. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 73
และ On the Springboard, Workbook 3 หน้า 61
21. On the Springboard, Workbook 1 หน้า 17
22. On the Springboard, Workbook 3 หน้า 74, 134, 30
23. On the Springboard, Workbook 3 หน้า 135-136
24. On the Springboard, Student's Book 3 หน้า 165-167

25. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 20-21
และ On the Springboard, Activity Book 4 หน้า 9
26. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 58-59
27. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 71
และ On the Springboard, Workbook 4, หน้า 62
28. On the Springboard, Student's Book 4 หน้า 16-17
29. โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก แปลโดย เฉลียวศรี พิบูลชล หน้า 73, 74
30. ครูแท้ ของ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- วิชาการ, กรม (2539). **สื่อการสอน ชุด On the Springboard Book 1.** โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
_____. (2539). **สื่อการสอน ชุด On the Springboard Book 2.** โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
_____. (2539). **สื่อการสอน ชุด On the Springboard Book 3.** โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
_____. (2539). **สื่อการสอน ชุด On the Springboard Book 4.** โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
พัฒนาคุณภาพวิชาการ, สถาบัน (2001). **ครูแท้.** กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
พิบูลชล, เฉลียวศรี (แปล) (2544). **โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก.** สำนักพิมพ์หน้าต่าง
สู่โลกกว้าง จาก Bellanca, J. and others. (1997). **Multiple Assessments for
Multiple Intelligences.** Illinois : Skylight.
- Baker, A. & Goldstein, S. (1990). **Pronunciation Pairs.** Cambridge University Press.
- Berer, M & Rinvolucris, M. (1981). **Mazes.** Heinemann Educational Books.
- Brazil, D. (1994) **Pronunciation for Advanced Learners of English.** Cambridge
University Press.
- Brown, S. and Christison, M. A. (1992). **Drawing Out.** Prentice Hall Regents.
- Brumfit, C. J. (1984). **Communicative Methodology in Language Teaching.**
Cambridge University Press.
- Brumfit C. J. & Johnson K. (1987). **The Communicative Approach to Language
Teaching.** Oxford University Press.
- Doff, A. (1989). **Teach English : A Training Course for Teachers.** Cambridge
University Press.
- Edge, J. (1989). **Mistakes and Correction.** Longman.
- Ellis, R. (1990). "Activities and Procedures for Teacher Training". In Richard
Rossner & Rod Bolitho (eds.) **Currents of Change in English Language
Teaching.** Oxford University Press.
- Frazier, K. and others. (1995) **Let's go Book 3.** Oxford University Press.
_____. (1995). **Let's go Book 5.** Oxford University Press.
- Freeman, Diane Larsen. (1986). **Techniques and Principles in Language
Teaching.** Oxford University Press.
- Fried-Booth, D. (1982). Project Work with Advanced Classes **ELT Journal** 36(2)
98-103.
_____. (1987). **Project Work.** Oxford University Press.
- Gerngross, Gand Puchta, H. (1992). **Pictures in Action.** Prentice Hall International.

- Grellet, F. (1981). **Developing Reading Skills**. Cambridge University Press.
- Halliwell, Susan. (1992). **Teaching English in the Primary Classroom**. Longman.
- Head, Katie & Taylor, P. (1997). **Reading in Teacher Development**. Heinemann.
- Lee May & Benjamin L. **Learning English through Project Work**. Paper presented at 17th Annual Thailand TESOL International Conference "New Perspective on Teaching and Learning English in Asia" 5-7 January 1997.
- Maley, A. (Editor). (1986). **Resource Books for Teachers : Project Work**. Oxford University Press.
- Nunan, David (1989). **Understanding Language Classroom**. Prentice Hall.
- _____. (1991). **Language Teaching Methodology**. Prentice Hall.
- Nuttall, C. (1982). **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**. Heinemann.
- Parrott, Martin. (1993). **Tasks for Language Teachers**. Cambridge University Press.
- Phillips, D., Burwood, S. and Dunford, H. (1999). **Projects with Young Learners**. Oxford University Press.
- Ribe, R. N. Vidal. (1993). **Project Work**. Heinemann International.
- Richards, J. C. and Rodgers, T. S. (1995). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge University Press.
- Rinvulcri, M. (1984). **Grammar Games**. Cambridge University Press.
- Summers, D. (ed.) (1992). **Longman Dictionary of English Language and Culture**. Longman.
- Tanner, R. & Green, C. (1998). **Tasks for Teacher Education**. Addison Wesley Longman Limited.
- Underwood, W. (1989). **Teaching Listening**. Longman.
- Ur, Penny. (1998). **A Course in Language Teaching**. Cambridge University Press.
- Wallace, M. (1988). **Teaching Vocabulary**. Heinemann International.
- Wallace, M. J. (1991). **Training Foreign Language Teachers**. Cambridge University Press.
- Williams, C. K. (1996). **English Parade 2**. Longman.
- Woodward, Tessa. (1988). "Concept questions - a new trick for an old problem". **The teacher Trainer** 2/2, Summer.
- _____. (1992). **Ways of Training : Recipes for Teacher Training**. Longman.
- Wright, Andrew. (1984). **1000 Pictures for Teachers to Copy**. Collins ELT and Addison-Wesley Publishing Company.

ผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล

ผู้ตรวจ

นางเตือนใจ เฉลิมกิจ

ที่ปรึกษาบรรณาธิการ

นางสาวปริญญา ฤทธิ์เจริญ

บรรณาธิการ

นางสาวสุชาดา กังวาลยศศักดิ์

ผู้วาดภาพปก

นายอนุชา สายสุข

ผู้วาดภาพประกอบ

นายอนุชา สายสุข

นายไพฑูรย์ บุญภานนท์

บันทึกข้อความ

บันทึกข้อความ

บันทึกข้อความ

